Europos Sąjungos
Taryba

Briuselis, 2016 m. sausio 28 d.
(OR. en)

5455/16

Tarpinstitucinė byla:
2012/0011 (COD)

DATAPROTECT 3
JAI 44
MI 27
DIGIT 2
DAPIX 13
FREMP 5
COMIX 39
CODEC 55

PRANEŠIMAS DĖL „I/A“ PUNKTO

nuo:	Pirmininkaujančios valstybės narės
kam:	Nuolatinių atstovų komitetui / Tarybai
Ankstesnio dokumento Nr.:	15321/15
Dalykas:	Pasiūlymas dėl Europos Parlamento ir Tarybos reglamento dėl fizinių asmenų apsaugos tvarkant asmens duomenis ir dėl laisvo tokių duomenų judėjimo (Bendrasis duomenų apsaugos reglamentas) [pirmasis svarstymas] – Politinis susitarimas

ĮVADAS

1. 2012 m. sausio 25 d. Komisija pasiūlė išsamų duomenų apsaugos dokumentų rinkinį; šį rinkinį sudarė:

   – pirmiau nurodytas pasiūlymas dėl Bendrojo duomenų apsaugos reglamento, kuriuo siekiama pakeisti 1995 m. Duomenų apsaugos direktyvą (buvęs pirmasis ramstis);

   – pasiūlymas dėl Direktyvos dėl fizinių asmenų apsaugos kompetentingoms institucijoms tvarkant asmens duomenis nusikalstamų veikų prevencijos, tyrimo, nustatymo ar traukimo baudžiamojon atsakomybėn už jas arba baudžiamųjų sankcijų vykdymo tikslais ir dėl laisvo tokių duomenų judėjimo, kuria siekiama pakeisti 2008 m. Duomenų apsaugos pamatinį sprendimą (buvęs trečiasis ramstis).

2. Bendrojo duomenų apsaugos reglamento tikslas yra sustiprinti fizinių asmenų duomenų apsaugos teises ir sudaryti palankesnes sąlygas laisvam asmens duomenų judėjimui bendrojoje skaitmeninėje rinkoje, be kita ko, mažinant administracinę naštą.

3. Europos Parlamentas savo poziciją per pirmąjį svarstymą dėl siūlomo Bendrojo duomenų apsaugos reglamento priėmė 2014 m. kovo 12 d. (dok. 7427/14).

4. Taryba dėl bendro požiūrio (dok. 9565/15) dėl Bendrojo duomenų apsaugos reglamento susitarė 2015 m. birželio 15 d., tokiu būdu suteikdama pirmininkaujančiai valstybei narei derybų įgaliojimus pradėti trišalius dialogus su Europos Parlamentu.

5. Nuo 2015 m. birželio mėn. įvykus dešimčiai trišalio dialogo susitikimų, pirmininkaujanti valstybė narė ir Europos Parlamento atstovai, padedant Komisijai, susitarė dėl viso kompromisinio teksto.

6. Gruodžio 16 d. posėdyje Nuolatinių atstovų komitetas patvirtino tekstą, parengtą atsižvelgiant į 2015 m. gruodžio 15 d. trišalio dialogo rezultatus.

7. Gruodžio 17 d. Europos Parlamento Piliečių laisvių, teisingumo ir vidaus reikalų (LIBE) komitetas neeiliniame posėdyje balsavo dėl trišalio dialogo metu sutarto teksto. Tą pačią dieną Nuolatinių atstovų komiteto pirmininkas gavo LIBE komiteto pirmininko laišką (dok. 15323/15), kuriame nurodyta, kad jis rekomenduos LIBE komitetui ir plenariniame posėdyje patvirtinti trišalio dialogo metu pasiektą susitarimą be pakeitimų, su sąlyga, kad tekstą peržiūrės teisininkai lingvistai.

8. 2015 m. gruodžio 18 d. posėdyje Nuolatinių atstovų komitetas patvirtino tekstą siekiant susitarimo (dok. 15321/15).

9. Todėl Nuolatinių atstovų komiteto prašoma pasiūlyti Tarybai priimti politinį susitarimą dėl šio pranešimo priede išdėstyto Bendrojo duomenų apsaugos reglamento teksto.

PRIEDAS

EUROPOS PARLAMENTO IR TARYBOS REGLAMENTAS
(ES) Nr. XXX/2016

dėl fizinių asmenų apsaugos tvarkant asmens duomenis ir dėl laisvo tokių duomenų judėjimo (Bendrasis duomenų apsaugos reglamentas)

(Tekstas svarbus EEE)

EUROPOS PARLAMENTAS IR EUROPOS SĄJUNGOS TARYBA,

atsižvelgdami į Sutartį dėl Europos Sąjungos veikimo, ypač į jos 16 straipsnį,

atsižvelgdami į Europos Komisijos pasiūlymą,

teisėkūros procedūra priimamo akto projektą perdavus nacionaliniams parlamentams,

atsižvelgdami į Europos ekonomikos ir socialinių reikalų komiteto nuomonę[1],

atsižvelgdami į Regionų komiteto nuomonę[2],

atsižvelgdami į Europos duomenų apsaugos priežiūros pareigūno nuomonę[3],

laikydamiesi įprastos teisėkūros procedūros[4],

---

1 **[XXX]**
2 **[XXX]**
3 **[XXX]**
4 2014 m. kovo 14 d. Europos Parlamento pozicija ir **[XXX]** Tarybos sprendimas.

kadangi:

(1) fizinių asmenų apsauga tvarkant asmens duomenis yra pagrindinė teisė. Europos Sąjungos pagrindinių teisių chartijos 8 straipsnio 1 dalyje ir Sutarties 16 straipsnio 1 dalyje nustatyta, kad kiekvienas asmuo turi teisę į savo asmens duomenų apsaugą;

(2) fizinių asmenų apsaugos tvarkant jų asmens duomenis principais ir taisyklėmis turėtų būti paisoma fizinių asmenų pagrindinių teisių ir laisvių, visų pirma jų teisės į asmens duomenų apsaugą, neatsižvelgiant į jų pilietybę ar gyvenamąją vietą. Tai turėtų padėti užbaigti kurti laisvės, saugumo ir teisingumo erdvę ir ekonominę sąjungą, skatinti ekonominę ir socialinę pažangą, stiprinti valstybių narių ekonomiką ir siekti jų ekonomikos konvergencijos vidaus rinkoje ir žmonių gerovės;

(3) Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 95/46/EB siekiama suderinti fizinių asmenų pagrindinių teisių ir laisvių apsaugą vykdant duomenų tvarkymo veiklą ir užtikrinti laisvą asmens duomenų judėjimą tarp valstybių narių;

(3a) asmens duomenys turėtų būti tvarkomi taip, kad tai pasitarnautų žmonijai. Teisė į asmens duomenų apsaugą nėra absoliuti; ji turi būti vertinama atsižvelgiant į jos visuomeninę paskirtį ir derėti su kitomis pagrindinėmis teisėmis, remiantis proporcingumo principu. Šiuo reglamentu paisoma visų Europos Sąjungos pagrindinių teisių chartijoje pripažintų ir Sutartyse įtvirtintų pagrindinių teisių ir principų, ypač teisės į privatų ir šeimos gyvenimą, būsto neliečiamybę ir komunikacijos slaptumą, teisės į asmens duomenų apsaugą, minties, sąžinės ir religijos laisvės, saviraiškos ir informacijos laisvės, laisvės užsiimti verslu, teisės į veiksmingą teisinę gynybą ir teisingą bylos nagrinėjimą ir kultūrų, religijų ir kalbų įvairovės;

(4) dėl ekonominės ir socialinės integracijos, kuri yra vidaus rinkos veikimo rezultatas, labai išaugo tarpvalstybinis duomenų judėjimas. Sąjungoje daugiau keičiamasi duomenimis tarp viešojo ir privačiojo sektoriaus subjektų, įskaitant fizinius asmenis, asociacijas ir įmones. Sąjungos teisėje valstybių narių nacionalinės institucijos raginamos bendradarbiauti ir keistis asmens duomenimis, kad galėtų atlikti savo pareigas arba vykdyti užduotis kitos valstybės narės valdžios institucijos vardu;

(5) dėl sparčios technologinės plėtros ir globalizacijos kyla naujų asmens duomenų apsaugos sunkumų. Stipriai išaugo keitimosi duomenimis ir jų rinkimo mastas. Technologijos leidžia privačioms bendrovėms ir valdžios institucijoms vykdant savo veiklą naudotis asmens duomenimis precedento neturinčiu mastu. Fiziniai asmenys vis dažniau viešina asmeninę informaciją pasaulio mastu. Technologijos pakeitė ekonominį ir socialinį gyvenimą ir turėtų sudaryti dar palankesnes sąlygas laisvam duomenų judėjimui Sąjungoje ir jų perdavimui į trečiąsias valstybes bei tarptautinėms organizacijoms, kartu užtikrinant aukštą asmens duomenų apsaugos lygį;

(6) dėl šių pokyčių Sąjungoje reikia tvirtos ir geriau suderintos duomenų apsaugos sistemos, paremtos griežtu vykdymo užtikrinimu, kadangi svarbu sukurti pasitikėjimą, kuris sudarys sąlygas skaitmeninei ekonomikai vystytis vidaus rinkoje. Fiziniai asmenys turėtų kontroliuoti savo asmens duomenis ir turėtų būti užtikrintas didesnis teisinis ir praktinis tikrumas fiziniams asmenims, ekonominės veiklos vykdytojams ir valdžios institucijoms;

(6a) kai šiuo reglamentu numatoma galimybė valstybių narių teisės aktuose konkrečiau apibrėžti reglamento taisykles ar numatyti jų apribojimus, valstybės narės, kiek tai būtina suderinamumui užtikrinti ir siekiant, kad nacionalinės nuostatos būtų suprantamos asmenims, kuriems jos taikomos, gali į savo atitinkamus nacionalinės teisės aktus įtraukti šio reglamento elementų;

(7) Direktyvos 95/46/EB tikslai ir principai tebėra pagrįsti, tačiau ji neužkirto kelio suskaidytam duomenų apsaugos įgyvendinimui Sąjungoje, teisiniam netikrumui ir plačiai paplitusiai viešajai nuomonei, kad fizinių asmenų apsaugai kyla didelių pavojų, ypač kai tai susiję su veikla internete. Dėl skirtingo fizinių asmenų teisių ir laisvių, visų pirma teisės į asmens duomenų apsaugą tvarkant asmens duomenis, apsaugos lygio valstybėse narėse gali būti trikdomas laisvas asmens duomenų judėjimas Sąjungoje. Todėl šie skirtumai gali kliudyti užsiimti ekonomine veikla Sąjungos lygmeniu, iškreipti konkurenciją ir trukdyti valdžios institucijoms vykdyti savo pareigas pagal Sąjungos teisės aktus. Tokią skirtingo lygio apsaugą lemia nevienodas Direktyvos 95/46/EB įgyvendinimas ir taikymas;

(8) siekiant užtikrinti vienodo ir aukšto lygio fizinių asmenų apsaugą ir pašalinti asmens duomenų judėjimo Sąjungoje kliūtis, visose valstybėse narėse turėtų būti užtikrinama lygiavertė asmenų teisių ir laisvių apsauga tvarkant tokius duomenis. Visoje Sąjungoje turėtų būti užtikrintas nuoseklus ir vienodas taisyklių, kuriomis reglamentuojama fizinių asmenų pagrindinių teisių ir laisvių apsauga tvarkant asmens duomenis, taikymas. Kalbant apie asmens duomenų tvarkymą siekiant laikytis teisinės prievolės, užduoties, vykdomos dėl viešojo intereso arba vykdant duomenų valdytojui pavestas viešosios valdžios funkcijas, atlikimui valstybėms narėms turėtų būti leidžiama išlaikyti arba nustatyti nacionalines nuostatas, kuriomis konkrečiau apibrėžiamas šiame reglamente nustatytų taisyklių taikymas. Kartu su bendraisiais ir horizontaliaisiais teisės aktais dėl duomenų apsaugos, kuriais įgyvendinama Direktyva 95/46/EB, valstybės narės turi keletą konkretiems sektoriams skirtų teisės aktų srityse, kuriose reikia konkretesnių nuostatų. Šiuo reglamentu valstybėms narėms taip pat suteikiama tam tikra veiksmų laisvė nustatyti savo taisykles, be kita ko, dėl neskelbtinų duomenų tvarkymo. Todėl šiuo reglamentu neužkertama galimybė valstybėms narėms vadovautis savo teisės aktais, kuriuose apibrėžiamos konkrečių duomenų tvarkymo atvejų aplinkybės, be kita ko, tiksliau apibrėžiant sąlygas, kuriomis duomenų tvarkymas yra teisėtas;

(9) siekiant veiksmingos asmens duomenų apsaugos visoje Sąjungoje, reikia ne tik sustiprinti ir išsamiai išdėstyti duomenų subjektų teises ir asmens duomenis tvarkančių ir jų tvarkymą nustatančių subjektų prievoles, bet ir valstybėse narėse suteikti lygiaverčius įgaliojimus stebėti ir užtikrinti asmens duomenų apsaugos taisyklių laikymąsi ir nustatyti lygiavertes sankcijas pažeidėjams;

(10) Sutarties 16 straipsnio 2 dalimi Europos Parlamentas ir Taryba įgaliojami nustatyti fizinių asmenų apsaugos tvarkant asmens duomenis taisykles ir laisvo asmens duomenų judėjimo taisykles;

(11) siekiant užtikrinti vienodo lygio fizinių asmenų apsaugą visoje Sąjungoje ir neleisti atsirasti skirtumams, kurie kliudo laisvam duomenų judėjimui vidaus rinkoje, reikia priimti reglamentą, kuriuo būtų užtikrintas teisinis tikrumas ir skaidrumas ekonominės veiklos vykdytojams, įskaitant labai mažas, mažąsias ir vidutines įmones, kuriuo fiziniams asmenims visose valstybėse narėse būtų užtikrintos vienodo lygio teisiškai įgyvendinamos teisės, o duomenų valdytojams ir duomenų tvarkytojams būtų nustatytos vienodo lygio prievolės bei atsakomybė, ir kuriuo būtų užtikrinta nuosekli asmens duomenų tvarkymo stebėsena ir lygiavertės sankcijos visose valstybėse narėse, taip pat veiksmingas skirtingų valstybių narių priežiūros institucijų bendradarbiavimas. Tam, kad vidaus rinka veiktų tinkamai, reikia užtikrinti, kad laisvas asmens duomenų judėjimas Sąjungoje nebūtų ribojamas ar draudžiamas dėl priežasčių, susijusių su fizinių asmenų apsauga tvarkant asmens duomenis. Kad būtų atsižvelgta į ypatingą labai mažų, mažųjų ir vidutinių įmonių padėtį, šiame reglamente numatyta tam tikrų nukrypti leidžiančių nuostatų. Be to, Sąjungos institucijos ir įstaigos, valstybės narės ir jų priežiūros institucijos raginamos taikant šį reglamentą atsižvelgti į specialius labai mažų, mažųjų ir vidutinių įmonių poreikius. Labai mažų, mažųjų ir vidutinių įmonių sąvoka turėtų būti grindžiama 2003 m. gegužės 6 d. Komisijos rekomendacija 2003/361/EB dėl labai mažų, mažųjų ir vidutinių įmonių sampratos;

(12) šiuo reglamentu užtikrinama apsauga fiziniams asmenims tvarkant jų asmens duomenis, neatsižvelgiant į jų pilietybę ar gyvenamąją vietą. Kiek tai susiję su juridinių asmenų ir ypač juridinio asmens statusą turinčių įmonių duomenų, įskaitant juridinio asmens pavadinimą, teisinę formą ir kontaktinius duomenis, tvarkymu, tokie juridiniai asmenys neturėtų teisės reikalauti apsaugos pagal šį reglamentą;

(13) fizinių asmenų apsauga turėtų būti neutrali technologijų atžvilgiu ir nepriklausyti nuo taikomų metodų; priešingu atveju iškiltų rimta teisės aktų apėjimo grėsmė. Fizinių asmenų apsauga turėtų būti taikoma asmens duomenis tvarkant tiek automatizuotomis priemonėmis, tiek rankiniu būdu, jeigu duomenys laikomi arba juos ketinama laikyti susistemintame rinkinyje. Šis reglamentas neturėtų būti taikomas pagal specialius kriterijus nesusistemintiems rinkiniams ar jų grupėms, taip pat jų tituliniams lapams;

(14) šiuo reglamentu nereglamentuojami nei pagrindinių teisių ir laisvių apsaugos ar laisvo duomenų, susijusių su Sąjungos teisės nereglamentuojama veikla, pavyzdžiui, su nacionaliniu saugumu susijusia veikla, judėjimo klausimai, nei asmens duomenų tvarkymas, kai asmens duomenis tvarko valstybės narės, vykdydamos su Sąjungos bendra užsienio ir saugumo politika susijusią veiklą;

(14a) asmens duomenų tvarkymui Sąjungos institucijose, įstaigose, organuose ir agentūrose taikomas Reglamentas (EB) Nr. 45/2001. Reglamentas (EB) Nr. 45/2001 ir kiti Sąjungos teisės aktai, taikytini tokiam asmens duomenų tvarkymui, turėtų būti pataisyti pagal šio reglamento principus ir taisykles ir taikomi atsižvelgiant į šį reglamentą. Siekiant užtikrinti tvirtą ir suderintą duomenų apsaugos sistemą Sąjungoje, priėmus šį reglamentą turėtų būti atitinkamai pataisytas Reglamentas (EB) Nr. 45/2001, kad jį būtų galima taikyti tuo pačiu metu, kaip ir šį reglamentą;

(15) šis reglamentas neturėtų būti taikomas tais atvejais, kai asmens duomenis fizinis asmuo tvarko vykdydamas grynai asmeninę ar namų ūkio priežiūros veiklą ir nesusiedamas to su profesine ar komercine veikla. Asmeninę ar namų ūkio priežiūros veiklą gali sudaryti, be kita ko, susirašinėjimas ir adresų saugojimas arba naudojimasis socialiniais tinklais ir internetinė veikla, vykdoma atliekant tokią asmeninę ar namų ūkio priežiūros veiklą. Tačiau šis reglamentas turėtų būti taikomas duomenų valdytojams arba duomenų tvarkytojams, kurie suteikia priemones asmens duomenų tvarkymui vykdant tokią asmeninę ar namų ūkio priežiūros veiklą;

(16) fizinių asmenų apsauga kompetentingoms valdžios institucijoms tvarkant asmens duomenis nusikalstamų veikų prevencijos, tyrimo, nustatymo ar traukimo baudžiamojon atsakomybėn už jas arba baudžiamųjų sankcijų vykdymo tikslais, įskaitant apsaugą nuo grėsmių visuomenės saugumui ir jų prevenciją, ir laisvas tokių duomenų judėjimas reglamentuojami specialiu Sąjungos teisės aktu. Todėl šis reglamentas neturėtų būti taikomas duomenų tvarkymo veiklai tokiais tikslais. Tačiau kai duomenys, kuriuos valdžios institucijos tvarko pagal šį reglamentą, naudojami nusikalstamų veikų prevencijos, tyrimo, nustatymo ar traukimo baudžiamojon atsakomybėn už jas arba baudžiamųjų sankcijų vykdymo tikslais, jų tvarkymas turėtų būti reglamentuojamas konkretesniu Sąjungos teisės aktu (Direktyva XX/YYY). Valstybės narės gali kompetentingoms valdžios institucijoms, kaip apibrėžta Direktyvoje XX/YYY, pavesti kitas užduotis, kurios nebūtinai atliekamos nusikalstamų veikų prevencijos, tyrimo, nustatymo ar traukimo baudžiamojon atsakomybėn už jas arba baudžiamųjų sankcijų vykdymo tikslais, įskaitant apsaugą nuo grėsmių visuomenės saugumui ir jų prevenciją, kad tais kitais tikslais atliekamas asmens duomenų tvarkymas tiek, kiek jis patenka į Sąjungos teisės taikymo sritį, patektų į šio reglamento taikymo sritį. Kalbant apie tų kompetentingų valdžios institucijų atliekamą asmens duomenų tvarkymą tikslais, patenkančiais į Bendrojo duomenų apsaugos reglamento taikymo sritį, valstybės narės gali palikti arba nustatyti konkretesnes nuostatas Bendrojo duomenų apsaugos reglamento taisyklių taikymui pritaikyti. Tokiomis nuostatomis gali būti tiksliau apibrėžti konkretūs reikalavimai dėl tais kitais tikslais tų kompetentingų valdžios institucijų atliekamo asmens duomenų tvarkymo, atsižvelgiant į atitinkamos valstybės narės konstitucinę, organizacinę ir administracinę struktūrą. Kai šis reglamentas taikomas privačioms įstaigoms tvarkant asmens duomenis, šiame reglamente valstybėms narėms turėtų būti numatyta galimybė konkrečiomis sąlygomis teisės aktais apriboti tam tikras prievoles ir teises, kai toks apribojimas yra būtina ir proporcinga priemonė demokratinėje visuomenėje siekiant apsaugoti konkrečius svarbius interesus, įskaitant visuomenės saugumą ir nusikalstamų veikų prevenciją, tyrimą, nustatymą ir traukimą baudžiamojon atsakomybėn už jas arba baudžiamųjų sankcijų vykdymą, įskaitant apsaugą nuo grėsmių visuomenės saugumui ir jų prevenciją. Tai aktualu, pavyzdžiui, kovojant su pinigų plovimu ar vykdant kriminalinių tyrimų laboratorijų veiklą;

(16a) nors šis reglamentas taikomas ir teismų bei kitų teisminių institucijų veiklai, Sąjungos ar valstybių narių teisės aktuose galėtų būti nurodytos duomenų tvarkymo operacijos ir duomenų tvarkymo procedūros tvarkant asmens duomenis teismuose bei kitose teisminėse institucijose. Siekiant apsaugoti teisminių institucijų nepriklausomumą vykdant jų teismines užduotis, įskaitant jų sprendimų priėmimo nepriklausomumą, priežiūros institucijų kompetencijai neturėtų priklausyti asmens duomenų tvarkymas teismams vykdant jų teismines funkcijas. Tokių duomenų tvarkymo operacijų priežiūrą galima pavesti konkrečioms valstybės narės teismų sistemos įstaigoms; visų pirma jos turėtų kontroliuoti, kad būtų laikomasi šiame reglamente nustatytų taisyklių, skatinti teisminių institucijų informuotumą apie jų prievoles pagal šį reglamentą ir nagrinėti su tokiu duomenų tvarkymu susijusius skundus;

(17) šis reglamentas neturėtų daryti poveikio Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 2000/31/EB, visų pirma jos 12–15 straipsniuose įtvirtintų tarpinių paslaugų teikėjų atsakomybės nuostatų, taikymui. Ta direktyva siekiama prisidėti prie tinkamo vidaus rinkos veikimo užtikrinant laisvą informacinės visuomenės paslaugų judėjimą tarp valstybių narių;

(18) (…)

(19) bet koks asmens duomenų tvarkymas, kai asmens duomenis Sąjungoje vykdydama savo veiklą tvarko duomenų valdytojo arba duomenų tvarkytojo buveinė, turėtų vykti pagal šį reglamentą, neatsižvelgiant į tai, ar pati tvarkymo operacija atliekama Sąjungoje. Buveinė reiškia, kad per stabilias struktūras vykdoma veiksminga ir reali veikla. Teisinė tokių struktūrų forma, neatsižvelgiant į tai, ar tai filialas ar patronuojamoji bendrovė, turinti juridinio asmens statusą, šiuo požiūriu nėra lemiamas veiksnys;

(20) kad fiziniams asmenims būtų užtikrinta apsauga, į kurią jie turi teisę pagal šį reglamentą, šis reglamentas turėtų būti taikomas Sąjungoje esančių duomenų subjektų asmens duomenų, kuriuos tvarko Sąjungoje neįsisteigęs duomenų valdytojas arba duomenų tvarkytojas, tvarkymui, kai duomenų tvarkymo veikla yra susijusi su prekių ar paslaugų siūlymu tokiems duomenų subjektams, neatsižvelgiant į tai, ar tai susiję su mokėjimu. Siekiant nustatyti, ar toks duomenų valdytojas arba duomenų tvarkytojas siūlo prekes ar paslaugas Sąjungoje esantiems duomenų subjektams, turėtų būti įsitikinta, ar akivaizdu, kad tas duomenų valdytojas numato teikti paslaugas duomenų subjektams vienoje ar keliose valstybėse narėse Sąjungoje. Kadangi vien tik to, kad Sąjungoje yra prieinami duomenų valdytojo ar tarpininko interneto svetainė ar el. pašto adresas, ir kiti kontaktiniai duomenys arba kad vartojama kalba, kuri paprastai vartojama trečiojoje valstybėje, kurioje yra įsisteigęs duomenų valdytojas, nepakanka įsitikinti, kad esama tokio ketinimo, tokie veiksniai kaip kalbos ar valiutos, paprastai vartojamų (naudojamų) vienoje ar keliose valstybėse narėse, vartojimas (naudojimas) su galimybe užsisakyti prekes ir paslaugas ta kita kalba, ir (arba) Sąjungoje esančių vartotojų ar naudotojų minėjimas gali būti aspektai, iš kurių aišku, kad duomenų valdytojas numato siūlyti prekes ar paslaugas tokiems duomenų subjektams Sąjungoje;

(21) šis reglamentas taip pat turėtų būti taikomas Sąjungoje esančių duomenų subjektų asmens duomenų, kuriuos tvarko Sąjungoje neįsisteigęs duomenų valdytojas arba duomenų tvarkytojas, tvarkymui, kai duomenų tvarkymas susijęs su tokių duomenų subjektų elgesio tiek, kiek tas elgesys vyksta Europos Sąjungoje, stebėsena. Siekiant nustatyti, ar duomenų tvarkymo veikla gali būti laikoma duomenų subjektų elgesio stebėsena, reikėtų įsitikinti, ar fiziniai asmenys internete atsekami, be kita ko, vėliau galbūt taikant duomenų tvarkymo metodus, kuriais fiziniam asmeniui suteikiamas profilis, ypač siekiant priimti su juo susijusius sprendimus arba išnagrinėti ar prognozuoti jo asmeninius pomėgius, elgesį ir požiūrius;

(22) kai pagal tarptautinę viešąją teisę taikoma valstybės narės nacionalinė teisė, pavyzdžiui, valstybių narių diplomatinėse atstovybėse ar konsulinėse įstaigose, šis reglamentas taip pat turėtų būti taikomas Sąjungoje neįsisteigusiems duomenų valdytojams;

(23) duomenų apsaugos principai turėtų būti taikomi bet kokiai informacijai apie fizinį asmenį, kurio asmens tapatybė yra nustatyta arba gali būti nustatyta. Duomenys, kuriems suteikti pseudonimai, kurie galėtų būti priskirti fiziniam asmeniui pasinaudojus papildoma informacija, turėtų būti laikomi informacija apie fizinį asmenį, kurio tapatybė gali būti nustatyta. Sprendžiant, ar galima nustatyti asmens tapatybę, reikėtų atsižvelgti į visas priemones, pavyzdžiui, išskyrimą, kurias asmens tapatybei tiesiogiai ar netiesiogiai nustatyti, pagrįstai tikėtina, galėtų naudoti duomenų valdytojas ar bet kuris kitas asmuo. Įsitikinant, ar tam tikros priemonės, pagrįstai tikėtina, galėtų būti naudojamos siekiant nustatyti asmens tapatybę, reikėtų atsižvelgti į visus objektyvius veiksnius, pavyzdžiui, sąnaudas ir laiko trukmę, kurių prireiktų tapatybei nustatyti, turint omenyje duomenų tvarkymo metu turimas technologijas bei technologinę plėtrą. Todėl duomenų apsaugos principai neturėtų būti taikomi anonimiškai informacijai, t. y. informacijai, kuri nėra susijusi su fiziniu asmeniu, kurio tapatybė yra nustatyta arba gali būti nustatyta, arba duomenims, kurių anonimiškumas užtikrintas taip, kad duomenų subjekto tapatybė negali arba nebegali būti nustatyta. Todėl šis reglamentas netaikomas tokios anonimiškos informacijos tvarkymui, įskaitant statistiniais ir tyrimų tikslais;

(23aa) šis reglamentas neturėtų būti taikomas mirusių asmenų duomenims. Valstybės narės gali numatyti mirusių asmenų duomenų tvarkymo taisyklės;

(23a) pseudonimų suteikimas asmens duomenims gali sumažinti atitinkamiems duomenų subjektams kylančius pavojus ir padėti duomenų valdytojams ir duomenų tvarkytojams įvykdyti savo duomenų apsaugos prievoles. Todėl, šio reglamento straipsniuose aiškiai naudojant pseudonimų suteikimą, neketinama kliudyti taikyti kitas duomenų apsaugos priemones;

(23b) (…)

(23c) siekiant sukurti paskatas, kad tvarkant asmens duomenis būtų suteikiami pseudonimai, turėtų būti galima pas tą patį duomenų valdytoją taikyti pseudonimų suteikimo asmens duomenims priemones, tuo pat metu sudarant sąlygas atlikti bendrą analizę, kai duomenų valdytojas yra ėmęsis techninių ir organizacinių priemonių, būtinų užtikrinti, kad atitinkamo duomenų tvarkymo atžvilgiu būtų įgyvendinamos šio reglamento nuostatos, ir užtikrinant, kad papildoma informacija, naudojama priskiriant asmens duomenis konkrečiam duomenų subjektui, būtų laikoma atskirai. Duomenis tvarkančiu duomenų valdytoju taip pat laikomi įgalioti asmenys pas tą patį duomenų valdytoją;

(24) fiziniai asmenys gali būti susieti su savo įrenginių, taikomųjų programų, priemonių ir protokolų interneto identifikatoriais, pavyzdžiui, IP adresais, slapukų identifikatoriais, arba kitais identifikatoriais, pavyzdžiui, radijo dažninio atpažinimo žymenimis. Taip gali likti pėdsakų, kurie visų pirma kartu su unikaliais identifikatoriais ir kita serverių gauta informacija gali būti panaudoti fizinių asmenų profiliams kurti ir jiems identifikuoti;

(24c naujas) valdžios institucijos, kurioms duomenys atskleidžiami laikantis teisinės prievolės, kad jos galėtų vykdyti oficialias savo funkcijas kaip, pavyzdžiui, mokesčių institucijos ar muitinės, finansinių tyrimų padaliniai, nepriklausomos administracinės valdžios institucijos ar finansų rinkų institucijos, atsakingos už vertybinių popierių rinkų reguliavimą ir priežiūrą, negali būti laikomos duomenų gavėjais, jei jos gauna duomenis, kurie yra būtini konkrečiam tyrimui atlikti pagal bendrą interesą, vadovaujantis Sąjungos arba valstybės narės teisės aktais. Valdžios institucijų prašymai atskleisti duomenis visada turėtų būti pateikiami raštu, būti pagrįsti ir nereguliarūs; jie neturėtų būti susiję su visu susistemintu rinkiniu, dėl jų susisteminti rinkiniai neturėtų būti susiejami tarpusavyje. Šios valdžios institucijos tokius duomenis turėtų tvarkyti laikydamosi taikomų duomenų apsaugos taisyklių, atsižvelgiant į duomenų tvarkymo tikslus;

(25) sutikimas turėtų būti duodamas aiškiai patvirtinant, kad yra suteiktas laisva valia, konkretus, informacija pagrįstas ir vienareikšmis nurodymas, kad duomenų subjektas sutinka, kad būtų tvarkomi su juo susiję asmens duomenys, pavyzdžiui raštiškas, įskaitant elektroninį, arba žodinis pareiškimas. Tai galėtų būti atliekama pažymint langelį interneto svetainėje, pasirenkant informacinės visuomenės paslaugų techninius parametrus arba bet kuriuo kitu pareiškimu arba poelgiu, iš kurio aiškiai matyti tame kontekste, kad duomenų subjektas sutinka su siūlomu jo asmens duomenų tvarkymu. Todėl tyla, iš anksto pažymėti langeliai arba neveikimas neturėtų būti laikomi sutikimu. Sutikimas turėtų apimti visą duomenų tvarkymo veiklą, vykdomą tuo pačiu tikslu ar tais pačiais tikslais. Kai duomenys tvarkomi ne vienu tikslu, sutikimas turėtų būti duotas dėl visų duomenų tvarkymo tikslų. Jeigu duomenų subjekto sutikimo prašoma elektroniniu būdu, prašymas turi būti aiškus, glaustas ir bereikalingai nenutraukiantis naudojimosi paslauga, dėl kurios prašoma sutikimo;

(25aa) dažnai būna neįmanoma duomenų rinkimo metu galutinai nustatyti, kad duomenys bus tvarkomi mokslinių tyrimų tikslais. Todėl duomenų subjektai turėtų turėti galimybę duoti sutikimą dėl tam tikrų mokslinių tyrimų sričių, laikantis pripažintų mokslinių tyrimų srities etikos standartų. Duomenų subjektai turėtų turėti galimybę duoti sutikimą tik dėl tam tikrų tyrimų sričių arba tyrimų projektų dalių tiek, kiek tai leidžiama pagal numatytą tikslą;

(25a) genetiniai duomenys turėtų būti apibrėžiami kaip asmens duomenys, susiję su asmens paveldėtomis ar įgytomis genetinėmis savybėmis, kurios nustatytos išanalizavus biologinį atitinkamo asmens mėginį, ypač išanalizavus chromosomas ir deoksiribonukleorūgštį (DNR) arba ribonukleino rūgštį (RNR), arba kitus elementus, iš kurių galima gauti lygiavertę informaciją;

(26) prie asmens sveikatos duomenų turėtų būti priskirti visi duomenys apie duomenų subjekto sveikatos būklę, kurie atskleidžia informaciją apie duomenų subjekto buvusią, esamą ar būsimą fizinę ar psichinę sveikatą; įskaitant informaciją apie asmenį, surinktą registruojantis sveikatos priežiūros paslaugoms gauti ir jas teikiant asmeniui, kaip nurodyta Direktyvoje 2011/24/ES; asmeniui priskirtą numerį, simbolį ar žymę, pagal kurią galima konkrečiai nustatyti asmens tapatybę sveikatos priežiūros tikslais; informaciją, gautą atliekant kūno dalies ar medžiagos tyrimus ar analizę, įskaitant genetinius duomenis ir biologinius mėginius; ar informaciją apie, pvz., ligą, negalią, riziką susirgti, sveikatos istoriją, klinikinį gydymą arba faktinę duomenų subjekto fiziologinę ar biomedicininę būklę, neatsižvelgiant į informacijos šaltinį, pvz., ar ji būtų gauta iš gydytojo, ar iš kito sveikatos priežiūros specialisto, ligoninės, medicinos priemonės ar *in vitro* diagnostinio tyrimo;

(27) duomenų valdytojo pagrindinė buveinė Sąjungoje turėtų būti jo centrinės administracijos vieta Sąjungoje, išskyrus atvejus, kai sprendimai dėl asmens duomenų tvarkymo tikslų ir priemonių priimami kitoje duomenų valdytojo buveinėje Sąjungoje. Šiuo atveju pastaroji buveinė turėtų būti laikoma pagrindine buveine. Duomenų valdytojo pagrindinė buveinė Sąjungoje turėtų būti nustatoma pagal objektyvius kriterijus, be to, per stabilias struktūras ji turėtų vykdyti veiksmingą ir realią valdymo veiklą, priimdama pagrindinius sprendimus dėl duomenų tvarkymo tikslų ir priemonių. Pagal šį kriterijų neturėtų būti svarbu, ar asmens duomenys faktiškai tvarkomi toje vietoje; asmens duomenų tvarkymo techninių priemonių ir technologijų buvimas ir naudojimas arba duomenų tvarkymo veikla savaime nereiškia, kad ta buveinė yra pagrindinė ir todėl nėra esminiai pagrindinės buveinės nustatymo kriterijai. Duomenų tvarkytojo pagrindinė buveinė turėtų būti jo centrinės administracijos vieta Sąjungoje, o jeigu jis neturi centrinės administracijos Sąjungoje – vieta, kurioje Sąjungoje vykdoma pagrindinė duomenų tvarkymo veikla. Tais atvejais, kurie yra susiję tiek su duomenų valdytoju, tiek su duomenų tvarkytoju, kompetentinga vadovaujanti priežiūros institucija turėtų ir toliau būti valstybės narės, kurioje yra duomenų valdytojo pagrindinė buveinė, priežiūros institucija, o duomenų tvarkytojo priežiūros institucija turėtų būti laikoma susijusia priežiūros institucija ir dalyvauti šiuo reglamentu numatytoje bendradarbiavimo procedūroje. Bet kuriuo atveju valstybės narės arba valstybių narių, kuriose yra viena ar kelios duomenų tvarkytojo buveinės, priežiūros institucijos neturėtų būti laikomos susijusiomis priežiūros institucijomis, kai sprendimo projektas yra susijęs tik su duomenų valdytoju. Kai duomenis tvarko įmonių grupė, tos įmonių grupės pagrindine buveine turėtų būti laikoma kontroliuojančiosios įmonės pagrindinė buveinė, išskyrus atvejus, kai duomenų tvarkymo tikslus ir priemones nustato kita įmonė;

(28) įmonių grupę turėtų sudaryti kontroliuojančioji įmonė ir jos kontroliuojamos įmonės, o kontroliuojančioji įmonė turėtų būti įmonė, galinti daryti lemiamą poveikį kitoms įmonėms, pavyzdžiui, dėl nuosavybės, finansinio dalyvavimo arba įmonės veiklą reglamentuojančių taisyklių, arba įgaliojimo įgyvendinti asmens duomenų apsaugos taisykles. Pagrindinė įmonė, kuri kontroliuoja asmens duomenų tvarkymą su ja susijusiose įmonėse, su šiomis įmonėmis sudaro darinį, kuris gali būtų laikomas „įmonių grupe“;

(29) vaikams turėtų būti užtikrinta ypatinga jų asmens duomenų apsauga, nes jie gali nepakankamai suvokti su asmens duomenų tvarkymu susijusius pavojus, pasekmes, apsaugos priemones ir savo teises. Tai visų pirma susiję su vaikų asmens duomenų naudojimu rinkodaros, virtualios asmenybės ar vartotojo profilio sukūrimo tikslais ir su vaiku susijusių duomenų rinkimu naudojantis vaikui tiesiogiai pasiūlytomis paslaugomis. Tėvų pareigų turėtojo sutikimo neturėtų būti reikalaujama tiesiogiai vaikui teikiant prevencijos ar konsultavimo paslaugas;

(30) asmens duomenys turėtų būti tvarkomi teisėtai ir sąžiningai. Taikant skaidrumo principą, fiziniams asmenims turėtų būti aišku, kad su jais susiję asmens duomenys yra renkami, naudojami, su jais susipažįstama arba jie yra kitaip tvarkomi, taip pat kokiu mastu tie duomenys yra ar bus tvarkomi. Pagal skaidrumo principą informacija ir pranešimai, susiję su tų duomenų tvarkymu, turėtų būti lengvai prieinami ir suprantami, pateikiami aiškia ir paprasta kalba. Tai visų pirma susiję su duomenų subjektų informavimu apie duomenų valdytojo tapatybę ir duomenų tvarkymo tikslus, taip pat su tolesniu informavimu, kad būtų užtikrintas sąžiningas ir skaidrus duomenų tvarkymas atitinkamų fizinių asmenų atžvilgiu, jų teise gauti patvirtinimą dėl su jais susijusių asmens duomenų tvarkymo ir teise tuos duomenis gauti. Fiziniai asmenys turėtų būti informuoti apie su asmens duomenų tvarkymu susijusius pavojus, taisykles, apsaugos priemones bei teises ir apie tai, kaip naudotis savo teisėmis duomenų tvarkymo srityje. Visų pirma konkretūs tikslai, kuriais tvarkomi duomenys, turėtų būti aiškūs, teisėti ir nustatyti duomenų rinkimo metu. Duomenys turėtų būti tinkami, susiję su tikslais, kuriais jie tvarkomi, ir riboti pagal tai, kiek jų yra būtina turėti atsižvelgiant į tikslus, kuriais jie tvarkomi; tam pirmiausia reikia užtikrinti, kad duomenų saugojimo laikotarpis būtų tikrai minimalus. Asmens duomenys turėtų būti tvarkomi tik tuomet, jei duomenų tvarkymo tikslo pagrįstai negalima pasiekti kitomis priemonėmis. Siekiant užtikrinti, kad duomenys nebūtų laikomi ilgiau nei būtina, duomenų valdytojas turėtų nustatyti duomenų ištrynimo arba periodinės peržiūros terminus. Reikėtų imtis visų pagrįstų priemonių, siekiant užtikrinti, kad netikslūs asmens duomenys būtų ištaisyti arba ištrinti. Asmens duomenys turėtų būti tvarkomi taip, kad būtų užtikrintas tinkamas asmens duomenų saugumas ir konfidencialumas, be kita ko, užkertant kelią neteisėtai prieigai prie asmens duomenų ir jų tvarkymui skirtos įrangos ar neteisėtam jų naudojimui;

(31) kad duomenų tvarkymas būtų teisėtas, asmens duomenys turėtų būti tvarkomi gavus atitinkamo asmens sutikimą arba remiantis kitu teisėtu teisiniu pagrindu, nustatytu šiame reglamente arba – kai šiame reglamente nurodoma – kitame Sąjungos ar valstybės narės teisės akte, įskaitant būtinybę, kad duomenų valdytojas vykdytų jam tenkančią teisinę prievolę, arba būtinybę vykdyti sutartį, kurios šalis yra duomenų subjektas, arba siekiant imtis priemonių duomenų subjekto prašymu prieš sudarant sutartį;

(31a) kai šiame reglamente nurodomas teisinis pagrindas arba teisėkūros priemonė, tai nebūtinai reiškia, kad parlamentas turi priimti teisėkūros procedūra priimamą aktą, nedarant poveikio reikalavimams, taikomiems pagal atitinkamos valstybės narės konstitucinę tvarką, tačiau toks teisinis pagrindas ar teisėkūros priemonė turėtų būti aiškūs ir tikslūs, o jų taikymas numatomas tiems subjektams, kuriems jie turi būti taikomi, kaip reikalaujama pagal Europos Sąjungos Teisingumo Teismo ir Europos Žmogaus Teisių Teismo praktiką;

(32) kai duomenys tvarkomi gavus duomenų subjekto sutikimą, duomenų valdytojas turėtų galėti įrodyti, kad duomenų subjektas sutiko su duomenų tvarkymo operacija. Visų pirma kai rašytinis pareiškimas teikiamas kitu klausimu, apsaugos priemonėmis turėtų būti užtikrinta, kad duomenų subjektas suvoktų, kad jis duoda sutikimą ir dėl ko jis jį duoda. Laikantis Tarybos direktyvos 93/13/EEB[1], duomenų valdytojo iš anksto suformuluotas sutikimo pareiškimas turėtų būti pateiktas suprantama ir lengvai prieinama forma, aiškia ir paprasta kalba, jame neturėtų būti nesąžiningų sąlygų. Kad sutikimas būtų grindžiamas informacija, duomenų subjektas turėtų bent žinoti duomenų valdytojo tapatybę ir planuojamo asmens duomenų tvarkymo tikslus; sutikimas neturėtų būti laikomas duotas laisva valia, jei duomenų subjektas faktiškai neturi laisvo pasirinkimo ir negali atsisakyti sutikti arba sutikimo atšaukti, nepatirdamas žalos;

(33) (…)

(34) siekiant užtikrinti, kad sutikimas būtų duotas laisva valia, sutikimas neturėtų būti laikomas pagrįstu asmens duomenų tvarkymo teisiniu pagrindu konkrečiu atveju, kai yra aiškus duomenų subjekto ir duomenų valdytojo padėties disbalansas, ypač kai duomenų valdytojas yra valdžios institucija ir dėl to nėra tikėtina, kad sutikimas, atsižvelgiant į visas to konkretaus atvejo aplinkybes, buvo duotas laisva valia. Laikoma, kad sutikimas nebuvo duotas laisva valia, jeigu neleidžiama duoti atskiro sutikimo atskiroms duomenų tvarkymo operacijoms, nors tai ir tikslinga atskirais atvejais, arba jeigu sutarties vykdymas, įskaitant paslaugos teikimą, priklauso nuo sutikimo, nepaisant to, kad tai nėra būtina tokiam vykdymui;

(35) duomenų tvarkymas turėtų būti laikomas teisėtu, kai juos būtina tvarkyti siekiant vykdyti sutartį arba ketinant ją sudaryti;

(35a) (…)

(36) kai duomenų valdytojas duomenis tvarko vykdydamas jam tenkančią teisinę prievolę arba kai duomenis būtina tvarkyti siekiant atlikti užduotį, vykdomą dėl viešojo intereso arba vykdant viešosios valdžios funkcijas, duomenų tvarkymo pagrindas turėtų būti įtvirtintas Sąjungos teisėje arba valstybės narės nacionalinėje teisėje. Šiuo reglamentu nereikalaujama, kad kiekvienu atskiru duomenų tvarkymo atveju yra būtinas specialus teisės aktas. Kelioms duomenų tvarkymo operacijoms gali užtekti vieno teisės akto, kai duomenų valdytojas duomenis tvarko vykdydamas jam tenkančią teisinę prievolę arba kai duomenis būtina tvarkyti siekiant atlikti užduotį, vykdomą dėl viešojo intereso arba vykdant viešosios valdžios funkcijas. Be to, Sąjungos ar valstybės narės teisės aktuose turėtų būti nustatytas duomenų tvarkymo tikslas. Be to, šiame pagrinde galėtų būti nurodytos bendrosios reglamento sąlygos, kuriomis reglamentuojamas duomenų tvarkymo teisėtumas, nustatytos duomenų valdytojo, tvarkytinų duomenų rūšies, atitinkamų duomenų subjektų, subjektų, kuriems duomenys gali būti atskleisti, tikslų apribojimų, saugojimo laikotarpio ir kitų priemonių, kuriomis užtikrinamas teisėtas ir sąžiningas duomenų tvarkymas, specifikacijos. Sąjungos arba valstybės narės teisės aktuose taip pat turėtų būti nustatyta, ar duomenų valdytojas, atlikdamas užduotį, vykdomą dėl viešojo intereso arba vykdant viešosios valdžios funkcijas, turėtų būti valdžios institucija arba kitas viešosios teisės reglamentuojamas fizinis ar juridinis asmuo arba privatinės teisės reglamentuojamas fizinis ar juridinis asmuo, pavyzdžiui, profesinė asociacija, kai tai pateisinama viešuoju interesu, be kita ko, sveikatos apsaugos tikslais, pavyzdžiui, visuomenės sveikata bei socialine apsauga ir sveikatos priežiūros paslaugų valdymu;

(37) asmens duomenų tvarkymas taip pat turėtų būti laikomas teisėtu, kai duomenis tvarkyti būtina norint apsaugoti gyvybinį duomenų subjekto ar kito asmens interesą. Asmens duomenys turėtų būti tvarkomi tik remiantis kito fizinio asmens gyvybiniu interesu, iš esmės kai duomenų tvarkymas negali būti akivaizdžiai grindžiamas kitu teisiniu pagrindu. Kai kurių rūšių duomenų tvarkymas gali būti reikalingas tiek dėl svarbių viešojo intereso priežasčių, tiek dėl duomenų subjekto gyvybinių interesų, pavyzdžiui, kai duomenis būtina tvarkyti humanitariniais tikslais, be kita ko, siekiant stebėti epidemiją ir jos paplitimą arba susidarius ekstremaliajai humanitarinei situacijai, visų pirma, gaivalinių ir žmogaus sukeltų nelaimių atvejais;

(38) teisėti duomenų valdytojo, įskaitant duomenų valdytoją, kuriam gali būti atskleisti duomenys, arba trečiosios šalies interesai gali būti teisiniu duomenų tvarkymo pagrindu, jeigu duomenų subjekto interesai arba pagrindinės teisės ir laisvės nėra viršesni, atsižvelgiant į pagrįstus duomenų subjektų lūkesčius santykių su duomenų valdytoju pagrindu. Teisėtas interesas galėtų būti, pavyzdžiui, kai egzistuoja susijęs ir atitinkamas santykis tarp duomenų subjekto ir duomenų valdytojo, pavyzdžiui, kai duomenų subjektas yra duomenų valdytojo klientas arba dirba duomenų valdytojo tarnyboje. Bet kuriuo atveju reikėtų atidžiai įvertinti, ar esama teisėto intereso, be kita ko, siekiant nustatyti, ar duomenų subjektas gali tuo metu, kai renkami duomenys, arba duomenų rinkimo kontekste tikėtis, kad duomenys gali būti tvarkomi šiuo tikslu. Duomenų subjekto interesai ir pagrindinės teisės gali visų pirma būti viršesni už duomenų valdytojo interesus, kai asmens duomenys tvarkomi tokiomis aplinkybėmis, kuriomis duomenų subjektai pagrįstai nesitiki tolesnio tvarkymo. Atsižvelgiant į tai, kad teisinį duomenų tvarkymo pagrindą valdžios institucijoms teisės aktu turi sukurti teisės aktų leidėjas, šis teisinis pagrindas neturėtų būti taikomas tais atvejais, kai valdžios institucijos duomenis tvarko vykdydamos savo funkcijas. Asmens duomenų tvarkymas tik tiek, kiek tai yra būtina sukčiavimo prevencijos tikslais, yra ir atitinkamo duomenų valdytojo teisėtas interesas. Asmens duomenų tvarkymas tiesioginės rinkodaros tikslais gali būti vertinamas kaip atliekamas vadovaujantis teisėtu interesu;

(38a) duomenų valdytojai, priklausantys įmonių grupei arba įstaigai, susijusiai su pagrindine įstaiga, gali turėti teisėtą interesą vidaus administraciniais tikslais, įskaitant klientų ar darbuotojų asmens duomenų tvarkymą, įmonių grupėje persiųsti asmens duomenis. Tuo nedaromas poveikis bendriesiems principams, reglamentuojantiems asmens duomenų perdavimą įmonių grupės viduje trečiojoje valstybėje esančiai įmonei;

(39) valdžios institucijų, kompiuterinių incidentų tyrimo tarnybų (CERT), kompiuterių saugumo incidentų tyrimo tarnybų (CSIRT), elektroninių ryšių tinklų bei paslaugų teikėjų ir saugumo technologijų bei paslaugų teikėjų atliekamas duomenų tvarkymas tik tiek, kiek tai yra būtina ir proporcinga siekiant užtikrinti tinklo ir informacijos saugumą, t. y. tinklo ar informacinės sistemos nustatyto patikimumo laipsnio atsparumą trikdžiams arba neteisėtiems ar tyčiniams veiksmams, kuriais pažeidžiamas saugomų ar persiunčiamų duomenų prieinamumas, autentiškumas, vientisumas ir konfidencialumas, ir susijusių paslaugų, kurias teikia tie tinklai ir sistemos arba kurios per juos prieinamos, saugumą, laikomas teisėtu atitinkamo duomenų valdytojo interesu. Tai galėtų, pavyzdžiui, užkirsti kelią neteisėtai prieigai prie elektroninių ryšių tinklų ir kenkimo programų kodų platinimui, taip pat sustabdyti atkirtimo nuo paslaugos atakas ir neleisti pakenkti kompiuterių bei elektroninių ryšių sistemoms;

(40) asmens duomenų tvarkymas kitais tikslais nei tikslai, kuriais iš pradžių buvo rinkti duomenys, turėtų būti leidžiamas tik tuomet, kai duomenų tvarkymas suderinamas su tais tikslais, kuriais iš pradžių buvo rinkti duomenys. Tokiu atveju nereikalaujama atskiro teisinio pagrindo, užtenka to pagrindo, kuriuo remiantis leidžiama rinkti minėtus duomenis. Jeigu duomenų tvarkytojui tvarkyti duomenis būtina siekiant atlikti užduotį, vykdomą dėl viešojo intereso arba vykdant viešosios valdžios funkcijas, Sąjungos arba valstybės narės teisės aktuose galima apibrėžti ir sukonkretinti užduotis ir tikslus, kuriais tolesnis duomenų tvarkymas būtų laikomas suderinamu ir teisėtu. Tolesnis duomenų tvarkymas archyvavimo tikslais dėl viešojo intereso arba mokslinių ir istorinių tyrimų tikslais, arba statistiniais tikslais turėtų būti laikomas suderinamomis teisėtomis duomenų tvarkymo operacijomis. Sąjungos ar valstybės narės teisės aktuose numatytas asmens duomenų tvarkymo teisinis pagrindas taip pat gali būti tolesnio duomenų tvarkymo teisinis pagrindas. Tam, kad įsitikintų, ar tolesnio duomenų tvarkymo tikslas suderinamas su tikslu, kuriuo iš pradžių duomenys buvo rinkti, duomenų valdytojas po to, kai įvykdo visus reikalavimus dėl pradinio duomenų tvarkymo teisėtumo, turėtų atsižvelgti, *inter alia*, į sąsajas tarp tų tikslų ir numatomo tolesnio duomenų tvarkymo tikslų, aplinkybes, kuriomis duomenys buvo surinkti, visų pirma pagrįstus duomenų subjektų lūkesčius jų santykių su duomenų valdytoju pagrindu dėl tolesnio duomenų naudojimo, asmens duomenų pobūdį, numatomo tolesnio duomenų tvarkymo pasekmes duomenų subjektams ir tinkamų apsaugos priemonių buvimą tiek pradinėse, tiek numatomose tolesnėse duomenų tvarkymo operacijose. Jei duomenų subjektas yra davęs sutikimą arba duomenų tvarkymas yra grindžiamas Sąjungos arba valstybės narės teisės aktais, o tai demokratinėje visuomenėje yra būtina ir proporcinga priemonė siekiant apsaugoti visų pirma svarbius bendro viešojo intereso tikslus, duomenų valdytojui turėtų būti leidžiama toliau tvarkyti duomenis neatsižvelgiant į tikslų suderinamumą. Bet kuriuo atveju turėtų būti užtikrinta, kad būtų taikomi šiame reglamente nustatyti principai, visų pirma, kad duomenų subjektas būtų informuotas apie tuos kitus tikslus ir apie savo teises, įskaitant teisę nesutikti. Kai duomenų valdytojas nurodo galimas nusikalstamas veikas arba grėsmes viešajam saugumui ir persiunčia susijusius atskirų atvejų arba kelių atvejų, susijusių su ta pačia nusikalstama veika arba grėsmėmis visuomenės saugumui, duomenis kompetentingai institucijai, laikoma, kad tai atitinka duomenų valdytojo teisėtą interesą. Tačiau toks duomenų persiuntimas dėl duomenų valdytojo teisėto intereso arba tolesnis asmens duomenų tvarkymas turėtų būti draudžiamas, jei duomenų tvarkymas yra nesuderinamas su teisine, profesine ar kita įpareigojančia prievole saugoti paslaptį;

(41) asmens duomenims, kurie pagal savo pobūdį yra ypač neskelbtini pagrindinių teisių ir laisvių atžvilgiu, turi būti užtikrinta ypatinga apsauga, kadangi atsižvelgiant į jų tvarkymo kontekstą gali kilti didelis pavojus pagrindinėms teisėms ir laisvėms. Tokie duomenys turėtų taip pat apimti asmens duomenis, kuriais atskleidžiama rasinė ar etninė kilmė, tačiau termino „rasinė kilmė“ vartojimas šiame reglamente nereiškia, kad Sąjunga pritaria teorijoms, kuriomis siekiama apibrėžti atskirų žmonių rasių egzistavimą. Nuotraukų tvarkymas nebus sisteminis neskelbtinų duomenų tvarkymas, nes nuotraukoms bus taikoma tik biometrinių duomenų apibrėžtis, kai jos tvarkomos taikant specialias technines priemones, leidžiančias konkrečiai nustatyti fizinio asmens tapatybę ar tapatumą. Tokie duomenys neturėtų būti tvarkomi, išskyrus atvejus, kai juos tvarkyti leidžiama šiame reglamente nurodytais konkrečiais atvejais, atsižvelgiant į tai, kad valstybių narių teisėje gali būti numatytos konkrečios nuostatos dėl duomenų apsaugos, siekiant pritaikyti šiame reglamente nustatytų taisyklių dėl teisinės prievolės įvykdymo arba užduoties, vykdomos dėl viešojo intereso arba vykdant duomenų valdytojui pavestas viešosios valdžios funkcijas, atlikimo taikymą. Kartu su konkrečiais tokio duomenų tvarkymo reikalavimais turėtų būti taikomi šiame reglamente numatyti bendrieji principai ir kitos taisyklės, visų pirma, susijusios su teisėto duomenų tvarkymo sąlygomis. Turėtų būti aiškiai nustatytos nuostatos, leidžiančios nukrypti nuo bendro draudimo tvarkyti šių specialių kategorijų asmens duomenis, *inter alia*, kai duomenų subjektas su tuo aiškiai sutinka arba specialių poreikių atveju, visų pirma, kai vykdydamos teisėtą veiklą duomenis tvarko tam tikros asociacijos ar fondai, kurių tikslas – užtikrinti galimybę naudotis pagrindinėmis laisvėmis;

(42) nukrypti nuo draudimo tvarkyti neskelbtinų kategorijų duomenis turėtų būti leidžiama ir tais atvejais, kai tai numatoma Sąjungos ar valstybės narės teisės aktais ir laikantis tinkamų apsaugos priemonių, kad būtų apsaugoti asmens duomenys ir kitos pagrindinės teisės, kai tai pateisinama viešuoju interesu, visų pirma tvarkant duomenis darbo teisės, socialinės apsaugos teisės, įskaitant pensijas, srityje ir sveikatos saugumo, stebėsenos ir įspėjimo tikslais, užtikrinant užkrečiamųjų ligų ir kitų rimtų grėsmių sveikatai prevenciją ar kontrolę. Tai gali būti daroma sveikatos apsaugos tikslais, įskaitant visuomenės sveikatą ir sveikatos priežiūros paslaugų valdymą, ypač siekiant užtikrinti sveikatos draudimo sistemoje taikomų prašymų dėl išmokų ir paslaugų nagrinėjimo procedūrų kokybę ir sąnaudų efektyvumą, arba archyvavimo tikslais dėl viešojo intereso, arba mokslinių ir istorinių tyrimų tikslais arba statistiniais tikslais. Pagal nukrypti leidžiančią nuostatą taip pat turėtų būti leidžiama tvarkyti tokius duomenis, jei tai būtina siekiant pareikšti, vykdyti ar ginti teisinius reikalavimus, nesvarbu, ar pagal teisminę, administracinę arba bet kokią kitą neteisminę procedūrą;

(42a) specialių kategorijų asmens duomenys, kuriems taikytina aukštesnio lygio apsauga, gali būti tvarkomi tik su sveikata susijusiais tikslais, kai būtina pasiekti tuos tikslus fizinių asmenų ir visos visuomenės labui, visų pirma valdant sveikatos apsaugos arba socialinės rūpybos paslaugas ir sistemas, be kita ko, kai tokius duomenis tvarko valdymo ir centrinės nacionalinės sveikatos apsaugos institucijos kokybės kontrolės, valdymo informacijos ir sveikatos apsaugos arba socialinės rūpybos sistemos bendros priežiūros nacionaliniu ir vietos lygiu tikslais, ir užtikrinant sveikatos apsaugos arba socialinės rūpybos ir tarpvalstybinės sveikatos priežiūros tęstinumą arba sveikatos saugumo, stebėsenos ir įspėjimo tikslais, arba archyvavimo tikslais dėl viešojo intereso, arba mokslinių ir istorinių tyrimų tikslais arba statistiniais tikslais, remiantis Sąjungos arba valstybės narės teisės aktais, pagal kuriuos reikia pasiekti viešojo intereso tikslą, taip pat dėl viešojo intereso atliekant tyrimus visuomenės sveikatos srityje. Todėl šiame reglamente turėtų būti numatytos suderintos specialių kategorijų asmens sveikatos duomenų tvarkymo sąlygos, atsižvelgiant į specialius poreikius, visų pirma kai tokius duomenis tam tikrais su sveikata susijusiais tikslais tvarko asmenys, kuriems taikoma teisinė prievolė saugoti profesinę paslaptį. Sąjungos ar valstybės narės teisės aktuose turėtų būti numatytos konkrečios ir tinkamos priemonės fizinių asmenų pagrindinėms teisėms ir asmens duomenims apsaugoti. Valstybėms narėms turėtų būti leidžiama išlaikyti arba nustatyti papildomas sąlygas, įskaitant apribojimus, taikomas genetinių duomenų, biometrinių duomenų ar sveikatos duomenų tvarkymui. Tačiau šias sąlygas taikant tarpvalstybiniam tokių duomenų tvarkymui neturėtų būti trikdomas laisvas duomenų judėjimas Sąjungoje;

(42b) visuomenės sveikatos srityje gali reikėti specialių kategorijų asmens duomenis dėl viešojo intereso priežasčių tvarkyti be duomenų subjekto sutikimo. Tokie duomenys tvarkomi taikant tinkamas ir specialias priemones, kad būtų apsaugotos fizinių asmenų teisės ir laisvės. Todėl sąvoka „visuomenės sveikata“ turėtų būti aiškinama, kaip apibrėžta 2008 m. gruodžio 16 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamente (EB) Nr. 1338/2008 dėl Bendrijos statistikos apie visuomenės sveikatą ir sveikatą bei saugą darbe, ir reikšti visus elementus, susijusius su sveikata, t. y. sveikatos būklę, įskaitant sergamumą ir neįgalumą, veiksnius, darančius poveikį tai sveikatos būklei, sveikatos priežiūros poreikius, sveikatos priežiūrai skirtus išteklius, sveikatos priežiūros paslaugų teikimą ir jų visuotinį prieinamumą, taip pat sveikatos priežiūros išlaidos ir finansavimą, taip pat mirtingumo priežastis. Dėl to, kad asmens duomenys apie sveikatos būklę tvarkomi dėl viešojo intereso priežasčių, trečiosios šalys, pavyzdžiui, darbdaviai, draudimo bendrovės ir bankai, neturėtų tvarkyti asmens duomenų kitais tikslais;

(43) be to, siekiant oficialiai pripažintų religinių asociacijų tikslų, išdėstytų konstitucinėje teisėje arba tarptautinėje viešojoje teisėje, valdžios institucijos asmens duomenis tvarko viešojo intereso pagrindais;

(44) kai, vykstant rinkimams, demokratinės sistemos veikimui valstybėje narėje užtikrinti būtina, kad politinės partijos surinktų duomenis apie asmenų politines pažiūras, dėl viešojo intereso priežasčių gali būti leista tvarkyti tokius duomenis su sąlyga, kad yra nustatytos tinkamos apsaugos priemonės;

(45) jeigu duomenų valdytojas pagal tvarkomus duomenis negali nustatyti fizinio asmens tapatybės, duomenų valdytojas neturėtų būti įpareigojamas gauti papildomos informacijos duomenų subjektui nustatyti vien tam, kam būtų laikomasi kurios nors šio reglamento nuostatos. Tačiau duomenų valdytojas neturėtų atsisakyti priimti papildomos informacijos, kurią duomenų subjektas pateikia, kad pagrįstų naudojimąsi savo teisėmis. Tapatybės nustatymas turėtų apimti duomenų subjekto tapatybės nustatymą skaitmeninėmis priemonėmis, pavyzdžiui, pasitelkiant tokį tapatumo nustatymo mechanizmą kaip tie patys kredencialai, kuriuos duomenų subjektas naudoja, kad prisijungtų prie internetinės paslaugos, kurią siūlo duomenų valdytojas;

(46) pagal skaidrumo principą visuomenei arba duomenų subjektui skirta informacija turi būti glausta, lengvai prieinama ir suprantama, pateikiama aiškia ir paprasta kalba, taip pat prireikus naudojamas vizualizavimas. Ši informacija galėtų būti pateikta elektronine forma, pavyzdžiui, interneto svetainėje, kai ji skirta viešai paskelbti. Tai ypač svarbu tokiais atvejais, kaip antai reklama internete, kai dėl dalyvių gausos ir naudojamų technologijų sudėtingumo duomenų subjektui sunku suvokti ir pastebėti, ar jo asmens duomenys renkami, kas juos renka ir kokiu tikslu. Atsižvelgiant į tai, kad vaikams turėtų būti užtikrinta ypatinga apsauga, informacija ir pranešimai, kai duomenų tvarkymas orientuotas į vaiką, turėtų būti suformuluoti vaikui lengvai suprantama aiškia ir paprasta kalba;

(47) turėtų būti sudarytos sąlygos palengvinti duomenų subjekto naudojimąsi savo teisėmis pagal šį reglamentą, įskaitant mechanizmus, kaip prašyti ir atitinkamais atvejais nemokamai gauti visų pirma galimybę susipažinti su duomenimis, juos ištaisyti, ištrinti ir pasinaudoti teise nesutikti. Todėl duomenų valdytojas taip pat turėtų sudaryti sąlygas pateikti prašymus elektroniniu būdu, ypač tais atvejais, kai asmens duomenys tvarkomi elektroniniu būdu. Duomenų valdytojas turėtų būti įpareigotas į duomenų subjekto prašymus atsakyti nepagrįstai nedelsdamas ir ne vėliau kaip per vieną mėnesį ir nurodyti priežastis, kai jis neketina patenkinti duomenų subjekto prašymo;

(48) pagal sąžiningo ir skaidraus duomenų tvarkymo principus duomenų subjektui turėtų būti pranešta apie vykdomą duomenų tvarkymo operaciją ir jos tikslus. Duomenų valdytojas turėtų pateikti duomenų subjektui visą papildomą informaciją, kuri būtina tam, kad būtų užtikrintas sąžiningas ir skaidrus duomenų tvarkymas, atsižvelgiant į konkrečias asmens duomenų tvarkymo aplinkybes ir kontekstą. Be to, duomenų subjektas turėtų būti informuotas apie tai, kad vykdomas profiliavimas, ir apie tokio profiliavimo pasekmes. Kai duomenys renkami iš duomenų subjekto, duomenų subjektas taip pat turėtų būti informuojamas, ar jis privalo pateikti duomenis, taip pat apie tokių duomenų nepateikimo pasekmes. Ši informacija gali būti pateikiama kartu su standartizuotomis piktogramomis, siekiant lengvai matomai, suprantamai ir aiškiai įskaitomai pateikti prasmingą numatomo tvarkymo apžvalgą. Jei piktogramos pateikiamos elektronine forma, jos turėtų būti kompiuterio skaitomos;

(49) informacija apie duomenų subjekto asmens duomenų tvarkymą turėtų būti jam suteikta duomenis renkant arba, kai duomenys gaunami ne iš duomenų subjekto, o iš kito šaltinio, per pagrįstą laikotarpį, priklausomai nuo konkretaus atvejo aplinkybių. Kai duomenis galima teisėtai atskleisti kitam duomenų gavėjui, duomenų subjektas apie tai turėtų būti informuojamas pirmo duomenų atskleidimo jų gavėjui metu. Jeigu duomenų valdytojas ketina tvarkyti duomenis kitu tikslu nei tikslas, kuriuo duomenys buvo renkami, prieš taip toliau tvarkydamas duomenis duomenų valdytojas turėtų pateikti duomenų subjektui informaciją apie tą kitą tikslą ir kitą būtiną informaciją. Tais atvejais, kai duomenų kilmė duomenų subjektui negali būti nurodyta dėl to, kad buvo naudoti įvairūs šaltiniai, turėtų būti pateikta bendro pobūdžio informacija;

(50) tačiau šios prievolės nebūtina nustatyti tais atvejais, kai duomenų subjektas jau buvo apie tai informuotas arba kai duomenų įrašymas ar atskleidimas aiškiai įtvirtintas įstatyme, arba kai pateikti informaciją duomenų subjektui pasirodo neįmanoma arba tai reikalautų neproporcingai didelių pastangų. Pastarajam atvejui ypač būtų galima priskirti duomenų tvarkymą archyvavimo tikslais dėl viešojo intereso arba mokslinių ir istorinių tyrimų tikslais arba statistiniais tikslais; tokioje situacijoje galima atsižvelgti į duomenų subjektų skaičių, duomenų senumą ir bet kokias priimtas tinkamas apsaugos priemones;

(51) fizinis asmuo turėtų turėti teisę susipažinti su apie jį surinktais duomenimis ir galimybę šia teise lengvai ir pagrįstais laiko tarpais pasinaudoti, kad žinotų apie duomenų tvarkymą ir galėtų patikrinti jo teisėtumą. Tai apima fizinių asmenų teisę susipažinti su savo asmens duomenimis apie sveikatą pavyzdžiui, su medicinos kortelės duomenimis, kuriuose pateikta tokia informacija kaip diagnozė, tyrimų rezultatai, gydančių gydytojų išvados ir paskirtas gydymas ar intervencijos. Todėl kiekvienas duomenų subjektas turėtų turėti teisę žinoti ir būti informuotas visų pirma apie tai, kokiais tikslais duomenys tvarkomi, jei įmanoma – kaip ilgai jie bus laikomi, kas yra duomenų gavėjai, pagal kokią logiką duomenys tvarkomi automatiškai ir kokios galėtų būti tokio duomenų tvarkymo pasekmės bent jau tais atvejais, kai duomenų tvarkymas grindžiamas profiliavimu. Kai įmanoma, duomenų valdytojas gali suteikti nuotolinę prieigą prie saugios sistemos, kurioje duomenų subjektas gali tiesiogiai prieiti prie savo asmens duomenų. Ši teisė neturėtų turėti neigiamo poveikio kitų asmenų teisėms ir laisvėms, įskaitant komercines paslaptis arba intelektinės nuosavybės teises, ypač autorių teises, kuriomis saugoma programinė įranga. Tačiau tai neturėtų lemti, kad duomenų subjektui būtų atsisakyta suteikti visą informaciją. Tais atvejais, kai duomenų valdytojas tvarko didelį informacijos, susijusios su duomenų subjektu, kiekį, jis gali prieš teikdamas informaciją paprašyti duomenų subjekto nurodyti, dėl kokios informacijos ar duomenų tvarkymo veiklos pateiktas prašymas;

(52) duomenų valdytojas turėtų naudotis visomis pagrįstomis priemonėmis, kad patikrintų prašančio leisti susipažinti su duomenimis duomenų subjekto tapatybę, ypač kai tai susiję su interneto paslaugomis ir interneto identifikatoriais. Duomenų valdytojas neturėtų saugoti asmens duomenų vien tam, kad galėtų atsakyti į galimus prašymus;

(53) fizinis asmuo turėtų turėti teisę reikalauti ištaisyti jo asmens duomenis ir teisę būti pamirštam, kai tokių duomenų saugojimas neatitinka šio reglamento arba Sąjungos ar valstybės narės teisės aktų, kurie taikomi duomenų valdytojui. Pirmiausia duomenų subjektai turėtų turėti teisę reikalauti, kad jų asmens duomenys būtų ištrinti ir toliau nebetvarkomi, kai duomenų nebereikia tiems tikslams, kuriais jie buvo renkami ar kitaip tvarkomi, kai duomenų subjektai atšaukė savo sutikimą dėl duomenų tvarkymo ar nesutinka, kad jų asmens duomenys būtų tvarkomi, arba kai jų asmens duomenų tvarkymas dėl kitų priežasčių neatitinka šio reglamento. Ši teisė ypač svarbi tais atvejais, kai duomenų subjektas savo sutikimą išreiškė būdamas vaikas, nevisiškai suvokdamas su duomenų tvarkymu susijusius pavojus, o vėliau nori, kad tokie – ypač internete saugomi – asmens duomenys būtų pašalinti. Duomenų subjektas turėtų galėti naudotis šia teise, nepaisant to, kad jis nebėra vaikas. Tačiau turėtų būti teisėta toliau saugoti duomenis, jei tai būtina naudojimosi teise į saviraiškos ir informacijos laisvę, siekiant įvykdyti teisinę prievolę, atlikti užduotį, vykdomą dėl viešojo intereso arba vykdant duomenų valdytojui pavestas viešosios valdžios funkcijas, dėl viešojo intereso priežasčių visuomenės sveikatos srityje, archyvavimo tikslais dėl viešojo intereso, arba mokslinių ir istorinių tyrimų tikslais arba statistiniais tikslais, arba siekiant pareikšti, vykdyti arba apginti teisinius reikalavimus;

(54) siekiant sustiprinti teisę būti pamirštam internetinėje aplinkoje, teisė prašyti ištrinti duomenis turėtų būti taip pat išplėsta taip, kad duomenų valdytojas, kuris asmens duomenis paskelbė viešai, būtų įpareigotas informuoti tokius duomenis tvarkančius duomenų valdytojus, kad jie ištrintų visus saitus į tuos asmens duomenis, jų kopijas ar dublikatus. Siekdamas užtikrinti pirmiau minėtą informaciją, duomenų valdytojas, atsižvelgdamas į turimas technologijas ir jam prieinamas priemones, įskaitant technines priemones, turėtų imtis pagrįstų veiksmų, kad apie duomenų subjekto prašymą informuotų duomenis tvarkančius duomenų valdytojus;

(54a) būdai, kuriais ribojamas asmens duomenų tvarkymas, galėtų, *inter alia*, būti tokie: laikinai perkelti atrinktus duomenis į kitą tvarkymo sistemą, padaryti atrinktus duomenis neprieinamus naudotojams arba laikinai išimti paskelbtus duomenis iš interneto svetainės. Automatiniuose susistemintuose rinkiniuose asmens duomenų tvarkymo ribojimas iš esmės turėtų būti užtikrinamas techninėmis priemonėmis taip, kad duomenys nebūtų toliau tvarkomi ir jų nebebūtų galima pakeisti; tai, kad asmens duomenų tvarkymas yra apribotas, rinkinyje turėtų būti nurodyta taip, kad būtų aišku, kad asmens duomenų tvarkymas yra apribotas;

(55) kad duomenų subjektai galėtų geriau kontroliuoti savo duomenis, tais atvejais, kai asmens duomenys tvarkomi automatizuotomis priemonėmis, duomenų subjektui taip pat turėtų būti leidžiama gauti su juo susijusius asmens duomenis, kuriuos jis pateikė duomenų valdytojui, susistemintu, paprastai naudojamu, kompiuterio skaitomu ir sąveikiu formatu ir persiųsti juos kitam duomenų valdytojui. Reikėtų skatinti duomenų valdytojus kurti sąveikius formatus, kad būtų užtikrinamas duomenų perkeliamumas. Ši teisė turėtų būti taikoma tais atvejais, kai duomenų subjektas asmens duomenis pateikė savo sutikimu arba tvarkyti asmens duomenis reikia vykdant sutartį. Ji neturėtų būti taikoma, jeigu duomenų tvarkymas grindžiamas kitu teisiniu pagrindu nei sutikimas ar sutartis. Dėl pačios šios teisės esmės ja neturėtų būti naudojamasi prieš duomenų valdytojus, kurie duomenis tvarko vykdydami savo viešąsias pareigas. Todėl ši teisė visų pirma neturėtų būti taikoma tais atvejais, kai asmens duomenų tvarkymas yra būtinas duomenų valdytojui siekiant laikytis jam nustatytos teisinės prievolės arba siekiant atlikti užduotį, vykdomą dėl viešojo intereso arba vykdant duomenų valdytojui pavestas viešosios valdžios funkcijas. Duomenų subjekto teisė persiųsti arba gauti savo asmens duomenis nesukuria duomenų valdytojams prievolės nustatyti ar išlaikyti duomenų tvarkymo sistemas, kurios yra techniškai suderinamos. Jei su tam tikru asmens duomenų rinkiniu yra susijęs daugiau nei vienas duomenų subjektas, teise gauti duomenis neturėtų būti daromas poveikis kitų duomenų subjektų teisėms pagal šį reglamentą. Šia teise taip pat neturėtų būti daromas poveikis duomenų subjekto teisei pasiekti, kad asmens duomenys būtų ištrinti, ir tos teisės apribojimams, kaip nustatyta šiame reglamente; visų pirma tai neturėtų reikšti, kad gali būti ištrinti su duomenų subjektu susiję asmens duomenys, kuriuos jis pateikė sutarties vykdymo tikslu, jeigu tie duomenys būtini tai sutarčiai vykdyti ir tol, kol tie duomenys tam yra būtini. Kai techniškai įmanoma, duomenų subjektas turėtų turėti teisę pasiekti, kad vienas duomenų valdytojas duomenis tiesiogiai persiųstų kitam duomenų valdytojui.

(56) kai asmens duomenys galėtų būti teisėtai tvarkomi, kadangi duomenis tvarkyti būtina siekiant atlikti užduotį, vykdomą dėl viešojo intereso arba vykdant duomenų valdytojui pavestas viešosios valdžios funkcijas, arba vadovaujantis duomenų valdytojo arba trečiosios šalies teisėtais interesais, duomenų subjektas vis tiek turėtų turėti teisę nesutikti su bet kokių su jo konkrečiu atveju susijusių duomenų tvarkymu. Pareiga įrodyti, kad įtikinami teisėti duomenų valdytojo interesai yra viršesni už duomenų subjekto interesus arba pagrindines teises ir laisves, turėtų tekti duomenų valdytojui;

(57) jeigu asmens duomenys tvarkomi tiesioginės rinkodaros tikslais, duomenų subjektas turėtų turėti teisę bet kada nemokamai nesutikti su tokiu duomenų tvarkymu, įskaitant profiliavimą tiek, kiek jis susijęs su tokia tiesiogine rinkodara, nesvarbu, ar tai yra pirminis ar tolesnis duomenų tvarkymas. Apie šią teisę aiškiai informuojamas duomenų subjektas ir ši informacija pateikiama aiškiai ir atskirai nuo visos kitos informacijos;

(58) duomenų subjektas turėtų turėti teisę į tai, kad jam nebūtų taikomas sprendimas, kuriame gali būti numatyta priemonė, kuria vertinami su juo susiję asmeniniai aspektai, kuri grindžiama tik automatizuotu duomenų tvarkymu, kuris jo atžvilgiu turi teisinių pasekmių arba jam daro panašų didelį poveikį, pavyzdžiui, automatinio internetinės kredito paraiškos atmetimo ar elektroninio įdarbinimo praktikos be žmogaus įsikišimo atveju. Toks duomenų tvarkymas apima ir „profiliavimą“, kuris yra bet kokios formos automatizuotas asmens duomenų tvarkymas, kurį vykdant vertinami su fiziniu asmeniu susiję asmeniniai aspektai, visų pirma siekiant analizuoti arba numatyti aspektus, susijusius su asmens darbo rezultatais, ekonomine padėtimi, sveikatos būkle, asmeniniais pomėgiais ar interesais, patikimumu arba elgesiu, vieta arba judėjimu, jei tai jo atžvilgiu sukelia teisinių pasekmių arba jam daro panašų didelį poveikį. Tačiau tokiu duomenų tvarkymu, įskaitant profiliavimą, grindžiamas sprendimų priėmimas turėtų būti leidžiamas, kai jis yra aiškiai leidžiamas Sąjungos ar valstybės narės teisės aktuose, kurie taikomi duomenų valdytojui, be kita ko, sukčiavimo ir mokesčių slėpimo stebėsenos ir prevencijos tikslais, laikantis ES institucijų ar nacionalinių priežiūros įstaigų taisyklių, standartų ir rekomendacijų, ir siekiant užtikrinti duomenų valdytojo suteiktos paslaugos saugumą ir patikimumą, arba kai tai būtina sudarant arba vykdant duomenų subjekto ir duomenų valdytojo sutartį, arba tada, kai duomenų subjektas yra davęs aiškų sutikimą. Bet kuriuo atveju tokiam duomenų tvarkymui turėtų būti taikomos tinkamos apsaugos priemonės, įskaitant konkrečios informacijos duomenų subjektui suteikimą, teisę reikalauti žmogaus įsikišimo ir kad tokia priemonė negali būti susijusi su vaiku, pareikšti savo požiūrį, gauti sprendimo, priimto atlikus šį vertinimą, paaiškinimą ir teisę ginčyti tą sprendimą. Tam, kad būtų užtikrintas sąžiningas ir skaidrus su duomenų subjektu susijusių duomenų tvarkymas, atsižvelgiant į konkrečias aplinkybes ir kontekstą, kuriame tvarkomi asmens duomenys, duomenų valdytojas profiliavimui turėtų naudoti tinkamas matematines ar statistines procedūras, įgyvendinti technines ir organizacines priemones, tinkamas visų pirma užtikrinti, kad veiksniai, dėl kurių atsiranda duomenų netikslumų, būtų ištaisyti, o klaidų rizika būtų kuo labiau sumažinta, apsaugoti asmens duomenis taip, kad būtų atsižvelgiama į galimus pavojus, kylančius duomenų subjekto interesams ir teisėms, ir būtų išvengta, *inter alia*, diskriminacinio poveikio fiziniams asmenims dėl rasės ar etninės kilmės, politinių pažiūrų, religijos ar tikėjimo, priklausymo profesinei sąjungai, genetinės arba sveikatos būklės, seksualinės orientacijos arba tokį poveikį turinčių priemonių atsiradimo. Automatizuotas sprendimų priėmimas ir tam tikromis asmens duomenų kategorijomis grindžiamas profiliavimas turėtų būti leidžiamas tik konkrečiomis sąlygomis;

(58a) pačiam profiliavimui taikomos šio reglamento taisyklės, kuriomis reglamentuojamas asmens duomenų tvarkymas, kaip antai teisiniai duomenų tvarkymo pagrindai ar duomenų apsaugos principai. Europos duomenų apsaugos valdyba turėtų turėti galimybę parengti gaires šia tema;

(59) Sąjungos arba valstybės narės teisės aktuose gali būti nustatyti apribojimai, kuriais suvaržomi konkretūs principai ir teisė gauti informaciją, teisė susipažinti su duomenimis, teisė reikalauti ištaisyti ir ištrinti duomenis ar teisė į duomenų perkeliamumą, teisė nesutikti, profiliavimu grindžiami sprendimai, taip pat duomenų subjekto informavimas apie asmens duomenų saugumo pažeidimą ir kai kurios susijusios duomenų valdytojų prievolės, jeigu toks ribojimas būtinas ir proporcingas demokratinėje visuomenėje siekiant užtikrinti visuomenės saugumą, įskaitant žmonių gyvybių apsaugą, ypač reaguojant į gaivalines ar žmogaus sukeltas nelaimes, nusikalstamų veikų prevenciją, tyrimą ir patraukimą baudžiamojon atsakomybėn už jas ar baudžiamųjų sankcijų vykdymą, įskaitant apsaugą nuo grėsmių visuomenės saugumui, reglamentuojamųjų profesijų etikos taisyklių pažeidimų, kitų Sąjungos arba valstybės narės viešųjų interesų, visų pirma svarbaus Sąjungos arba valstybės narės ekonominio arba finansinio intereso, pažeidimų ir jų prevenciją, teisę turėti viešus registrus bendrojo viešojo intereso tikslais, toliau tvarkyti suarchyvuotus asmens duomenis siekiant pateikti konkrečią informaciją, susijusią su politine elgsena buvusių totalitarinių valstybės režimų metu, arba užtikrinti duomenų subjekto apsaugą arba kitų asmenų teisių ir laisvių apsaugą, įskaitant socialinę apsaugą, visuomenės sveikatą ir humanitarinius tikslus. Šie apribojimai turėtų atitikti Europos Sąjungos pagrindinių teisių chartijos ir Europos žmogaus teisių ir pagrindinių laisvių apsaugos konvencijos reikalavimus;

(60) turėtų būti nustatyta duomenų valdytojo atsakomybė už bet kokį duomenų valdytojo arba jo vardu vykdomą asmens duomenų tvarkymą. Duomenų valdytojas visų pirma turėtų būti įpareigotas įgyvendinti tinkamas ir veiksmingas priemones ir galėti įrodyti, kad duomenų tvarkymo veikla atitinka šį reglamentą, įskaitant priemonių veiksmingumą. Šiomis priemonėmis turėtų būti atsižvelgta į duomenų tvarkymo pobūdį, aprėptį, kontekstą ir tikslus, taip pat į pavojų fizinių asmenų teisėms ir laisvėms;

(60a) toks įvairios tikimybės ir rimtumo pavojus gali kilti dėl tokio duomenų tvarkymo, kurio metu galėtų būti padarytas kūno sužalojimas, materialinė ar moralinė žala, visų pirma kai dėl tvarkymo gali kilti diskriminacija, būti pavogta ar suklastota tapatybė, būti padaryta finansinių nuostolių, pakenkta reputacijai, prarastas duomenų, kurie saugomi profesine paslaptimi, konfidencialumas, neleistinai panaikinti pseudonimai arba padaryta kita didelė ekonominė ar socialinė žala; arba kai duomenų subjektai gali netekti galimybės naudotis savo teisėmis ir laisvėmis ar kontroliuoti savo asmens duomenis; kai tvarkomi asmens duomenys, kurie atskleidžia rasinę arba etninę kilmę, politines pažiūras, religiją ar filosofinius įsitikinimus, priklausymą profesinėms sąjungoms, taip pat tvarkant genetinius duomenis arba duomenis apie sveikatą ar lytinį gyvenimą, arba apkaltinamuosius nuosprendžius ir nusikalstamas veikas, arba susijusias saugumo priemones; kai siekiant sukurti arba naudoti asmens profilį vertinami asmeniniai aspektai, visų pirma nagrinėjami arba numatomi su asmens darbo rezultatais, ekonomine situacija, sveikatos būkle, asmeniniais pomėgiais ar interesais, patikimumu arba elgesiu, vieta arba judėjimu susiję aspektai; kai tvarkomi pažeidžiamų fizinių asmenų, visų pirma vaikų, asmens duomenys; kai duomenų tvarkymas apima didelį kiekį asmens duomenų ir daro poveikį daugeliui duomenų subjektų;

(60b) pavojaus duomenų subjekto teisėms ir laisvėms tikimybė ir rimtumas turėtų būti nustatomi atsižvelgiant į duomenų tvarkymo pobūdį, aprėptį, kontekstą ir tikslus. Pavojus turėtų būti vertinamas remiantis objektyviu įvertinimu, kurio metu nustatoma, ar duomenų tvarkymo operacijos yra susijusios su pavojumi arba dideliu pavojumi.

(60c) duomenų valdytojo arba duomenų tvarkytojo atliekamo tinkamų priemonių įgyvendinimo ir šio reglamento laikymosi įrodymo gairės, ypač dėl su duomenų tvarkymu susijusio pavojaus nustatymo, jo kilmės, pobūdžio, tikimybės ir rimtumo įvertinimo, taip pat geriausios patirties mažinant tą pavojų nustatymo, galėtų būti pateiktos visų pirma patvirtintuose elgesio kodeksuose, patvirtintuose sertifikatuose, Europos duomenų apsaugos valdybos gairėse arba duomenų apsaugos pareigūno pateikiamose nurodymuose. Europos duomenų apsaugos valdyba taip pat gali skelbti gaires dėl duomenų tvarkymo operacijų, kurias vykdant neturėtų kilti didelio pavojaus fizinių asmenų teisėms bei laisvėms, ir nurodyti, kokių priemonių gali pakakti norint tokiais atvejais panaikinti tokį pavojų;

(61) siekiant užtikrinti fizinių asmenų teisių ir laisvių apsaugą tvarkant asmens duomenis reikia imtis tinkamų techninių ir organizacinių priemonių siekiant užtikrinti, kad būtų laikomasi šio reglamento reikalavimų. Kad galėtų įrodyti, jog laikosi šio reglamento, duomenų valdytojas turėtų priimti vidaus nuostatas ir įgyvendinti priemones, kuriomis visų pirma būtų paisoma pritaikytosios ir standartizuotosios duomenų apsaugos principų. Tokios priemonės galėtų apimti, *inter alia*, kuo mažesnės apimties asmens duomenų tvarkymą, kuo skubesnį pseudonimų suteikimą asmens duomenims, funkcijų ir asmens duomenų tvarkymo skaidrumą, galimybės stebėti duomenų tvarkymą suteikimą duomenų subjektui, galimybės kurti ir tobulinti apsaugos priemones suteikimą duomenų valdytojui. Plėtojant, kuriant, atrenkant ir naudojant taikomąsias programas, paslaugas ir produktus, kurie grindžiami asmens duomenų tvarkymu arba kurių atveju asmens duomenys yra tvarkomi siekiant įvykdyti tam tikrą užduotį, tokių produktų, paslaugų ir taikomųjų programų gamintojai, kurdami tokius produktus, paslaugas ir taikomąsias programas, turėtų būti skatinami atsižvelgti į teisę į duomenų apsaugą ir, tinkamai atsižvelgiant į techninių galimybių išsivystymo lygį, turėtų būti skatinami užtikrinti, kad duomenų valdytojai ir duomenų tvarkytojai galėtų vykdyti savo duomenų apsaugos prievoles. Vykdant viešuosius konkursus turėtų būti taip pat atsižvelgiama į pritaikytosios ir standartizuotosios duomenų apsaugos principus;

(62) atsižvelgiant į duomenų subjektų teisių bei laisvių apsaugą ir duomenų valdytojų bei duomenų tvarkytojų atsakomybę, taip pat priežiūros institucijų vykdomos stebėsenos ir taikomų priemonių atžvilgiu, reikia aiškiai paskirstyti atsakomybę pagal šį reglamentą, be kita ko, tais atvejais, kai duomenų valdytojas kartu su kitais duomenų valdytojais nustato duomenų tvarkymo tikslus ir priemones arba kai duomenų tvarkymo operacija atliekama duomenų valdytojo vardu;

(63) kai Sąjungoje esančių duomenų subjektų asmens duomenis tvarko Sąjungoje neįsisteigęs duomenų valdytojas arba duomenų tvarkytojas, kurio duomenų tvarkymo veikla susijusi su prekių ar paslaugų siūlymu, tokiems duomenų subjektams Sąjungoje, nepaisant to, ar reikalaujama, kad duomenų subjektas atliktų mokėjimą, arba jų elgesio, jei jie veikia Sąjungoje, stebėsenai vykdyti, duomenų valdytojas arba duomenų tvarkytojas turėtų paskirti atstovą, nebent duomenų tvarkymas yra nereguliarus, neapima specialių kategorijų duomenų tvarkymo, kaip nurodyta 9 straipsnio 1 dalyje, dideliu mastu ar 9a straipsnyje nurodyto duomenų apie apkaltinamuosius nuosprendžius ir nusikalstamas veikas tvarkymo ir dėl jo neturėtų kilti pavojaus asmenų teisėms ir laisvėms, atsižvelgiant į duomenų tvarkymo pobūdį, kontekstą, aprėptį ir tikslus arba jei duomenų valdytojas yra valdžios institucija ar įstaiga. Atstovas turėtų veikti duomenų valdytojo arba duomenų tvarkytojo vardu ir į jį gali kreiptis bet kuri priežiūros institucija. Atstovą duomenų valdytojas arba duomenų tvarkytojas turėtų aiškiai paskirti rašytiniu įgaliojimu veikti jo vardu vykdant jo prievoles pagal šį reglamentą. Paskiriant tokį atstovą nedaromas poveikis duomenų valdytojo ar duomenų tvarkytojo atsakomybei pagal šį reglamentą. Toks atstovas turėtų vykdyti užduotis pagal iš duomenų valdytojo gautą įgaliojimą, be kita ko, bendradarbiauti su kompetentingomis priežiūros institucijomis imantis bet kokių veiksmų, kad būtų užtikrintas šio reglamento laikymasis. Paskirtam atstovui turėtų būti taikomi reikalavimų laikymosi užtikrinimo veiksmai tais atvejais, kai duomenų valdytojas nesilaiko reikalavimų;

(63a) siekiant užtikrinti, kad būtų laikomasi šio reglamento reikalavimų dėl duomenų tvarkymo, kurį duomenų tvarkytojas atlieka duomenų valdytojo vardu, duomenų valdytojas, patikėdamas duomenų tvarkytojui tvarkymo veiklą, turėtų pasitelkti tik tokius duomenų tvarkytojus, kurie suteikia pakankamų garantijų, susijusių visų pirma su ekspertinėmis žiniomis, patikimumu ir ištekliais, kad būtų įgyvendintos techninės ir organizacinės priemonės, kurios atitiks šio reglamento reikalavimus, įskaitant dėl tvarkymo saugumo. Tuo, kad duomenų tvarkytojas laikosi patvirtinto elgesio kodekso arba patvirtinto sertifikavimo mechanizmo, gali būti remiamasi kaip vienu iš aspektų siekiant įrodyti, kad duomenų valdytojas vykdo prievoles. Duomenų tvarkytojo atliekamas duomenų tvarkymas turėtų būti reglamentuojamas sutartimi ar kitu teisės aktu pagal Sąjungos arba valstybės narės teisės aktus, kuriais nustatomi duomenų tvarkytojo įsipareigojimai duomenų valdytojui, duomenų tvarkymo dalykas bei trukmė, duomenų tvarkymo pobūdis ir tikslai, asmens duomenų rūšis ir duomenų subjektų kategorijos, atsižvelgiant į duomenų tvarkytojo konkrečias užduotis ir pareigas atliekant duomenų tvarkymą, taip pat į pavojų duomenų subjekto teisėms ir laisvėms. Duomenų valdytojas ir duomenų tvarkytojas gali pasirinkti naudoti atskirą sutartį arba standartines sutarčių sąlygas, kurias patvirtina tiesiogiai Komisija arba priežiūros institucija pagal nuoseklumo užtikrinimo mechanizmą, o vėliau patvirtina Komisija. Užbaigęs duomenų tvarkymą duomenų valdytojo vardu, duomenų tvarkytojas turėtų pagal duomenų valdytojo sprendimą grąžinti arba ištrinti asmens duomenis, išskyrus atvejus, kai pagal Sąjungos arba valstybės narės teisės aktus, kurie yra taikomi duomenų tvarkytojui, yra nustatytas reikalavimas šiuos duomenis saugoti;

(64) (…)

(65) kad įrodytų, jog laikosi šio reglamento, duomenų valdytojas arba duomenų tvarkytojas turėtų tvarkyti tvarkymo veiklos, už kurią yra atsakingas, įrašus. Kiekvienas duomenų valdytojas ir duomenų tvarkytojas turėtų būti įpareigotas bendradarbiauti su priežiūros institucija ir jos prašymu pateikti tuos įrašus, kad pagal juos būtų galima stebėti tas duomenų tvarkymo operacijas;

(66) siekiant užtikrinti saugumą ir užkirsti kelią šio reglamento neatitinkančiam duomenų tvarkymui, duomenų valdytojas arba duomenų tvarkytojas turėtų įvertinti su duomenų tvarkymu susijusius pavojus ir įgyvendinti jo mažinimo priemones, pavyzdžiui, šifravimą. Šiomis priemonėmis turėtų būti užtikrintas tinkamo lygio saugumas, įskaitant konfidencialumą, atsižvelgiant į techninių galimybių išsivystymo lygį ir įgyvendinimo sąnaudas pavojų ir saugotinų asmens duomenų pobūdžio atžvilgiu. Vertinant pavojų duomenų saugumui, reikėtų atsižvelgti į pavojus, kurie kyla tvarkant duomenis, pavyzdžiui, į tai, kad persiųsti, saugomi ar kitaip tvarkomi duomenys gali būti netyčia arba neteisėtai sunaikinti, prarasti, pakeisti, be leidimo atskleisti arba be leidimo prie jų gauta prieiga, ir dėl to visų pirma gali būti padarytas kūno sužalojimas, materialinė ar moralinė žala;

(66a) siekiant užtikrinti, kad šio reglamento būtų geriau laikomasi tais atvejais, kai vykdant duomenų tvarkymo operacijas gali kilti didelis pavojus fizinių asmenų teisėms ir laisvėms, duomenų valdytojas turėtų būti atsakingas už poveikio duomenų apsaugai vertinimo atlikimą, kad būtų įvertinta visų pirma šio pavojaus kilmė, pobūdis, specifika ir rimtumas. Į šio vertinimo rezultatus turėtų būti atsižvelgta nustatant tinkamas priemones, kurių būtų imtasi siekiant įrodyti, kad asmens duomenų tvarkymas vykdomas laikantis šio reglamento. Kai iš poveikio duomenų apsaugai vertinimo paaiškėja, kad duomenų tvarkymo operacijos susijusios su dideliu pavojumi, kurio duomenų valdytojas negali sumažinti tinkamomis priemonėmis, atsižvelgiant į turimas technologijas ir įgyvendinimo sąnaudas, prieš pradedant duomenų tvarkymą turėtų būti konsultuojamasi su priežiūros institucija;

(67) dėl asmens duomenų saugumo pažeidimo, jei dėl jo laiku nesiimama tinkamų priemonių, fiziniai asmenys gali patirti kūno sužalojimą, materialinę ar moralinę žalą, pavyzdžiui, prarasti savo asmens duomenų kontrolę, patirti teisių apribojimą, diskriminaciją, gali būti pavogta ar suklastota jo asmens tapatybė, jam padaryta finansinių nuostolių, neleistinai panaikinti pseudonimai, gali būti pakenkta jo reputacijai, prarastas duomenų, kurie saugomi profesine paslaptimi, konfidencialumas arba padaryta kita ekonominė ar socialinė žala atitinkamam fiziniam asmeniui. Todėl, vos sužinojęs, kad padarytas asmens duomenų saugumo pažeidimas, duomenų valdytojas turėtų nepagrįstai nedelsdamas ir, jei įmanoma, nuo to laiko, kai apie tai buvo sužinota, praėjus ne daugiau kaip 72 valandoms, apie asmens duomenų saugumo pažeidimą pranešti kompetentingai priežiūros institucijai, nebent duomenų valdytojas gali pagal atskaitomybės principą įrodyti, kad asmens duomenų saugumo pažeidimas neturėtų kelti pavojaus fizinių asmenų teisėms ir laisvėms. Kai to neįmanoma padaryti per 72 valandas, pranešant turėtų būti pateiktas vėlavimo priežasčių paaiškinimas ir informacija gali būti pateikiama etapais daugiau nepagrįstai nedelsiant;

(nauja 67a) fiziniams asmenims turėtų būti nepagrįstai nedelsiant pranešta, ar dėl asmens duomenų saugumo pažeidimo gali kilti didelis pavojus fizinių asmenų teisėms ir laisvėms, kad jie galėtų imtis būtinų atsargumo priemonių. Pranešime turėtų būti aprašytas asmens duomenų saugumo pažeidimo pobūdis ir pateiktos atitinkamam fiziniam asmeniui skirtos rekomendacijos, kaip sumažinti galimą neigiamą poveikį. Duomenų subjektams apie tai turėtų būti pranešta kuo greičiau, glaudžiai bendradarbiaujant su priežiūros institucija ir laikantis jos ar kitų atitinkamų valdžios institucijų (pvz., teisėsaugos institucijų) pateiktų nurodymų. Pavyzdžiui, siekiant sumažinti tiesioginį žalos pavojų, reikėtų nedelsiant apie tai pranešti duomenų subjektams, o ilgesnį pranešimo terminą būtų galima pateisinti būtinybe įgyvendinti tinkamas priemones, kuriomis siekiama užkirsti kelią besikartojantiems ar panašiems duomenų saugumo pažeidimams;

(68) turi būti įsitikinta, ar įgyvendintos visos tinkamos technologinės apsaugos ir organizacinės priemonės, kad nedelsiant būtų nustatyta, ar buvo padarytas asmens duomenų saugumo pažeidimas, ir skubiai apie tai būtų informuoti priežiūros institucija ir duomenų subjektas. Turėtų būti nustatytas faktas, kad pranešimas buvo pateiktas nepagrįstai nedelsiant, atsižvelgiant visų pirma į asmens duomenų saugumo pažeidimo pobūdį ir sunkumą, jo pasekmes ir neigiamus padarinius duomenų subjektui. Dėl tokio pranešimo priežiūros institucija gali imtis intervencinių veiksmų vykdydama šiame reglamente nustatytas užduotis ir įgaliojimus;

(68a) (…)

(69) nustatant išsamias pranešimo apie asmens duomenų saugumo pažeidimus formos ir tvarkos taisykles, turėtų būti tinkamai atsižvelgiama į pažeidimo aplinkybes, įskaitant tai, ar asmens duomenys buvo apsaugoti tinkamomis techninėmis apsaugos priemonėmis, veiksmingai ribojančiomis tapatybės klastojimo arba kitokio neteisėto duomenų naudojimo tikimybę. Be to, nustatant tokias taisykles ir tvarką reikėtų atsižvelgti į teisėtus teisėsaugos institucijų interesus tais atvejais, kai ankstyvas informacijos atskleidimas galėtų bereikalingai pakenkti pažeidimo aplinkybių tyrimui;

(70) Direktyvoje 95/46/EB numatyta bendra prievolė pranešti priežiūros institucijoms apie asmens duomenų tvarkymą. Ši prievolė susijusi su administracine ir finansine našta, tačiau ji ne visada padėdavo gerinti asmens duomenų apsaugą. Todėl tokias bendras visuotines pranešimo prievoles reikėtų panaikinti ir jas pakeisti veiksmingomis procedūromis ir mechanizmais, kurie būtų labiau orientuoti į tų rūšių duomenų tvarkymo operacijas, dėl kurių pobūdžio, aprėpties, konteksto ir tikslų gali kilti didelis pavojus fizinių asmenų teisėms ir laisvėms. Tokios duomenų tvarkymo operacijų rūšys gali būti tos rūšys, kurios visų pirma apima naujų technologijų naudojimą arba yra naujos rūšies operacijos ir kurių atveju duomenų valdytojas anksčiau nėra atlikęs poveikio duomenų apsaugai vertinimo, arba kurios tapo būtinos atsižvelgiant į nuo pirminio duomenų tvarkymo praėjusį laiką;

(70a) tokiais atvejais duomenų valdytojas, kad įvertintų šio didelio pavojaus konkrečią tikimybę ir rimtumą, atsižvelgdamas į duomenų tvarkymo pobūdį, aprėptį, kontekstą ir tikslus bei pavojaus šaltinius, prieš pradedant tvarkyti duomenis turėtų atlikti poveikio duomenų apsaugai vertinimą, kuriame visų pirma turėtų būti nurodytos numatomos priemonės, apsaugos priemonės ir mechanizmai, kuriais šis pavojus būtų sumažinamas, užtikrinama asmens duomenų apsauga ir įrodoma, kad laikomasi šio reglamento;

(71) tai visų pirma turėtų būti taikoma didelio masto duomenų tvarkymo operacijoms, kuriomis siekiama regioniniu, nacionaliniu ar viršnacionaliniu lygmeniu tvarkyti didelį kiekį asmens duomenų, kurios galėtų daryti poveikį daugeliui duomenų subjektų ir kurios gali kelti didelį pavojų, pavyzdžiui, dėl jų jautraus pobūdžio, kai atsižvelgiant į pasiektą technologinių žinių lygį nauja technologija yra naudojama dideliu mastu, taip pat taikoma kitoms duomenų tvarkymo operacijoms, kurios kelia didelį pavojų duomenų subjektų teisėms ir laisvėms, visų pirma, kai duomenų subjektams dėl šių operacijų yra sunkiau naudotis savo teisėmis. Poveikio duomenų apsaugai vertinimas taip pat turėtų būti atliktas tais atvejais, kai duomenys yra tvarkomi siekiant priimti sprendimus dėl konkrečių fizinių asmenų atlikus su fiziniais asmenimis susijusį sistemingą ir plataus masto asmeninių aspektų įvertinimą, remiantis tų duomenų profiliavimu, arba atlikus specialių kategorijų asmens duomenų, biometrinių duomenų ar duomenų apie apkaltinamuosius nuosprendžius ir nusikalstamas veikas ar susijusias saugumo priemones tvarkymą. Poveikio duomenų apsaugai vertinimo taip pat reikalaujama siekiant vykdyti viešų vietų stebėjimą dideliu mastu, ypač naudojant optinius elektroninius prietaisus, arba vykdant kitas operacijas, kurių atveju kompetentinga priežiūros institucija laikosi nuomonės, kad tvarkant duomenis gali kilti didelis pavojus duomenų subjektų teisėms ir laisvėms, visų pirma dėl to, kad jas vykdant duomenų subjektams užkertamas kelias naudotis savo teisėmis, paslaugomis arba sudaryti sutartis, arba dėl to, kad jos yra vykdomos sistemingai dideliu mastu. Asmens duomenų tvarkymas neturėtų būti laikomas didelio masto duomenų tvarkymu, jei tai yra atskirų gydytojų, sveikatos priežiūros specialistų pacientų arba advokatų klientų asmens duomenų tvarkymas. Tokiais atvejais neturėtų būti privaloma atlikti poveikio duomenų apsaugai vertinimo;

(72) tam tikromis aplinkybėmis gali būti tikslinga ir ekonomiška atlikti platesnio masto poveikio duomenų apsaugai vertinimą, o ne susieti jį su vienu konkrečiu projektu, pavyzdžiui, kai valdžios institucijos ar įstaigos siekia sukurti bendrą taikomąją programą ar duomenų tvarkymo platformą arba kai keli duomenų valdytojai ketina tam tikroje pramonės šakoje, jos sektoriuje arba plačiai paplitusioje horizontalioje veikloje pradėti taikyti bendrą taikomąją programą ar duomenų tvarkymo aplinką;

(73) priimant nacionalinį įstatymą, kurio pagrindu valdžios institucija ar viešoji įstaiga vykdo savo užduotis ir kuriuo reglamentuojama atitinkama konkreti duomenų tvarkymo operacija ar jų seka, valstybės narės gali nuspręsti, kad prieš imantis duomenų tvarkymo veiklos būtina atlikti tokį vertinimą;

(74) kai iš poveikio duomenų apsaugai vertinimo paaiškėja, kad, nesant numatytų apsaugos priemonių, saugumo priemonių ir mechanizmų, skirtų pavojui mažinti, dėl duomenų tvarkymo kiltų didelis pavojus fizinių asmenų teisėms ir laisvėms, ir duomenų valdytojas laikosi nuomonės, jog šis pavojus negali būti sumažintas pagrįstomis priemonėmis atsižvelgiant į turimas technologijas ir įgyvendinimo sąnaudas, prieš pradedant duomenų tvarkymo veiklą turėtų būti konsultuojamasi su priežiūros institucija. Toks didelis pavojus gali kilti vykdant tam tikros rūšies duomenų tvarkymo veiklą ir tam tikros apimties bei dažnumo duomenų tvarkymo veiklą, dėl kurios taip pat gali būti padaryta žala arba pakenkta duomenų subjekto teisėms ir laisvėms. Priežiūros institucija į prašymą suteikti konsultaciją turėtų atsakyti per nustatytą laikotarpį. Tačiau tai, kad priežiūros institucija nesureagavo per šį laikotarpį, neturėtų turėti poveikio priežiūros institucijos intervenciniams veiksmams jai vykdant šiame reglamente nustatytas užduotis ir įgaliojimus, įskaitanti įgaliojimą uždrausti duomenų tvarkymo operacijas. Vykdant šį konsultavimosi procesą, priežiūros institucijai gali būti pateikti svarstomo duomenų tvarkymo atžvilgiu atlikto poveikio duomenų apsaugai vertinimo pagal 33 straipsnį rezultatai, visų pirma priemonės, kuriomis numatoma sumažinti pavojų fizinių asmenų teisėms ir laisvėms;

(74a) duomenų tvarkytojas prireikus arba gavęs prašymą turėtų padėti duomenų valdytojui užtikrinti, kad būtų vykdomos prievolės, atsirandančios atliekant poveikio duomenų apsaugai vertinimus ir iš anksto konsultuojantis su priežiūros institucija;

(74b) konsultacijos su priežiūros institucija taip pat turėtų vykti rengiant teisėkūros arba reguliavimo priemones, kuriomis numatomas asmens duomenų tvarkymas, siekiant užtikrinti, kad numatytas duomenų tvarkymas atitiktų šį reglamentą, visų pirma būtų sumažintas duomenų subjektams kylantis pavojus;

(75) kai duomenis tvarko valdžios institucija, išskyrus teismus ar nepriklausomas teismines institucijas, vykdančias savo teisminius įgaliojimus, arba kai privačiajame sektoriuje duomenis tvarko duomenų valdytojas, kurio pagrindinę veiklą sudaro duomenų tvarkymo operacijos, kurioms atlikti reikia reguliariai ir sistemingai stebėti duomenų subjektus, duomenų valdytojui ar duomenų tvarkytojui stebėti, kaip viduje laikomasi šio reglamento, turėtų padėti asmuo, turintis ekspertinių duomenų apsaugos teisės ir praktikos žinių. Privačiajame sektoriuje duomenų valdytojo pagrindinė veikla yra susijusi su jo svarbiausia veikla ir nesusijusi su asmens duomenų tvarkymu kaip papildoma veikla. Būtinas ekspertinių žinių lygis turėtų būti nustatomas visų pirma atsižvelgiant į atliekamas duomenų tvarkymo operacijas ir duomenų valdytojo arba duomenų tvarkytojo tvarkomų asmens duomenų reikiamą apsaugą. Tokie duomenų apsaugos pareigūnai, nepriklausomai nuo to, ar jie yra duomenų valdytojo darbuotojai, savo pareigas ir užduotis turėtų galėti atlikti nepriklausomai;

(76) asociacijos ar kitos įstaigos, atstovaujančios įvairių kategorijų duomenų valdytojams arba duomenų tvarkytojams, turėtų būti skatinamos neviršijant šio reglamento nuostatų parengti elgesio kodeksus, kad palengvintų veiksmingą šio reglamento taikymą, atsižvelgiant į tam tikruose sektoriuose atliekamo duomenų tvarkymo ypatumus ir konkrečius labai mažų, mažųjų ir vidutinių įmonių poreikius. Tokiuose elgesio kodeksuose visų pirma galėtų būti nustatomos duomenų valdytojų ir duomenų tvarkytojų prievolės, atsižvelgiant į pavojų, kuris tvarkant duomenis gali kilti fizinių asmenų teisėms ir laisvėms;

(76a) rengdamos elgesio kodeksą arba jį iš dalies keisdamos ar išplėsdamos, asociacijos ir kitos įstaigos, atstovaujančios įvairių kategorijų duomenų valdytojams arba duomenų tvarkytojams, turėtų konsultuotis su atitinkamais suinteresuotaisiais subjektais, be kita ko, jei įmanoma – su duomenų subjektais, ir atsižvelgti į tokių konsultacijų metu gautus atsakymus ir pareikštas nuomones;

(77) siekiant didesnio skaidrumo ir geresnio šio reglamento laikymosi, reikėtų skatinti nustatyti sertifikavimo mechanizmus, duomenų apsaugos ženklus ir žymenis, kad duomenų subjektai galėtų greitai įvertinti konkretaus produkto ar paslaugos duomenų apsaugos lygį;

(78) tarpvalstybinis asmens duomenų judėjimas į Sąjungai nepriklausančias valstybes ir tarptautines organizacijas ir iš jų reikalingas tarptautinės prekybos plėtrai ir tarptautiniam bendradarbiavimui. Išaugus šiam judėjimui, atsirado naujų asmens duomenų apsaugos sunkumų ir rūpesčių. Tačiau kai asmens duomenys iš Sąjungos perduodami duomenų valdytojams, duomenų tvarkytojams ar kitiems gavėjams trečiosiose valstybėse arba tarptautinėms organizacijoms, neturėtų sumažėti Sąjungoje šiuo reglamentu fiziniams asmenims garantuojamos apsaugos lygis, be kita ko, tais atvejais, kai asmens duomenys toliau perduodami iš tos trečiosios valstybės ar tarptautinės organizacijos duomenų valdytojams, duomenų tvarkytojams toje pačioje arba kitoje trečiojoje valstybėje ar kitai tarptautinei organizacijai. Bet kuriuo atveju duomenys į trečiąsias valstybes ir tarptautinėms organizacijoms gali būti perduodami tik visapusiškai laikantis šio reglamento. Duomenys gali būti perduodami tik tuo atveju, jei duomenų valdytojas arba duomenų tvarkytojas įvykdo V skyriuje nustatytas sąlygas, atsižvelgiant į kitas šio reglamento nuostatas;

(79) šiuo reglamentu nedaromas poveikis Sąjungos ir trečiųjų valstybių sudarytiems tarptautiniams susitarimams, kuriais reglamentuojamas asmens duomenų perdavimas, įskaitant tinkamas duomenų subjektų apsaugos priemones. Valstybės narės gali sudaryti tarptautinius susitarimus, apimančius asmens duomenų perdavimą į trečiąsias valstybes ar tarptautinėms organizacijoms, jeigu tokie susitarimai neturi poveikio šiam reglamentui arba kitoms ES teisės nuostatoms ir jais numatoma tinkamo lygio duomenų subjektų pagrindinių teisių apsauga;

(80) Komisija gali nuspręsti, sprendimui galiojant visoje Sąjungoje, kad tam tikros trečiosios valstybės, teritorija arba nurodytas sektorius trečiojoje valstybėje, arba tarptautinė organizacija užtikrina tinkamą duomenų apsaugos lygį, ir taip garantuoti teisinį tikrumą ir vienodą teisės taikymą visoje Sąjungoje, kiek tai susiję su trečiosiomis valstybėmis ar tarptautinėmis organizacijomis, kurios laikomos užtikrinančiomis tokį apsaugos lygį. Šiais atvejais asmens duomenys į šias valstybes gali būti perduodami be papildomo leidimo. Komisija, įspėjusi trečiąją valstybę ir pateikusi jai išsamų pagrindimą, taip pat gali nuspręsti tokį sprendimą atšaukti;

(81) atsižvelgdama į pagrindines vertybes, kuriomis grindžiama Sąjunga, visų pirma į žmogaus teisių apsaugą, Komisija, vertindama trečiąją valstybę arba teritoriją, arba nurodytą sektorių trečiojoje valstybėje, turėtų atsižvelgti į tai, kaip atitinkama trečioji valstybė laikosi teisinės valstybės, teisės kreiptis į teismą principų, tarptautinių žmogaus teisių normų ir standartų, taip pat savo bendros ir sektorių teisės, įskaitant visuomenės saugumą, gynybą ir nacionalinį saugumą reglamentuojančius teisės aktus, ir viešosios tvarkos bei baudžiamosios teisės. Priimant teritorijai arba nurodytam sektoriui trečiojoje valstybėje skirtą sprendimą dėl tinkamumo turėtų būti atsižvelgiama į aiškius ir objektyvius kriterijus, pavyzdžiui, konkrečią duomenų tvarkymo veiklą ir trečiojoje valstybėje taikytinų teisinių standartų bei galiojančių teisės aktų taikymo sritį. Trečioji valstybė turėtų numatyti garantijas, kuriomis būtų užtikrinta atitinkamo lygio apsauga, iš esmės lygiavertė Sąjungoje užtikrinamai apsaugai, visų pirma tada, kai duomenys tvarkomi viename ar keliuose konkrečiuose sektoriuose. Visų pirma, trečioji valstybė turėtų užtikrinti veiksmingą nepriklausomą duomenų apsaugos priežiūrą ir turėtų nustatyti bendradarbiavimo su Europos duomenų apsaugos institucijomis mechanizmus, o duomenų subjektams turėtų būti užtikrintos veiksmingos bei įgyvendinamos teisės ir galimybė naudotis veiksmingomis administracinėmis ir teisminėmis teisių gynimo priemonėmis;

(81a) Komisija turėtų atsižvelgti ne tik į trečiosios valstybės arba tarptautinės organizacijos prisiimtus tarptautinius įsipareigojimus, bet ir į įsipareigojimus, kylančius dėl trečiosios valstybės arba tarptautinės organizacijos dalyvavimo daugiašalėse ar regioninėse sistemose, visų pirma susijusio su asmens duomenų apsauga, ir į tokių įsipareigojimų įgyvendinimą. Visų pirma reikėtų atsižvelgti į trečiosios valstybės prisijungimą prie 1981 m. sausio 28 d. Europos Tarybos konvencijos dėl asmenų apsaugos ryšium su asmens duomenų automatizuotu tvarkymu ir jos papildomo protokolo. Vertindama apsaugos lygį trečiosiose valstybėse ar tarptautinėse organizacijose Komisija turėtų konsultuotis su Europos duomenų apsaugos valdyba;

(81b) Komisija turėtų stebėti, kaip vykdomi sprendimai dėl apsaugos lygio trečiojoje valstybėje ar teritorijoje arba nurodytame sektoriuje trečiojoje valstybėje, arba tarptautinėje organizacijoje, įskaitant sprendimus, priimtus remiantis Direktyvos 95/46/EB 25 straipsnio 6 dalimi arba 26 straipsnio 4 dalimi. Komisija sprendimuose dėl tinkamumo turėtų numatyti jų vykdymo periodinės peržiūros mechanizmą. Ši periodinė peržiūra turėtų būti atliekama konsultuojantis su atitinkama trečiąja valstybe ar tarptautine organizacija ir atsižvelgiant į visus atitinkamus pokyčius trečiojoje valstybėje ar tarptautinėje organizacijoje. Stebėsenos ir periodinių peržiūrų tikslais Komisija turėtų atsižvelgti į Europos Parlamento ir Tarybos, taip pat kitų svarbių įstaigų ir šaltinių nuomones ir išvadas. Komisija turėtų per pagrįstą laikotarpį įvertinti pastarųjų sprendimų vykdymą ir atitinkamas išvadas pateikti komitetui, kaip apibrėžta Reglamente (ES) Nr. 182/2011 ir kaip nustatyta šiuo reglamentu, Europos Parlamentui ir Tarybai;

(82) Komisija gali pripažinti, kad trečioji valstybė ar teritorija, arba nurodytas sektorius trečiojoje valstybėje, arba tarptautinė organizacija nebeužtikrina tinkamo lygio duomenų apsaugos. Todėl perduoti asmens duomenis į tą trečiąją valstybę arba tai tarptautinei organizacijai turėtų būti draudžiama, išskyrus atvejus, kai įvykdomi 42–44 straipsniuose nustatyti reikalavimai. Tokiu atveju turėtų būti numatyta, kad Komisija konsultuojasi su tokiomis trečiosiomis valstybėmis arba tarptautinėmis organizacijomis. Komisija turėtų laiku informuoti trečiąją valstybę arba tarptautinę organizaciją apie priežastis ir pradėti su ja konsultacijas, kad ji galėtų ištaisyti padėtį;

(83) jei sprendimas dėl tinkamumo nepriimtas, duomenų valdytojas arba duomenų tvarkytojas turėtų duomenų subjektams numatyti tinkamas apsaugos priemones nepakankamai duomenų apsaugai trečiojoje valstybėje kompensuoti. Tokios tinkamos apsaugos priemonės galėtų būti rėmimasis įmonei privalomomis taisyklėmis, Komisijos priimtomis standartinėmis duomenų apsaugos sąlygomis, priežiūros institucijos priimtomis standartinėmis duomenų apsaugos sąlygomis arba priežiūros institucijos pripažintomis sutarties sąlygomis. Tomis apsaugos priemonėmis turėtų būti užtikrinama, kad būtų laikomasi duomenų apsaugos reikalavimų, ir užtikrinamos tvarkant duomenis ES viduje tinkamos duomenų subjektų teisės, įskaitant galimybes naudotis vykdytinomis duomenų subjekto teisėmis ir veiksmingomis teisių gynimo priemonėmis, be kita ko, naudotis veiksmingomis administracinėmis ar teisminėmis teisių gynimo priemonėmis ir reikalauti kompensacijos Sąjungoje ar trečiojoje valstybėje. Jos turėtų būti susijusios visų pirma su bendrųjų asmens duomenų tvarkymo principų, pritaikytosios ir standartizuotosios duomenų apsaugos principų laikymųsi. Valdžios institucijos ar įstaigos taip pat gali perduoti duomenis valdžios institucijoms ar įstaigoms trečiosiose valstybėse arba tarptautinėms organizacijoms, turinčioms atitinkamas pareigas ar atliekančioms atitinkamas funkcijas, be kita ko, remdamosi nuostatomis, kurios turi būti įtrauktos į administracinius susitarimus, pavyzdžiui, susitarimo memorandumą, kuriais numatomos vykdytinos ir veiksmingos duomenų subjektų teisės. Kai apsaugos priemonės yra nustatytos teisiškai neprivalomuose administraciniuose susitarimuose, turėtų būti gautas kompetentingos priežiūros institucijos leidimas;

(84) galimybė duomenų valdytojui arba duomenų tvarkytojui remtis Komisijos ar priežiūros institucijos priimtomis standartinėmis duomenų apsaugos sąlygomis neturėtų užkirsti kelio duomenų valdytojams arba duomenų tvarkytojams standartines duomenų apsaugos sąlygas įtraukti į platesnes sutartis, įskaitant duomenų tvarkytojo sutartis su kitais duomenų tvarkytojais, ar jas papildyti kitomis sąlygomis ar papildomomis apsaugos sąlygomis, jei jos tiesiogiai ar netiesiogiai neprieštarauja Komisijos ar priežiūros institucijos priimtoms standartinėms sutarčių sąlygoms ar nedaro poveikio duomenų subjektų pagrindinėms teisėms ir laisvėms; Duomenų valdytojai ir duomenų tvarkytojai turėtų būti skatinami taikyti dar griežtesnes apsaugos priemones numatant sutartinius įsipareigojimus, papildančius standartines duomenų apsaugos sąlygas;

(85) įmonių grupė arba bendrą ekonominę veiklą vykdanti įmonių grupė turėtų galėti remtis patvirtintomis įmonėms privalomomis taisyklėmis, taikomomis tarptautiniam duomenų perdavimui iš Sąjungos organizacijoms toje pačioje įmonių grupėje arba bendrą ekonominę veiklą vykdančioje įmonių grupėje, jei tokiose įmonių taisyklėse įtvirtinti visi svarbiausi principai ir vykdytinos teisės, kuriais užtikrinamos tinkamos asmens duomenų perdavimo ar atskirų kategorijų duomenų perdavimo apsaugos priemonės;

(86) turėtų būti numatyta galimybė duomenis perduoti tam tikromis aplinkybėmis, kai duomenų subjektas yra davęs aiškų sutikimą, kai duomenų perdavimas atliekamas nereguliariai ir yra būtinas dėl sutarties ar ieškinio, nepaisant to, ar jis pareikštas teisminėje ar administracinėje, ar bet kokioje kitoje neteisminėje procedūroje, įskaitant procedūras reguliavimo organuose. Taip pat turėtų būti numatyta galimybė perduoti duomenis, kai tai reikalinga dėl svarbių Sąjungos ar valstybės narės teisės aktuose įtvirtintų viešojo intereso priežasčių, arba kai duomenys perduodami iš teisės aktu įsteigto registro, kuris skirtas naudoti visuomenei ar teisėtų interesų turintiems asmenims. Šiuo pastaruoju atveju neturėtų būti perduodama registre sukauptų duomenų visuma arba ištisos jų kategorijos, o jeigu registras skirtas naudoti teisėtų interesų turintiems asmenims, duomenys turėtų būti perduodami tiktai tų asmenų prašymu arba jei jie yra duomenų gavėjai, visapusiškai atsižvelgiant į duomenų subjekto interesus ir pagrindines teises;

(87) šios nukrypti leidžiančios nuostatos pirmiausia turėtų būti taikomos tais atvejais, kai duomenis reikalaujama ir būtina perduoti siekiant dėl svarbių viešojo intereso priežasčių, pavyzdžiui, tarptautinio keitimosi duomenimis tarp konkurencijos institucijų, mokesčių arba muitų administracijų, tarp finansų priežiūros institucijų, tarp kompetentingų socialinės apsaugos ar visuomenės sveikatos tarnybų atvejais, pavyzdžiui, kontakto atveju siekiant atsekti užkrečiamas ligas arba siekiant sumažinti ir (arba) panaikinti dopingą sporte. Asmens duomenų perdavimas taip pat turėtų būti laikomas teisėtu, kai duomenis perduoti būtina norint apsaugoti gyvybinius duomenų subjekto ar kito asmens interesus, įskaitant fizinę neliečiamybę arba gyvybę, jei duomenų subjektas negali duoti sutikimo. Jei sprendimas dėl tinkamumo nepriimtas, Sąjungos arba valstybių narių teisės aktuose dėl svarbių viešojo intereso priežasčių gali būti aiškiai nustatytos konkrečių kategorijų duomenų perdavimo į trečiąją valstybę ar tarptautinei organizacijai ribos. Valstybės narės apie tokias nuostatas turėtų pranešti Komisijai. Duomenų subjekto, kuris dėl fizinių ar teisinių priežasčių negali duoti sutikimo, asmens duomenų perdavimas tarptautinei humanitarinei organizacijai, kad būtų vykdoma pagal Ženevos konvencijas privaloma atlikti užduotis ir (arba) siekiant tiksliai taikyti tarptautinę humanitarinę teisę, taikomą ginkluotų konfliktų metu, galėtų būti laikomas būtinu dėl svarbios viešojo intereso priežasties arba gyvybiškai svarbiu duomenų subjektui;

(88) duomenų perdavimas, kurį galima laikyti nepasikartojančiu ir kuris yra susijęs tik su tam tikru duomenų subjektų skaičiumi, taip pat galėtų būti galimas, kai duomenų valdytojas vadovaujasi įtikinamais teisėtais interesais, jeigu tų interesų neviršija duomenų subjekto interesai ar teisės ir laisvės ir jeigu duomenų valdytojas įvertino visas su duomenų perdavimu susijusias aplinkybes. Duomenų valdytojas turėtų atsižvelgti visų pirma į duomenų pobūdį, siūlomos duomenų tvarkymo operacijos ar operacijų tikslą ir trukmę, taip pat padėtį kilmės šalyje, trečiojoje valstybėje ir galutinės paskirties šalyje ir nustatytas su asmens duomenų tvarkymu susijusias tinkamas fizinių asmenų pagrindinių teisių ir laisvių apsaugos priemones. Toks duomenų perdavimas turėtų būti galimas tik likusiais atvejais, kai nėra taikytinos jokios kitos duomenų perdavimo priežastys. Tai darant mokslinių ir istorinių tyrimų arba statistiniais tikslais turėtų būti atsižvelgiama į teisėtus visuomenės lūkesčius, susijusius su žinių bazės didinimu. Duomenų valdytojas apie duomenų perdavimą informuoja priežiūros instituciją ir duomenų subjektą;

(89) bet kuriuo atveju, kai Komisija nėra priėmusi sprendimo dėl tinkamo duomenų apsaugos lygio trečiojoje valstybėje, duomenų valdytojas arba duomenų tvarkytojas turėtų rinktis tokias galimybes, kuriomis duomenų subjektams užtikrinamos vykdytinos ir veiksmingos teisės jų duomenų tvarkymo Sąjungoje atžvilgiu, kai tie duomenys yra perduoti, kad jie ir toliau galėtų naudotis pagrindinėmis teisėmis ir apsaugos priemonėmis;

(90) kai kurios trečiosios valstybės yra priėmusios įstatymus ir kitus teisės aktus, kuriais siekiama tiesiogiai reguliuoti valstybių narių jurisdikcijai priklausančią fizinių ir juridinių asmenų duomenų tvarkymo veiklą. Tai gali apimti teismų sprendimus arba administracinės valdžios institucijų trečiosiose valstybėse sprendimus, kuriais reikalaujama, kad duomenų valdytojas arba duomenų tvarkytojas perduotų ar atskleistų asmens duomenis, ir kurie nėra pagrįsti prašymą pateikusios trečiosios valstybės ir Sąjungos arba valstybės narės galiojančiu tarptautiniu susitarimu, kaip antai savitarpio teisinės pagalbos sutartis. Eksteritorialiu šių įstatymų ir kitų teisės aktų taikymu gali būti pažeista tarptautinė teisė ir trukdoma užtikrinti šiuo reglamentu Sąjungoje garantuojamą asmenų apsaugą. Perduoti duomenis turėtų būti leidžiama tik jeigu įvykdytos duomenų perdavimui į trečiąsias valstybes taikomos šiame reglamente nustatytos sąlygos. Taip, *inter alia*, gali būti, jeigu atskleisti duomenis būtina dėl svarbios Sąjungos teisės ar duomenų valdytojui taikytinos valstybės narės teisėje aktuose pripažintos viešojo intereso priežasties;

(91) kai asmens duomenys perduodami iš vienos valstybės į kitą už Sąjungos ribų, asmenims gali būti daug sunkiau pasinaudoti teisėmis į duomenų apsaugą, visų pirma apsisaugoti nuo neteisėto tų duomenų naudojimo arba atskleidimo. Be to, priežiūros institucijos gali nesugebėti nagrinėti skundų ar vykdyti tyrimų, susijusių su veikla už jų valstybės sienų. Jų pastangoms bendradarbiauti tarpvalstybiniu mastu taip pat gali kliudyti nepakankami įgaliojimai imtis prevencinių ar taisomųjų veiksmų, nenuoseklus teisinis reglamentavimas ir praktinės kliūtys, pavyzdžiui, riboti ištekliai. Todėl reikia skatinti glaudesnį duomenų apsaugos priežiūros institucijų bendradarbiavimą siekiant padėti joms keistis informacija su užsienio kolegomis ir kartu su jais atlikti tyrimus. Siekiant sukurti tarptautinius bendradarbiavimo mechanizmus, kuriais būtų palengvinama ir teikiama tarptautinė savitarpio pagalba asmens duomenų apsaugai skirtų teisės aktų įgyvendinimo užtikrinimo srityje, Komisija ir priežiūros institucijos turėtų keistis informacija ir bendradarbiauti su kompetentingomis valdžios institucijomis trečiosiose valstybėse vykdant su jų įgaliojimų įgyvendinimu susijusią veiklą, remiantis abipusiškumo principu ir laikantis šio reglamento nuostatų, įskaitant išdėstytas V skyriuje;

(92) priežiūros institucijų, įgaliotų visiškai nepriklausomai atlikti savo užduotis ir vykdyti savo įgaliojimus, įsteigimas valstybėse narėse yra viena iš esminių fizinių asmenų apsaugos tvarkant jų asmens duomenis dalių. Valstybės narės gali įsteigti daugiau nei vieną priežiūros instituciją atsižvelgdamos į savo konstitucinę, organizacinę ir administracinę sandarą;

(92a) priežiūros institucijų nepriklausomumas neturėtų reikšti, kad toms priežiūros institucijoms negali būti taikomas jų finansinių išlaidų kontrolės ar stebėsenos mechanizmas. Tai taip pat nereiškia, kad priežiūros institucijų atžvilgiu negali būti vykdoma teisminė peržiūra;

(93) jeigu valstybė narė įsteigia kelias priežiūros institucijas, ji teisės priemonėmis turėtų nustatyti tvarką, kuria būtų užtikrintas veiksmingas tų priežiūros institucijų dalyvavimas nuoseklumo užtikrinimo mechanizme. Ta valstybė narė turėtų visų pirma paskirti priežiūros instituciją, kuri vykdytų vieno bendro informacinio punkto funkciją, kad tos institucijos veiksmingai dalyvautų mechanizme, siekiant užtikrinti greitą ir sklandų bendradarbiavimą su kitomis priežiūros institucijomis, Europos duomenų apsaugos valdyba ir Komisija;

(94) kiekvienai priežiūros institucijai turėtų būti suteikta finansinių ir žmogiškųjų išteklių, patalpos ir infrastruktūra, kurie joms yra reikalingi siekiant veiksmingai vykdyti užduotis, įskaitant su savitarpio pagalba ir bendradarbiavimu su kitomis priežiūros institucijomis visoje Sąjungoje susijusias užduotis. Kiekviena priežiūros institucija turėtų turėti atskirą metinį viešą biudžetą, kuris gali būti viso valstybės ar nacionalinio biudžeto dalis;

(95) kiekvienoje valstybėje narėje teisės aktais turėtų būti nustatyti bendrieji reikalavimai priežiūros institucijos nariui arba nariams ir visų pirma turėtų būti nustatyta, kad šiuos narius turėtų skirti valstybės narės parlamentas ir (arba) vyriausybė arba valstybės vadovas, remdamasis vyriausybės arba vyriausybės nario, arba parlamento ar jo rūmų pasiūlymu, arba nepriklausoma įstaiga, kuriai pagal valstybės narės teisės aktus pavesta skirti narius taikant skaidrią procedūrą. Siekiant užtikrinti priežiūros institucijos nepriklausomumą, narys arba nariai turėtų veikti sąžiningai, nesiimti jokių su jų pareigomis nesuderinamų veiksmų ir kadencijos metu neturėtų dirbti jokio nesuderinamo – mokamo ar nemokamo – darbo. Priežiūros institucija turėtų turėti savo darbuotojus, kuriuos parinktų priežiūros institucija arba valstybės narės teisės aktais įsteigta nepriklausoma įstaiga ir kurie vadovautųsi tik priežiūros institucijos nario ar narių nurodymais;

(95a) kiekviena priežiūros institucija savo valstybės narės teritorijoje turėtų turėti kompetenciją naudotis pagal šį reglamentą jai suteiktais įgaliojimais ir vykdyti pagal šį reglamentą jai pavestas užduotis. Visų pirma tai turėtų apimti duomenų tvarkymą, kai duomenų valdytojo arba duomenų tvarkytojo buveinė vykdo veiklą jo valstybės narės teritorijoje, asmens duomenų tvarkymą, kurį atlieka viešajam interesui atstovaujančios valdžios institucijos arba privačios įstaigos, duomenų tvarkymą, darantį poveikį duomenų subjektams jos teritorijoje, arba duomenų tvarkymą, kurį atlieka Europos Sąjungoje neįsisteigęs duomenų valdytojas ar duomenų tvarkytojas, kai imasi veiksmų jos teritorijoje gyvenančių duomenų subjektų atžvilgiu. Be kita ko, turėtų būti nagrinėjami duomenų subjekto pateikti skundai, atliekami tyrimai dėl šio reglamento taikymo, skatinamas visuomenės informuotumas apie su asmens duomenų tvarkymu susijusius pavojus, taisykles, apsaugos priemones ir teises;

(96) priežiūros institucijos turėtų stebėti, kaip taikomos nuostatos pagal šį reglamentą, ir padėti jas nuosekliai taikyti visoje Sąjungoje, kad būtų apsaugoti fiziniai asmenys tvarkant jų asmens duomenis ir sudarytos palankesnės sąlygos laisvam asmens duomenų judėjimui vidaus rinkoje. Šiuo tikslu priežiūros institucijos turėtų bendradarbiauti tarpusavyje ir su Komisija, nereikalaujant, kad valstybės narės sudarytų susitarimą dėl savitarpio pagalbos teikimo arba dėl tokio bendradarbiavimo;

(97) jeigu asmens duomenys yra tvarkomi, kai duomenų valdytojo arba duomenų tvarkytojo buveinė vykdo veiklą Sąjungoje ir duomenų valdytojas ar duomenų tvarkytojas yra įsisteigęs daugiau nei vienoje valstybėje narėje, arba jeigu duomenų tvarkymas duomenų valdytojo arba duomenų tvarkytojo vienintelei buveinei vykdant veiklą Sąjungoje daro didelį poveikį arba gali padaryti didelį poveikį duomenų subjektams daugiau nei vienoje valstybėje narėje, duomenų valdytojo ar duomenų tvarkytojo pagrindinės buveinės arba duomenų valdytojo ar duomenų tvarkytojo vienintelės buveinės priežiūros institucija turėtų veikti kaip vadovaujanti institucija. Ji turėtų bendradarbiauti su kitomis institucijomis, kurios laikomos susijusiomis dėl to, kad jų valstybės narės teritorijoje yra duomenų valdytojo ar duomenų tvarkytojo buveinė, kad jų teritorijoje gyvenantiems duomenų subjektams daromas didelis poveikis arba kad joms buvo pateiktas skundas. Be to, jeigu skundą pateikė duomenų subjektas, kuris negyvena toje valstybėje narėje, priežiūros institucija, kuriai buvo pateiktas toks skundas, taip pat turėtų būti susijusi priežiūros institucija. Vykdydama savo užduotį skelbti gaires bet kuriuo klausimu, susijusiu su šio reglamento taikymu, Europos duomenų apsaugos valdyba gali paskelbti gaires visų pirma dėl kriterijų, į kuriuos turi būti atsižvelgta siekiant įsitikinti, ar atitinkamas duomenų tvarkymas daro didelį poveikį duomenų subjektams daugiau nei vienoje valstybėje narėje, ir dėl to, kas laikoma tinkamu ir pagrįstu prieštaravimu;

(97a) vadovaujanti institucija turėtų būti kompetentinga priimti privalomus sprendimus dėl priemonių, taikydama pagal šio reglamento nuostatas jai suteiktus įgaliojimus. Vykdydama vadovaujančios institucijos funkcijas, priežiūros institucija turėtų į sprendimo priėmimo procesą aktyviai įtraukti susijusias priežiūros institucijas ir koordinuoti jų veiklą. Tais atvejais, kai nusprendžiama visiškai arba iš dalies atmesti duomenų subjekto skundą, tą sprendimą turėtų priimti ta priežiūros institucija, kuriai skundas buvo pateiktas;

(97b) dėl sprendimo turėtų kartu susitarti vadovaujanti priežiūros institucija ir susijusios priežiūros institucijos; jis turėtų būti taikomas duomenų valdytojo arba duomenų tvarkytojo pagrindinei arba vienintelei buveinei ir būti privalomas duomenų valdytojui ir duomenų tvarkytojui. Duomenų valdytojas arba duomenų tvarkytojas turėtų imtis būtinų priemonių siekdami užtikrinti, kad būtų laikomasi šio reglamento ir būtų įgyvendintas sprendimas dėl duomenų tvarkymo veiklos Sąjungoje, kurį vadovaujanti priežiūros institucija pranešė duomenų valdytojo arba duomenų tvarkytojo pagrindinei buveinei;

(97c) kiekviena priežiūros institucija, kuri veikia ne kaip vadovaujanti priežiūros institucija, turėtų būti kompetentinga nagrinėti atvejus vietoje, kai duomenų valdytojas arba duomenų tvarkytojas yra įsisteigęs daugiau kaip vienoje valstybėje narėje, tačiau konkretaus duomenų tvarkymo atvejo dalykas yra susijęs su tik su vienoje valstybėje narėje atliekamu duomenų tvarkymu ir su duomenų subjektais tik toje vienoje valstybėje narėje, pavyzdžiui, kai dalykas yra susijęs su darbuotojų duomenų tvarkymu konkrečiame su darbo santykiais susijusiame kontekste valstybėje narėje. Tokiais atvejais priežiūros institucija turėtų nedelsdama apie šį dalyką informuoti vadovaujančią priežiūros instituciją. Gavusi šią informaciją, vadovaujanti priežiūros institucija turėtų nuspręsti, ar atvejį ji nagrinės pagal vieno langelio mechanizmą remdamasi 54a straipsniu, ar ją informavusi priežiūros institucija turėtų tą atvejį nagrinėti vietos lygiu. Priimdama sprendimą, ar ji nagrinės atvejį, vadovaujanti priežiūros institucija turėtų atsižvelgti į tai, ar ją informavusios priežiūros institucijos valstybėje narėje yra duomenų valdytojo arba duomenų tvarkytojo buveinė, siekiant užtikrinti veiksmingą sprendimo vykdymą duomenų valdytojo arba duomenų tvarkytojo atžvilgiu. Tai atvejais, kai vadovaujanti priežiūros institucija nusprendžia atvejį nagrinėti, ją informavusi priežiūros institucija turėtų turėti galimybę pateikti sprendimo projektą, į kurį vadovaujanti priežiūros institucija turėtų kuo labiau atsižvelgti rengdama savo sprendimo projektą pagal vieno langelio mechanizmą remdamasi 54 a straipsniu;

(98) taisyklės dėl vadovaujančios priežiūros institucijos ir vieno langelio mechanizmo remiantis 54a straipsniu neturėtų būti taikomos, jeigu duomenis tvarko viešajam interesui atstovaujančios valdžios institucijos arba privačios įstaigos. Tokiais atvejais vienintelė priežiūros institucija, kompetentinga naudotis jai pagal šį reglamentą suteiktais įgaliojimais, turėtų būti valstybės narės, kurioje yra įsisteigusi ta valdžios institucija arba privati įstaiga, priežiūros institucija;

(99) (…)

(100) siekiant užtikrinti nuoseklią šio reglamento taikymo stebėseną ir jo vykdymą visoje Sąjungoje, priežiūros institucijos kiekvienoje valstybėje narėje turėtų vykdyti tas pačias užduotis ir naudotis tais pačiais veiksmingais įgaliojimais, įskaitant tyrimo įgaliojimus, įgaliojimus imtis taisomųjų veiksmų ir skirti sankcijas, taip pat leidimų išdavimo ir patariamuosius įgaliojimus, visų pirma tais atvejais, kai gaunami skundai iš fizinių asmenų, ir, nedarant poveikio baudžiamojo persekiojimo institucijų įgaliojimams pagal nacionalinę teisę, atkreipti teisminių institucijų dėmesį į šio reglamento pažeidimus ir (arba) būti teismo proceso šalimi. Tokie įgaliojimai turėtų apimti ir įgaliojimą nustatyti laikiną arba galutinį duomenų tvarkymo apribojimą, įskaitant jo draudimą. Valstybės narės gali nustatyti kitas užduotis, susijusias su asmens duomenų apsauga pagal šį reglamentą. Priežiūros institucijų įgaliojimais turėtų būti naudojamasi laikantis atitinkamų procedūrinių apsaugos priemonių, nustatytų Sąjungos teisėje ir nacionalinėje teisėje, nešališkai, sąžiningai ir per pagrįstą laikotarpį. Visų pirma kiekviena priemonė turėtų būti tinkama, būtina ir proporcinga siekiant užtikrinti šio reglamento laikymąsi, atsižvelgiant į kiekvieno konkretaus atvejo aplinkybes, ja turėtų būti gerbiama kiekvieno asmens teisė būti išklausytam prieš imantis konkrečios priemonės, kuri jam padarytų neigiamą poveikį, ir taikoma taip, kad atitinkami asmenys nepatirtų bereikalingų išlaidų ir pernelyg didelių nepatogumų. Tyrimo įgaliojimais, susijusiais su leidimu patekti į patalpas, turėtų būti naudojamasi laikantis nacionalinėje proceso teisėje nustatytų konkrečių reikalavimų, pavyzdžiui, reikalavimo iš anksto gauti teismo leidimą. Kiekviena teisiškai privaloma priežiūros institucijos priemonė turėtų būti parengta raštu, būti aiški ir nedviprasmiška, joje turėtų būti nurodyta priemonę paskelbusi priežiūros institucija, priemonės paskelbimo data, ją turėtų būti pasirašęs priežiūros institucijos vadovas arba jo įgaliotas priežiūros institucijos narys, turėtų būti išdėstytos priemonės priežastys ir nurodyta teisė į veiksmingą teisių gynimo priemonę. Tai neturėtų kliudyti taikyti papildomų reikalavimų pagal nacionalinę proceso teisę. Tai, kad priimamas toks teisiškai privalomas sprendimas, reiškia, kad juo remiantis gali būti vykdoma teisminė peržiūra sprendimą priėmusios priežiūros institucijos valstybėje narėje;

(101) (…)

(101a) jeigu priežiūros institucija, kuriai pateiktas skundas, nėra vadovaujanti priežiūros institucija, vadovaujanti priežiūros institucija turėtų glaudžiai bendradarbiauti su ta priežiūros institucija, kuriai buvo pateiktas skundas, laikantis šiame reglamente išdėstytų nuostatų dėl bendradarbiavimo ir nuoseklumo. Tokiais atvejais vadovaujanti priežiūros institucija, imdamasi priemonių, galinčių turėti teisinių padarinių, be kita ko, nustatydama administracines baudas, turėtų kuo labiau atsižvelgti į priežiūros institucijos, kuriai buvo pateiktas skundas ir kuri turėtų išlikti kompetentinga atlikti tyrimus jos valstybės narės teritorijoje bendradarbiaujant su kompetentinga priežiūros institucija, nuomonę;

(101b) tais atvejais, kai kita priežiūros institucija turėtų veikti kaip duomenų valdytojo arba duomenų tvarkytojo vykdomos duomenų tvarkymo veiklos vadovaujanti priežiūros institucija, tačiau konkretus skundo dalykas arba galimas pažeidimas yra susijęs tik su duomenų valdytojo arba duomenų tvarkytojo vykdoma duomenų tvarkymo veikla toje valstybėje narėje, kurioje buvo pateiktas skundas arba nustatytas galimas pažeidimas, ir tas dalykas nedaro arba negalėtų daryti didelio poveikio duomenų subjektams kitose valstybėse narėse, priežiūros institucija, kuri gauna skundą dėl situacijų, kurių atveju galbūt yra pažeistas šis reglamentas, arba nustato tokias situacijas, arba yra kitu būdu apie jas informuojama, turėtų siekti draugiško susitarimo su duomenų valdytoju, o jeigu tai nepavyktų – pasinaudoti visais savo įgaliojimais. Tai turėtų apimti konkretų duomenų tvarkymą, atliekamą priežiūros institucijos valstybės narės teritorijoje arba tos valstybės narės teritorijoje esančių duomenų subjektų atžvilgiu, arba duomenų tvarkymą, kuris atliekamas, kai siūlomos prekės ar paslaugos, konkrečiai skirtos duomenų subjektams priežiūros institucijos valstybės narės teritorijoje, arba duomenų tvarkymą, kuris turi būti įvertintas atsižvelgiant į susijusias teisines prievoles pagal nacionalinę teisę;

(102) priežiūros institucijų vykdoma visuomenės informuotumo didinimo veikla turėtų apimti specialias priemones, taikomas duomenų valdytojams ir duomenų tvarkytojams, įskaitant labai mažas, mažąsias ir vidutines įmones, ir fiziniams asmenims, ypač švietimo kontekste;

(103) priežiūros institucijos turėtų viena kitai padėti vykdyti savo užduotis ir teikti savitarpio pagalbą, siekiant užtikrinti, kad šis reglamentas būtų nuosekliai taikomas ir vykdomas vidaus rinkoje. Jeigu savitarpio pagalbos prašymą gavusi priežiūros institucija per vieną mėnesį nuo prašymo gavimo nepateikia jokio atsakymo, savitarpio pagalbos prašymą pateikusi priežiūros institucija gali patvirtinti laikinąją priemonę;

(104) kiekviena priežiūros institucija atitinkamais atvejais turėtų dalyvauti bendrose priežiūros institucijų operacijose. Prašymą gavusi priežiūros institucija turėtų būti įpareigota į prašymą atsakyti per nustatytą terminą;

(105) siekiant užtikrinti, kad šis reglamentas būtų nuosekliai taikomas visoje Sąjungoje, turėtų būti sukurtas nuoseklumo užtikrinimo mechanizmas, pagal kurį priežiūros institucijos bendradarbiautų tarpusavyje. Šis mechanizmas visų pirma turėtų būti taikomas, kai priežiūros institucija ketina patvirtinti priemonę, galinčią turėti teisinių padarinių, susijusią su duomenų tvarkymo operacijomis, kuriomis daromas didelis poveikis daugeliui duomenų subjektų keliose valstybėse narėse. Be to, jis turėtų būti taikomas, kai kuri nors atitinkama priežiūros institucija arba Komisija prašo, kad toks klausimas būtų nagrinėjamas pagal nuoseklumo užtikrinimo mechanizmą. Šis mechanizmas neturėtų daryti poveikio priemonėms, kurių Komisija gali imtis naudodamasi savo įgaliojimais pagal Sutartis;

(106) taikant nuoseklumo užtikrinimo mechanizmą, Europos duomenų apsaugos valdyba turėtų per nustatytą terminą pateikti nuomonę, jeigu taip nusprendžia jos narių dauguma arba to prašo bet kuri susijusi priežiūros institucija arba Komisija. Be to, Europos duomenų apsaugos valdybai turėtų būti suteikti įgaliojimai priimti teisiškai privalomus sprendimus, jeigu tarp priežiūros institucijų kyla ginčų. Šiais tikslais ji turėtų iš esmės dviejų trečdalių jos narių dauguma priimti teisiškai privalomus sprendimus aiškiai apibrėžtais atvejais, kai priežiūros institucijų nuomonės dėl tam tikro atvejo esmės yra prieštaringos, visų pirma, kai taikomas vadovaujančios priežiūros institucijos ir susijusių priežiūros institucijų bendradarbiavimo mechanizmas, ypač sprendžiant klausimą, ar buvo pažeistas šis reglamentas;

(107) (…)

(108) gali kilti būtinybė veikti skubiai, kad būtų apsaugotos duomenų subjektų teisės ir laisvės, ypač kai kyla pavojus, kad galėtų būti labai apsunkintos duomenų subjekto galimybės naudotis savo teise. Todėl priežiūros institucija savo teritorijoje gali priimti deramai pagrįstas laikinąsias priemones, galiojančias konkretų laikotarpį, kuris neturėtų viršyti trijų mėnesių;

(109) tais atvejais, kai šio mechanizmo taikymas yra privalomas, priežiūros institucijos priemonė, galinti turėti teisinių padarinių, laikoma teisėta tik tuo atveju, jeigu buvo taikytas šis mechanizmas. Kitais tarpvalstybinės svarbos atvejais turėtų būti taikomas vadovaujančios priežiūros institucijos ir susijusių priežiūros institucijų bendradarbiavimo mechanizmas, o susijusios priežiūros institucijos gali teikti savitarpio pagalbą ir vykdyti bendras operacijas dvišaliu arba daugiašaliu pagrindu, nesinaudodamos nuoseklumo užtikrinimo mechanizmu;

(110) kad būtų skatinama nuosekliai taikyti šį reglamentą, Europos duomenų apsaugos valdyba turėtų būti įsteigta kaip nepriklausoma Sąjungos įstaiga. Kad Europos duomenų apsaugos valdyba galėtų įgyvendinti savo tikslus, ji turėtų turėti juridinio asmens statusą. Europos duomenų apsaugos valdybai turėtų atstovauti jos pirmininkas. Ji turėtų pakeisti Direktyva 95/46/EB įsteigtą Darbo grupę asmenų apsaugai tvarkant asmens duomenis. Ją turėtų sudaryti visų valstybių narių priežiūros institucijų vadovai ir Europos duomenų apsaugos priežiūros pareigūnas arba atitinkami jų atstovai. Komisija turėtų dalyvauti jos veikloje be balsavimo teisių, o Europos duomenų apsaugos priežiūros pareigūnas – turėdamas specialias balsavimo teises. Europos duomenų apsaugos valdyba turėtų padėti nuosekliai taikyti šį reglamentą visoje Sąjungoje, be kita ko, patarti Komisijai, visų pirma dėl apsaugos lygio trečiosiose valstybėse arba tarptautinėse organizacijose, ir skatinti priežiūros institucijų bendradarbiavimą visoje Sąjungoje. Vykdydama savo užduotis Europos duomenų apsaugos valdyba turėtų veikti nepriklausomai;

(110a) Europos duomenų apsaugos valdybai turėtų padėti Europos duomenų apsaugos priežiūros pareigūno sekretoriatas. Su šiuo reglamentu Europos duomenų apsaugos valdybai pavestų užduočių vykdymu susiję Europos duomenų apsaugos priežiūros pareigūno darbuotojai savo užduotis turėtų atlikti laikydamiesi išmintinai tik Europos duomenų apsaugos valdybos pirmininko nurodymų ir būdami jam atskaitingi;

(111) kiekvienas duomenų subjektas turėtų turėti teisę pateikti skundą vienai priežiūros institucijai, visų pirma valstybėje narėje, kurioje yra jo įprastinė gyvenamoji vieta, ir turėti teisę į veiksmingą teisminę teisių gynimo priemonę pagal Pagrindinių teisių chartijos 47 straipsnį, jeigu duomenų subjektas mano, kad jo teisės pagal šį reglamentą yra pažeistos arba jeigu priežiūros institucija nesiima veiksmų dėl skundo, iš dalies arba visiškai atmeta skundą arba jo nepriima, arba nesiima veiksmų, kai tokie veiksmai yra būtini duomenų subjekto teisėms apsaugoti. Tyrimas gavus skundą turėtų būti vykdomas, atliekant teisminę peržiūrą, tiek, kiek tai yra tikslinga konkrečiu atveju. Priežiūros institucija per pagrįstą laikotarpį turėtų informuoti duomenų subjektą apie skundo tyrimo eigą ir rezultatą. Jeigu konkrečiu atveju reikia tęsti tyrimą arba derinti veiksmus su kita priežiūros institucija, duomenų subjektui turėtų būti suteikta tarpinė informacija. Kad būtų lengviau teikti skundus, kiekviena priežiūros institucija turėtų imtis priemonių, pavyzdžiui, pateikti skundo pateikimo formą, kurią būtų galima taip pat užpildyti elektroniniu būdu, neatmesdama galimybių naudotis ir kitomis ryšio priemonėmis;

(112) jeigu duomenų subjektas mano, kad jo teisės pagal šį reglamentą yra pažeistos, jis turėtų turėti teisę įgalioti ne pelno įstaigą, organizaciją arba asociaciją, kurios įstatais nustatyti tikslai atitinka viešąjį interesą, kuri veikia asmens duomenų apsaugos srityje ir yra įsteigta pagal valstybės narės teisę, pateikti skundą priežiūros institucijai jo vardu, pasinaudoti teise į teisminę teisių gynimo priemonę duomenų subjektų vardu arba pasinaudoti teise gauti kompensaciją duomenų subjektų vardu, jei ši kompensacija numatyta valstybės narės teisės aktuose. Valstybės narės gali nustatyti, kad tokia įstaiga, organizacija arba asociacija turėtų turėti teisę, nepriklausomai nuo duomenų subjekto įgaliojimų, tokioje valstybėje narėje pateikti skundą ir (arba) turėti teisę į veiksmingą teisminę teisių gynimo priemonę, kai ji turi priežasčių manyti, kad buvo pažeistos duomenų subjektų teisės, nes tvarkant asmens duomenis nebuvo laikomasi šio reglamento. Šiai įstaigai, organizacijai ar asociacijai gali būti neleidžiama duomenų subjekto vardu reikalauti kompensacijos nesiremiant duomenų subjekto suteiktais įgaliojimais;

(113) bet kuris fizinis arba juridinis asmuo turi teisę SESV 263 straipsnyje numatytomis sąlygomis Europos Sąjungos Teisingumo Teisme (toliau – Teisingumo Teismas) pareikšti ieškinį dėl Europos duomenų apsaugos valdybos sprendimų panaikinimo. Susijusios priežiūros institucijos, kurioms tokie sprendimai skirti ir kuriuos jos nori užginčyti, turi pareikšti ieškinį per du mėnesius nuo tada, kai joms pranešama apie tuos sprendimus, laikantis SESV 263 straipsnio. Tuo atveju, jei Europos duomenų apsaugos valdybos sprendimai yra tiesiogiai ir konkrečiai susiję su duomenų valdytoju, duomenų tvarkytoju ar skundo pateikėju, pastarasis gali pateikti ieškinį dėl tų sprendimų panaikinimo ir turėtų tai padaryti per du mėnesius nuo jų paskelbimo Europos duomenų apsaugos valdybos interneto svetainėje, laikantis SESV 263 straipsnio. Nedarant poveikio šiai teisei pagal SESV 263 straipsnį, kiekvienas fizinis ar juridinis asmuo turėtų turėti galimybę kompetentingame nacionaliniame teisme imtis veiksmingų teisminių teisių gynimo priemonių priežiūros institucijos sprendimo, turinčio šiam asmeniui teisinių padarinių, atžvilgiu. Toks sprendimas yra susijęs visų pirma su priežiūros institucijos naudojimusi tyrimo įgaliojimais, įgaliojimais imtis taisomųjų veiksmų ir leidimų išdavimo įgaliojimais arba skundų nepriėmimu ar atmetimu. Tačiau ši teisė neapima kitų priežiūros institucijų priemonių, kurios nėra teisiškai privalomos, pavyzdžiui, priežiūros institucijos pateiktų nuomonių ar patarimų. Procesas prieš priežiūros instituciją turėtų būti pradedamas valstybės narės, kurioje priežiūros institucija yra įsisteigusi, teismuose ir turėtų vykti laikantis tos valstybės narės nacionalinės proceso teisės. Tie teismai turėtų turėti visapusišką jurisdikciją, kuri turėtų apimti jurisdikciją nagrinėti visus faktinius ir teisinius klausimus, susijusius su ginču, dėl kurio į juos kreiptasi. Jeigu priežiūros institucija atmetė skundą arba jo nepriėmė, skundo pateikėjas gali iškelti bylą tos pačios valstybės narės teismuose. Taikant su šio reglamento taikymu susijusias teismines teisių gynimo priemones, nacionaliniai teismai, manantys, kad sprendimui priimti reikia nutarimo šiuo klausimu, gali arba SESV 267 straipsnyje numatytu atveju privalo prašyti Teisingumo Teismo prejudicinio sprendimo dėl Sąjungos teisės, įskaitant šį reglamentą, aiškinimo. Be to, jeigu priežiūros institucijos sprendimas, kuriuo įgyvendinamas Europos duomenų apsaugos valdybos sprendimas, užginčijamas nacionaliniame teisme ir sprendžiamas to Europos duomenų apsaugos valdybos sprendimo galiojimo klausimas, tas nacionalinis teismas neturi įgaliojimų paskelbti Europos duomenų apsaugos valdybos sprendimo negaliojančiu, bet privalo pateikti klausimą dėl galiojimo Teisingumo Teismui pagal SESV 267 straipsnį, kaip išaiškino Teisingumo Teismas, kiekvienu atveju, kai teismas mano, kad sprendimas negalioja. Tačiau nacionalinis teismas negali pateikti klausimo dėl Europos duomenų apsaugos valdybos sprendimo galiojimo fizinio arba juridinio asmens, kuris turėjo galimybę pateikti ieškinį dėl to sprendimo panaikinimo, prašymu, ypač tuo atveju, kai tas sprendimas buvo su juo tiesiogiai ir konkrečiai susijęs, bet per SESV 263 straipsnyje nustatytą laikotarpį to nepadarė;

(113a) kai teismas, kuriame iškelta byla dėl priežiūros institucijos sprendimo, turi pagrindo manyti, kad kitos valstybės narės kompetentingame teisme yra iškelta byla dėl to paties duomenų tvarkymo atvejo, pavyzdžiui, esama to paties dalyko, susijusio su to paties duomenų valdytojo ar duomenų tvarkytojo vykdomu duomenų tvarkymu, arba remiamasi tuo pačiu ieškinio pagrindu, jis turėtų susisiekti su tuo teismu, kad būtų patvirtintas tokios susijusios bylos egzistavimas. Jei susijusi byla nagrinėjama kitos valstybės narės teisme, bet kuris teismas, išskyrus teismą, į kurį kreiptasi pirmiausia, gali sustabdyti bylos nagrinėjimą arba vienos iš šalių prašymu atsisakyti jurisdikcijos teismo, į kurį kreiptasi pirmiausia, naudai, jei pastarasis turi jurisdikciją atitinkamos bylos atžvilgiu ir pagal jo teisę leidžiama tokias susijusias bylas sujungti. Bylos laikomos susijusiomis, kai jos yra taip glaudžiai susijusios, kad jas tikslinga nagrinėti ir spręsti kartu, siekiant išvengti galimo atskirose bylose priimtų teismo sprendimų nesuderinamumo;

(114) (…)

(115) (…)

(116) ieškinio duomenų valdytojui arba duomenų tvarkytojui atveju ieškovas turėtų turėti galimybę jį pareikšti valstybės narės, kurioje duomenų valdytojas arba duomenų tvarkytojas turi buveinę arba kurioje duomenų subjektas gyvena, teismuose, nebent duomenų valdytojas yra valstybės narės valdžios institucija, vykdanti savo viešuosius įgaliojimus;

(117) (…)

(118) bet kokią žalą, kurią asmuo gali patirti dėl duomenų tvarkymo nesilaikant šio reglamento, turėtų atlyginti duomenų valdytojas arba duomenų tvarkytojas, kurie turėtų būti atleisti nuo atsakomybės, jeigu įrodo, kad jokiu būdu nėra atsakingi už žalą. Žalos sąvoka turėtų būti aiškinama plačiai, atsižvelgiant į Europos Sąjungos Teisingumo Teismo praktiką, taip, kad būtų visapusiškai atspindėti šio reglamento tikslai. Tai nedaro poveikio jokiems reikalavimams dėl žalos atlyginimo, kurie pareiškiami dėl kitų taisyklių, nustatytų Sąjungos ar valstybių narių teisės aktuose, pažeidimo. Kai daroma nuoroda į duomenų tvarkymą nesilaikant šio reglamento, tai taip pat apima duomenų tvarkymą nesilaikant deleguotųjų ir įgyvendinimo aktų, priimtų pagal šį reglamentą, ir šį reglamentą tikslinančių nacionalinėje teisėje nustatytų taisyklių. Duomenų subjektai už patirtą žalą turėtų gauti visą ir veiksmingą kompensaciją. Kai duomenų valdytojai ar duomenų tvarkytojai yra susiję su tuo pačiu duomenų tvarkymo atveju, turėtų būti laikoma, kad kiekvienas duomenų valdytojas arba duomenų tvarkytojas yra atsakingas už visą žalą. Tačiau kai jie yra įtraukti į tą pačią teismo bylą laikantis nacionalinės teisės, kompensacija gali būti proporcingai padalyta pagal kiekvieno duomenų valdytojo arba duomenų tvarkytojo atsakomybę už žalą, padarytą tvarkant asmens duomenis, su sąlyga, kad užtikrinama visa ir veiksminga kompensacija žalą patyrusiam duomenų subjektui. Bet kuris duomenų valdytojas ar duomenų tvarkytojas, kuris sumokėjo visą kompensaciją, gali vėliau pareikšti atgręžtinį reikalavimą kitiems su tuo pačiu duomenų tvarkymo atveju susijusiems duomenų valdytojams arba duomenų tvarkytojams;

(118a) kai šiame reglamente yra nustatytos konkrečios jurisdikcijos taisyklės, visų pirma dėl ieškinių duomenų valdytojui ar duomenų tvarkytojui, kuriais siekiama teisminės teisių gynimo priemonės, įskaitant kompensaciją, bendrąją jurisdikciją reglamentuojančios taisyklės, pavyzdžiui, nustatytos Reglamente (ES) Nr. 1215/2012, neturėtų daryti poveikio tokių konkrečių taisyklių taikymui;

(118b) siekiant užtikrinti, kad šio reglamento taisyklės būtų geriau įgyvendinamos, už šio reglamento pažeidimus kartu su atitinkamomis priemonėmis, kurias priežiūros institucija nustatė pagal šį reglamentą, arba vietoj jų turėtų būti skiriamos sankcijos ir administracinės baudos. Nedidelio pažeidimo atveju arba jeigu bauda, kuri gali būti skirta, sudarytų neproporcingą naštą fiziniam asmeniui, vietoj baudos gali būti pareikštas papeikimas. Vis dėlto reikėtų tinkamai atsižvelgti į pažeidimo pobūdį, sunkumą ir trukmę, tai, ar pažeidimas buvo tyčinis, veiksmus, kurių imtasi patirtai žalai sumažinti, atsakomybės mastą arba į bet kokius svarbius ankstesnius pažeidimus, tai, kaip apie pažeidimą sužinojo priežiūros institucija, ar buvo laikomasi tam duomenų valdytojui arba duomenų tvarkytojui taikytų priemonių, ar buvo laikomasi elgesio kodekso, ir visus kitus sunkinančius ar švelninančius veiksnius. Sankcijos ir administracinės baudos turėtų būti skiriamos atsižvelgiant į atitinkamas procedūrines apsaugos priemones ir laikantis Sąjungos teisės ir ES pagrindinių teisių chartijos bendrųjų principų, įskaitant veiksmingą teisminę apsaugą ir tinkamą procesą;

(119) valstybės narės gali nustatyti taisykles dėl baudžiamųjų sankcijų už šio reglamento pažeidimus, be kita ko, už nacionalinių taisyklių, priimtų pagal šį reglamentą ir neviršijant jo nuostatų, pažeidimus. Be to, šiomis baudžiamosiomis sankcijomis gali būti leidžiama konfiskuoti pelną, gautą pažeidus šį reglamentą. Tačiau nustatant baudžiamąsias sankcijas už tokių nacionalinių taisyklių pažeidimus ir nustatant administracines sankcijas neturėtų būti pažeistas *ne bis in idem* principas, kaip jį aiškina Europos Sąjungos Teisingumo Teismas;

(120) siekiant sugriežtinti ir suvienodinti administracines sankcijas už šio reglamento pažeidimus, kiekvienai priežiūros institucijai turėtų būti suteikti įgaliojimai skirti administracines baudas. Šiame reglamente turėtų būti nurodyti pažeidimai, nustatyti didžiausi susijusių administracinių baudų dydžiai ir tų baudų nustatymo kriterijai; baudas kiekvienu konkrečiu atveju turėtų nustatyti kompetentinga priežiūros institucija, atsižvelgdama į visas reikšmingas konkrečios situacijos aplinkybes ir deramai atsižvelgdama visų pirma į pažeidimo pobūdį, sunkumą, trukmę ir pasekmes, taip pat į priemones, kurių imtasi siekiant, kad būtų laikomasi šiame reglamente nustatytų prievolių, ir siekiant užkirsti kelią pažeidimo pasekmėms arba jas sumažinti. Jei baudos skiriamos įmonei, šiais tikslais įmonė turėtų būti suprantama kaip apibrėžta SESV 101 ir 102 straipsniuose. Jei baudos skiriamos asmenims, kurie nėra įmonė, svarstydama, koks būtų tinkamas baudos dydis, priežiūros institucija turėtų atsižvelgti į bendrą pajamų lygį valstybėje narėje ir į ekonominę to asmens padėtį. Siekiant skatinti nuoseklų administracinių baudų taikymą taip pat gali būti naudojamas nuoseklumo užtikrinimo mechanizmas. Ar administracinės baudos turėtų būti skiriamos valdžios institucijoms ir kokiu mastu, turėtų nustatyti valstybės narės. Skiriant administracinę baudą ar teikiant įspėjimą nedaromas poveikis priežiūros institucijų kitų įgaliojimų ar kitų sankcijų pagal šį reglamentą taikymui;

(120a) (nauja) Danijos ir Estijos teisinėse sistemose neleidžiama skirti administracinių baudų, kaip nustatyta šiame reglamente. Administracines baudas reglamentuojančios taisyklės gali būti taikomos taip, kad Danijoje baudą, kaip baudžiamąją sankciją, skirtų kompetentingi nacionaliniai teismai, o Estijoje pagal nusižengimų procedūrą baudą skirtų priežiūros institucija, su sąlyga, kad toks taisyklių taikymas tose valstybėse narėse turėtų priežiūros institucijų skiriamoms administracinėms baudoms lygiavertį poveikį. Todėl kompetentingi nacionaliniai teismai turėtų atsižvelgti į baudą inicijuojančios priežiūros institucijos rekomendaciją. Bet kuriuo atveju skiriamos baudos turi būti veiksmingos, proporcingos ir atgrasomos;

(120a) kai šiuo reglamentu administracinės sankcijos nėra suderintos arba kai tai yra būtina kitais atvejais, pavyzdžiui, didelių šio reglamento pažeidimų atvejais, valstybės narės turėtų įgyvendinti sistemą, kuria numatomos veiksmingos, proporcingos ir atgrasomos sankcijos. Tokių sankcijų pobūdis (baudžiamosios ar administracinės) turėtų būti nustatytas nacionalinėje teisėje;

(121) valstybių narių teisėje saviraiškos ir informacijos laisvę, įskaitant žurnalistinę, akademinę, meninę ir (arba) literatūrinę saviraišką, reglamentuojančios taisyklės turėtų būti suderintos su teise į asmens duomenų apsaugą pagal šį reglamentą. Asmens duomenų tvarkymui vien žurnalistiniais tikslais arba akademinės, meninės ar literatūrinės saviraiškos tikslais prireikus turėtų būti taikomos nuo tam tikrų šio reglamento nuostatų nukrypti leidžiančios nuostatos arba išimtys, kad teisė į asmens duomenų apsaugą būtų suderinta su teise į saviraiškos ir informacijos laisvę, kuri yra garantuojama Europos Sąjungos pagrindinių teisių chartijos 11 straipsniu. Tai visų pirma turėtų būti taikoma asmens duomenų tvarkymui audiovizualinėje srityje ir žinių bei spaudos archyvuose. Todėl valstybės narės turėtų priimti teisėkūros priemones, kuriomis būtų nustatytos išimtys ir nukrypti leidžiančios nuostatos, reikalingos šioms pagrindinėms teisėms suderinti. Tokias išimtis ir nukrypti leidžiančias nuostatas valstybės narės turėtų priimti bendrųjų principų, duomenų subjekto teisių, duomenų valdytojų ir duomenų tvarkytojų, duomenų perdavimo į trečiąsias valstybes ar tarptautinėms organizacijoms, nepriklausomų priežiūros institucijų, bendradarbiavimo, nuoseklaus teisės taikymo atžvilgiu ir konkretiems duomenų tvarkymo atvejams. Tuo atveju, kai šios išimtys ar nukrypti leidžiančios nuostatos valstybėse narėse yra skirtingos, turėtų būti taikoma duomenų valdytojui taikytina valstybės narės nacionalinė teisė. Kad būtų atsižvelgta į teisės į saviraiškos laisvę svarbą demokratinėje visuomenėje, su šia laisve susijusias sąvokas, kaip antai žurnalistika, būtina aiškinti plačiai;

(121a) šiuo reglamentu sudaroma galimybė taikant šio reglamento nuostatas atsižvelgti į visuomenės teisės susipažinti su oficialiais dokumentais principą. Visuomenės teisė susipažinti su oficialiais dokumentais gali būti laikoma viešuoju interesu. Valdžios institucija ar viešoji įstaiga savo turimuose dokumentuose esančius asmens duomenis turėtų turėti galimybę viešai atskleisti tada, kai toks atskleidimas yra numatytas Sąjungos ar valstybės narės teisės aktuose, kurie yra taikomi tai valdžios institucijai ar viešajai įstaigai. Tokiuose teisės aktuose visuomenės teisė susipažinti su oficialiais dokumentais ir viešojo sektoriaus informacijos pakartotinis naudojimas turėtų būti suderinti su teise į asmens duomenų apsaugą, taigi, jais gali būti užtikrintas būtinas suderinimas su asmens duomenų apsauga pagal šį reglamentą. Nuoroda į valdžios institucijas ir įstaigas šiame kontekste turėtų apimti visas valdžios institucijas ar kitas įstaigas, kurioms taikomi valstybės narės teisės aktai dėl visuomenės teisės susipažinti su dokumentais. 2003 m. lapkričio 17 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2003/98/EB dėl viešojo sektoriaus informacijos pakartotinio naudojimo nekeičiama fizinių asmenų apsauga tvarkant asmens duomenis pagal Sąjungos ir nacionalinės teisės nuostatas ir ji neturi jokios įtakos tokiai apsaugai, visų pirma ja nekeičiamos šiame reglamente nustatytos prievolės ir teisės. Visų pirma ta direktyva neturėtų būti taikoma dokumentams, su kuriais susipažinti neleidžiama arba tokia galimybė ribojama dėl asmens duomenų apsaugos priežasčių pagal susipažinimo su dokumentais taisykles, taip pat dokumentų dalims, su kuriomis susipažinti galima pagal tas taisykles, kai jose yra asmens duomenų, kurių pakartotinis naudojimas pagal teisės aktus yra nesuderinamas su teisės aktu dėl fizinių asmenų apsaugos tvarkant asmens duomenis;

(122) (…)

(123) (…)

(124) valstybių narių teisės aktuose ar kolektyvinėse sutartyse (įskaitant darbo sutartis) gali būti numatytos specialios taisyklės, kuriomis reglamentuojamas darbuotojų asmens duomenų tvarkymas su darbo santykiais susijusiame kontekste, visų pirma sąlygos, kuriomis asmens duomenys su darbo santykiais susijusiame kontekste gali būti tvarkomi remiantis darbuotojo sutikimu, siekiant įdarbinti, vykdyti darbo sutartį, įskaitant teisės aktais arba kolektyvinėmis sutartimis nustatytų prievolių vykdymą, darbo administravimą, planavimą ir organizavimą, lygybę ir įvairovę darbo vietoje, darbuotojų saugą ir sveikatą, taip pat siekiant naudotis su darbo santykiais susijusiomis individualiomis ir kolektyvinėmis teisėmis ir išmokomis, taip pat siekiant nutraukti darbo santykius;

(125) tvarkant asmens duomenis archyvavimo tikslais viešojo intereso labui arba mokslinių ir istorinių tyrimų tikslais, arba statistiniais tikslais turėtų būti taikomos tinkamos duomenų subjektų teisių ir laisvių apsaugos priemonės pagal šį reglamentą. Šiomis apsaugos priemonėmis turėtų būti užtikrinama, kad būtų įgyvendintos techninės ir organizacinės priemonės siekiant užtikrinti visų pirma duomenų kiekio mažinimo principą. Asmens duomenys archyvavimo tikslais viešojo intereso labui arba mokslinių ir istorinių tyrimų tikslais, arba statistiniais tikslais turi būti toliau tvarkomi po to, kai duomenų valdytojas įvertina galimybes pasiekti šiuos tikslus tvarkant duomenis, kai negalima arba nebegalima nustatyti duomenų subjektų, su sąlyga, kad galioja tinkamos apsaugos priemonės (pavyzdžiui, pseudonimų suteikimas duomenims). Valstybės narės turėtų numatyti tinkamas apsaugos priemones, taikomas tvarkant asmens duomenis archyvavimo tikslais viešojo intereso labui arba mokslinių ir istorinių tyrimų tikslais, arba statistiniais tikslais. Valstybėms narėms turėtų būti leidžiama konkrečiomis aplinkybėmis ir esant tinkamoms duomenų subjektų apsaugos priemonėms numatyti specifikacijas ir nukrypti leidžiančias nuostatas, susijusias su informacijos reikalavimais, ištaisymu, ištrynimu, teise būti pamirštam, tvarkymo apribojimu ir teise į duomenų perkeliamumą, taip pat teise nesutikti asmens duomenų tvarkymo archyvavimo tikslais viešojo intereso labui arba mokslinių ir istorinių tyrimų tikslais, arba statistiniais tikslais atveju. Dėl minėtų sąlygų ir apsaugos priemonių gali tekti nustatyti specialias procedūras duomenų subjektams, kad jie galėtų naudotis tomis teisėmis, jeigu tai tikslinga atsižvelgiant į konkretaus tvarkymo tikslus, ir technines bei organizacines priemones, kurių tikslas – kuo labiau sumažinti asmens duomenų tvarkymo apimtį, laikantis proporcingumo ir būtinumo principų. Tvarkant asmens duomenis moksliniais tikslais taip pat turėtų būti laikomasi kitų atitinkamų teisės aktų, pavyzdžiui, susijusių su klinikiniais tyrimais;

(125a)(…)

(125aa) susiedami registrų informaciją, tyrėjai gali gauti naujų itin vertingų žinių, susijusių su, pavyzdžiui, tokiomis plačiai paplitusiomis ligomis kaip širdies ir kraujagyslių ligos, vėžys, depresija ir pan. Tyrimų rezultatai, gauti naudojant registrus, gali tapti dar vertingesni, kadangi jie remiasi didesnio gyventojų skaičiaus duomenimis. Socialinių mokslų srityje tyrėjai, atlikę tyrimą naudodami registrus, gali gauti esminių žinių apie ilgalaikį kai kurių socialinių sąlygų, pvz., nedarbo, švietimo, poveikį ir galimybę tokią informaciją susieti su kitomis gyvenimo sąlygomis. Tyrimų rezultatai, gauti naudojant registrus, teikia patikimas, kokybiškas žinias, kuriomis galima remtis formuojant ir įgyvendinant žiniomis grįstą politiką, gerinant tam tikrų žmonių gyvenimo kokybę bei socialinių paslaugų veiksmingumą ir t. t. Siekiant sudaryti palankesnes sąlygas moksliniams tyrimams, asmens duomenys gali būti tvarkomi mokslinių tyrimų tikslais, laikantis valstybės narės ar Sąjungos teisės nustatytų atitinkamų sąlygų ir apsaugos priemonių;

(125b) kai asmens duomenys tvarkomi archyvavimo tikslais, šis reglamentas taip pat turėtų būti taikomas tokiam tvarkymui, atsižvelgiant į tai, kad šis reglamentas neturėtų būti taikomas mirusiems asmenims. Valdžios institucijos arba viešosios ar privačios įstaigos, kurios saugoja viešojo intereso įrašus, turėtų būti tarnybos, kurios pagal Sąjungos ar valstybės narės teisės aktus turi teisinę prievolę įgyti, saugoti, įvertinti, suorganizuoti, apibūdinti, pranešti, propaguoti, skleisti ir teikti prieigą prie ilgalaikę vertę turinčių bendrojo viešojo intereso įrašų. Be to, valstybėms narėms turėtų būti leidžiama numatyti, kad asmens duomenis galima toliau tvarkyti archyvavimo tikslais, pavyzdžiui, siekiant teikti konkrečią informaciją, susijusią su politine elgsena buvusių totalitarinių valstybės režimų metu, genocidu, nusikaltimais žmoniškumui, visų pirma holokaustu, ar karo nusikaltimais;

(126) jei asmens duomenys tvarkomi mokslinių tyrimų tikslais**,** šis reglamentas taip pat turėtų būti taikomas tokiam tvarkymui. Šio reglamento tikslais asmens duomenų tvarkymas mokslinių tyrimų tikslais turėtų būti aiškinamas plačiai, įskaitant, pavyzdžiui, technologinę plėtrą ir demonstravimą, fundamentinius tyrimus, taikomuosius mokslinius tyrimus ir privačiojo sektoriaus lėšomis finansuojamus mokslinius tyrimus, ir taip tvarkant duomenis taip pat turėtų būti atsižvelgta į Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo 179 straipsnio 1 dalyje nustatytą Sąjungos tikslą sukurti Europos mokslinių tyrimų erdvę. Mokslinių tyrimų tikslai taip pat turėtų apimti viešojo intereso labui atliekamus tyrimus visuomenės sveikatos srityje. Kad būtų įvykdyti asmens duomenų tvarkymo mokslinių tyrimų tikslais specifiniai reikalavimai, turėtų būti taikomos specialios sąlygos visų pirma dėl skelbimo arba, kitais atvejais, dėl asmens duomenų atskleidimo mokslinių tyrimų tikslų kontekste. Jeigu mokslinių tyrimų rezultatai, visų pirma sveikatos srityje, sudaro prielaidas imtis tolesnių priemonių duomenų subjekto interesų labui, tokių priemonių atžvilgiu turėtų būti taikomos šio reglamento bendros taisyklės;

(126a) jei asmens duomenys tvarkomi istorinių tyrimų tikslais, šis reglamentas taip pat turėtų būti taikomas tokiam tvarkymui. Tai taip pat turėtų apimti istorinius tyrimus ir genealoginius tyrimus, atsižvelgiant į tai, kad šis reglamentas neturėtų būti taikomas mirusiems asmenims;

(126b) sutikimo dalyvauti mokslinių tyrimų veikloje atliekant klinikinius tyrimus tikslais turėtų būti taikomos atitinkamos Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (ES) Nr. 536/2014 nuostatos;

(126c) jei asmens duomenys tvarkomi statistiniais tikslais, šis reglamentas turėtų būti taikomas tokiam tvarkymui. Sąjungos arba valstybės narės teisės aktuose, neviršijant šio reglamento nuostatų, turėtų būti nustatytas statistikos turinys, prieigos kontrolė, asmens duomenų tvarkymo statistiniais tikslais specifikacijos ir tinkamos priemonės duomenų subjekto teisėms ir laisvėms apsaugoti ir statistinių duomenų konfidencialumui užtikrinti. Statistiniai tikslai reiškia bet kokią asmens duomenų, būtinų atliekant statistinius tyrimus arba rengiant statistinius rezultatus, rinkimo ir tvarkymo operaciją. Šie statistiniai rezultatai gali būti naudojami toliau įvairiais tikslais, įskaitant mokslinių tyrimų tikslą. Statistinis tikslas reiškia, kad duomenų tvarkymo statistiniais tikslais rezultatas nėra asmens duomenys, o agreguotieji duomenys, ir kad tas rezultatas arba duomenys nenaudojami priimant priemones ar sprendimus dėl konkretaus asmens;

(126d) konfidenciali informacija, kurią Sąjungos ir nacionalinės statistikos institucijos renka oficialiai Europos ir oficialiai nacionalinei statistikai rengti, turėtų būti apsaugota. Europos statistika turėtų būti plėtojama, rengiama ir skleidžiama laikantis statistikos principų, nustatytų Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo 338 straipsnio 2 dalyje, o nacionalinė statistika taip pat turėtų atitikti nacionalinę teisę. 2009 m. kovo 11 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamente (EB) Nr. 223/2009 dėl Europos statistikos, panaikinančiame Europos Parlamento ir Tarybos reglamentą (EB, Euratomas) Nr. 1101/2008 dėl konfidencialių statistinių duomenų perdavimo Europos Bendrijų statistikos tarnybai, Tarybos reglamentą (EB) Nr. 322/97 dėl Bendrijos statistikos ir Tarybos sprendimą 89/382/EEB, Euratomas, įsteigiantį Europos Bendrijų statistikos programų komitetą, pateikiama papildoma patikslinta informacija apie Europos statistikos konfidencialumą;

(127) kiek tai susiję su priežiūros institucijų įgaliojimais reikalauti, kad duomenų valdytojai ar tvarkytojai leistų susipažinti su asmens duomenimis ir įsileistų į savo patalpas, valstybės narės, neviršydamos šio reglamento nuostatų, gali priimti teisės aktus, kuriuose įtvirtintų specialias profesinės paslapties ar kitų lygiaverčių prievolių saugoti paslaptį taisykles, jeigu to reikia teisei į asmens duomenų apsaugą ir prievolei saugoti profesinę paslaptį suderinti. Tai neturi poveikio esamoms valstybių narių prievolėms priimti taisykles dėl profesinės paslapties, jei to reikalaujama pagal Sąjungos teisę;

(128) šiuo reglamentu gerbiamas ir nepažeidžiamas pagal galiojančią konstitucinę teisę nustatytas valstybių narių bažnyčių ir religinių asociacijų ar bendruomenių statusas, kaip pripažįstama Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo 17 straipsniu;

(129) siekiant įgyvendinti šio reglamento tikslus, t. y. apsaugoti fizinių asmenų pagrindines teises ir laisves, visų pirma jų teisę į asmens duomenų apsaugą, ir užtikrinti laisvą asmens duomenų judėjimą Sąjungoje, pagal Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo 290 straipsnį Komisijai turėtų būti deleguoti įgaliojimai priimti aktus. Visų pirma deleguotieji aktai turėtų būti priimti dėl sertifikavimo mechanizmų kriterijų ir reikalavimų, standartizuotomis piktogramomis pateikiamos informacijos ir tokių piktogramų pateikimo tvarkos. Ypač svarbu, kad atlikdama parengiamąjį darbą Komisija tinkamai konsultuotųsi, taip pat ir su ekspertais. Atlikdama su deleguotaisiais aktais susijusį parengiamąjį darbą ir rengdama jų tekstus Komisija turėtų užtikrinti, kad atitinkami dokumentai būtų vienu metu, laiku ir tinkamai perduodami Europos Parlamentui ir Tarybai;

(130) siekiant užtikrinti vienodas šio reglamento įgyvendinimo sąlygas, Komisijai turėtų būti suteikti įgyvendinimo įgaliojimai, kai tai numatyta šiuo reglamentu. Tais įgaliojimais turėtų būti naudojamasi pagal 2011 m. vasario 16 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentą (ES) Nr. 182/2011, kuriuo nustatomos valstybių narių vykdomos Komisijos naudojimosi įgyvendinimo įgaliojimais kontrolės mechanizmų taisyklės ir bendrieji principai5. Šiame kontekste Komisija turėtų svarstyti konkrečias labai mažoms, mažosioms ir vidutinėms įmonėms skirtas priemones;

(131) nagrinėjimo procedūra turėtų būti taikoma siekiant priimti įgyvendinimo aktus dėl standartinių sutarčių sąlygų tarp duomenų valdytojų ir duomenų tvarkytojų ir tarp duomenų tvarkytojų; elgesio kodeksų; techninių standartų ir sertifikavimo mechanizmų; tinkamo apsaugos lygio, kurį užtikrina trečioji valstybė arba teritorija, arba su duomenų tvarkymu susijęs sektorius toje trečiojoje valstybėje, arba tarptautinė organizacija; standartinių duomenų apsaugos sąlygų priėmimo; duomenų valdytojų, duomenų tvarkytojų ir priežiūros institucijų keitimosi informacija apie įmonei privalomas taisykles formato ir procedūrų; savitarpio pagalbos; keitimosi informacija tarp priežiūros institucijų, taip pat tarp priežiūros institucijų ir Europos duomenų apsaugos valdybos elektroninėmis priemonėmis tvarkos, jeigu tie aktai yra bendro pobūdžio;

(132) Komisija turėtų priimti nedelsiant taikytinus įgyvendinimo aktus, kai iš turimų įrodymų matyti, kad trečioji valstybė arba teritorija, arba su duomenų tvarkymu susijęs sektorius toje trečiojoje valstybėje, arba tarptautinė organizacija neužtikrina tinkamo apsaugos lygio ir yra priežasčių, dėl kurių privaloma skubėti;

---

5 2011 m. vasario 16 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) Nr. 182/2011, kuriuo nustatomos valstybių narių vykdomos Komisijos naudojimosi įgyvendinimo įgaliojimais kontrolės mechanizmų taisyklės ir bendrieji principai (OL L 55, 2011 2 28, p. 13).

(133) kadangi šio reglamento tikslų, t. y. užtikrinti lygiavertį fizinių asmenų apsaugos lygį ir laisvą duomenų judėjimą Sąjungoje, valstybės narės negali deramai pasiekti ir kadangi dėl siūlomo veiksmo masto arba poveikio tų tikslų būtų geriau siekti Sąjungos lygiu, laikydamasi Europos Sąjungos sutarties 5 straipsnyje nustatyto subsidiarumo principo Sąjunga gali patvirtinti priemones. Pagal tame straipsnyje nustatytą proporcingumo principą šiuo reglamentu neviršijama to, kas būtina nurodytam tikslui pasiekti;

(134) Direktyva 95/46/EB turėtų būti panaikinta šiuo reglamentu. Šio reglamento taikymo pradžios dieną jau atliekamas duomenų tvarkymas turėtų būti suderintas su šiuo reglamentu per dvejų metų laikotarpį, po kurio šis reglamentas įsigalioja. Kai duomenų tvarkymas grindžiamas sutikimu pagal Direktyvą 95/46/EB, duomenų subjektui nebūtina dar kartą duoti savo susitikimo, jei sutikimas duotas šio reglamento sąlygas atitinkančiu būdu, kad duomenų valdytojas galėtų tęsti tokį duomenų tvarkymą po šio reglamento taikymo pradžios dienos. Remiantis Direktyva 95/46/EB priimti Komisijos sprendimai ir priežiūros institucijų suteikti leidimai toliau galioja tol, kol iš dalies pakeičiami, pakeičiami naujais arba panaikinami;

(135) šis reglamentas turėtų būti taikomas visiems su pagrindinių teisių ir laisvių apsauga tvarkant asmens duomenis susijusiems klausimams, kuriems negalioja Direktyvoje 2002/58/EB nustatytos specialios pareigos, kuriomis siekiama to paties tikslo, įskaitant duomenų valdytojo prievoles ir fizinių asmenų teises. Siekiant aiškiai apibrėžti šio reglamento ir Direktyvos 2002/58/EB santykį, pastaroji direktyva turėtų būti atitinkamai iš dalies pakeista. Kai šis reglamentas bus priimtas, turėtų būti atlikta Direktyvos 2002/58/EB peržiūra, visų pirma siekiant užtikrinti jos ir šio reglamento suderinamumą;

(136) (…)

(137) (…)

(138) (…)

(139) (…)

I SKYRIUS
BENDROSIOS NUOSTATOS

1 straipsnis

Dalykas ir tikslai

1. Šiuo reglamentu nustatomos taisyklės, susijusios su fizinių asmenų apsauga tvarkant jų asmens duomenis, ir taisyklės, susijusios su laisvu asmens duomenų judėjimu.

2. Šiuo reglamentu saugomos fizinių asmenų pagrindinės teisės ir laisvės, visų pirma jų teisė į asmens duomenų apsaugą.

2a. (…)

3. Laisvas asmens duomenų judėjimas Sąjungoje negali būti nei ribojamas, nei draudžiamas dėl su fizinių asmenų apsauga tvarkant jų asmens duomenis susijusių priežasčių.

2 straipsnis

Materialinė taikymo sritis

1. Šis reglamentas taikomas asmens duomenų tvarkymui, visiškai arba iš dalies atliekamam automatizuotomis priemonėmis, ir kitokiam asmens duomenų, kurie yra susisteminto rinkinio dalis arba kuriuos planuojama įtraukti į susistemintą rinkinį, tvarkymui ne automatizuotomis priemonėmis.

2. Šis reglamentas netaikomas asmens duomenų tvarkymui, kai:

   a) duomenys tvarkomi vykdant veiklą, kuriai Sąjungos teisė netaikoma;

   b) (…)

   c) duomenis tvarko valstybės narės, vykdydamos veiklą, kuriai taikomas Europos Sąjungos sutarties V antraštinės dalies 2 skyrius;

   d) kai duomenis tvarko fizinis asmuo, užsiimdamas išimtinai asmenine ar namų ūkio veikla;

e) duomenis tvarko kompetentingos valdžios institucijos nusikalstamų veikų prevencijos, tyrimo, nustatymo ar patraukimo baudžiamojon atsakomybėn už jas, baudžiamųjų sankcijų vykdymo, įskaitant apsaugą nuo grėsmių visuomenės saugumui ir jų prevenciją, tikslais.

2a. Sąjungos institucijų, įstaigų, organų ir agentūrų atliekamam asmens duomenų tvarkymui taikomas Reglamentas (EB) Nr. 45/2001. Reglamentas (EB) Nr. 45/2001 ir kiti Sąjungos teisės aktai, taikytini tokiam asmens duomenų tvarkymui, pagal 90a straipsnį pritaikomi pagal šio reglamento principus ir taisykles.

3. Šis reglamentas nedaro poveikio Direktyvos 2000/31/EB, visų pirma jos 12–15 straipsniuose nustatytų taisyklių dėl tarpininkavimo paslaugų teikėjų atsakomybės, taikymui.

3 straipsnis

Teritorinė taikymo sritis

1. Šis reglamentas taikomas asmens duomenų tvarkymui, kai asmens duomenis Sąjungoje vykdydama savo veiklą tvarko duomenų valdytojo arba duomenų tvarkytojo buveinė, neatsižvelgiant į tai, ar duomenys tvarkomi Sąjungoje ar ne.

2. Šis reglamentas taikomas asmens duomenų tvarkymui, kai Sąjungoje esančių duomenų subjektų asmens duomenis tvarko Sąjungoje neįsisteigęs duomenų valdytojas arba duomenų tvarkytojas ir duomenų tvarkymo veikla yra susijusi su:

a) prekių arba paslaugų siūlymu tokiems duomenų subjektams Sąjungoje, nepaisant to, ar už šias prekes arba paslaugas duomenų subjektui reikia mokėti, arba

b) elgesio, kai jie veikia Europos Sąjungoje, stebėsena.

3. Šis reglamentas taikomas asmens duomenų tvarkymui, kai asmens duomenis tvarko duomenų valdytojas, įsisteigęs ne Sąjungoje, o vietoje, kurioje pagal viešąją tarptautinę teisę taikoma valstybės narės nacionalinė teisė.

4 straipsnis

Apibrėžtys

Šiame reglamente:

1) asmens duomenys – bet kokia informacija apie fizinį asmenį, kurio tapatybė nustatyta arba fizinį asmenį, kurio tapatybę galima nustatyti (duomenų subjektą); asmuo, kurio tapatybę galima nustatyti, yra asmuo, kurio tapatybę tiesiogiai arba netiesiogiai galima nustatyti, visų pirma pagal identifikatorių, pavyzdžiui, vardą ir pavardę, asmens identifikavimo numerį, buvimo vietos duomenis, interneto identifikatorių arba vieną ar kelis to asmens fizinės, fiziologinės, genetinės, psichinės, ekonominės, kultūrinės ar socialinės tapatybės požymius;

2) (…)

3) duomenų tvarkymas – bet kokia automatizuotomis arba neautomatizuotomis priemonėmis su asmens duomenimis ar jų rinkiniais atliekama operacija ar operacijų seka, pavyzdžiui, rinkimas, įrašymas, rūšiavimas, sisteminimas, saugojimas, adaptavimas ar keitimas, išgava, susipažinimas, naudojimas, atskleidimas persiunčiant, platinant ar kitu būdu sudarant galimybę jais naudotis, taip pat sugretinimas ar sujungimas su kitais duomenimis, apribojimas, ištrynimas arba sunaikinimas;

3a) duomenų tvarkymo apribojimas – saugomų asmens duomenų žymėjimas siekiant apriboti jų tvarkymą ateityje;

3aa) profiliavimas – bet koks automatizuotas asmens duomenų tvarkymas, kai tie duomenys naudojami siekiant įvertinti tam tikrus su fiziniu asmeniu susijusius asmeninius aspektus, visų pirma siekiant išanalizuoti ar numatyti aspektus, susijusius su to fizinio asmens darbo rezultatais, ekonomine situacija, sveikatos būkle, asmeniniais pomėgiais, interesais, patikimumu, elgesiu, buvimo vieta arba judėjimu;

3b) pseudonimų suteikimas – asmens duomenų tvarkymas taip, kad duomenys nebegalėtų būti priskirti konkrečiam duomenų subjektui nesinaudojant papildoma informacija, jeigu tokia papildoma informacija yra saugoma atskirai ir jos atžvilgiu taikomos techninės bei organizacinės priemonės siekiant užtikrinti tokį nepriskyrimą asmeniui, kurio tapatybė yra nustatyta arba kurio tapatybę galima nustatyti;

4) susistemintas rinkinys – bet kuris susistemintas pagal specialius kriterijus prieinamų asmens duomenų rinkinys, kuris gali būti centralizuotas, decentralizuotas arba suskirstytas funkciniu ar geografiniu pagrindu;

5) duomenų valdytojas – fizinis arba juridinis asmuo, valdžios institucija, agentūra ar bet kuris kitas organas, kuris vienas ar drauge su kitais nustato asmens duomenų tvarkymo tikslus ir priemones; jeigu duomenų tvarkymo tikslai ir priemonės nustatyti Sąjungos arba valstybės narės teisės aktais, duomenų valdytojas arba specialūs jo skyrimo kriterijai gali būti nustatyti Sąjungos arba valstybės narės teisės aktais;

6) duomenų tvarkytojas – fizinis arba juridinis asmuo, valdžios institucija, agentūra ar bet kuris kitas organas, kuris duomenų valdytojo vardu tvarko asmens duomenis;

7) duomenų gavėjas – fizinis arba juridinis asmuo, valdžios institucija, agentūra ar bet kuris kitas organas, kuriam atskleidžiami asmens duomenys, nesvarbu, ar tai trečioji šalis ar ne. Tačiau valdžios institucijos, kurios pagal Sąjungos arba valstybės narės teisę gali gauti asmens duomenis vykdant konkretų tyrimą, nelaikomos duomenų gavėjais; tvarkydamos tuos duomenis, tos valdžios institucijos laikosi tvarkymo tikslus atitinkančių duomenų apsaugos taisyklių;

7a) trečioji šalis – bet kuris fizinis arba juridinis asmuo, valdžios institucija, agentūra ar bet kuri kita įstaiga, kuri nėra duomenų subjektas, duomenų valdytojas ar duomenų tvarkytojas, arba asmenys, kuriems tiesioginiu duomenų valdytojo ar duomenų tvarkytojo įgaliojimu leidžiama tvarkyti duomenis;

8) duomenų subjekto sutikimas – laisva valia duotas, konkretus ir nedviprasmiškas tinkamai informuoto duomenų subjekto valios išreiškimas pareiškimu arba vienareikšmiais veiksmais, kuriais duomenų subjektas sutinka, kad būtų tvarkomi su juo susiję duomenys;

9) asmens duomenų saugumo pažeidimas – saugumo pažeidimas, dėl kurio netyčia arba neteisėtai sunaikinami, prarandami, pakeičiami, be leidimo atskleidžiami persiųsti, saugomi arba kitaip tvarkomi asmens duomenys arba prie jų be leidimo gaunama prieiga;

10) genetiniai duomenys – visi asmens duomenys, susiję su paveldėtomis ar įgytomis tam tikro fizinio asmens genetinėmis savybėmis, suteikiančiomis unikalios informacijos apie to fizinio asmens fiziologiją ar sveikatą, gauti visų pirma analizuojant biologinį atitinkamo asmens mėginį;

11) biometriniai duomenys – bet kokie po specialaus techninio apdorojimo gauti asmens duomenys, susiję su tam tikro asmens fiziniais, fiziologiniais arba elgesio ypatumais, pagal kuriuos galima konkrečiai nustatyti arba patvirtinti to asmens tapatybę, pavyzdžiui, veido atvaizdai arba daktiloskopiniai duomenys;

12) sveikatos duomenys – asmens duomenys, susiję su fizine ar psichine asmens sveikata, įskaitant duomenis apie sveikatos priežiūros paslaugų teikimą, atskleidžiantys informaciją apie to asmens sveikatos būklę;

12a) (…)

13) pagrindinė buveinė –

a) duomenų valdytojo, turinčio buveinių daugiau kaip vienoje valstybėje narėje, atveju – jo centrinės administracijos vieta Sąjungoje, išskyrus atvejus, kai sprendimai dėl asmens duomenų tvarkymo tikslų ir priemonių priimami kitoje duomenų valdytojo buveinėje Sąjungoje ir ta buveinė turi įgaliojimus nurodyti, kad tokie sprendimai būtų įgyvendinti; tokiu atveju tokius sprendimus priėmusi buveinė laikoma pagrindine buveine;

b) duomenų tvarkytojo, turinčio buveinių daugiau kaip vienoje valstybėje narėje, atveju – jo centrinės administracijos vieta Sąjungoje, o jeigu duomenų tvarkytojas neturi centrinės administracijos Sąjungoje – ta duomenų tvarkytojo buveinė Sąjungoje, kurioje vykdoma pagrindinė duomenų tvarkymo veikla, kai duomenų tvarkytojo buveinė vykdydama savo veiklą tvarko duomenis tiek, kiek duomenų tvarkytojui taikomos specialios prievolės pagal šį reglamentą;

14) atstovas – bet koks Sąjungoje įsisteigęs, duomenų valdytojo arba duomenų tvarkytojo raštu pagal 25 straipsnį paskirtas fizinis arba juridinis asmuo, kuris, kiek tai susiję su jų atitinkamomis prievolėmis pagal šį reglamentą, atstovauja duomenų valdytojui arba duomenų tvarkytojui;

15) įmonė – bet kuris bet kokios teisinės formos ekonomine veikla užsiimantis fizinis arba juridinis asmuo, įskaitant reguliaria ekonomine veikla užsiimančias ūkines bendrijas arba susivienijimus;

16) įmonių grupė – kontroliuojančioji įmonė ir jos kontroliuojamos įmonės;

17) įmonei privalomos taisyklės – asmens duomenų apsaugos politikos nuostatos, kurių Sąjungos valstybės narės teritorijoje įsisteigęs duomenų valdytojas arba duomenų tvarkytojas laikosi vieną ar daugiau kartų perduodamas asmens duomenis vienos ar daugiau trečiųjų valstybių duomenų valdytojui arba duomenų tvarkytojui, priklausančiam tai pačiai įmonių grupei arba bendrą ekonominę veiklą vykdančių įmonių grupei;

18) (…)

19) priežiūros institucija – valstybės narės pagal 46 straipsnį įsteigta nepriklausoma valdžios institucija;

19a) susijusi priežiūros institucija – priežiūros institucija, kuri yra susijusi su duomenų tvarkymu dėl to, kad:

a) duomenų valdytojas arba duomenų tvarkytojas yra įsisteigęs tos priežiūros institucijos valstybės narės teritorijoje,

b) duomenų tvarkymas daro arba gali padaryti didelį poveikį šioje valstybėje narėje gyvenantiems duomenų subjektams arba

c) skundas buvo pateiktas tai priežiūros institucijai;

19b) tarpvalstybinis asmens duomenų tvarkymas – vienas iš toliau nurodytų:

a) duomenų tvarkymas, kai duomenų valdytojo arba duomenų tvarkytojo buveinės Sąjungoje veiklą vykdo daugiau kaip vienoje valstybėje narėje ir tas duomenų valdytojas arba duomenų tvarkytojas yra įsisteigęs daugiau kaip vienoje valstybėje narėje, arba

b) duomenų tvarkymas, kai veiklą vykdo duomenų valdytojo arba duomenų tvarkytojo vienintelė buveinė Sąjungoje, kuris daro arba gali padaryti didelį poveikį duomenų subjektams daugiau nei vienoje valstybėje narėje;

19c) tinkamas ir pagrįstas prieštaravimas –

prieštaravimas dėl to, ar buvo padarytas šio reglamento pažeidimas, arba, tam tikrais atvejais, ar numatomas veiksmas, susiję su duomenų valdytoju arba duomenų tvarkytoju, atitinka šį reglamentą. Prieštaravimu turi būti aiškiai parodytas pavojų, kuriuos sprendimo projektas kelia duomenų subjektų pagrindinėms teisėms ir laisvėms ir, kai taikoma, laisvam asmens duomenų judėjimui Sąjungoje, reikšmingumas;

20) informacinės visuomenės paslauga – bet kuri paslauga, kaip apibrėžta 1998 m. birželio 22 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 98/34/EB, nustatančios informacijos apie techninius standartus, reglamentus ir informacinės visuomenės paslaugų taisykles teikimo tvarką, 1 straipsnio 2 dalyje;

21) tarptautinė organizacija – organizacija ir jai pavaldžios įstaigos, kurių veiklą reglamentuoja tarptautinė viešoji teisė, ar bet kuri kita įstaiga, įsteigta dviejų ar daugiau valstybių susitarimu arba remiantis tokiu susitarimu.

II SKYRIUS
PRINCIPAI

5 straipsnis

Asmens duomenų tvarkymo principai

1. Asmens duomenys turi būti:

a) duomenų subjekto atžvilgiu tvarkomi teisėtai, sąžiningai ir skaidriai (teisėtumo, sąžiningumo ir skaidrumo principas);

b) renkami nustatytais, aiškiai apibrėžtais bei teisėtais tikslais ir toliau netvarkomi su šiais tikslais nesuderinamais būdais; tolesnis asmens duomenų tvarkymas archyvavimo tikslais viešojo intereso labui, mokslinių ir istorinių tyrimų tikslais arba statistiniais tikslais pagal 83 straipsnio 1 dalį nėra laikomas nesuderinamu su pirminiais tikslais (tikslo apribojimo principas);

c) adekvatūs, tinkami ir tik tokie, kurių reikia siekiant tikslų, dėl kurių jie tvarkomi (duomenų kiekio mažinimo principas);

d) tikslūs ir prireikus atnaujinami; turi būti imamasi visų pagrįstų priemonių užtikrinti, kad asmens duomenys, kurie nėra tikslūs, atsižvelgiant į jų tvarkymo tikslus, būtų nedelsiant ištrinami arba ištaisomi (tikslumo principas);

e) laikomi tokia forma, kad duomenų subjektų tapatybę būtų galima nustatyti ne ilgiau, nei tai yra būtina tais tikslais, kuriais asmens duomenys yra tvarkomi; asmens duomenis galima saugoti ilgesnius laikotarpius, jeigu duomenys bus tvarkomi tik archyvavimo tikslais viešojo intereso labui, mokslinių ir istorinių tyrimų tikslais arba statistiniais tikslais pagal 83 straipsnio 1 dalį, įgyvendinus atitinkamas technines ir organizacines priemones, kurių reikalaujama šiuo reglamentu siekiant apsaugoti duomenų subjekto teises ir laisves (saugojimo trukmės apribojimo principas);

eb) tvarkomi taip, kad taikant atitinkamas technines ar organizacines priemones būtų užtikrintas tinkamas asmens duomenų saugumas, įskaitant apsaugą nuo tvarkymo be leidimo arba neteisėto tvarkymo ir nuo netyčinio praradimo, sunaikinimo ar sugadinimo (vientisumo ir konfidencialumo principas);

ee) (…)

f) (…)

2. Duomenų valdytojas yra atsakingas už tai, kad būtų laikomasi 1 dalies, ir gali įrodyti, kad jos laikomasi (atskaitomybės principas).

6 straipsnis

Tvarkymo teisėtumas

1. Asmens duomenų tvarkymas yra teisėtas tik tuo atveju, jeigu taikoma bent viena iš šių sąlygų, ir tik tokiu mastu, kokiu ji yra taikoma:

a) duomenų subjektas davė sutikimą, kad jo asmens duomenys būtų tvarkomi vienu ar keliais konkrečiais tikslais;

b) tvarkyti duomenis būtina siekiant įvykdyti sutartį, kurios šalis yra duomenų subjektas, arba siekiant imtis veiksmų duomenų subjekto prašymu prieš sudarant sutartį;

c) tvarkyti duomenis būtina, kad būtų įvykdyta duomenų valdytojui taikoma teisinė prievolė;

d) tvarkyti duomenis būtina siekiant apsaugoti gyvybinius duomenų subjekto ar kito fizinio asmens interesus;

e) tvarkyti duomenis būtina siekiant atlikti užduotį, vykdomą viešojo intereso labui arba vykdant duomenų valdytojui pavestas viešosios valdžios funkcijas;

f) tvarkyti duomenis būtina siekiant teisėtų duomenų valdytojo arba trečiosios šalies interesų, išskyrus atvejus, kai duomenų subjekto interesai arba pagrindinės teisės ir laisvės, dėl kurių būtina užtikrinti asmens duomenų apsaugą, yra už juos viršesni, ypač kai duomenų subjektas yra vaikas. Tai netaikoma duomenų tvarkymui, kurį valdžios institucijos atlieka vykdydamos savo užduotis.

2. (…)

2a. (naujas) Valstybės narės gali toliau taikyti arba nustatyti konkretesnes nuostatas šio reglamento taisyklių taikymui pritaikyti, kiek tai susiję su asmens duomenų tvarkymu, kad būtų laikomasi 6 straipsnio 1 dalies c ir e punktų, tiksliau nustatydamos konkrečius duomenų tvarkymui keliamus reikalavimus ir kitas teisėto ir sąžiningo tvarkymo užtikrinimo priemones, be kita ko, kitais specialiais IX skyriuje numatytais duomenų tvarkymo atvejais.

3. 1 dalies c ir e punktuose nurodytas duomenų tvarkymo pagrindas turi būti nustatytas:

a) Sąjungos teisės aktuose arba

b) duomenų valdytojui taikomuose valstybės narės teisės aktuose.

Duomenų tvarkymo tikslas nustatomas šiame teisiniame pagrinde arba, 1 dalies e punkte nurodyto duomenų tvarkymo atveju, turi būti būtinas, siekiant atlikti užduotį, vykdomą viešojo intereso labui arba vykdant duomenų valdytojui pavestas viešosios valdžios funkcijas. Šiame teisiniame pagrinde galėtų būti išdėstytos konkrečios nuostatos pagal šį reglamentą taikomų taisyklių pritaikymui, *inter alia*, bendrosios sąlygos, reglamentuojančios duomenų valdytojo atliekamo duomenų tvarkymo teisėtumą, tvarkytinų duomenų rūšį, atitinkamus duomenų subjektus, subjektus, kuriems duomenys gali būti atskleisti ir tikslus, kuriais duomenys gali būti atskleisti, tikslo apribojimo principą, saugojimo laikotarpius ir tvarkymo operacijas bei tvarkymo procedūras, įskaitant priemones, kuriomis būtų užtikrintas teisėtas ir sąžiningas duomenų tvarkymas, be kita ko, kitais specialiais IX skyriuje numatytais duomenų tvarkymo atvejais. Sąjungos teisės aktai arba valstybės narės teisės aktai turi atitikti viešojo intereso tikslą ir turi būti proporcingi teisėtam tikslui, kurio siekiama.

3a. Jeigu duomenų tvarkymas kitu tikslu nei tas, kuriuo duomenys buvo surinkti, nėra grindžiamas duomenų subjekto sutikimu arba Sąjungos ar valstybės narės teisės aktais, kurie yra demokratinėje visuomenėje būtina ir proporcinga priemonė 21 straipsnio 1 dalies aa–g punktuose nurodytiems tikslams apsaugoti, duomenų valdytojas, kad įsitikintų, ar tvarkymas kitu tikslu yra suderinamas su tikslu, kuriuo iš pradžių duomenys buvo surinkti, atsižvelgia, *inter alia* į:

a) visas sąsajas tarp tikslų, kuriais duomenys buvo surinkti, ir numatomo tolesnio duomenų tvarkymo tikslų;

b) aplinkybes, kuriomis asmens duomenys buvo surinkti, visų pirma susijusias su duomenų subjektų ir duomenų valdytojo tarpusavio santykiu;

c) asmens duomenų pobūdį, visų pirma ar tvarkomi specialių kategorijų asmens duomenys pagal 9 straipsnį, ar tvarkomi duomenys apie apkaltinamuosius nuosprendžius ir nusikalstamas veikas pagal 9a straipsnį;

d) numatomo tolesnio duomenų tvarkymo galimas pasekmes duomenų subjektams;

e) tinkamų apsaugos priemonių, kurios gali apimti šifravimą ar pseudonimų suteikimą, buvimą.

4. (…)

5. (…)

7 straipsnis

Sutikimo sąlygos

1. Kai duomenys tvarkomi remiantis sutikimu, duomenų valdytojas turi galėti įrodyti, kad duomenų subjektas davė sutikimą, kad būtų tvarkomi jo asmens duomenys.

1a. (…)

2. Jeigu duomenų subjekto sutikimas duodamas rašytiniu pareiškimu, susijusiu ir su kitais klausimais, prašymas duoti sutikimą turi būti pateiktas tokiu būdu, kad jis būtų aiškiai atskirtas nuo kitų klausimų, pateiktas suprantama ir lengvai prieinama forma, aiškia ir paprasta kalba. Jokia pareiškimo dalis, kuria pažeidžiamas šis reglamentas ir kuriai duomenų subjektas davė sutikimą, yra neprivaloma.

3. Duomenų subjektas turi teisę bet kuriuo metu atšaukti savo sutikimą. Sutikimo atšaukimas nedaro poveikio sutikimu pagrįsto duomenų tvarkymo, atlikto iki sutikimo atšaukimo, teisėtumui**.** Duomenų subjektas apie tai informuojamas prieš jam duodant sutikimą. Atšaukti sutikimą turi būti taip pat lengva kaip jį duoti.

4. Vertinant, ar sutikimas duotas laisva valia, labiausiai atsižvelgiama į tai, ar, be kita ko, sutarties vykdymui, įskaitant paslaugos teikimą, yra nustatyta sąlyga, kad turi būti duotas sutikimas tvarkyti duomenis, kurie nėra būtini šiai sutarčiai vykdyti.

8 straipsnis

Sąlygos, taikomos vaiko, kuriam siūlomos informacinės visuomenės paslaugos, sutikimui

1. Kai taikomas 6 straipsnio 1 dalies a punktas, kai tai susiję su informacinės visuomenės paslaugų tiesioginiu siūlymu vaikui, jaunesnio nei 16 metų amžiaus vaiko arba, jei taip numatyta valstybės narės teisėje, jaunesnio amžiaus, bet ne jaunesnio nei 13 metų, vaiko asmens duomenų tvarkymas yra teisėtas tik tuo atveju, jeigu tokį sutikimą davė arba tvarkyti duomenis leido vaiko tėvų pareigų turėtojas, ir tokiu mastu, kokiu duotas toks sutikimas ar leidimas.

1a. Duomenų valdytojas, atsižvelgdamas į turimas technologijas, deda pagrįstas pastangas, kad tokiais atvejais patikrintų, ar yra gautas vaiko tėvų pareigų turėtojo sutikimas arba leidimas.

2. 1 dalis nedaro poveikio bendrajai valstybių narių sutarčių teisei, pavyzdžiui, taisyklėms dėl su vaiku sudaromos sutarties galiojimo, sudarymo arba poveikio.

3. (…)

4. (…).

9 straipsnis

Specialių kategorijų asmens duomenų tvarkymas

1. Draudžiama tvarkyti asmens duomenis, atskleidžiančius rasinę ar etninę kilmę, politines pažiūras, religinius ar filosofinius įsitikinimus, narystę profesinėse sąjungose, taip pat genetinius duomenis, biometrinius duomenis, siekiant konkrečiai nustatyti asmens tapatybę, arba duomenis apie sveikatos būklę ar lytinį gyvenimą ir lytinę orientaciją.

2. 1 dalis netaikoma, jei taikoma viena iš toliau nurodytų sąlygų:

   a) duomenų subjektas aiškiai sutiko, kad tokie asmens duomenys būtų tvarkomi vienu ar keliais nurodytais tikslais, išskyrus atvejus, kai Sąjungos arba valstybės narės teisės aktuose numatyta, kad 1 dalyje nurodyto draudimo duomenų subjektas negali panaikinti; arba

   b) tvarkyti duomenis būtina, kad duomenų valdytojas arba duomenų subjektas galėtų įvykdyti prievoles ir naudotis specialiomis teisėmis darbo ir socialinės apsaugos teisės srityje, kiek tai leidžiama Sąjungos arba valstybės narės teisės aktais arba pagal valstybės narės teisę sudaryta kolektyvine sutartimi, kuriuose nustatytos tinkamos duomenų subjekto pagrindinių teisių ir interesų apsaugos priemonės; arba

   c) tvarkyti duomenis būtina, kad būtų apsaugoti gyvybiniai duomenų subjekto arba kito asmens interesai, kai duomenų subjektas dėl fizinių ar teisinių priežasčių negali duoti sutikimo; arba

d) duomenis tvarko politinių, filosofinių, religinių ar profesinių sąjungų tikslų siekiantis fondas, asociacija ar kita pelno nesiekianti organizacija, vykdydama teisėtą veiklą ir taikydama tinkamas apsaugos priemones, ir su sąlyga, kad taip tvarkomi tik tos organizacijos narių ar buvusių narių arba asmenų, kurie reguliariai palaiko ryšius su šia organizacija dėl jos siekiamų tikslų, duomenys ir kad duomenys neatskleidžiami už organizacijos ribų be duomenų subjektų sutikimo; arba

e) tvarkomi asmens duomenys, kuriuos duomenų subjektas yra akivaizdžiai paskelbęs viešai; arba

f) tvarkyti duomenis būtina siekiant pareikšti, vykdyti arba apginti teisinius reikalavimus arba tuo atveju, kai teismai vykdo savo teisminius įgaliojimus; arba

g) tvarkyti duomenis būtina dėl svarbaus viešojo intereso priežasčių, remiantis Sąjungos arba valstybės narės teisės aktais, kurie turi būti proporcingi tikslui, kurio siekiama, nepažeisti esminių teisės į asmens duomenų apsaugą nuostatų ir kuriuose turi būti numatytos tinkamos ir konkrečios duomenų subjektų pagrindinių teisių ir interesų apsaugos priemonės; arba

h) tvarkyti duomenis būtina profilaktinės arba darbo medicinos tikslais, siekiant įvertinti darbuotojo darbingumą, nustatyti medicininę diagnozę, teikti sveikatos priežiūros arba socialinės rūpybos paslaugas ar gydymą arba valdyti sveikatos priežiūros ar socialinės rūpybos sistemas ir paslaugas remiantis Sąjungos arba valstybės narės teisės aktais arba pagal sutartį su sveikatos priežiūros specialistu, taikant 4 dalyje nurodytas sąlygas ir apsaugos priemones; arba

hb) tvarkyti duomenis būtina dėl viešojo intereso priežasčių visuomenės sveikatos srityje, pavyzdžiui, siekiant apsisaugoti nuo rimtų tarpvalstybinio pobūdžio grėsmių sveikatai arba užtikrinti aukštus sveikatos priežiūros ir vaistų arba medicinos priemonių kokybės ir saugos standartus, remiantis Sąjungos arba valstybės narės teisės aktais, kurias numatomos tinkamos ir konkrečios priemonės duomenų subjekto teisėms ir laisvėms apsaugoti, visų pirma profesinė paslaptis; arba

i) tvarkyti duomenis būtina archyvavimo tikslais viešojo intereso labui, mokslinių ir istorinių tyrimų tikslais arba statistiniais tikslais pagal 83 straipsnio 1 dalį, remiantis Sąjungos arba valstybės narės teisės aktais, kurie turi būti proporcingi tikslui, kurio siekiama, nepažeisti esminių teisės į asmens duomenų apsaugą nuostatų ir kuriuose turi būti numatytos tinkamos ir konkrečios duomenų subjektų pagrindinių teisių ir interesų apsaugos priemonės.

j) (…)

3. (…)

4. 1 dalyje nurodyti asmens duomenys gali būti tvarkomi 2 dalies h punkte nurodytais tikslais, kai tuos duomenis tvarko specialistas, kuriam pagal Sąjungos arba valstybės narės teisės aktus arba nacionalinių kompetentingų įstaigų nustatytas taisykles taikoma prievolė saugoti profesinę paslaptį, arba duomenys tvarkomi jo atsakomybe, arba kitas asmuo, kuriam pagal Sąjungos arba valstybės narės teisės aktus arba nacionalinių kompetentingų įstaigų nustatytas taisykles taip pat taikoma prievolė saugoti paslaptį.

5. Valstybės narės gali toliau taikyti arba nustatyti papildomas sąlygas, įskaitant apribojimus, genetinių duomenų, biometrinių duomenų arba duomenų apie sveikatos būklę tvarkymui.

9a straipsnis

Duomenų apie apkaltinamuosius nuosprendžius ir nusikalstamas veikas tvarkymas

Asmens duomenys apie apkaltinamuosius nuosprendžius ir nusikalstamas veikas arba susijusias saugumo priemones remiantis 6 straipsnio 1 dalimi gali būti tvarkomi tik prižiūrint valdžios institucijai arba tuo atveju, kai juos tvarkyti leidžiama Sąjungos arba valstybės narės teisės aktais, kuriuose nustatytos tinkamos duomenų subjektų teisių ir laisvių apsaugos priemonės. Išsamus apkaltinamųjų nuosprendžių duomenų registras gali būti tvarkomas tik prižiūrint valdžios institucijai.

10 straipsnis

Duomenų tvarkymas, kai asmens tapatybės nustatyti nereikia

1. Jeigu dėl tikslų, kuriais duomenų valdytojas tvarko asmens duomenis, jam nėra ar nebėra būtina nustatyti duomenų subjekto tapatybės, duomenų valdytojas nėra įpareigojamas laikyti, gauti ar tvarkyti papildomą informaciją duomenų subjekto tapatybei nustatyti vien tam, kam būtų laikomasi šio reglamento.

2. Jeigu tokiais atvejais duomenų valdytojas gali įrodyti, kad neturi galimybės nustatyti duomenų subjekto tapatybės, duomenų valdytojas, jei įmanoma, informuoja apie tai duomenų subjektą. Tokiais atvejais 15–18 straipsniai netaikomi, išskyrus atvejus, kai duomenų subjektas, siekdamas pasinaudoti pagal šiuos straipsnius jam suteiktomis teisėmis, pateikia papildomos informacijos, leidžiančios nustatyti jo tapatybę.

III SKYRIUS
DUOMENŲ SUBJEKTO TEISĖS

1 SKIRSNIS
SKAIDRUMAS IR SĄLYGOS

11 straipsnis

Skaidrus informavimas ir pranešimas

1. (…)

2. (…)

12 straipsnis

Skaidrus informavimas, pranešimas ir duomenų subjektų naudojimosi savo teisėmis sąlygos

1. Duomenų valdytojas imasi tinkamų priemonių, kad visą 14 ir 14a straipsniuose nurodytą informaciją ir visus pranešimus pagal 15–20 ir 32 straipsnius, susijusius su asmens duomenų tvarkymu, duomenų subjektui pateiktų glausta, skaidria, suprantama ir lengvai prieinama forma, aiškia ir paprasta kalba, ypač jei informacija yra konkrečiai skirta vaikui. Informacija pateikiama raštu arba kitomis priemonėmis, tam tikrais atvejais elektronine forma. Duomenų subjekto prašymu informacija gali būti pateikta žodžiu, jeigu duomenų subjekto tapatybė įrodoma kitomis priemonėmis.

1a. Duomenų valdytojas sudaro palankesnes sąlygas naudotis 15–20 straipsniuose nustatytomis duomenų subjekto teisėmis. 10 straipsnio 2 dalyje nurodytais atvejais duomenų valdytojas neatsisako imtis veiksmų pagal duomenų subjekto prašymą pasinaudoti savo teisėmis pagal 15–20 straipsnius, nebent duomenų valdytojas įrodo, kad jis negali nustatyti duomenų subjekto tapatybės.

2. Duomenų valdytojas nepagrįstai nedelsdamas, bet ne vėliau kaip per vieną mėnesį nuo prašymo gavimo, pateikia duomenų subjektui informaciją apie veiksmus, kurių imtasi gavus prašymą pagal 15–20 straipsnius. Šis laikotarpis prireikus gali būti pratęstas ne daugiau kaip dar dviem mėnesiams, atsižvelgiant į prašymo sudėtingumą ir prašymų skaičių. Jeigu taikomas pratęstas laikotarpis, duomenų subjektas per vieną mėnesį nuo prašymo gavimo informuojamas apie vėlavimo priežastis. Jeigu duomenų subjektas prašymą pateikia elektronine forma, informacija jam taip pat pateikiama, jei įmanoma, elektronine forma, išskyrus atvejus, kai duomenų subjektas paprašo ją pateikti kitaip.

3. Jei duomenų valdytojas nesiima veiksmų pagal duomenų subjekto prašymą, duomenų valdytojas nedelsdamas, bet ne vėliau kaip per vieną mėnesį nuo prašymo gavimo, informuoja duomenų subjektą apie neveikimo priežastis ir apie galimybę pateikti skundą priežiūros institucijai ir pasinaudoti teisių gynimo priemone.

4. Pagal 14 ir 14a straipsnius teikiama informacija ir visi pranešimai bei veiksmai pagal 15–20 ir 32 straipsnius yra nemokami. Jeigu duomenų subjekto prašymai yra akivaizdžiai nepagrįsti arba neproporcingi, visų pirma dėl jų pasikartojančio turinio, duomenų valdytojas gali imti pagrįstą mokestį, atsižvelgdamas į informacijos teikimo, pranešimų ar veiksmų, kurių prašoma, administracines išlaidas, arba duomenų valdytojas gali atsisakyti imtis veiksmų pagal prašymą. Tokiais atvejais duomenų valdytojui tenka pareiga įrodyti, kad prašymas yra akivaizdžiai nepagrįstas arba neproporcingas.

4a. Nedarant poveikio 10 straipsniui, jei duomenų valdytojas turi pagrįstų abejonių dėl 15–19 straipsniuose nurodytą prašymą pateikusio fizinio asmens tapatybės, duomenų valdytojas gali paprašyti pateikti papildomos informacijos, reikalingos norint patvirtinti duomenų subjekto tapatybę.

4b. Informacija, kuri duomenų subjektams turi būti teikiama pagal 14 ir 14a straipsnius, gali būti teikiama su standartizuotomis piktogramomis, kuriomis numatomas tvarkymas būtų prasmingai apibendrintas lengvai matomu, suprantamu ir aiškiai įskaitomu būdu. Jei piktogramos pateikiamos elektronine forma, jos turi būti kompiuterio skaitomos.

4c. Komisijai pagal 86 straipsnį suteikiami įgaliojimai priimti deleguotuosius aktus, kuriais nustatoma, kokia informacija turi būti pateikta piktogramomis, ir nustatomos standartizuotų piktogramų pateikimo procedūros.

5. (…)

6. (…).

13 straipsnis

Teisės duomenų gavėjų atžvilgiu

(...)

2 SKIRSNIS

INFORMAVIMAS IR TEISĖ SUSIPAŽINTI SU DUOMENIMIS

14 straipsnis

Informacija, kuri turi būti pateikta, kai duomenys renkami iš duomenų subjekto

1. Kai iš duomenų subjekto renkami jo asmens duomenys, duomenų valdytojas asmens duomenų gavimo metu duomenų subjektui pateikia tokią informaciją:

   a) duomenų valdytojo ir duomenų valdytojo atstovo, jeigu jis yra, tapatybę ir kontaktinius duomenis; duomenų valdytojas taip pat įtraukia duomenų apsaugos pareigūno, jeigu jis yra, kontaktinius duomenis;

   b) duomenų tvarkymo tikslus, kuriais ketinama tvarkyti asmens duomenis, taip pat duomenų tvarkymo teisinį pagrindą;

   c) kai duomenų tvarkymas atliekamas pagal 6 straipsnio 1 dalies f punktą, teisėtus duomenų valdytojo arba trečiosios šalies interesus;

d) kai taikoma, asmens duomenų gavėjus arba asmens duomenų gavėjų kategorijas;

e) kai taikoma, apie duomenų valdytojo ketinimą asmens duomenis perduoti į trečiąją valstybę arba tarptautinei organizacijai ir Komisijos sprendimo dėl tinkamumo buvimą ar nebuvimą, o 42 ar 43 straipsniuose arba 44 straipsnio 1 dalies h punkte nurodytų perdavimų atveju – tinkamas arba pritaikytas apsaugos priemones ir būdus, kaip gauti jų kopiją arba kur suteikiama galimybė su jais susipažinti;

1a. Be 1 dalyje nurodytos informacijos duomenų valdytojas asmens duomenų gavimo metu duomenų subjektui pateikia toliau nurodytą papildomą informaciją, būtiną tvarkymo sąžiningumui ir skaidrumui užtikrinti:

a) asmens duomenų saugojimo laikotarpį arba, jei neįmanoma, kriterijus, taikomus šiam laikotarpiui nustatyti;

b) …

c) …

d) …

e) tai, kad duomenų subjektas turi teisę prašyti, kad duomenų valdytojas leistų susipažinti su duomenų subjekto asmens duomenimis ir juos ištaisytų arba ištrintų, arba apribotų tokių duomenų tvarkymą, arba teisę nesutikti, kad tokie asmens duomenys būtų tvarkomi, taip pat teisę į duomenų perkeliamumą;

ea) kai duomenų tvarkymas grindžiamas 6 straipsnio 1 dalies a punktu arba 9 straipsnio 2 dalies a punktu, tai, kad duomenų subjektas turi teisę bet kuriuo metu atšaukti savo sutikimą, nedarant poveikio sutikimu grindžiamo duomenų tvarkymo iki sutikimo atšaukimo teisėtumui;

f) teisę pateikti skundą priežiūros institucijai;

g) tai, ar asmens duomenų pateikimas yra teisės aktais arba sutartyje numatytas reikalavimas, ar reikalavimas, kurį būtina įvykdyti norint sudaryti sutartį, taip pat tai, ar duomenų subjektas privalo pateikti duomenis, ir informaciją apie galimas tokių duomenų nepateikimo pasekmes;

h) tai, kad esama 20 straipsnio 1 ir 3 dalyse nurodyto automatizuoto sprendimų priėmimo, įskaitant profiliavimą, ir, bent tais atvejais, prasmingą informaciją apie loginį jo pagrindimą, taip pat tokio duomenų tvarkymo reikšmę ir numatomas pasekmes duomenų subjektui.

1b. Jeigu duomenų valdytojas ketina toliau tvarkyti duomenis kitu tikslu nei tikslas, kuriuo duomenys buvo renkami, prieš taip toliau tvarkydamas duomenis duomenų valdytojas pateikia duomenų subjektui informaciją apie tą kitą tikslą ir visą kitą atitinkamą papildomą informaciją, kaip nurodyta 1a dalyje.

2. (…)

3. (…)

4. (…)

5. 1, 1a ir 1b dalys netaikomos, jeigu duomenų subjektas jau turi informaciją, ir tiek, kiek tos informacijos jis turi.

6. (…)

7. (…)

8. (…).

14a straipsnis

Informacija, kuri turi būti pateikta, kai duomenys yra gauti ne iš duomenų subjekto

1. Kai asmens duomenys yra gauti ne iš duomenų subjekto, duomenų valdytojas pateikia duomenų subjektui tokią informaciją:

   a) duomenų valdytojo ir duomenų valdytojo atstovo, jeigu jis yra, tapatybę ir kontaktinius duomenis; duomenų valdytojas taip pat įtraukia duomenų apsaugos pareigūno, jeigu jis yra, kontaktinius duomenis;

   b) duomenų tvarkymo tikslus, kuriais ketinama tvarkyti asmens duomenis, taip pat duomenų tvarkymo teisinį pagrindą;

   ba) atitinkamų asmens duomenų kategorijas;

   c) (…)

   d) kai taikoma, asmens duomenų gavėjus arba asmens duomenų gavėjų kategorijas;

   da) kai taikoma, apie duomenų valdytojo ketinimą asmens duomenis perduoti gavėjui trečiojoje valstybėje arba tarptautinei organizacijai ir Komisijos sprendimo dėl tinkamumo buvimą ar nebuvimą, o 42 ar 43 straipsniuose arba 44 straipsnio 1 dalies h punkte nurodytų perdavimų atveju – tinkamas arba pritaikytas apsaugos priemones ir būdus, kaip gauti jų kopiją arba kur suteikiama galimybė su jais susipažinti;

2. Be 1 dalyje nurodytos informacijos duomenų valdytojas pateikia duomenų subjektui toliau nurodytą papildomą informaciją, būtiną tvarkymo sąžiningumui ir skaidrumui duomenų subjekto atžvilgiu užtikrinti:

   b) asmens duomenų saugojimo laikotarpį arba, jei neįmanoma, kriterijus, taikomus šiam laikotarpiui nustatyti;

   ba) kai duomenų tvarkymas atliekamas pagal 6 straipsnio 1 dalies f punktą, teisėtus duomenų valdytojo arba trečiosios šalies interesus;

c) (…)

e) tai, kad duomenų subjektas turi teisę prašyti, kad duomenų valdytojas leistų susipažinti su duomenų subjekto asmens duomenimis ir juos ištaisytų arba ištrintų, arba apribotų tokių duomenų tvarkymą, ir teisę nesutikti, kad tokie asmens duomenys būtų tvarkomi, taip pat teisę į į duomenų perkeliamumą;

ea) kai duomenų tvarkymas grindžiamas 6 straipsnio 1 dalies a punktu arba 9 straipsnio 2 dalies a punktu, tai, kad duomenų subjektas turi teisę bet kuriuo metu atšaukti savo sutikimą, nedarant poveikio sutikimu grindžiamo duomenų tvarkymo iki sutikimo atšaukimo teisėtumui;

f) teisę pateikti skundą priežiūros institucijai;

g) koks šių asmens duomenų kilmės šaltinis, ir, jei taikoma, ar duomenys gauti iš viešai prieinamų šaltinių;

h) tai, kad esama 20 straipsnio 1 ir 3 dalyse nurodyto automatizuoto sprendimų priėmimo, įskaitant profiliavimą, ir, bent tais atvejais, prasmingą informaciją apie loginį jo pagrindimą, taip pat tokio duomenų tvarkymo reikšmę ir numatomas pasekmes duomenų subjektui.

3. Duomenų valdytojas 1 ir 2 dalyse nurodytą informaciją pateikia:

a) per pagrįstą laikotarpį nuo duomenų gavimo, bet ne vėliau kaip per vieną mėnesį, atsižvelgiant į konkrečias duomenų tvarkymo aplinkybes; arba

b) jeigu duomenys bus naudojami ryšiams su duomenų subjektu palaikyti – ne vėliau kaip pirmą kartą susisiekiant su tuo duomenų subjektu; arba

c) jeigu numatoma duomenis atskleisti kitam duomenų gavėjui – ne vėliau kaip atskleidžiant duomenis pirmą kartą.

3a. Jeigu duomenų valdytojas ketina toliau tvarkyti duomenis kitu tikslu nei tikslas, kuriuo duomenys buvo gauti, prieš toliau tvarkydamas duomenis duomenų valdytojas pateikia duomenų subjektui informaciją apie tą kitą tikslą ir visą kitą atitinkamą informaciją, kaip nurodyta 2 dalyje.

4. 1–3a dalys netaikomos, jeigu ir tiek, kiek:

a) duomenų subjektas jau turi informacijos; arba

b) tokios informacijos pateikimas yra neįmanomas arba tam reikėtų neproporcingų pastangų, visų pirma kai duomenys tvarkomi archyvavimo tikslais viešojo intereso labui, mokslinių ir istorinių tyrimų tikslais arba statistiniais tikslais laikantis 83 straipsnio 1 dalyje nurodytų sąlygų ir apsaugos priemonių arba jeigu dėl 1 dalyje nurodytos teisės gali tapti neįmanoma arba ji gali labai sukliudyti pasiekti archyvavimo viešojo intereso labui tikslus, mokslinių ir istorinių tyrimų tikslus arba statistinius tikslus; tokiais atvejais duomenų valdytojas imasi tinkamų priemonių duomenų subjekto teisėms, laisvėms ir teisėtiems interesams apsaugoti, įskaitant viešą informacijos paskelbimą; arba

c) duomenų gavimas ar atskleidimas aiškiai nustatytas Sąjungos arba valstybės narės teisės aktais, kurie taikomi duomenų valdytojui ir kuriuose nustatytos tinkamos teisėtų duomenų subjekto interesų apsaugos priemonės; arba

d) jeigu duomenys privalo išlikti konfidencialūs laikantis Sąjungos ar valstybės narės teisės aktų reglamentuojamos profesinės paslapties prievolės, įskaitant įstatais nustatytą prievolę saugoti paslaptį.

15 straipsnis

Duomenų subjekto teisė susipažinti su duomenimis

1. Duomenų subjektas turi teisę iš duomenų valdytojo gauti patvirtinimą, ar su juo susiję asmens duomenys yra tvarkomi, o jei tokie asmens duomenys yra tvarkomi, turi teisę susipažinti su duomenimis ir toliau nurodyta informacija:

a) duomenų tvarkymo tikslai;

b) atitinkamų asmens duomenų kategorijos;

c) duomenų gavėjai, kuriems buvo arba bus atskleisti asmens duomenys, visų pirma duomenų gavėjai trečiosiose valstybėse arba tarptautinės organizacijos, arba jų kategorijos;

d) kai įmanoma, numatomas asmens duomenų saugojimo laikotarpis arba, jei neįmanoma, kriterijai, taikomi šiam laikotarpiui nustatyti;

e) tai, kad duomenų subjektas turi teisę prašyti duomenų valdytojo ištaisyti arba ištrinti asmens duomenis ar apriboti su juo susijusių asmens duomenų tvarkymą arba nesutikti, kad tokie asmens duomenys būtų tvarkomi;

f) teisė pateikti skundą priežiūros institucijai;

g) kai asmens duomenys renkami ne iš duomenų subjekto, visa turima informacija apie jų šaltinius;

h) tai, kad esama 20 straipsnio 1 ir 3 dalyse nurodyto automatizuoto sprendimų priėmimo, įskaitant profiliavimą, ir, bent tais atvejais, prasminga informacija apie loginį jo pagrindimą, taip pat tokio duomenų tvarkymo reikšmę ir numatomas pasekmes duomenų subjektui.

1a. Kai asmens duomenys perduodami į trečiąją valstybę arba tarptautinei organizacijai, duomenų subjektas turi teisę būti informuotas apie tinkamas su duomenų perdavimu susijusias apsaugos priemones, kaip numatyta 42 straipsnyje.

1b. Duomenų valdytojas pateikia tvarkomų asmens duomenų kopiją. Už kitas duomenų subjekto prašomas kopijas duomenų valdytojas gali imti pagrįstą mokestį, nustatomą pagal administracines išlaidas. Jeigu duomenų subjektas prašymą pateikia elektronine forma ir išskyrus atvejus, kai duomenų subjektas paprašo ją pateikti kitaip, informacija pateikiama įprastai naudojama elektronine forma.

2. (…)

2a. 1b dalyje nurodyta teisė gauti kopiją negali daryti neigiamo poveikio kitų teisėms ir laisvėms.

3. (…)

4. (…).

3 SKIRSNIS

DUOMENŲ IŠTAISYMAS IR IŠTRYNIMAS

16 straipsnis

Teisė reikalauti ištaisyti duomenis

Duomenų subjektas turi teisę reikalauti, kad duomenų valdytojas nepagrįstai nedelsdamas ištaisytų netikslius su juo susijusius asmens duomenis. Atsižvelgiant į tikslus, kuriais duomenys buvo tvarkomi, duomenų subjektas turi teisę reikalauti, kad būtų papildyti neišsamūs asmens duomenys, be kita ko, pateikdamas papildomą pareiškimą.

17 straipsnis

Teisė reikalauti ištrinti duomenis („teisė būti pamirštam“)

1. Duomenų subjektas turi teisę reikalauti, kad duomenų valdytojas nepagrįstai nedelsdamas ištrintų su juo susijusius asmens duomenis, o duomenų valdytojas yra įpareigotas nepagrįstai nedelsdamas ištrinti asmens duomenis, jei tai galima pagrįsti viena iš šių priežasčių:

   a) duomenys nebėra reikalingi, kad būtų pasiekti tikslai, kuriais jie buvo renkami arba kitaip tvarkomi;

   b) duomenų subjektas atšaukia sutikimą, kuriuo pagal 6 straipsnio 1 dalies a punktą arba 9 straipsnio 2 dalies a punktą grindžiamas duomenų tvarkymas, ir nėra jokio kito teisinio pagrindo tvarkyti duomenis;

   c) duomenų subjektas nesutinka su asmens duomenų tvarkymu pagal 19 straipsnio 1 dalį ir nėra viršesnių teisėtų priežasčių tvarkyti duomenis arba duomenų subjektas nesutinka su asmens duomenų tvarkymu pagal 19 straipsnio 2 dalį;

   d) duomenys buvo tvarkomi neteisėtai;

   e) duomenys turi būti ištrinti laikantis Sąjungos arba valstybės narės teisės aktuose, kurie taikomi duomenų valdytojui, nustatytos teisinės prievolės;

   f) duomenys buvo surinkti 8 straipsnio 1 dalyje nurodyto informacinės visuomenės paslaugų siūlymo kontekste.

1a. (…)

2. (…)

2a. Jeigu duomenų valdytojas viešai paskelbė asmens duomenis ir pagal 1 dalį privalo šiuos duomenis ištrinti, jis, atsižvelgdamas į turimas technologijas ir įgyvendinimo sąnaudas, imasi pagrįstų veiksmų, įskaitant technines priemones, kad informuotų duomenis tvarkančius duomenų valdytojus, jog duomenų subjektas paprašė, kad šie duomenų valdytojai ištrintų visas nuorodas į tuos asmens duomenis arba jų kopijas ar dublikatus.

3. 1 ir 2 dalys netaikomos, jeigu asmens duomenų tvarkymas yra būtinas:

a) siekiant pasinaudoti teise į saviraiškos ir informacijos laisvę;

b) siekiant laikytis Sąjungos ar valstybės narės teisės aktais, kurie taikomi duomenų valdytojui, nustatytos teisinės prievolės, kuria reikalaujama tvarkyti asmens duomenis, arba siekiant atlikti užduotį, vykdomą viešojo intereso labui arba vykdant duomenų valdytojui pavestas viešosios valdžios funkcijas;

c) dėl viešojo intereso priežasčių visuomenės sveikatos srityje pagal 9 straipsnio 2 dalies h bei hb punktus ir 9 straipsnio 4 dalį;

d) archyvavimo tikslais viešojo intereso labui, mokslinių ir istorinių tyrimų tikslais arba statistiniais tikslais laikantis 83 straipsnio 1 dalies, jeigu dėl 1 dalyje nurodytos teisės gali tapti neįmanoma arba ji gali labai sukliudyti pasiekti archyvavimo viešojo intereso labui tikslus, mokslinių ir istorinių tyrimų tikslus arba statistinius tikslus;

e) siekiant pareikšti, vykdyti arba apginti teisinius reikalavimus.

4. (…)
5. (…)
6. (…)
7. (…)
8. (…)
9. (…)

17a straipsnis

Teisė apriboti duomenų tvarkymą

1. Duomenų subjektas turi teisę reikalauti, kad duomenų valdytojas apribotų asmens duomenų tvarkymą tais atvejais, kai:

   a) duomenų subjektas užginčija duomenų tikslumą tokiam laikotarpiui, per kurį duomenų valdytojas gali patikrinti duomenų tikslumą;

   ab) duomenų tvarkymas yra neteisėtas ir duomenų subjektas nesutinka, kad jie būtų ištrinti, ir vietoj to prašo apriboti jų naudojimą;

   b) duomenų valdytojui nebereikia asmens duomenų tvarkymo tikslais, tačiau jų reikia duomenų subjektui siekiant pareikšti, vykdyti arba apginti teisinius reikalavimus; arba

   c) duomenų subjektas pagal 19 straipsnio 1 dalį prieštarauja duomenų tvarkymui, kol bus patikrinta, ar duomenų valdytojo teisėtos priežastys yra viršesnės už duomenų subjekto priežastis.

2. Kai asmens duomenų tvarkymas yra apribotas pagal 1 dalį, tokius duomenis galima, išskyrus saugojimą, tvarkyti tik gavus duomenų subjekto sutikimą arba siekiant pareikšti, vykdyti arba apginti teisinius reikalavimus, arba užtikrinti kito fizinio ar juridinio asmens teisių apsaugą, arba dėl svarbaus Sąjungos arba valstybės narės viešojo intereso priežasčių.

3. Duomenų subjektą, kuris pasiekė, kad būtų apribotas duomenų tvarkymas pagal 1 dalį, duomenų valdytojas informuoja prieš panaikinant apribojimą tvarkyti duomenis.

17b straipsnis

Prievolė pranešti apie ištaisymą, ištrynimą arba apribojimą

Kiekvienam duomenų gavėjui, kuriam buvo atskleisti duomenys, duomenų valdytojas praneša apie bet kokį duomenų ištaisymą, ištrynimą arba tvarkymo apribojimą pagal 16 straipsnį, 17 straipsnio 1 dalį ir 17a straipsnį, nebent to padaryti būtų neįmanoma arba tai pareikalautų neproporcingų pastangų. Duomenų subjektui paprašius, duomenų valdytojas informuoja duomenų subjektą apie šiuos gavėjus.

18 straipsnis

Teisė į duomenų perkeliamumą

1. (…)

2. Duomenų subjektas turi teisę gauti su juo susijusius asmens duomenis, kuriuos jis pateikė duomenų valdytojui susistemintu ir įprastai naudojamu bei kompiuterio skaitomu formatu, ir turi teisę persiųsti tuos duomenis kitam duomenų valdytojui, o duomenų valdytojas, kuriam tie duomenys buvo pateikti, turi nesudaryti tam kliūčių, jeigu:

   a) duomenų tvarkymas yra grindžiamas sutikimu pagal 6 straipsnio 1 dalies a punktą arba 9 straipsnio 2 dalies a punktą arba sutartimi pagal 6 straipsnio 1 dalies b punktą; ir

   b) duomenys yra tvarkomi automatizuotomis priemonėmis.

2a. (naujas) Naudodamasis savo teise į duomenų perkeliamumą pagal 1 dalį, duomenų subjektas turi teisę pasiekti, kad vienas duomenų valdytojas duomenis tiesiogiai persiųstų kitam duomenų valdytojui, kai tai techniškai įmanoma.

2a. Šia teise naudojamasi nedarant poveikio 17 straipsniui. 2 dalyje nurodyta teisė netaikoma, kai tvarkyti duomenis būtina siekiant atlikti užduotį, vykdomą viešojo intereso labui arba vykdant duomenų valdytojui pavestas viešosios valdžios funkcijas.

2aa. 2 dalyje nurodyta teisė negali daryti neigiamo poveikio kitų teisėms ir laisvėms.

3. (…)

4 SKIRSNIS

TEISĖ NESUTIKTI IR AUTOMATIZUOTAS ATSKIRŲ SPRENDIMŲ PRIĖMIMAS

19 straipsnis

Teisė nesutikti

1. Duomenų subjektas turi teisę dėl su jo konkrečiu atveju susijusių priežasčių bet kuriuo metu nesutikti, kad su juo susiję asmens duomenys būtų tvarkomi, kai toks duomenų tvarkymas grindžiamas 6 straipsnio 1 dalies e arba f punktais, įskaitant profiliavimą remiantis šiomis nuostatomis. Duomenų valdytojas nebetvarko asmens duomenų, išskyrus atvejus, kai duomenų valdytojas įrodo, kad duomenys tvarkomi dėl įtikinamų teisėtų priežasčių, kurios yra viršesnės už duomenų subjekto interesus, teises ir laisves, arba siekiant pareikšti, vykdyti ar apginti teisinius reikalavimus.

2. Jeigu asmens duomenys tvarkomi tiesioginės rinkodaros tikslais, duomenų subjektas turi teisę bet kuriuo metu nesutikti, kad su juo susiję asmens duomenys būtų tvarkomi tokios rinkodaros tikslais, įskaitant profiliavimą, kiek jis susijęs su tokia tiesiogine rinkodara.

2a. Jeigu duomenų subjektas prieštarauja asmens duomenų tvarkymui tiesioginės rinkodaros tikslais, asmens duomenys tokiais tikslais nebetvarkomi.

2b. (naujas) Duomenų subjektas apie 1 ir 2 dalyse nurodytą teisę aiškiai informuojamas ne vėliau kaip pirmą kartą susisiekiant su duomenų subjektu, ir ši informacija pateikiama aiškiai ir atskirai nuo visos kitos informacijos.

2b. Naudojimosi informacinės visuomenės paslaugomis atveju, nepaisant Direktyvos 2002/28/EB, duomenų subjektas gali naudotis savo teise nesutikti automatizuotomis priemonėmis, kurioms naudojamos techninės specifikacijos.

2aa. Kai asmens duomenys yra tvarkomi mokslinių ir istorinių tyrimų arba statistiniais tikslais pagal 83 straipsnio 1 dalį, duomenų subjektas dėl su jo konkrečiu atveju susijusių priežasčių turi teisę nesutikti, kad su juo susiję asmens duomenys būtų tvarkomi, išskyrus atvejus, kai duomenis tvarkyti yra būtina siekiant atlikti užduotį, vykdomą dėl viešojo intereso priežasčių.

3. (…).

20 straipsnis

Automatizuotas atskirų sprendimų priėmimas, įskaitant profiliavimą

1. Duomenų subjektas turi teisę, kad jam nebūtų taikomas tik automatizuotu duomenų tvarkymu, įskaitant profiliavimą, grindžiamas sprendimas, dėl kurio jam kyla teisinės pasekmės arba kuris jam panašiu būdu daro didelį poveikį.

1a. 1 dalis netaikoma, jeigu sprendimas:

a) yra būtinas siekiant sudaryti arba vykdyti sutartį tarp duomenų subjekto ir duomenų valdytojo; arba

b) yra leidžiamas Sąjungos arba valstybės narės teisės aktais, kurie taikomi duomenų valdytojui ir kuriais taip pat nustatomos tinkamos priemonės duomenų subjekto teisėms bei laisvėms ir teisėtiems interesams apsaugoti; arba

c) yra pagrįstas aiškiu duomenų subjekto sutikimu.

1b. 1a dalies a ir c punktuose nurodytais atvejais duomenų valdytojas įgyvendina tinkamas priemones, kad būtų apsaugotos duomenų subjekto teisės bei laisvės ir teisėti interesai, bent teisė iš duomenų valdytojo reikalauti žmogaus įsikišimo, teisė pareikšti savo požiūrį ir užginčyti sprendimą.

2. (…)

3. 1a dalyje nurodyti sprendimai negrindžiami 9 straipsnio 1 dalyje nurodytais specialių kategorijų asmens duomenimis, nebent taikomi 9 straipsnio 2 dalies a arba g punktai ir yra nustatytos tinkamos priemonės duomenų subjekto teisėms bei laisvėms ir teisėtiems interesams apsaugoti.

4. (…)

5. (…)

5 SKIRSNIS

Apribojimai

21 straipsnis

Apribojimai

1. Sąjungos ar valstybės narės teisės aktais, kurie taikomi duomenų valdytojui arba duomenų tvarkytojui, nustačius teisėkūros priemonę gali būti apribotos 12–20 straipsniuose ir 32 straipsnyje, taip pat 5 straipsnyje tiek, kiek jo nuostatos atitinka 12–20 straipsniuose numatytas teises ir prievoles, nustatytos prievolės ir teisės, kai tokiu apribojimu gerbiama pagrindinių teisių ir laisvių esmė ir jis demokratinėje visuomenėje yra būtina ir proporcinga priemonė siekiant užtikrinti:

aa) nacionalinį saugumą;

ab) gynybą;

a) visuomenės saugumą;

b) nusikalstamų veikų prevenciją, tyrimą, nustatymą ar patraukimą už jas baudžiamojon atsakomybėn arba baudžiamųjų sankcijų vykdymą, įskaitant apsaugą nuo grėsmių visuomenės saugumui ir jų prevenciją;

c) kitus Sąjungos ar valstybės narės svarbius tikslus, susijusius su bendrais viešaisiais interesais, visų pirma svarbiu ekonominiu ar finansiniu Sąjungos ar valstybės narės interesu, įskaitant pinigų, biudžeto bei mokesčių klausimus, visuomenės sveikatą ir socialinę apsaugą;

ca) teismų nepriklausomumo ir teismo proceso apsaugą;

d) reglamentuojamųjų profesijų etikos pažeidimų prevenciją, tyrimą, nustatymą ir patraukimą baudžiamojon atsakomybėn už juos;

e) stebėsenos, tikrinimo ar reguliavimo funkciją, kuri (net jeigu tik kartais) yra susijusi su viešosios valdžios funkcijų vykdymu aa, ab, a, b, c ir d punktuose nurodytais atvejais;

f) duomenų subjekto apsaugą arba kitų asmenų teisių ir laisvių apsaugą;

g) civilinių ieškinių vykdymo užtikrinimą.

2. Visų pirma be kurioje 1 dalyje nurodytoje teisėkūros priemonėje pateikiamos specialios nuostatos, susijusios tam tikrais atvejais bent su:

a) duomenų tvarkymo tikslais arba duomenų tvarkymo kategorijomis,
b) asmens duomenų kategorijomis,
c) nustatytų apribojimų apimtimi,
d) apsaugos priemonėmis, kuriomis siekiama užkirsti kelią piktnaudžiavimui arba neteisėtam susipažinimui su duomenimis ar jų perdavimui;
e) duomenų valdytojo arba duomenų valdytojų kategorijų apibūdinimu,
f) saugojimo laikotarpiais ir taikytinomis apsaugos priemonėmis, atsižvelgiant į duomenų tvarkymo pobūdį, aprėptį ir tikslus arba duomenų tvarkymo kategorijas,
g) pavojais duomenų subjektų teisėms ir laisvėms ir
h) duomenų subjektų teise būti informuotiems apie apribojimą, nebent tai pakenktų apribojimo tikslui.

IV SKYRIUS
DUOMENŲ VALDYTOJAS IR DUOMENŲ TVARKYTOJAS

1 SKIRSNIS
BENDROSIOS PRIEVOLĖS

22 straipsnis

Duomenų valdytojo atsakomybė

1. Atsižvelgdamas į duomenų tvarkymo pobūdį, aprėptį, kontekstą bei tikslus ir į įvairios tikimybės ir rimtumo pavojus fizinių asmenų teisėms ir laisvėms, duomenų valdytojas įgyvendina tinkamas technines ir organizacines priemones, kad užtikrintų ir galėtų įrodyti, kad asmens duomenys tvarkomi laikantis šio reglamento. Šios priemonės prireikus peržiūrimos ir atnaujinamos.

2. (…)

2a. Kai tai proporcinga duomenų tvarkymo veiklos atžvilgiu, 1 dalyje nurodytos priemonės apima duomenų valdytojo įgyvendinamą atitinkamą duomenų apsaugos politiką.

2b. Tuo, kad laikomasi patvirtintų elgesio kodeksų pagal 38 straipsnį arba patvirtinto sertifikavimo mechanizmo pagal 39 straipsnį, gali būti remiamasi kaip vienu iš elementų siekiant įrodyti, kad duomenų valdytojas vykdo prievoles.

3. (…)

4. (…)

23 straipsnis

Pritaikytoji duomenų apsauga ir standartizuotoji duomenų apsauga

1. Atsižvelgdami į techninių galimybių išsivystymo lygį, įgyvendinimo sąnaudas ir į duomenų tvarkymo pobūdį, aprėptį, kontekstą ir tikslus, taip pat į duomenų tvarkymo keliamo pavojaus fizinių asmenų teisėms ir laisvėms skirtingą tikimybę bei rimtumą, duomenų valdytojas, tiek nustatydamas tvarkymo priemones, tiek paties tvarkymo metu įgyvendina tinkamas technines ir organizacines priemones, pavyzdžiui, pseudonimų suteikimą, kuriomis siekiama veiksmingai įgyvendinti duomenų apsaugos principus, pavyzdžiui, duomenų kiekio mažinimo principą, ir į duomenų tvarkymą integruoti būtinas apsaugos priemones, kad jis atitiktų šio reglamento reikalavimus ir būtų apsaugotos duomenų subjektų teisės.

2. Duomenų valdytojas įgyvendina tinkamas technines ir organizacines priemones, kuriomis užtikrina, kad paprastai būtų tvarkomi tik tie asmens duomenys, kurie yra būtini kiekvienam konkrečiam duomenų tvarkymo tikslui; tai taikoma surinktų duomenų kiekiui, jų tvarkymo apimčiai, jų saugojimo laikotarpiui ir jų prieinamumui. Visų pirma tokiomis priemonėmis užtikrinama, kad paprastai be fizinio asmens įsikišimo su asmens duomenimis negalėtų susipažinti neribotas fizinių asmenų skaičius.

2a. Patvirtintu sertifikavimo mechanizmu pagal 39 straipsnį gali būti remiamasi kaip vienu iš elementų siekiant įrodyti, kad laikomasi 1 ir 2 dalyse nustatytų reikalavimų.

3. (…)

4. (…)

24 straipsnis

Bendri duomenų valdytojai

1. Kai du ar daugiau duomenų valdytojų kartu nustato asmens duomenų tvarkymo tikslus ir priemones, jie laikomi bendrais duomenų valdytojais. Jie tarpusavio susitarimu skaidriai nustato savo atitinkamą atsakomybę už pagal šį reglamentą nustatytų prievolių, visų pirma susijusių su duomenų subjekto naudojimusi savo teisėmis ir jų atitinkamomis pareigomis pateikti 14 ir 14a straipsniuose nurodytą informaciją, vykdymą, išskyrus atvejus, kai atitinkama duomenų valdytojų atsakomybė yra nustatyta Sąjungos arba valstybės narės teisės aktais, kurie yra taikomi duomenų valdytojams, ir tokiu mastu, kokiu ji yra nustatyta. Susitarimu gali būti paskirtas duomenų subjektų informavimo punktas.

2. Nepaisant 1 dalyje nurodyto susitarimo sąlygų, duomenų subjektas gali naudotis savo teisėmis pagal šį reglamentą kiekvieno iš duomenų valdytojų atžvilgiu.

3. Susitarime tinkamai apibrėžiamos atitinkamos faktinės bendrų duomenų valdytojų funkcijos bei santykiai duomenų subjektų atžvilgiu, o duomenų subjektui sudaroma galimybė susipažinti su esminėmis šio susitarimo nuostatomis.

25 straipsnis

Sąjungoje neįsisteigusių duomenų valdytojų atstovai

1. Jeigu taikoma 3 straipsnio 2 dalis, duomenų valdytojas arba duomenų tvarkytojas raštu paskiria atstovą Sąjungoje.

2. Ši prievolė netaikoma:

   a) (…);

   b) jei duomenų tvarkymas yra nereguliarus, neapima specialių kategorijų duomenų tvarkymo, kaip nurodyta 9 straipsnio 1 dalyje, dideliu mastu ar 9a straipsnyje nurodyto duomenų apie apkaltinamuosius nuosprendžius ir nusikalstamas veikas tvarkymo ir dėl jo neturėtų kilti pavojus asmenų teisėms ir laisvėms, atsižvelgiant į duomenų tvarkymo pobūdį, kontekstą, aprėptį ir tikslus; arba

c) valdžios institucijai arba įstaigai.

d) (…)

3. Atstovas turi būti įsisteigęs vienoje iš tų valstybių narių, kuriose yra duomenų subjektai, kurių asmens duomenys yra tvarkomi prekių ar paslaugų siūlymo jiems tikslais arba kurių elgesys yra stebimas.

3a. Duomenų valdytojas arba duomenų tvarkytojas įgalioja atstovą, kad ne tik į duomenų valdytoją ar duomenų tvarkytoją, bet ir į atstovą, arba tik į atstovą galėtų kreiptis visų pirma priežiūros institucijos ir duomenų subjektai visais klausimais, susijusiais su asmens duomenų tvarkymu, siekiant užtikrinti, kad būtų laikomasi šio reglamento.

4. Tai, kad duomenų valdytojas arba duomenų tvarkytojas paskiria atstovą, nedaro poveikio teisiniams veiksmams, kurių galėtų būti imtasi prieš patį duomenų valdytoją arba duomenų tvarkytoją.

26 straipsnis

Duomenų tvarkytojas

1. Jeigu duomenys turi būti tvarkomi duomenų valdytojo vardu, duomenų valdytojas pasitelkia tik tuos duomenų tvarkytojus, kurie suteikia pakankamai garantijų, kad tinkamos techninės ir organizacinės priemonės bus įgyvendintos taip, kad duomenų tvarkymas atitiktų šiame reglamente nustatytus reikalavimus ir būtų užtikrinta duomenų subjekto teisių apsauga.

1a. Duomenų tvarkytojas nepasitelkia kito duomenų tvarkytojo be išankstinio konkretaus arba bendro rašytinio duomenų valdytojo sutikimo. Pastaruoju atveju duomenų tvarkytojas turėtų visada informuoti duomenų valdytoją apie visus planuojamus pakeitimus, susijusius su kitų duomenų tvarkytojų pasitelkimu ar pakeitimu, ir tokiu būdu suteikti duomenų valdytojui galimybę nesutikti su tokiais pakeitimais.

2. Duomenų tvarkytojo atliekamas duomenų tvarkymas reglamentuojamas sutartimi ar kitu teisės aktu pagal Sąjungos arba valstybės narės teisės aktus, kuriuo nustatomi duomenų tvarkytojo įsipareigojimai duomenų valdytojui, duomenų tvarkymo dalykas ir trukmė, duomenų tvarkymo pobūdis ir tikslas, asmens duomenų rūšis ir duomenų subjektų kategorijos, duomenų valdytojo prievolės ir teisės, ir kuriame visų pirma nustatoma, kad duomenų tvarkytojas:

a) tvarko asmens duomenis tik pagal duomenų valdytojo dokumentais įformintus nurodymus, be kita ko, susijusius su asmens duomenų perdavimu į trečiąją valstybę ar tarptautinei organizacijai, išskyrus atvejus, kai tai daryti reikalaujama Sąjungos arba valstybės narės teisės aktais, kurie yra taikomi duomenų tvarkytojui; tokiu atveju duomenų tvarkytojas prieš pradėdamas tvarkyti duomenis praneša apie tokį teisinį reikalavimą duomenų valdytojui, išskyrus atvejus, kai pagal tą teisę toks pranešimas yra draudžiamas dėl svarbių viešojo intereso priežasčių;

b) užtikrina, kad asmens duomenis tvarkyti įgalioti asmenys būtų įsipareigoję užtikrinti konfidencialumą arba jiems būtų taikoma atitinkama įstatais nustatyta konfidencialumo prievolė;

c) imasi visų priemonių, kurių reikalaujama pagal 30 straipsnį;

d) laikosi 1a ir 2a dalyse nurodytų kito duomenų tvarkytojo pasitelkimo sąlygų;

e) atsižvelgdamas į duomenų tvarkymo pobūdį, padeda duomenų valdytojui taikydamas tinkamas technines ir organizacines priemones, kiek tai įmanoma, kad būtų įvykdyta duomenų valdytojo prievolė atsakyti į prašymus pasinaudoti III skyriuje nustatytomis duomenų subjekto teisėmis;

f) padeda duomenų valdytojui užtikrinti 30–34 straipsniuose nustatytų prievolių laikymąsi, atsižvelgdamas į duomenų tvarkymo pobūdį ir duomenų tvarkytojo turimą informaciją;

g) pagal duomenų valdytojo pasirinkimą, užbaigus teikti duomenų tvarkymo paslaugas, ištrina arba grąžina duomenų valdytojui visus asmens duomenis ir ištrina esamas jų kopijas, išskyrus atvejus, kai Sąjungos ar valstybės narės teisės aktais reikalaujama tokius duomenis saugoti;

h) pateikia duomenų valdytojui visą informaciją, būtiną norint įrodyti, kad vykdomos šiame straipsnyje nustatytos prievolės, ir sudaro sąlygas duomenų valdytojui arba kitam duomenų valdytojo įgaliotam auditoriui atlikti auditą, įskaitant patikrinimus, ir padeda atlikti šiuos auditus. Duomenų tvarkytojas nedelsdamas informuoja duomenų valdytoją, jei, jo nuomone, nurodymu pažeidžiamas šis reglamentas arba Sąjungos ar valstybės narės duomenų apsaugos nuostatos.

2a. Kai duomenų tvarkytojas konkrečiai duomenų tvarkymo veiklai duomenų valdytojo vardu atlikti pasitelkia kitą duomenų tvarkytoją, sutartimi ar kitu teisės aktu pagal Sąjungos ar valstybės narės teisės aktus tam kitam duomenų tvarkytojui nustatomos tos pačios duomenų apsaugos prievolės, kaip ir prievolės, nustatytos 2 dalyje nurodytoje duomenų valdytojo ir duomenų tvarkytojo sutartyje ar kitame teisės akte, visų pirma prievolė suteikti pakankamų garantijų, kad tinkamos techninės ir organizacinės priemonės bus įgyvendintos taip, kad duomenų tvarkymas atitiktų šiame reglamente nustatytus reikalavimus. Jei tas kitas duomenų tvarkytojas nevykdo duomenų apsaugos prievolių, pirminis duomenų tvarkytojas išlieka visiškai atsakingas duomenų valdytojui už to kito duomenų tvarkytojo prievolių vykdymą.

2aa. Tuo, kad duomenų tvarkytojas laikosi patvirtinto elgesio kodekso pagal 38 straipsnį arba patvirtinto sertifikavimo mechanizmo pagal 39 straipsnį, gali būti remiamasi kaip vienu iš elementų siekiant įrodyti pakankamas garantijas, nurodytas 1 ir 2a dalyse.

2ab. Nedarant poveikio atskirai duomenų valdytojo ir duomenų tvarkytojo sutarčiai, 2 ir 2a dalyse nurodyta sutartis ar kitas teisės aktas visas arba iš dalies gali būti grindžiamas standartinėmis sutarčių sąlygomis, nurodytomis 2b ir 2c dalyse, be kita ko, kai jos yra pagal 39 ir 39a straipsnius duomenų valdytojui ar duomenų tvarkytojui suteikiamo sertifikavimo dalis.

2b. Komisija 2 ir 2a dalyse nurodytais klausimais gali nustatyti standartines sutarčių sąlygas laikydamasi 87 straipsnio 2 dalyje nurodytos nagrinėjimo procedūros.

2c. Priežiūros institucija 2 ir 2a dalyse nurodytais klausimais gali nustatyti standartines sutarčių sąlygas taikydama 57 straipsnyje nurodytą nuoseklumo užtikrinimo mechanizmą.

3. 2 ir 2a dalyse nurodyta sutartis ar kitas teisės aktas sudaromas raštu, įskaitant elektronine forma.

4. Nedarant poveikio 77, 79 ir 79b straipsniams, jei duomenų tvarkytojas nustato duomenų tvarkymo tikslus ir priemones pažeisdamas šį reglamentą, to tvarkymo atžvilgiu duomenų tvarkytojas laikomas duomenų valdytoju.

5. (…).

27 straipsnis

Duomenų valdytojui ir duomenų tvarkytojui pavaldžių asmenų atliekamas duomenų tvarkymas

Duomenų tvarkytojas ir bet kuris duomenų valdytojui arba duomenų tvarkytojui pavaldus asmuo, galintis susipažinti su asmens duomenimis, negali jų tvarkyti, išskyrus atvejus, kai duomenų valdytojas duoda nurodymą juos tvarkyti, nebent tai daryti reikalaujama Sąjungos ar valstybės narės teisės aktais.

28 straipsnis

Duomenų tvarkymo veiklos įrašai

1. Kiekvienas duomenų valdytojas ir duomenų valdytojo atstovas, jeigu jis yra, tvarko duomenų tvarkymo veiklos, už kurią jis atsako, įrašus. Tokiame įraše pateikiama tokia informacija:

   a) duomenų valdytojo ir bet kurio bendro duomenų valdytojo, duomenų valdytojo atstovo ir duomenų apsaugos pareigūno, jei toks yra, vardas bei pavardė (pavadinimas) ir kontaktiniai duomenys;

   b) (…)

   c) duomenų tvarkymo tikslai;

d) duomenų subjektų kategorijų ir asmens duomenų kategorijų aprašymas;

e) duomenų gavėjų, kuriems buvo arba bus atskleisti asmens duomenys, įskaitant duomenų gavėjus trečiosiose valstybėse, kategorijos;

f) kai taikoma, duomenų perdavimas į trečiąją valstybę arba tarptautinei organizacijai, įskaitant tos trečiosios valstybės arba tarptautinės organizacijos pavadinimą, ir, 44 straipsnio 1 dalies h punkte nurodytais duomenų perdavimo atvejais, tinkamų apsaugos priemonių dokumentai;

g) jeigu įmanoma, numatomi įvairių kategorijų duomenų ištrynimo terminai;

h) jeigu įmanoma, bendras 30 straipsnio 1 dalyje nurodytų techninių ir organizacinių saugumo priemonių aprašymas.

2a. Kiekvienas duomenų tvarkytojas ir duomenų tvarkytojo atstovas, jei toks yra, tvarko visų kategorijų asmens duomenų tvarkymo veiklos, vykdomos duomenų valdytojo vardu, įrašus, kuriuose nurodoma:

a) duomenų tvarkytojo ar duomenų tvarkytojų ir kiekvieno duomenų valdytojo, kurio vardu veikia duomenų tvarkytojas, taip pat duomenų valdytojo ar duomenų tvarkytojo atstovo ir duomenų apsaugos pareigūno, jei toks yra, vardas bei pavardė (pavadinimas) ir kontaktiniai duomenys;

b) (…)

c) kiekvieno duomenų valdytojo vardu atliekamo duomenų tvarkymo kategorijos;

d) kai taikoma, duomenų perdavimas į trečiąją valstybę arba tarptautinei organizacijai, be kita ko, nurodant tą trečiąją valstybę arba tarptautinę organizaciją, ir, 44 straipsnio 1 dalies h punkte nurodytais duomenų perdavimo atvejais, tinkamų apsaugos priemonių dokumentai;

e) jeigu įmanoma, bendras 30 straipsnio 1 dalyje nurodytų techninių ir organizacinių saugumo priemonių aprašymas.

3a. 1 ir 2a dalyse nurodyti įrašai tvarkomi raštu, įskaitant elektronine forma.

3. Gavęs prašymą, duomenų valdytojas ir duomenų tvarkytojas, taip pat duomenų valdytojo arba duomenų tvarkytojo atstovas, jei toks yra, pateikia įrašus priežiūros institucijai.

4. 1 ir 2a dalyse nurodytos prievolės netaikomos įmonei arba organizacijai, kurioje dirba mažiau kaip 250 darbuotojų, išskyrus atvejus, kai dėl jos vykdomo duomenų tvarkymo gali kilti pavojus duomenų subjekto teisėms ir laisvėms, tvarkymas nėra nereguliarus, tvarkymas apima specialių kategorijų asmens duomenis, kaip nurodyta 9 straipsnio 1 dalyje, arba tvarkomi duomenys apie apkaltinamuosius nuosprendžius ir nusikalstamas veikas, kaip nurodyta 9a straipsnyje.

5. (…)

6. (…).

29 straipsnis

Bendradarbiavimas su priežiūros institucija

1. Duomenų valdytojas, duomenų tvarkytojas ir duomenų valdytojo arba duomenų tvarkytojo atstovas, jei toks yra, gavę prašymą bendradarbiauja su priežiūros institucija jai vykdant savo užduotis.

2. (…).

2 SKIRSNIS
DUOMENŲ SAUGUMAS

30 straipsnis

Duomenų tvarkymo saugumas

1. Atsižvelgdami į techninių galimybių išsivystymo lygį, įgyvendinimo sąnaudas ir į duomenų tvarkymo pobūdį, aprėptį, kontekstą ir tikslus, taip pat į pavojaus fizinių asmenų teisėms ir laisvėms skirtingą tikimybę bei rimtumą, duomenų valdytojas ir duomenų tvarkytojas įgyvendina tinkamas technines ir organizacines priemones, kad būtų užtikrintas šį pavojų atitinkančio lygio saugumas, įskaitant, *inter alia*, jei reikia:

   a) pseudonimų suteikimą asmens duomenims ir jų šifravimą;

   b) gebėjimą užtikrinti nuolatinį asmens duomenų tvarkymo sistemų ir paslaugų konfidencialumą, vientisumą, prieinamumą ir atsparumą;

   c) gebėjimą laiku atkurti sąlygas ir galimybes naudotis duomenimis fizinio ar techninio incidento atveju;

   d) reguliarų techninių ir organizacinių priemonių, kuriomis užtikrinamas duomenų tvarkymo saugumas, tikrinimo, vertinimo ir veiksmingumo vertinimo procesą.

1a. Nustatant tinkamo lygio saugumą visų pirma atsižvelgiama į pavojus, kurie kyla dėl duomenų tvarkymo, visų pirma dėl netyčinio arba neteisėto persiųstų, saugomų ar kitaip tvarkomų duomenų sunaikinimo, praradimo, pakeitimo, atskleidimo be leidimo ar neteisėtos prieigos prie jų.

2. (…)

2a. Tuo, kad laikomasi patvirtintų elgesio kodeksų pagal 38 straipsnį arba patvirtinto sertifikavimo mechanizmo pagal 39 straipsnį, gali būti remiamasi kaip vienu iš elementų siekiant įrodyti, kad laikomasi 1 dalyje nustatytų reikalavimų.

2b. Duomenų valdytojas ir duomenų tvarkytojas imasi priemonių siekdami užtikrinti, kad bet kuris duomenų valdytojui arba duomenų tvarkytojui pavaldus asmuo, galintis susipažinti su asmens duomenimis, jų netvarkytų, išskyrus atvejus, kai duomenų valdytojas duoda nurodymus juos tvarkyti, nebent tas asmuo privalo tai daryti pagal Sąjungos arba valstybės narės teisės aktus.

3. (…)

4. (…).

31 straipsnis

Pranešimas priežiūros institucijai apie asmens duomenų saugumo pažeidimą

1. Asmens duomenų saugumo pažeidimo atveju duomenų valdytojas nepagrįstai nedelsdamas ir, jei įmanoma, praėjus ne daugiau kaip per 72 valandoms nuo tada, kai jis sužino apie asmens duomenų saugumo pažeidimą, apie tai praneša priežiūros institucijai, kuri yra kompetentinga pagal 51 straipsnį, nebent asmens duomenų saugumo pažeidimas neturėtų kelti pavojaus fizinių asmenų teisėms ir laisvėms. Jeigu priežiūros institucijai apie asmens duomenų saugumo pažeidimą nepranešama per 72 valandas, prie pranešimo pridedamas motyvuotas paaiškinimas.

1a. (…)

2. Duomenų tvarkytojas, sužinojęs apie asmens duomenų saugumo pažeidimą, nepagrįstai nedelsdamas apie tai praneša duomenų valdytojui.

3. 1 dalyje nurodytame pranešime turi būti bent:

a) aprašytas asmens duomenų saugumo pažeidimo pobūdis, įskaitant, jeigu įmanoma, atitinkamų duomenų subjektų kategorijas ir apytikslį skaičių, taip pat atitinkamų duomenų įrašų kategorijas ir apytikslį skaičių;

b) nurodyta duomenų apsaugos pareigūno arba kito kontaktinio asmens, galinčio suteikti daugiau informacijos, vardas bei pavardė (pavadinimas) ir kontaktiniai duomenys;

c) (…)

d) aprašytos tikėtinos asmens duomenų saugumo pažeidimo pasekmės;

e) aprašytos priemonės, kurių ėmėsi arba pasiūlė imtis duomenų valdytojas, kad būtų pašalintas asmens duomenų saugumo pažeidimas, įskaitant, kai tinkama, galimoms neigiamoms jo pasekmėms sumažinti.

f) (…)

3a. Kai ir jeigu informacijos neįmanoma pateikti tuo pačiu metu, informacija toliau nepagrįstai nedelsiant gali būti teikiama etapais.

4. Duomenų valdytojas dokumentuoja visus asmens duomenų saugumo pažeidimus, įskaitant su pažeidimu susijusius faktus, jo poveikį ir taisomuosius veiksmus, kurių buvo imtasi. Remdamasi šiais dokumentais priežiūros institucija turi galėti patikrinti, ar laikomasi šio straipsnio.

5. (…)

6. (…)

32 straipsnis

Pranešimas duomenų subjektui apie asmens duomenų saugumo pažeidimą

1. Kai dėl asmens duomenų saugumo pažeidimo gali kilti didelis pavojus duomenų fizinių asmenų teisėms ir laisvėms, duomenų valdytojas nepagrįstai nedelsdamas praneša apie asmens duomenų saugumo pažeidimą duomenų subjektui.

2. 1 dalyje nurodytame pranešime duomenų subjektui aiškia ir paprasta kalba aprašomas asmens duomenų saugumo pažeidimo pobūdis ir pateikiama bent 31 straipsnio 3 dalies b, d ir e punktuose nurodyta informacija ir rekomendacijos.

3. 1 dalyje nurodyto pranešimo duomenų subjektui nereikalaujama, jeigu:

a) duomenų valdytojas įgyvendino tinkamas technines ir organizacines apsaugos priemones ir tos priemonės taikytos duomenims, kuriems asmens duomenų saugumo pažeidimas turėjo poveikio, visų pirma tas priemones, kuriomis užtikrinama, kad asmeniui, neturinčiam leidimo susipažinti su duomenimis, jie būtų nesuprantami, pavyzdžiui, šifravimo priemones; arba

b) duomenų valdytojas vėliau ėmėsi priemonių, kuriomis užtikrinama, kad nebegalėtų kilti 1 dalyje nurodytas didelis pavojus duomenų subjektų teisėms ir laisvėms; arba

c) tai pareikalautų neproporcingai daug pastangų. Tokiu atveju vietoj to apie tai viešai paskelbiama arba taikoma panaši priemonė, kuria duomenų subjektai būtų informuojami taip pat efektyviai.

4. Jeigu duomenų valdytojas dar nėra pranešęs duomenų subjektui apie asmens duomenų saugumo pažeidimą, priežiūros institucija, apsvarsčiusi, kokia yra tikimybė, kad dėl pažeidimo kils didelis pavojus, gali pareikalauti, kad jis tą padarytų, arba gali nuspręsti, kad įvykdyta bet kuri iš 3 dalyje nurodytų sąlygų.

5. (…)

6. (…).

3 SKIRSNIS

POVEIKIO DUOMENŲ APSAUGAI VERTINIMAS IR IŠANKSTINĖS KONSULTACIJOS

33 straipsnis

Poveikio duomenų apsaugai vertinimas

1. Tais atvejais, kai dėl duomenų tvarkymo rūšies, visų pirma, kai naudojamos naujos technologijos, ir atsižvelgiant į duomenų tvarkymo pobūdį, aprėptį, kontekstą ir tikslus, fizinių asmenų teisėms bei laisvėms gali kilti didelis pavojus, duomenų valdytojas, prieš pradėdamas tvarkyti duomenis, atlieka numatytų duomenų tvarkymo operacijų poveikio asmens duomenų apsaugai vertinimą. Panašius didelius pavojus keliančių duomenų tvarkymo operacijų sekai išnagrinėti galima atlikti vieną vertinimą.

1a. Atlikdamas poveikio duomenų apsaugai vertinimą duomenų valdytojas konsultuojasi su duomenų apsaugos pareigūnu, jei toks yra paskirtas.

2. 1 dalyje nurodytas poveikio duomenų apsaugai vertinimas visų pirma turi būti atliekamas šiais atvejais:

a) sistemingas ir išsamus su fiziniais asmenimis susijusių asmeninių aspektų vertinimas, kuris yra grindžiamas automatizuotu tvarkymu, įskaitant profiliavimą, ir kuriuo remiantis priimami sprendimai, kuriais padaromas su fiziniu asmeniu susijęs teisinis poveikis arba kurie daro panašų didelį poveikį fiziniam asmeniui;

b) 9 straipsnio 1 dalyje nurodytų specialių kategorijų duomenų arba 9a straipsnyje nurodytų duomenų apie apkaltinamuosius nuosprendžius ir nusikalstamas veikas tvarkymas dideliu mastu;

c) sistemingas viešos vietos stebėjimas dideliu mastu.

d) (…)

e) (…)

2a. Priežiūros institucija sudaro ir viešai paskelbia tų rūšių duomenų tvarkymo operacijų, kurioms taikomas reikalavimas atlikti poveikio duomenų apsaugai vertinimą pagal 1 dalį, sąrašą. Priežiūros institucija šiuos sąrašus pateikia Europos duomenų apsaugos valdybai.

2b. Priežiūros institucija taip pat gali sudaryti ir viešai paskelbti tų rūšių duomenų tvarkymo operacijų, kurioms netaikomas reikalavimas atlikti poveikio duomenų apsaugai vertinimą, sąrašą. Priežiūros institucija šiuos sąrašus pateikia Europos duomenų apsaugos valdybai.

2c. Prieš patvirtindama 2a ir 2b dalyse nurodytus sąrašus, kompetentinga priežiūros institucija taiko 57 straipsnyje nurodytą nuoseklumo užtikrinimo mechanizmą, kai tokiuose sąrašuose nurodoma duomenų tvarkymo veikla, kuri yra susijusi su prekių ar paslaugų siūlymu duomenų subjektams arba su duomenų subjektų elgesio stebėjimu keliose valstybėse narėse, arba kurią vykdant gali būti padarytas didelis poveikis laisvam asmens duomenų judėjimui Sąjungoje.

3. Įvertinime pateikiama bent jau:

a) sistemingas numatytų duomenų tvarkymo operacijų aprašymas ir duomenų tvarkymo tikslai, įskaitant, kai taikoma, teisėtus interesus, kurių siekia duomenų valdytojas;

b) duomenų tvarkymo operacijų reikalingumo ir proporcingumo, palyginti su tikslais, vertinimas;

c) 1 dalyje nurodytas duomenų subjektų teisėms ir laisvėms kylančių pavojų vertinimas;

d) pavojams pašalinti numatytos priemonės, įskaitant apsaugos priemones, saugumo priemones ir mechanizmus, kuriais užtikrinama asmens duomenų apsauga ir įrodoma, kad laikomasi šio reglamento, atsižvelgiant į duomenų subjektų ir kitų susijusių asmenų teises ir teisėtus interesus.

3a. Vertinant duomenų valdytojų ir duomenų tvarkytojų vykdomų duomenų tvarkymo operacijų poveikį, visų pirma atliekant poveikio duomenų apsaugai vertinimą, deramai atsižvelgiama į tai, ar atitinkami duomenų valdytojai ir duomenų tvarkytojai laikosi 38 straipsnyje nurodytų patvirtintų elgesio kodeksų.

4. Atitinkamais atvejais duomenų valdytojas siekia išsiaiškinti duomenų subjektų ar jų atstovų nuomonę apie numatytą duomenų tvarkymą, nepažeisdamas komercinių ar viešųjų interesų apsaugos arba duomenų tvarkymo operacijų saugumo reikalavimų.

5. Jeigu duomenų tvarkymas pagal 6 straipsnio 1 dalies c arba e punktą turi teisinį pagrindą Sąjungos teisėje arba valstybės narės teisėje, kuri yra taikoma duomenų valdytojui, ir tokia teisė reglamentuoja atitinkamą konkrečią duomenų tvarkymo operaciją ar operacijų seką, o poveikio duomenų apsaugai vertinimas jau buvo atliktas kaip dalis bendro poveikio vertinimo priimant šį teisinį pagrindą, 1–3 dalys netaikomos, išskyrus atvejus, kai valstybės narės mano, kad prieš pradedant duomenų tvarkymo veiklą būtina atlikti tokį vertinimą.

6. (…)

7. (…)

8. Prireikus duomenų valdytojas atlieka peržiūrą, kad įvertintų, ar asmens duomenys tvarkomi laikantis poveikio duomenų apsaugai vertinimo, bent tais atvejais, kai pakinta tvarkymo operacijų keliamas pavojus.

34 straipsnis

Išankstinės konsultacijos

1. (…)

2. Duomenų valdytojas, prieš pradėdamas tvarkyti asmens duomenis, konsultuojasi su priežiūros institucija, jeigu 33 straipsnyje numatytame poveikio duomenų apsaugai vertinime nurodyta, kad tvarkant duomenis kiltų didelis pavojus, jei duomenų valdytojas nesiimtų priemonių pavojui sumažinti.

3. Jeigu priežiūros institucija laikosi nuomonės, kad 2 dalyje nurodytas numatytas duomenų tvarkymas neatitiktų šio reglamento, visų pirma tais atvejais, kai duomenų valdytojas nepakankamai nustatė arba nepakankamai sumažino pavojų, ji ne vėliau kaip per aštuonias savaites nuo tada, kai buvo kreiptasi dėl konsultacijos, raštu pateikia duomenų valdytojui ir, kai taikoma, duomenų tvarkytojui, rekomendacijas ir gali pasinaudoti bet kuriais 53 straipsnyje nurodytais įgaliojimais. Šis laikotarpis gali būti pratęstas dar šešioms savaitėms, atsižvelgiant į numatyto duomenų tvarkymo sudėtingumą. Jeigu taikomas pratęstas laikotarpis, duomenų valdytojas ir, kai taikoma, duomenų tvarkytojas informuojami per vieną mėnesį nuo prašymo gavimo, be kita ko, apie vėlavimo priežastis. Šie laikotarpiai gali būti sustabdyti iki priežiūros institucija gaus informaciją, kurios ji gali būti paprašiusi konsultacijų tikslais.

4. (…)

5. (…)

6. Konsultuodamasis su priežiūros institucija pagal 2 dalį, duomenų valdytojas priežiūros institucijai nurodo:

   a) kai taikoma, atitinkamas duomenų tvarkymo procese dalyvaujančio duomenų valdytojo, bendrų duomenų valdytojų ir duomenų tvarkytojų atsakomybės sritis, visų pirma, kai duomenys tvarkomi įmonių grupėje;

   b) numatyto duomenų tvarkymo tikslus ir priemones;

   c) nustatytas priemones bei apsaugos priemones duomenų subjektų teisėms ir laisvėms apsaugoti pagal šį reglamentą;

   d) kai taikoma, duomenų apsaugos pareigūno kontaktinius duomenis;

   e) 33 straipsnyje numatytą poveikio duomenų apsaugai vertinimą ir

   f) bet kokią kitą priežiūros institucijos prašomą informaciją.

7. Valstybės narės, rengdamos pasiūlymą dėl teisėkūros priemonės, kurią turi priimti nacionalinis parlamentas, arba tokia teisėkūros priemone grindžiamos reguliavimo priemonės, susijusios su asmens duomenų tvarkymu, konsultuojasi su priežiūros institucija.

7a. Nepaisant 2 dalies, pagal valstybių narių teisę gali būti reikalaujama, kad duomenų valdytojai konsultuotųsi su priežiūros institucija ir gautų jos išankstinį leidimą dėl duomenų valdytojo atliekamo asmens duomenų tvarkymo siekiant atlikti užduotį, kurią duomenų valdytojas vykdo dėl viešojo intereso, įskaitant tokių duomenų tvarkymą socialinės apsaugos ir visuomenės sveikatos srityje.

8. (…)

9. (…).

4 SKIRSNIS
DUOMENŲ APSAUGOS PAREIGŪNAS

35 straipsnis

Duomenų apsaugos pareigūno skyrimas

1. Duomenų valdytojas ir duomenų tvarkytojas paskiria duomenų apsaugos pareigūną, kai:

   a) duomenis tvarko valdžios institucija arba įstaiga, išskyrus teismus, kai jie vykdo savo teismines funkcijas, arba

   b) duomenų valdytojo arba duomenų tvarkytojo pagrindinė veikla yra duomenų tvarkymo operacijos, dėl kurių pobūdžio, aprėpties ir (arba) tikslų būtina reguliariai ir sistemingai dideliu mastu stebėti duomenų subjektus, arba

   c) duomenų valdytojo arba duomenų tvarkytojo pagrindinė veikla yra specialių kategorijų duomenų tvarkymas dideliu mastu pagal 9 straipsnį ir 9a straipsnyje nurodytų duomenų apie apkaltinamuosius nuosprendžius ir nusikalstamas veikas tvarkymas dideliu mastu.

2. Įmonių grupė gali paskirti vieną duomenų apsaugos pareigūną, jeigu su duomenų apsaugos pareigūnu lengva susisiekti iš kiekvienos buveinės.

3. Jeigu duomenų valdytojas arba duomenų tvarkytojas yra valdžios institucija ar įstaiga, vienas duomenų apsaugos pareigūnas gali būti skiriamas kelioms tokioms institucijoms arba įstaigoms, atsižvelgiant į jų organizacinę struktūrą ir dydį.

4. Kitais 1 dalyje nenurodytais atvejais duomenų valdytojas arba duomenų tvarkytojas, arba asociacijos ir kitos įstaigos, atstovaujančios įvairių kategorijų duomenų valdytojams arba duomenų tvarkytojams, gali paskirti arba, jei to reikalaujama Sąjungos ar valstybės narės teisės aktais, paskiria duomenų apsaugos pareigūną. Duomenų pareigūnas gali veikti tokių asociacijų ir kitų įstaigų, atstovaujančių duomenų valdytojams arba duomenų tvarkytojams, vardu.

5. Duomenų apsaugos pareigūnas paskiriamas remiantis profesinėmis savybėmis, visų pirma duomenų apsaugos teisės ir praktikos ekspertinėmis žiniomis, taip pat gebėjimu atlikti 37 straipsnyje nurodytas užduotis.

6. (…)

7. (…)

8. Duomenų apsaugos pareigūnas gali būti duomenų valdytojo arba duomenų tvarkytojo personalo narys arba atlikti užduotis pagal paslaugų teikimo sutartį.

9. Duomenų valdytojas arba duomenų tvarkytojas paskelbia duomenų apsaugos pareigūno kontaktinius duomenis ir praneša juos priežiūros institucijai.

10. (…)

11. (…).

36 straipsnis

Duomenų apsaugos pareigūno statusas

1. Duomenų valdytojas arba duomenų tvarkytojas užtikrina, kad duomenų apsaugos pareigūnas būtų tinkamai ir laiku įtraukiamas į visų su asmens duomenų apsauga susijusių klausimų nagrinėjimą.

2. Duomenų valdytojas arba duomenų tvarkytojas padeda duomenų apsaugos pareigūnui atlikti 37 straipsnyje nurodytas užduotis suteikdamas šioms užduotims atlikti būtinus išteklius, taip pat suteikdamas galimybę susipažinti su asmens duomenimis, dalyvauti duomenų tvarkymo operacijose ir išlaikyti savo ekspertines žinias.

2a. (naujas) Duomenų subjektai gali kreiptis į duomenų apsaugos pareigūną visais klausimais, susijusiais su duomenų subjektų duomenų tvarkymu ir naudojimusi savo teisėmis pagal šį reglamentą.

3. Duomenų valdytojas ar duomenų tvarkytojas užtikrina, kad duomenų apsaugos pareigūnas negautų jokių nurodymų dėl šių užduočių vykdymo. Duomenų valdytojas arba duomenų tvarkytojas negali jo atleisti arba bausti dėl jam nustatytų užduočių atlikimo. Duomenų apsaugos pareigūnas tiesiogiai atsiskaito duomenų valdytojo arba duomenų tvarkytojo aukščiausio lygio vadovybei.

4. Duomenų apsaugos pareigūnas privalo užtikrinti slaptumą arba konfidencialumą, susijusį su jo užduočių vykdymu, laikydamasis Sąjungos ar valstybės narės teisės aktų.

4a. Duomenų apsaugos pareigūnas gali vykdyti kitas užduotis ir pareigas. Duomenų valdytojas arba duomenų tvarkytojas užtikrina, kad dėl bet kokių tokių užduočių ir pareigų nekiltų interesų konfliktas.

37 straipsnis

Duomenų apsaugos pareigūno užduotys

1. Duomenų apsaugos pareigūnas atlieka bent šias užduotis:

a) informuoja duomenų valdytoją arba duomenų tvarkytoją ir asmens duomenis tvarkančius darbuotojus apie jų prievoles pagal šį reglamentą ir kitas Sąjungos arba valstybių narių duomenų apsaugos nuostatas ir konsultuoja juos šiais klausimais;

b) stebi, kaip laikomasi šio reglamento, kitų Sąjungos arba valstybių narių duomenų apsaugos nuostatų ir duomenų valdytojo arba duomenų tvarkytojo politikos asmens duomenų apsaugos srityje, įskaitant pareigų pavedimą, duomenų tvarkymo operacijose dalyvaujančių darbuotojų informuotumo didinimą bei mokymą ir susijusius auditus;

c) (…)

d) (…)

e) (…)

f) paprašius konsultuoja dėl poveikio duomenų apsaugai vertinimo ir stebi jo atlikimą pagal 33 straipsnį;

g) bendradarbiauja su priežiūros institucija;

h) atlieka kontaktinio asmens funkcijas priežiūros institucijai kreipiantis su asmens duomenų tvarkymu susijusiais klausimais, įskaitant 34 straipsnyje nurodytas išankstines konsultacijas, ir prireikus konsultuoja visais kitais klausimais.

2. (…)

2a. Duomenų apsaugos pareigūnas, vykdydamas savo užduotis, tinkamai įvertina su duomenų tvarkymo operacijomis susijusį pavojų, atsižvelgdamas į duomenų tvarkymo pobūdį, aprėptį, kontekstą ir tikslus.

5 SKIRSNIS
ELGESIO KODEKSAI IR SERTIFIKAVIMAS

38 straipsnis

Elgesio kodeksai

1. Valstybės narės, priežiūros institucijos, Europos duomenų apsaugos valdyba ir Komisija skatina parengti elgesio kodeksus, kuriais būtų siekiama padėti tinkamai taikyti šį reglamentą, atsižvelgiant į konkrečius įvairių su duomenų tvarkymu susijusių sektorių ypatumus ir į konkrečius labai mažų, mažųjų ir vidutinių įmonių poreikius.

1a. Asociacijos ir kitos įstaigos, atstovaujančios įvairių kategorijų duomenų valdytojams arba duomenų tvarkytojams, gali parengti elgesio kodeksus arba iš dalies pakeisti ar išplėsti tokius kodeksus siekdamos nustatyti, kaip turi būti taikomos šio reglamento nuostatos, pavyzdžiui, nuostatos dėl:

a) sąžiningo ir skaidraus duomenų tvarkymo;

aa) teisėtų interesų, kuriais konkrečiomis aplinkybėmis vadovaujasi duomenų valdytojai;

b) duomenų rinkimo;

bb) pseudonimų suteikimo asmens duomenims;

c) visuomenės ir duomenų subjektų informavimo;

d) naudojimosi duomenų subjektų teisėmis;

e) vaikų informavimo ir apsaugos, taip pat būdų gauti vaiko tėvų pareigų turėtojo sutikimą;

ee) 22 ir 23 straipsniuose nurodytų priemonių bei procedūrų ir priemonių, kuriomis užtikrinamas 30 straipsnyje nurodytas duomenų tvarkymo saugumas;

ef) pranešimo apie asmens duomenų saugumo pažeidimus priežiūros institucijoms ir pranešimo apie tokius pažeidimus duomenų subjektams;

f) asmens duomenų perdavimo į trečiąsias valstybes ir tarptautinėms organizacijoms;

g) (…)

h) neteisminio ginčų nagrinėjimo ir kitų ginčų sprendimo procedūrų, pagal kurias sprendžiami su asmens duomenų tvarkymu susiję duomenų valdytojų ir duomenų subjektų ginčai, nedarant poveikio duomenų subjektų teisėms pagal 73 ir 75 straipsnius.

1ab. Pagal 2 dalį patvirtintų ir pagal 4 dalį visuotinai galiojančių elgesio kodeksų gali laikytis ne tik duomenų valdytojai arba duomenų tvarkytojai, kuriems taikomas šis reglamentas, bet ir duomenų valdytojai ir duomenų tvarkytojai, kuriems pagal 3 straipsnį šis reglamentas netaikomas, kad asmens duomenų perdavimo į trečiąsias valstybes arba tarptautinėms organizacijoms srityje užtikrintų tinkamas apsaugos priemones, kaip numatyta 42 straipsnio 2 dalies d punkte. Tokie duomenų valdytojai arba duomenų tvarkytojai prisiima privalomus ir vykdytinus įsipareigojimus taikyti šias tinkamas apsaugos priemones, be kita ko, susijusias su duomenų subjektų teisėmis, naudodamiesi sutartinėmis arba kitomis teisiškai privalomomis priemonėmis.

1b. Tokiame 1a dalyje nurodytame elgesio kodekse numatomi mechanizmai, leidžiantys 38a straipsnio 1 dalyje nurodytai įstaigai vykdyti privalomą duomenų valdytojų arba duomenų tvarkytojų, kurie įsipareigoja taikyti kodeksą, šio kodekso nuostatų laikymosi stebėseną, nedarant poveikio priežiūros institucijos, kuri yra kompetentinga pagal 51 arba 51a straipsnį, užduotimis ir įgaliojimams.

2. 1a dalyje nurodytos asociacijos ir kitos įstaigos, ketinančios parengti elgesio kodeksą arba iš dalies pakeisti ar išplėsti galiojantį kodeksą, pateikia kodekso projektą priežiūros institucijai, kuri yra kompetentinga pagal 51 straipsnį. Priežiūros institucija pateikia nuomonę dėl to, ar kodekso projektas arba iš dalies pakeistas ar išplėstas kodeksas atitinka šį reglamentą, ir patvirtina tokį kodekso projektą arba iš dalies pakeistą ar išplėstą kodeksą, jei nustato, kad jame numatytos pakankamos tinkamos apsaugos priemonės.

2a. Jeigu 2 dalyje nurodytoje nuomonėje patvirtinama, kad elgesio kodeksas arba iš dalies pakeistas ar išplėstas kodeksas atitinka šį reglamentą, ir jei jis patvirtinamas, taip pat jei elgesio kodeksas nėra susijęs su keliose valstybėse narėse vykdoma duomenų tvarkymo veikla, priežiūros institucija užregistruoja ir paskelbia kodeksą.

2b. Jeigu elgesio kodekso projektas yra susijęs su keliose valstybėse narėse vykdoma duomenų tvarkymo veikla, prieš jį patvirtindama, priežiūros institucija, kuri yra kompetentinga pagal 51 straipsnį, taikydama 57 straipsnyje nurodytą procedūrą, pateikia jį Europos duomenų apsaugos valdybai, o ši gali pateikti nuomonę dėl to, ar kodekso projektas arba iš dalies pakeistas ar išplėstas kodeksas atitinka šį reglamentą, arba, esant 1ab dalyje nurodytai situacijai, ar jame nustatytos tinkamos apsaugos priemonės.

3. Jeigu 2b dalyje nurodytoje nuomonėje patvirtinama, kad elgesio kodeksai arba iš dalies pakeisti ar išplėsti kodeksai atitinka šį reglamentą, arba, esant 1ab dalyje nurodytai situacijai, jame nustatytos tinkamos apsaugos priemonės, Europos duomenų apsaugos valdyba pateikia savo nuomonę Komisijai.

4. Komisija gali priimti įgyvendinimo aktus, kuriais priimamas sprendimas, kad pagal 3 dalį jai pateikti patvirtinti elgesio kodeksai ir iš dalies pakeisti ar išplėsti galiojantys patvirtinti elgesio kodeksai visuotinai galioja Sąjungoje. Tie įgyvendinimo aktai priimami laikantis 87 straipsnio 2 dalyje nurodytos nagrinėjimo procedūros.

5. Komisija užtikrina, kad patvirtinti kodeksai, kurie sprendimu pagal 4 dalį pripažinti visuotinai galiojančiais, būtų tinkamai skelbiami viešai.

5a. Europos duomenų apsaugos valdyba įtraukia į registrą visus patvirtintus elgesio kodeksus ir jų pakeitimus ir padaro juos viešai prieinamus naudodamasi atitinkamomis priemonėmis.

38a straipsnis

Patvirtintų elgesio kodeksų stebėsena

1. Nedarant poveikio kompetentingos priežiūros institucijos užduotims ir įgaliojimams pagal 52 ir 53 straipsnius, elgesio kodekso laikymosi stebėseną pagal 38 straipsnį gali atlikti įstaiga, turinti tinkamo lygio ekspertinių žinių kodekso dalyko srityje ir šiuo tikslu akredituota kompetentingos priežiūros institucijos.

2. 1 dalyje nurodyta įstaiga gali būti akredituota šiuo tikslu, jeigu:
   a) ji yra kompetentingai priežiūros institucijai įtikinamai įrodžiusi savo nepriklausomumą ir ekspertines žinias kodekso dalyko srityje;

   b) ji yra nustačiusi procedūras, kurios jai suteikia galimybę vertinti atitinkamų duomenų valdytojų ir duomenų tvarkytojų tinkamumą taikyti kodeksą, stebėti, kaip jie laikosi kodekso nuostatų, ir periodiškai peržiūrėti kodekso veikimą;

   c) ji yra nustačiusi procedūras ir struktūras, skirtas skundams dėl kodekso pažeidimų arba dėl to, kaip duomenų valdytojas arba duomenų tvarkytojas įgyvendino ar įgyvendina kodeksą, nagrinėti, užtikrindama, kad šios procedūros ir struktūros būtų skaidrios duomenų subjektams ir visuomenei;

d) kompetentingai priežiūros institucijai įtikinamai įrodo, kad dėl jos užduočių ir pareigų nekyla interesų konfliktas.

3. Kompetentinga priežiūros institucija pateikia 1 dalyje nurodytos įstaigos akreditavimo kriterijų projektą Europos duomenų apsaugos valdybai taikydama 57 straipsnyje nurodytą nuoseklumo užtikrinimo mechanizmą.

4. Nedarant poveikio kompetentingos priežiūros institucijos užduotims ir įgaliojimams ir VIII skyriaus nuostatoms, 1 dalyje nurodyta įstaiga, jeigu taikomos tinkamos apsaugos priemonės, imasi atitinkamų veiksmų tais atvejais, kai duomenų valdytojas arba duomenų tvarkytojas pažeidžia kodeksą, įskaitant atitinkamo duomenų valdytojo arba duomenų tvarkytojo teisės užsiimti su kodeksu susijusia veikla sustabdymą ar jų nušalinimą nuo su kodeksu susijusių pareigų. Apie tokius veiksmus ir jų vykdymo priežastis ji informuoja kompetentingą priežiūros instituciją.

5. Kompetentinga priežiūros institucija panaikina 1 dalyje nurodytos įstaigos akreditaciją, jeigu akreditavimo sąlygos nevykdomos arba nebevykdomos, arba jeigu veiksmai, kurių imasi ta įstaiga, neatitinka šio reglamento.

6. Šis straipsnis netaikomas valdžios institucijų ir įstaigų atliekamam asmens duomenų tvarkymui.

39 straipsnis

Sertifikavimas

1. Valstybės narės, priežiūros institucijos, Europos duomenų apsaugos valdyba ir Komisija skatina nustatyti – visų pirma Sąjungos lygmeniu – duomenų apsaugos sertifikavimo mechanizmus ir duomenų apsaugos ženklus bei žymenis, kad būtų galima įrodyti, jog duomenų valdytojai ir duomenų tvarkytojai, vykdydami duomenų tvarkymo operacijas, laikosi šio reglamento. Atsižvelgiama į konkrečius labai mažų, mažųjų ir vidutinių įmonių poreikius.

1a. Pagal 2a dalį patvirtintus duomenų apsaugos sertifikavimo mechanizmus ir duomenų apsaugos ženklus bei žymenis galima nustatyti ne tik siekiant įrodyti, kad duomenų valdytojai arba duomenų tvarkytojai, kuriems taikomas šis reglamentas, laikosi jo nuostatų, bet ir siekiant įrodyti, kad duomenų valdytojai ir duomenų tvarkytojai, kuriems pagal 3 straipsnį šis reglamentas netaikomas, perduodant asmens duomenis į trečiąsias valstybes arba tarptautinėms organizacijoms užtikrina atitinkamas apsaugos priemones, kaip numatyta 42 straipsnio 2 dalies e punkte. Tokie duomenų valdytojai arba duomenų tvarkytojai prisiima privalomus ir vykdytinus įsipareigojimus taikyti šias tinkamas apsaugos priemones, be kita ko, susijusias su duomenų subjektų teisėmis, naudodamiesi sutartinėmis arba kitomis teisiškai privalomomis priemonėmis.

1b. Sertifikavimas yra savanoriškas ir prieinamas taikant skaidrų procesą.

2. Sertifikavimu pagal šį straipsnį nesumažinama duomenų valdytojo arba duomenų tvarkytojo atsakomybė už šio reglamento laikymąsi ir nedaromas poveikis priežiūros institucijos, kuri yra kompetentinga pagal 51 arba 51a straipsnį, užduotims ir įgaliojimams.

2a. Sertifikatus pagal šį straipsnį išduoda 39a straipsnyje nurodytos sertifikavimo įstaigos arba kompetentinga priežiūros institucija, remdamosi kompetentingos priežiūros institucijos patvirtintais kriterijais arba, kaip numatyta 57 straipsnyje, Europos duomenų apsaugos valdyba. Pastaruoju atveju pagal Europos duomenų apsaugos valdybos patvirtintus kriterijus gali būti išduodamas bendras sertifikatas – Europos duomenų apsaugos ženklas.

3. (nauja) Duomenų valdytojas arba duomenų tvarkytojas, kuris kreipiasi, kad jo atliekamam duomenų tvarkymui būtų taikomas sertifikavimo mechanizmas, pateikia 39a straipsnyje nurodytai sertifikavimo įstaigai arba, kai taikoma, kompetentingai priežiūros institucijai, visą informaciją ir suteikia galimybę susipažinti su jo atliekama duomenų tvarkymo veikla, kad būtų galima atlikti sertifikavimo procedūrą.

4. Duomenų valdytojui arba duomenų tvarkytojui sertifikatas išduodamas ne ilgesniam kaip 3 metų laikotarpiui ir gali būti atnaujintas tomis pačiomis sąlygomis, jei ir toliau vykdomi atitinkami reikalavimai. Jei sertifikavimo reikalavimai nevykdomi arba nebevykdomi, kai taikoma, 39a straipsnyje nurodytos sertifikavimo įstaigos arba kompetentinga priežiūros institucija jį panaikina.

5. Europos duomenų apsaugos valdyba įtraukia į registrą visus sertifikavimo mechanizmus ir duomenų apsaugos ženklus bei žymenis ir padaro juos viešai prieinamus naudodamasi atitinkamomis priemonėmis.

39a straipsnis

Sertifikavimo įstaiga ir procedūra

1. Nedarant poveikio kompetentingos priežiūros institucijos užduotims ir įgaliojimams pagal 52 ir 53 straipsnius, informavusi priežiūros instituciją, kad ji prireikus galėtų pasinaudoti savo įgaliojimais pagal 53 straipsnio 1b dalies fa punktą, sertifikatus išduoda ir juos atnaujina sertifikavimo įstaiga, turinti tinkamo lygio ekspertinių žinių duomenų apsaugos srityje. Kiekviena valstybė narė nustato, ar tokias sertifikavimo įstaigas turi akredituoti:

a) priežiūros institucija, kompetentinga pagal 51 arba 51a straipsnį, ir (arba)

b) nacionalinė akreditavimo įstaiga, paskelbta pagal 2008 m. liepos 9 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentą (EB) Nr. 765/2008, nustatantį su gaminių prekyba susijusius akreditavimo ir rinkos priežiūros reikalavimus, laikantis EN-ISO/IEC 17065/2012 nuostatų ir papildomų reikalavimų, kuriuos nustatė priežiūros institucija, kompetentinga pagal 51 arba 51a straipsnį.

2. 1 dalyje nurodyta sertifikavimo įstaiga gali būti akredituota šiuo tikslu tik tuo atveju, jei:

a) ji yra kompetentingai priežiūros institucijai įtikinamai įrodžiusi savo nepriklausomumą ir ekspertines žinias sertifikavimo dalyko srityje;

aa) ji įsipareigojo laikytis 39 straipsnio 2a dalyje nurodytų ir priežiūros institucijos, kuri yra kompetentinga pagal 51 arba 51a straipsnį, arba, laikantis 57 straipsnio nuostatų, Europos duomenų apsaugos valdybos patvirtintų kriterijų;

b) ji yra nustačiusi duomenų apsaugos sertifikatų, ženklų ir žymenų išdavimo, periodinės peržiūros ir panaikinimo procedūras;

c) ji yra nustačiusi procedūras ir struktūras, skirtas skundams dėl sertifikavimo pažeidimų arba dėl to, kaip duomenų valdytojas ar duomenų tvarkytojas įgyvendino ar įgyvendina sertifikavimą, nagrinėti, užtikrindama, kad šios procedūros ir struktūros būtų skaidrios duomenų subjektams ir visuomenei;

d) kompetentingai priežiūros institucijai įtikinamai įrodo, kad dėl jos užduočių ir pareigų nekyla interesų konfliktas.

3. 1 dalyje nurodytų sertifikavimo įstaigų akreditavimas vykdomas remiantis priežiūros institucijos, kuri yra kompetentinga pagal 51 arba 51a straipsnį, arba, laikantis 57 straipsnio nuostatų, Europos duomenų apsaugos valdybos patvirtintais kriterijais. Jei akreditavimas vykdomas pagal 1 dalies b punktą, šiais reikalavimais papildomi Reglamente (EB) Nr. 765/2008 numatyti reikalavimai ir techninės taisyklės, kuriomis apibūdinami sertifikavimo įstaigų metodai ir procedūros.

4. 1 dalyje nurodyta sertifikavimo įstaiga atsako už tai, kad būtų atliktas tinkamas vertinimas, kuriuo remiantis toks sertifikatas būtų išduodamas arba panaikinamas, nedarant poveikio duomenų valdytojo arba duomenų tvarkytojo atsakomybei už šio reglamento laikymąsi. Akreditacija suteikiama ne ilgesniam kaip penkerių metų laikotarpiui ir gali būti pratęsta tomis pačiomis sąlygomis, jei įstaiga ir toliau vykdo reikalavimus.

5. 1 dalyje nurodyta sertifikavimo įstaiga kompetentingai priežiūros institucijai nurodo priežastis, kodėl prašomas sertifikavimas buvo suteiktas arba panaikintas.

6. Priežiūros institucija 3 dalyje nurodytus reikalavimus ir 39 straipsnio 2a dalyje nurodytus kriterijus padaro lengvai viešai prieinamus. Priežiūros institucijos juos taip pat pateikia Europos duomenų apsaugos valdybai. Europos duomenų apsaugos valdyba įtraukia į registrą visus sertifikavimo mechanizmus ir duomenų apsaugos ženklus ir padaro juos viešai prieinamus naudodamasi atitinkamomis priemonėmis.

6a. Nedarant poveikio VIII skyriaus nuostatoms, kompetentinga priežiūros institucija arba nacionalinė akreditavimo įstaiga panaikina 1 dalyje nurodytai sertifikavimo įstaigai suteiktą akreditaciją, jeigu akreditavimo sąlygos nevykdomos arba nebevykdomos, arba jeigu veiksmai, kurių imasi ta įstaiga, neatitinka šio reglamento.

7. Komisijai pagal 86 straipsnį suteikiami įgaliojimai priimti deleguotuosius aktus siekiant nustatyti reikalavimus, į kuriuos turi būti atsižvelgta 39 straipsnio 1 dalyje nurodytuose duomenų apsaugos sertifikavimo mechanizmuose.

7a. (…)

8. Komisija gali nustatyti techninius sertifikavimo mechanizmų ir duomenų apsaugos ženklų bei žymenų standartus, taip pat sertifikavimo mechanizmų ir duomenų apsaugos ženklų bei žymenų propagavimo ir pripažinimo mechanizmus. Tie įgyvendinimo aktai priimami laikantis 87 straipsnio 2 dalyje nurodytos nagrinėjimo procedūros.

V SKYRIUS
ASMENS DUOMENŲ PERDAVIMAS Į TREČIĄSIAS VALSTYBES ARBA TARPTAUTINĖMS ORGANIZACIJOMS

40 straipsnis

Bendras duomenų perdavimo principas

Asmens duomenis, kurie yra tvarkomi arba kuriuos ketinama tvarkyti juos perdavus į trečiąją valstybę arba tarptautinei organizacijai, galima perduoti tik tuo atveju, jei duomenų valdytojas ir duomenų tvarkytojas, laikydamiesi kitų šio reglamento nuostatų, laikosi šiame skyriuje nustatytų sąlygų, be kita ko, susijusių su tolesniu asmens duomenų perdavimu iš tos trečiosios valstybės ar tarptautinės organizacijos į kitą trečiąją valstybei ar kitai tarptautinei organizacijai. Visos šio skyriaus nuostatos taikomos siekiant užtikrinti, kad nebūtų pakenkta šiuo reglamentu garantuojamam fizinių asmenų apsaugos lygiui.

41 straipsnis

Duomenų perdavimas remiantis sprendimu dėl tinkamumo

1. Perduoti asmens duomenis į trečiąją valstybę arba tarptautinei organizacijai galima, jeigu Komisija nusprendė, kad atitinkama trečioji valstybė ar teritorija, arba vienas ar daugiau nurodytų sektorių toje trečiojoje valstybėje, arba atitinkama tarptautinė organizacija užtikrina tinkamo lygio apsaugą. Tokiam duomenų perdavimui specialaus leidimo nereikia.

2. Vertindama apsaugos lygio tinkamumą, Komisija visų pirma atsižvelgia į šiuos aspektus:

a) teisinės valstybės principą, pagarbą žmogaus teisėms ir pagrindinėms laisvėms, atitinkamus bendruosius ir atskiriems sektoriams skirtus teisės aktus, įskaitant susijusius su visuomenės saugumu, gynyba, nacionaliniu saugumu, baudžiamąja teise ir valdžios institucijų prieiga prie asmens duomenų, taip pat šių teisės aktų įgyvendinimą, duomenų apsaugos taisykles, profesines taisykles ir saugumo priemones, įskaitant taisykles dėl tolesnio asmens duomenų perdavimo į kitą trečiąją valstybę ar kitai tarptautinei organizacijai, kurių laikomasi toje valstybėje arba kurių laikosi ta tarptautinė organizacija, teismų praktikos precedentus, taip pat veiksmingas ir vykdytinas duomenų subjektų teises ir veiksmingas administracines bei teismines duomenų subjektų, kurių asmens duomenys yra perduodami, teisių gynimo priemones;

b) tai, ar yra ir ar veiksmingai veikia viena ar kelios nepriklausomos priežiūros institucijos trečiojoje valstybėje arba kurioms yra pavaldi tarptautinė organizacija ir kurių atsakomybė yra užtikrinti, kad būtų laikomasi duomenų apsaugos taisyklių ir jos būtų vykdomos, įskaitant tinkamus sankcijų taikymo įgaliojimus, padėti duomenų subjektams naudotis savo teisėmis ir patarti, kaip tai daryti, ir bendradarbiauti su valstybių narių priežiūros institucijomis; ir

c) atitinkamos trečiosios valstybės arba tarptautinės organizacijos prisiimtus tarptautinius įsipareigojimus ar kitus įsipareigojimus, atsirandančius dėl teisiškai privalomų konvencijų ar priemonių, taip pat dėl jų dalyvavimo daugiašalėse ar regioninėse sistemose, visų pirma kiek tai susiję su asmens duomenų apsauga.

3. Komisija, įvertinusi apsaugos lygio tinkamumą, gali nuspręsti, kad trečioji valstybė ar teritorija, arba vienas ar daugiau nurodytų sektorių toje trečiojoje valstybėje, arba tarptautinė organizacija užtikrina tinkamo lygio apsaugą, kaip apibrėžta 2 dalyje. Įgyvendinimo akte numatomas periodinės peržiūros, atliekamos bent kas ketverius metus, kuria atsižvelgiama į visus atitinkamus pokyčius trečiojoje valstybėje ar tarptautinėje organizacijoje, mechanizmas. Įgyvendinimo akte nustatoma jo teritorinė ir sektorinė taikymo sritis ir, kai taikoma, nurodoma 2 dalies b punkte minėta priežiūros institucija ar institucijos. Įgyvendinimo aktas priimamas laikantis 87 straipsnio 2 dalyje nurodytos nagrinėjimo procedūros.

3a. (…)

4. (…)

4a. Komisija nuolat stebi pokyčius trečiosiose valstybėse ir tarptautinėse organizacijose, kurie galėtų daryti poveikį pagal 3 dalį priimtų sprendimų ir pagal Direktyvos 95/46/EB 25 straipsnio 6 dalį priimtų sprendimų veikimui.

5. Komisija nusprendžia, kad trečioji valstybė ar teritorija, arba nurodytas sektorius toje trečiojoje valstybėje, arba tarptautinė organizacija nebeužtikrina tinkamo lygio apsaugos, kaip apibrėžta 2 dalyje, jei tai paaiškėja iš turimos informacijos, visų pirma atlikus 3 dalyje nurodytą peržiūrą, ir reikiamu mastu panaikina arba iš dalies pakeičia 3 dalyje nurodytą sprendimą, arba sustabdo jo galiojimą nustatydama, kad tai netaikoma atgaline data. Įgyvendinimo aktas priimamas laikantis 87 straipsnio 2 dalyje nurodytos nagrinėjimo procedūros arba, ypatingos skubos atvejais, laikantis 87 straipsnio 3 dalyje nurodytos procedūros.

5a. Komisija pradeda konsultacijas su trečiąja valstybe arba tarptautine organizacija, siekdama, kad padėtis, dėl kurios buvo priimtas sprendimas pagal 5 dalį, būtų ištaisyta.

6. Sprendimas pagal 5 dalį nedaro poveikio asmens duomenų perdavimui į atitinkamą trečiąją valstybę ar teritoriją, arba nurodytą sektorių toje trečiojoje valstybėje, arba atitinkamai tarptautinei organizacijai pagal 42–44 straipsnius.

7. Komisija *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje* ir savo interneto svetainėje paskelbia trečiųjų valstybių, teritorijų ir nurodytų sektorių trečiojoje valstybėje, taip pat tarptautinių organizacijų, kurios, kaip ji nusprendė, užtikrina tinkamą apsaugos lygį arba jo nebeužtikrina, sąrašą.

8. Sprendimai, kuriuos Komisija priėmė remdamasi Direktyvos 95/46/EB 25 straipsnio 6 dalimi, lieka galioti tol, kol Komisijos sprendimu, priimtu pagal 3 ar 5 dalį, jie bus iš dalies pakeisti, pakeisti naujais sprendimais arba panaikinti.

42 straipsnis

Duomenų perdavimas taikant tinkamas apsaugos priemones

1. Jeigu nėra priimtas sprendimas pagal 41 straipsnio 3 dalį, duomenų valdytojas arba duomenų tvarkytojas gali perduoti asmens duomenis į trečiąją valstybę arba tarptautinei organizacijai tik tuo atveju, jeigu duomenų valdytojas arba duomenų tvarkytojas yra nustatęs tinkamas apsaugos priemones, su sąlyga, kad suteikiama galimybė naudotis vykdytinomis duomenų subjektų teisėmis ir veiksmingomis duomenų subjektų teisių gynimo priemonėmis.

2. 1 dalyje nurodytos tinkamos apsaugos priemonės, nereikalaujant specialaus priežiūros institucijos leidimo, gali būti nustatomos:

oa) teisiškai privalomu ir vykdytinu valdžios institucijų arba įstaigų tarpusavio dokumentu arba

a) įmonėms privalomomis taisyklėmis pagal 43 straipsnį, arba

b) standartinėmis duomenų apsaugos sąlygomis, kurias Komisija priima laikydamasi 87 straipsnio 2 dalyje nurodytos nagrinėjimo procedūros, arba

c) standartinėmis duomenų apsaugos sąlygomis, kurias priima priežiūros institucija ir pagal 87 straipsnio 2 dalyje nurodytą nagrinėjimo procedūrą patvirtina Komisija, arba

d) patvirtintu elgesio kodeksu pagal 38 straipsnį kartu su privalomais ir vykdytinais duomenų valdytojo arba duomenų tvarkytojo trečiojoje valstybėje įsipareigojimais taikyti tinkamas apsaugos priemones, be kita ko, susijusias su duomenų subjektų teisėmis, arba

e) patvirtintu sertifikavimo mechanizmu pagal 39 straipsnį kartu su privalomais ir vykdytinais duomenų valdytojo arba duomenų tvarkytojo trečiojoje valstybėje įsipareigojimais taikyti tinkamas apsaugos priemones, be kita ko, susijusias su duomenų subjektų teisėmis.

2a. Gavus kompetentingos priežiūros institucijos leidimą, 1 dalyje nurodytos tinkamos apsaugos priemonės taip pat gali būti nustatomos, visų pirma:

a) duomenų valdytojo arba duomenų tvarkytojo ir duomenų valdytojo, duomenų tvarkytojo arba duomenų gavėjo trečiojoje valstybėje arba tarptautinės organizacijos sutarčių sąlygomis arba

b) nuostatomis, kurios turi būti įtrauktos į valdžios institucijų arba įstaigų tarpusavio administracinius susitarimus, kuriais numatomos vykdytinos ir veiksmingos duomenų subjektų teisės.

3. (…)

4. (…)

5. (…)

5a. 2a dalyje nurodytais atvejais priežiūros institucija taiko 57 straipsnyje nurodytą nuoseklumo užtikrinimo mechanizmą.

5b. Leidimai, kuriuos valstybė narė arba priežiūros institucija suteikė remdamasi Direktyvos 95/46/EB 26 straipsnio 2 dalimi, lieka galioti tol, kol ta priežiūros institucija prireikus juos iš dalies pakeis, pakeis naujais leidimais arba panaikins. Sprendimai, kuriuos Komisija priėmė remdamasi Direktyvos 95/46/EB 26 straipsnio 4 dalimi, lieka galioti tol, kol Komisijos sprendimu, priimtu pagal 2 dalį, jie bus prireikus iš dalies pakeisti, pakeisti naujais sprendimais arba panaikinti.

43 straipsnis

Duomenų perdavimas taikant įmonei privalomas taisykles

1. Kompetentinga priežiūros institucija patvirtina įmonei privalomas taisykles pagal 57 straipsnyje nustatytą nuoseklumo užtikrinimo mechanizmą, jeigu:

   a) jos yra teisiškai privalomos ir taikomos visiems atitinkamiems įmonių grupės arba bendrą ekonominę veiklą vykdančių įmonių grupių nariams, įskaitant jų darbuotojus, ir jie užtikrina jų vykdymą;

   b) jomis duomenų subjektams aiškiai suteikiamos vykdytinos teisės, susijusios su jų asmens duomenų tvarkymu;

   c) jos atitinka 2 dalyje nustatytus reikalavimus.

2. 1 dalyje nurodytose įmonei privalomose taisyklėse nurodoma bent:

   a) atitinkamos grupės ir kiekvieno jos nario struktūra bei kontaktiniai duomenys;

   b) duomenų perdavimai arba duomenų perdavimų seka, įskaitant asmens duomenų kategorijas, duomenų tvarkymo rūšį ir jo tikslus, duomenų subjektų, kuriems daromas poveikis, rūšį ir atitinkamą trečiąją valstybę arba valstybes;

   c) tai, kad jos yra teisiškai privalomos tiek vidaus, tiek išorės lygiu;

   d) tai, kad taikomi bendrieji duomenų apsaugos principai, visų pirma tikslų apribojimo, duomenų kiekio mažinimo, ribotų duomenų saugojimo laikotarpių, duomenų kokybės, pritaikytosios ir standartizuotosios duomenų apsaugos, duomenų tvarkymo teisinio pagrindo, specialių kategorijų asmens duomenų tvarkymo principai, duomenų saugumo užtikrinimo priemonės ir reikalavimai dėl tolesnio duomenų perdavimo įstaigoms, kurios neprivalo laikytis įmonei privalomų taisyklių;

e) duomenų subjektų teisės, susijusios su jų asmens duomenų tvarkymu, ir naudojimosi šiomis teisėmis priemonės, įskaitant teisę į tai, kad nebūtų taikomi tik automatizuotu duomenų tvarkymu, įskaitant profiliavimą, grindžiami sprendimai pagal 20 straipsnį, teisę pateikti skundą kompetentingai priežiūros institucijai bei kompetentingiems valstybių narių teismams pagal 75 straipsnį ir teisę naudotis teisių gynimo priemonėmis ir, kai tinkama, reikalauti atlyginti žalą už įmonei privalomų taisyklių pažeidimą;

f) tai, kad duomenų valdytojas arba duomenų tvarkytojas, įsisteigęs valstybės narės teritorijoje, prisiima atsakomybę už visus bet kurio Sąjungoje neįsisteigusio atitinkamo nario padarytus įmonei privalomų taisyklių pažeidimus; duomenų valdytojas arba duomenų tvarkytojas gali būti visiškai ar iš dalies atleistas nuo šios atsakomybės tik tuo atveju, jei įrodoma, kad tas narys nėra atsakingas už įvykį, dėl kurio patirta žala;

g) kaip informacija apie įmonei privalomas taisykles, visų pirma apie šios dalies d, e ir f punktuose nurodytas nuostatas, teikiama duomenų subjektams, be to, kas numatyta 14 ir 14a straipsniuose;

h) pagal 35 straipsnį paskirto bet kurio duomenų apsaugos pareigūno arba bet kurio kito asmens ar subjekto, atsakingo už stebėseną, ar grupėje laikomasi įmonei privalomų taisyklių, taip pat mokymo ir skundų nagrinėjimo stebėseną, užduotys;

hh) skundų nagrinėjimo procedūros;

i) grupėje taikomi mechanizmai, kuriais siekiama užtikrinti, kad būtų tikrinama, ar laikomasi įmonei privalomų taisyklių. Tokie mechanizmai apima duomenų apsaugos auditą ir metodus, kuriais užtikrinami taisomieji veiksmai siekiant apsaugoti duomenų subjekto teises. Tokio patikrinimo rezultatai turėtų būti perduoti h punkte nurodytam asmeniui arba subjektui ir kontroliuojančiosios įmonės arba įmonių grupės valdybai ir paprašius turėtų būti pateikti kompetentingai priežiūros institucijai;

j) ataskaitų teikimo ir taisyklių pakeitimų registravimo, taip pat pranešimo apie tuos pakeitimus priežiūros institucijai mechanizmai;

k) bendradarbiavimo su priežiūros institucija mechanizmas, kuriuo siekiama užtikrinti, kad visi grupės nariai laikytųsi įmonei privalomų taisyklių, visų pirma priežiūros institucijai teikiant šios dalies i punkte nurodyto priemonių patikrinimo rezultatus;

l) mechanizmas, pagal kurį kompetentingai priežiūros institucijai teikiamos ataskaitos apie visus teisinius reikalavimus, taikomus grupės nariui trečiojoje valstybėje, galinčius turėti esminį neigiamą poveikį įmonei privalomomis taisyklėmis užtikrinamoms garantijoms, ir

m) atitinkami mokymai duomenų apsaugos srityje darbuotojams, kurie turi teisę nuolat ar reguliariai susipažinti su asmens duomenimis.

2a. (…)

3. (…)

4. Komisija gali nustatyti duomenų valdytojų, duomenų tvarkytojų ir priežiūros institucijų keitimosi informacija apie įmonei privalomas taisykles, kaip apibrėžta šiame straipsnyje, formatą ir procedūras. Tie įgyvendinimo aktai priimami laikantis 87 straipsnio 2 dalyje nurodytos nagrinėjimo procedūros.

43a straipsnis (naujas)

Sąjungos teisės aktais neleidžiamas duomenų perdavimas ar atskleidimas

1. Bet kuris teismo sprendimas ir bet kuris trečiosios valstybės administracinės institucijos sprendimas, kuriuo reikalaujama, kad duomenų valdytojas arba duomenų tvarkytojas perduotų ar atskleistų asmens duomenis, gali būti bet kuriuo būdu pripažįstamas arba vykdytinas, tik jei jis grindžiamas tarptautiniu susitarimu, pavyzdžiui, galiojančia prašymą pateikusios trečiosios valstybės ir Sąjungos arba valstybės narės savitarpio teisinės pagalbos sutartimi, nedarant poveikio kitiems perdavimo pagrindams pagal šį skyrių.

44 straipsnis

Nukrypti leidžiančios nuostatos konkrečiais atvejais

1. Jeigu nepriimtas sprendimas dėl tinkamumo pagal 41 straipsnio 3 dalį arba nenustatytos tinkamos apsaugos priemonės pagal 42 straipsnį, įskaitant įmonei privalomas taisykles, asmens duomenų perdavimas į trečiąją valstybę arba tarptautinei organizacijai arba tokių perdavimų seka gali būti atliekami tik su sąlyga, kad:

   a) duomenų subjektas aiškiai sutiko su siūlomu duomenų perdavimu po to, kai buvo informuotas apie galimus tokių perdavimų pavojus duomenų subjektui dėl to, kad nepriimtas sprendimas dėl tinkamumo ir nenustatytos tinkamos apsaugos priemonės, arba

   b) duomenų perdavimas yra būtinas duomenų subjekto ir duomenų valdytojo sutarčiai vykdyti arba ikisutartinėms priemonėms, kurių imtasi duomenų subjekto prašymu, įgyvendinti, arba

   c) duomenų perdavimas yra būtinas, kad būtų sudaryta arba įvykdyta duomenų subjekto interesais sudaroma duomenų valdytojo ir kito fizinio ar juridinio asmens sutartis, arba

   d) duomenų perdavimas yra būtinas dėl svarbių viešojo intereso priežasčių, arba

   e) duomenų perdavimas yra būtinas siekiant pareikšti, vykdyti ar ginti teisinius reikalavimus, arba

f) duomenų perdavimas yra būtinas, kad būtų apsaugoti gyvybiniai duomenų subjekto arba kitų asmenų interesai, jeigu duomenų subjektas dėl fizinių ar teisinių priežasčių negali duoti sutikimo, arba

g) duomenys perduodami iš registro, pagal Sąjungos arba valstybės narės teisės aktus skirto teikti informaciją visuomenei, su kuria gali susipažinti plačioji visuomenė arba bet kuris asmuo, galintis įrodyti teisėtą interesą, tačiau tik tiek, kiek konkrečiu atveju laikomasi Sąjungos arba valstybės narės teisės aktuose nustatytų susipažinimo su tokiame registre esančia informacija sąlygų, arba

h) jeigu perdavimas negali būti grindžiamas 41 arba 42 straipsnių nuostata, įskaitant įmonei privalomas taisykles, ir netaikoma jokia konkrečioje situacijoje pagal a–g punktus nukrypti leidžianti nuostata, perdavimas į trečiąją šalį arba tarptautinei organizacijai gali būti atliktas tik tuo atveju, jei jis nėra kartojamas, yra susijęs tik su ribotu duomenų subjektų skaičiumi, yra būtinas įtikinamų duomenų valdytojo ginamų teisėtų interesų, kai nėra už juos viršesnių duomenų subjekto interesų ar teisių ir laisvių, tikslais, jeigu duomenų valdytojas yra įvertinęs visas su duomenų perdavimu susijusias aplinkybes ir, remdamasis tuo vertinimu, yra nustatęs tinkamas su asmens duomenų apsauga susijusias apsaugos priemones. Duomenų valdytojas praneša priežiūros institucijai apie duomenų perdavimą. Be 14 ir 14a straipsniuose nurodytos informacijos, duomenų valdytojas praneša duomenų subjektui apie duomenų perdavimą ir apie įtikinamus duomenų valdytojo ginamus teisėtus interesus.

2. Jeigu duomenys perduodami pagal 1 dalies g punktą, negali būti perduodami visi registre esantys asmens duomenys arba visi registre esantys tam tikrų kategorijų asmens duomenys. Jeigu registras yra skirtas tam, kad su jame esančia informacija susipažintų teisėtų interesų turintys asmenys, duomenys perduodami tik tų asmenų prašymu arba jeigu tie asmenys bus tų duomenų gavėjai.

3. (…)

4. 1 dalies a, b, c ir h punktai netaikomi veiklai, kurią valdžios institucijos atlieka vykdydamos savo viešuosius įgaliojimus.

5. 1 dalies d punkte nurodytas viešasis interesas turi būti pripažintas Sąjungos teisės aktais arba duomenų valdytojui taikomos valstybės narės teisės aktais.

5a. Jei sprendimas dėl tinkamumo nepriimtas, Sąjungos teisės aktuose arba valstybių narių teisės aktuose dėl svarbių viešojo intereso priežasčių gali būti aiškiai nustatytos konkrečių kategorijų asmens duomenų perdavimo į trečiąją valstybę ar tarptautinei organizacijai ribos. Valstybės narės tokias nuostatas praneša Komisijai.

6. Duomenų valdytojas arba duomenų tvarkytojas 28 straipsnyje nurodytuose įrašuose dokumentais pagrindžia vertinimą ir 1 dalies h punkte nurodytas tinkamas apsaugos priemones.

7. (…).

45 straipsnis

Tarptautinis bendradarbiavimas asmens duomenų apsaugos srityje

1. Komisija ir priežiūros institucijos imasi tinkamų veiksmų trečiųjų valstybių ir tarptautinių organizacijų atžvilgiu, kuriais siekiama:

   a) sukurti tarptautinius bendradarbiavimo mechanizmus, kad būtų sudarytos palankesnės sąlygos veiksmingai užtikrinti asmens duomenų apsaugos teisės aktų vykdymą;

   b) teikti tarptautinę savitarpio pagalbą užtikrinant asmens duomenų apsaugos teisės aktų vykdymą, be kita ko, teikiant pranešimus, perduodant nagrinėti skundus, padedant atlikti tyrimus ir keičiantis informacija, jeigu taikomos su asmens duomenų bei kitų pagrindinių teisių ir laisvių apsauga susijusios tinkamos apsaugos priemonės;

c) atitinkamus suinteresuotuosius subjektus įtraukti į diskusijas ir veiklą, kurių tikslas – prisidėti prie tarptautinio bendradarbiavimo užtikrinant asmens duomenų apsaugos teisės aktų vykdymą;

d) skatinti keistis asmens duomenų apsaugos teisės aktais bei šios srities praktikos pavyzdžiais ir juos dokumentuoti, be kita ko, jurisdikcijos konfliktų su trečiosiomis valstybėmis klausimais.

2. (…)

VI SKYRIUS
NEPRIKLAUSOMOS PRIEŽIŪROS INSTITUCIJOS

1 SKIRSNIS
NEPRIKLAUSOMAS STATUSAS

46 straipsnis

Priežiūros institucija

1. Kiekviena valstybė narė nustato, kad viena arba kelios nepriklausomos valdžios institucijos yra atsakingos už šio reglamento taikymo stebėseną, kad būtų apsaugotos fizinių asmenų pagrindinės teisės ir laisvės tvarkant jų asmens duomenis ir sudarytos palankesnės sąlygos laisvam asmens duomenų judėjimui Sąjungoje.

1a. Kiekviena priežiūros institucija prisideda prie nuoseklaus šio reglamento taikymo visoje Sąjungoje. Šiuo tikslu priežiūros institucijos bendradarbiauja tarpusavyje ir su Komisija vadovaudamosi VII skyriumi.

2. Jeigu valstybėje narėje įsteigta daugiau nei viena priežiūros institucija, ta valstybė narė paskiria priežiūros instituciją, atstovaujančią toms institucijoms Europos duomenų apsaugos valdyboje, ir nustato mechanizmą, kuriuo būtų užtikrinta, kad kitos institucijos laikytųsi su 57 straipsnyje nurodytu nuoseklumo užtikrinimo mechanizmu susijusių taisyklių.

3. Kiekviena valstybė narė vėliausiai iki 91 straipsnio 2 dalyje nurodytos datos praneša Komisijai apie tas teisės aktų nuostatas, kurias ji priima pagal šį skyrių, ir nedelsdama praneša apie visus vėlesnius toms nuostatoms įtakos turinčius pakeitimus.

47 straipsnis

Nepriklausomumas

1. Atlikdama pagal šį reglamentą jai pavestas užduotis ir naudodamasi pagal šį reglamentą jai suteiktais įgaliojimais, kiekviena priežiūros institucija veikia visiškai nepriklausomai.
2. Kiekvienos priežiūros institucijos narys arba nariai, atlikdami savo užduotis ir naudodamiesi savo įgaliojimais pagal šį reglamentą, nepatiria nei tiesioginės, nei netiesioginės išorės įtakos ir neprašo bei nepriima jokių nurodymų.

3. Priežiūros institucijos nariai nesiima jokių su jų pareigomis nesuderinamų veiksmų ir kadencijos metu negali dirbti jokio nesuderinamo – mokamo ar nemokamo – darbo.

4. (…)

5. Kiekviena valstybė narė užtikrina, kad kiekvienai priežiūros institucijai būtų suteikti žmogiškieji, techniniai ir finansiniai ištekliai, patalpos ir infrastruktūra, kurie yra būtini, kad ji veiksmingai atliktų savo užduotis ir naudotųsi savo įgaliojimais, įskaitant užduotis ir įgaliojimus, vykdytinus savitarpio pagalbos srityje, bendradarbiaujant ir dalyvaujant Europos duomenų apsaugos valdybos veikloje.

6. Kiekviena valstybė narė užtikrina, kad kiekviena priežiūros institucija rinktųsi ir turėtų savo darbuotojus, kuriems išimtinai vadovauja priežiūros institucijos narys ar nariai.

7. Valstybės narės užtikrina, kad kiekviena priežiūros institucija būtų finansiškai kontroliuojama nedarant poveikio jos nepriklausomumui. Valstybės narės užtikrina, kad kiekviena priežiūros institucija turėtų atskirą viešą metinį biudžetą, kuris gali būti viso valstybės ar nacionalinio biudžeto dalis.

48 straipsnis

Bendrieji reikalavimai priežiūros institucijos nariams

1. Valstybės narės nustato, kad kiekvienas priežiūros institucijos narys turi būti skiriamas taikant skaidrią procedūrą; jį skiria:
   – parlamentas; arba
   – vyriausybė; arba
   – atitinkamos valstybės narės vadovas; arba
   – nepriklausoma įstaiga, kuriai pagal valstybės narės teisę pavesta skirti narius.

2. Narys arba nariai turi turėti kvalifikaciją, patirtį ir gebėjimus, ypač asmens duomenų apsaugos srityje, kurie yra būtini, kad jie galėtų atlikti savo pareigas ir naudotis savo įgaliojimais.

3. Narys nustoja eiti pareigas, kai pasibaigia jo kadencija, jis atsistatydina arba privalo išeiti į pensiją, laikantis atitinkamos valstybės narės teisės aktų.

4. Narys gali būti atleistas iš pareigų tik sunkaus nusižengimo atveju arba jeigu narys nebeatitinka jo pareigoms atlikti keliamų reikalavimų.

49 straipsnis

Priežiūros institucijos įsteigimo taisyklės

1. Kiekviena valstybė narė teisės aktais nustato:

   a) kiekvienos priežiūros institucijos įsteigimą;

   b) kiekvienos priežiūros institucijos nario pareigoms užimti būtiną kvalifikaciją ir taikomus tinkamumo reikalavimus;

   c) kiekvienos priežiūros institucijos narių skyrimo taisykles ir procedūras;

d) kiekvienos priežiūros institucijos nario arba narių kadencijos trukmę, kuri negali būti trumpesnė kaip ketveri metai, išskyrus dalį pirmųjų narių, skiriamų įsigaliojus šiam reglamentui, kurių kadencija gali būti trumpesnė, jeigu siekiant išsaugoti priežiūros institucijos nepriklausomumą nariai turi būti skiriami keliais etapais;

e) tai, ar kiekvienos priežiūros institucijos nario arba narių kadencija gali būti atnaujinama, ir jei taip – kelioms kadencijoms;

f) sąlygas, reglamentuojančias kiekvienos priežiūros institucijos nario arba narių ir darbuotojų prievoles, draudimą kadencijos metu ir jai pasibaigus imtis su tomis prievolėmis nesuderinamų veiksmų, dirbti darbą ir gauti išmokas ir darbo nutraukimą reglamentuojančias taisykles.

g) (…)

2. Kiekvienos priežiūros institucijos narys arba nariai ir darbuotojai įpareigojami kadencijos metu ir jai pasibaigus pagal Sąjungos ar valstybės narės teisę saugoti profesinę paslaptį, susijusią su bet kokia konfidencialia informacija, kurią jie sužinojo atlikdami savo užduotis arba naudodamiesi savo įgaliojimais. Jų kadencijos metu šis įpareigojimas saugoti profesinę paslaptį visų pirma taikomas fizinių asmenų teikiamiems parnešimams apie šio reglamento pažeidimus.

50 straipsnis

Profesinė paslaptis

(…)

2 SKIRSNIS
KOMPETENCIJA, UŽDUOTYS IR ĮGALIOJIMAI

51 straipsnis

Kompetencija

1. Kiekviena priežiūros institucija turi kompetenciją savo valstybės narės teritorijoje vykdyti pagal šį reglamentą jai pavestas užduotis ir naudotis pagal šį reglamentą jai suteiktais įgaliojimais.

2. Jeigu duomenis tvarko valdžios institucijos arba privačios įstaigos, veikiančios pagal 6 straipsnio 1 dalies c arba e punktus, kompetenciją turi atitinkamos valstybės narės priežiūros institucija. Tokiais atvejais 51a straipsnis netaikomas.

3. Priežiūros institucijos nėra kompetentingos prižiūrėti duomenų tvarkymo operacijų, kurias atlieka teismai, vykdydami savo teismines funkcijas.

51a straipsnis

Vadovaujančios priežiūros institucijos kompetencija

1. Nedarant poveikio 51 straipsniui, duomenų valdytojo arba duomenų tvarkytojo pagrindinės buveinės arba vienintelės buveinės priežiūros institucija turi kompetenciją veikti kaip vadovaujanti priežiūros institucija, kai šis duomenų valdytojas arba duomenų tvarkytojas vykdo tarpvalstybinį duomenų tvarkymą, vadovaujantis 54a straipsnyje nustatyta procedūra.

2a. Nukrypstant nuo 1 dalies, kiekviena priežiūros institucija turi kompetenciją nagrinėti jai pateiktą skundą arba nagrinėti galimą šio reglamento pažeidimą, jeigu dalykas yra susijęs tik su buveine jos valstybėje narėje arba daro didelį poveikį duomenų subjektams tik jos valstybėje narėje.

2b. 2a dalyje nurodytais atvejais priežiūros institucija šiuo klausimu nedelsdama informuoja vadovaujančią priežiūros instituciją. Per tris savaites nuo informacijos gavimo vadovaujanti priežiūros institucija nusprendžia, ar ji nagrinės šį atvejį vadovaudamasi 54a straipsnyje numatyta procedūra, ar ne, atsižvelgdama į tai, ar ją informavusios priežiūros institucijos valstybėje narėje yra duomenų valdytojo arba duomenų tvarkytojo buveinė.

2c. Tuo atveju, jei vadovaujanti priežiūros institucija nusprendžia atvejį nagrinėti, taikoma 54a straipsnyje numatyta procedūra. Vadovaujančią priežiūros instituciją informavusi priežiūros institucija gali vadovaujančiai priežiūros institucijai pateikti sprendimo projektą. Rengdama 54a straipsnio 2 dalyje nurodytą sprendimo projektą vadovaujanti priežiūros institucija kuo labiau atsižvelgia į pirmiau minėtą projektą.

2d. Tuo atveju, jei vadovaujanti priežiūros institucija nusprendžia šio atvejo nenagrinėti, vadovaujančią priežiūros instituciją informavusi priežiūros institucija atvejį nagrinėja vadovaudamasi 55 ir 56 straipsniais.

3. Vadovaujanti priežiūros institucija yra vienintelė institucija, su kuria duomenų valdytojas arba duomenų tvarkytojas palaiko ryšius, kai jie vykdo tarpvalstybinį duomenų tvarkymą.

52 straipsnis

Užduotys

1. Nedarant poveikio kitoms pagal šį reglamentą nustatytoms užduotims, kiekviena priežiūros institucija savo teritorijoje:

a) stebi, kaip taikomas šis reglamentas, ir užtikrina, kad jis būtų taikomas;

aa) skatina visuomenės informuotumą apie su asmens duomenų tvarkymu susijusius pavojus, taisykles, apsaugos priemones ir teises bei jų supratimą. Veiklai, konkrečiai susijusiai su vaikais, skiriamas ypatingas dėmesys;

ab) laikydamasi nacionalinės teisės, pataria nacionaliniam parlamentui, vyriausybei ir kitoms institucijoms bei įstaigoms teisėkūros ir administracinių priemonių, susijusių su fizinių asmenų teisių ir laisvių apsauga tvarkant asmens duomenis, klausimais;

ac) skatina duomenų valdytojų ir duomenų tvarkytojų informuotumą apie jų prievoles pagal šį reglamentą;

ad) bet kurio duomenų subjekto prašymu suteikia jam informaciją apie naudojimąsi šiame reglamente nustatytomis jo teisėmis ir prireikus šiuo tikslu bendradarbiauja su kitų valstybių narių priežiūros institucijomis;

b) nagrinėja skundus, kuriuos pagal 76 straipsnį pateikė duomenų subjektas arba įstaiga, organizacija ar asociacija, ir tinkamu mastu tiria skundo dalyką, taip pat per pagrįstą laikotarpį informuoja skundo pateikėją apie skundo tyrimo pažangą ir rezultatus, visų pirma tais atvejais, kai būtina tęsti tyrimą arba derinti veiksmus su kita priežiūros institucija;

c) bendradarbiauja su kitomis priežiūros institucijomis, be kita ko, dalijasi informacija ir teikia joms savitarpio pagalbą siekiant užtikrinti, kad šis reglamentas būtų taikomas ir vykdomas nuosekliai;

d) atlieka tyrimus šio reglamento taikymo srityje, be kita ko, remiantis iš kitos priežiūros institucijos arba kitos valdžios institucijos gauta informacija;

e) stebi susijusius įvykius, jei jie turi įtakos asmens duomenų apsaugai, visų pirma informacinių ir ryšių technologijų, taip pat komercinės praktikos raidą;

f) priima standartines sutarčių sąlygas, nurodytas 26 straipsnio 2c dalyje ir 42 straipsnio 2 dalies c punkte;

fa) sudaro ir tvarko sąrašą, susijusį su poveikio duomenų apsaugai vertinimo reikalavimu pagal 33 straipsnio 2a dalį;

g) teikia konsultacijas dėl 34 straipsnio 3 dalyje nurodytų duomenų tvarkymo operacijų;

ga) skatina rengti elgesio kodeksus pagal 38 straipsnį, teikia nuomonę ir patvirtina tokius elgesio kodeksus, kuriais užtikrinama pakankamai apsaugos priemonių, pagal 38 straipsnio 2 dalį;

gb) skatina nustatyti duomenų apsaugos sertifikavimo mechanizmus ir duomenų apsaugos ženklus bei žymenis pagal 39 straipsnio 1 dalį ir patvirtina sertifikavimo kriterijus pagal 39 straipsnio 2a dalį;

gc) kai taikoma, periodiškai atlieka išduotų sertifikatų peržiūrą pagal 39 straipsnio 4 dalį;

h) parengia ir paskelbia už elgesio kodeksų stebėseną atsakingos įstaigos akreditacijos pagal 38a straipsnį ir sertifikavimo įstaigos akreditacijos pagal 39a straipsnį kriterijus;

ha) vykdo už elgesio kodeksų stebėseną atsakingos įstaigos akreditaciją pagal 38a straipsnį ir sertifikavimo įstaigos akreditaciją pagal 39a straipsnį;

hb) duoda leidimą taikyti sutarčių sąlygas ir nuostatas, nurodytas 42 straipsnio 2a dalyje;

i) tvirtina įmonei privalomas taisykles pagal 43 straipsnį;

j) prisideda prie Europos duomenų apsaugos valdybos veiklos;

jb) tvarko vidaus įrašus apie šio reglamento pažeidimus ir apie priemones, kurių buvo imtasi, visų pirma apie duotus įspėjimus ir nustatytas sankcijas;

k) vykdo visas kitas su asmens duomenų apsauga susijusias užduotis.

2. (…)

3. (…)

4. Kiekviena priežiūros institucija palengvina 1 dalies b punkte nurodytų skundų pateikimą, pavyzdžiui, pateikdama skundo pateikimo formą, kurią taip pat galima užpildyti elektroniniu būdu, suteikdama galimybę naudotis ir kitomis ryšio priemonėmis.

5. Kiekviena priežiūros institucija savo užduotis duomenų subjekto ir duomenų apsaugos pareigūno, jei jis yra, atžvilgiu vykdo nemokamai.

6. Jeigu prašymai yra akivaizdžiai nepagrįsti arba neproporcingi, visų pirma dėl jų pasikartojančio turinio, priežiūros institucija gali imti mokestį, nustatomą atsižvelgiant į administracines išlaidas, arba atsisakyti imtis veiksmų pagal prašymą. Priežiūros institucijai tenka pareiga įrodyti, kad prašymas yra akivaizdžiai nepagrįstas arba neproporcingas.

53 straipsnis

Įgaliojimai

1. Kiekviena priežiūros institucija turi šiuos tyrimo įgaliojamus:

a) nurodyti duomenų valdytojui ir duomenų tvarkytojui ir, kai taikoma, duomenų valdytojo arba duomenų tvarkytojo atstovui pateikti visą jos užduotims atlikti reikalingą informaciją;

aa) atlikti tyrimus, kurie atliekami duomenų apsaugos audito forma;

ab) atlikti išduotų sertifikatų peržiūrą pagal 39 straipsnio 4 dalį;

b) (…)

c) (…)

d) pranešti duomenų valdytojui arba duomenų tvarkytojui apie įtariamą šio reglamento pažeidimą;

da) iš duomenų valdytojo ir duomenų tvarkytojo gauti leidimą susipažinti su visais asmens duomenimis ir visa informacija, kurie būtini jos užduotims atlikti;

db) laikantis Sąjungos teisės aktų arba valstybių narių proceso teisės, gauti leidimą patekti į visas duomenų valdytojo ir duomenų tvarkytojo patalpas, įskaitant prieigą prie visos duomenų tvarkymo įrangos ir priemonių.

1b. Kiekviena priežiūros institucija turi šiuos įgaliojimus imtis taisomųjų veiksmų:

a) įspėti duomenų valdytoją arba duomenų tvarkytoją, kad numatomomis duomenų tvarkymo operacijomis gali būti pažeistos šio reglamento nuostatos;

b) pareikšti papeikimus duomenų valdytojui arba duomenų tvarkytojui, kai duomenų tvarkymo operacijomis buvo pažeistos šio reglamento nuostatos;

ca) nurodyti duomenų valdytojui arba duomenų tvarkytojui patenkinti duomenų subjekto prašymus pasinaudoti savo teisėmis pagal šį reglamentą;

d) nurodyti duomenų valdytojui arba duomenų tvarkytojui suderinti duomenų tvarkymo operacijas su šio reglamento nuostatomis, tam tikrais atvejais – nustatytu būdu ir per nustatytą laikotarpį;

da) nurodyti duomenų valdytojui pranešti duomenų subjektui apie asmens duomenų saugumo pažeidimą;

e) nustatyti laikiną arba galutinį duomenų tvarkymo apribojimą, įskaitant tvarkymo draudimą;

f) nurodyti ištaisyti, apriboti arba ištrinti duomenis pagal 16, 17 ir 17a straipsnius ir pranešti apie tokius veiksmus duomenų gavėjams, kuriems duomenys buvo atskleisti, pagal 17 straipsnio 2a dalį ir 17b straipsnį;

fa) (naujas) atšaukti sertifikatą arba nurodyti sertifikavimo įstaigai atšaukti pagal 39 ir 39a straipsnius išduotą sertifikatą, arba nurodyti sertifikavimo įstaigai neišduoti sertifikato, jei nevykdomi arba nebevykdomi sertifikavimo reikalavimai;

g) skirti administracinę baudą pagal 79 straipsnį, kartu taikydama šioje dalyje nurodytas priemones arba vietoj jų, atsižvelgiant į kiekvieno konkretaus atvejo aplinkybes;

h) nurodyti sustabdyti duomenų srautus duomenų gavėjui trečiojoje valstybėje arba tarptautinei organizacijai.

i) (…)

j) (…)

1c. Kiekviena priežiūros institucija turi šiuos leidimo išdavimo ir patariamuosius įgaliojimus:

a) patarti duomenų valdytojui pagal 34 straipsnyje nurodytą išankstinių konsultacijų procedūrą;

aa) savo iniciatyva arba gavus prašymą teikti nuomones nacionaliniam parlamentui, valstybės narės vyriausybei arba, vadovaujantis nacionalinės teisės aktais, kitoms institucijoms ir įstaigoms, taip pat visuomenei, visais su asmens duomenų apsauga susijusiais klausimais;

ab) suteikti leidimą atlikti 34 straipsnio 7a dalyje nurodytą duomenų tvarkymą, jei pagal valstybės narės teisės aktus reikalaujama tokio išankstinio leidimo;

ac) teikti nuomonę ir tvirtinti elgesio kodeksų projektus pagal 38 straipsnio 2 dalį;

ad) akredituoti sertifikavimo įstaigas pagal 39a straipsnį;

ae) išduoti sertifikatus ir patvirtinti sertifikavimo kriterijus pagal 39 straipsnio 2a dalį;

b) patvirtinti 26 straipsnio 2c dalies ir 42 straipsnio 2 dalies c punkte nurodytas standartines duomenų apsaugos sąlygas;

c) duoti leidimą taikyti 42 straipsnio 2a dalies a punkte nurodytas sutarčių sąlygas;

ca) duoti leidimą taikyti 42 straipsnio 2a dalies d punkte nurodytus administracinius susitarimus;

d) patvirtinti įmonei privalomas taisykles pagal 43 straipsnį.

2. Naudojimuisi pagal šį straipsnį priežiūros institucijai suteiktais įgaliojimais taikomos atitinkamos apsaugos priemonės, įskaitant veiksmingą apskundimą teismine tvarka ir tinkamą procesą, kaip nustatyta Sąjungos ir valstybių narių teisės aktuose laikantis Europos Sąjungos pagrindinių teisių chartijos.

3. Kiekviena valstybė narė teisės aktais nustato, kad jos priežiūros institucija turi įgaliojimus atkreipti teisminių institucijų dėmesį į šio reglamento pažeidimus ir tam tikrais atvejais pradėti teismo procesą arba kitaip dalyvauti teismo procese siekiant užtikrinti šio reglamento nuostatų vykdymą.

4. Kiekviena valstybė narė teisės aktais gali nustatyti, kad jos priežiūros institucija be 1, 1b ir 1c dalyse nurodytų įgaliojimų turi papildomų įgaliojimų. Naudojimasis šiais įgaliojimais neturi pakenkti veiksmingam VII skyriais nuostatų veikimui.

54 straipsnis

Veiklos ataskaita

Kiekviena priežiūros institucija parengia metinę savo veiklos ataskaitą, į kurią gali būti įtrauktas pažeidimų, apie kuriuos pranešta, rūšių ir nustatytų sankcijų rūšių sąrašas. Ataskaita perduodama nacionaliniam parlamentui, vyriausybei ir kitoms institucijoms, kaip nurodyta nacionalinės teisės aktuose. Ji pateikiama visuomenei, Komisijai ir Europos duomenų apsaugos valdybai.

VII SKYRIUS
BENDRADARBIAVIMAS IR NUOSEKLUMAS

1 SKIRSNIS
BENDRADARBIAVIMAS

54a straipsnis

Vadovaujančios priežiūros institucijos ir kitų susijusių priežiūros institucijų bendradarbiavimas

1. Vadovaujanti priežiūros institucija pagal šį straipsnį bendradarbiauja su kitomis susijusiomis priežiūros institucijomis stengdamasi rasti konsensusą. Vadovaujanti priežiūros institucija ir susijusios priežiūros institucijos tarpusavyje keičiasi visa atitinkama informacija.

1a. Vadovaujanti priežiūros institucija bet kuriuo metu gali paprašyti kitų susijusių priežiūros institucijų teikti savitarpio pagalbą pagal 55 straipsnį ir gali vykdyti bendras operacijas pagal 56 straipsnį, visų pirma atliekant tyrimus arba stebint su kitoje valstybėje narėje įsisteigusiu duomenų valdytoju ar duomenų tvarkytoju susijusios priemonės įgyvendinimą.

2. Vadovaujanti priežiūros institucija nedelsdama perduoda atitinkamą informaciją šiuo klausimu kitoms susijusioms priežiūros institucijoms. Ji nedelsdama pateikia sprendimo projektą kitoms susijusioms priežiūros institucijoms, kad jos pateiktų savo nuomonę, ir deramai atsižvelgia į jų nuomones.

3. Jeigu bet kuri iš kitų susijusių priežiūros institucijų per keturias savaites nuo tada, kai su ja pagal 2 dalį buvo konsultuotasi, pareiškia tinkamą ir pagrįstą prieštaravimą dėl sprendimo projekto, vadovaujanti priežiūros institucija, jeigu ji neatsižvelgia į prieštaravimą arba laikosi nuomonės, kad jis nėra tinkamas ir pagrįstas, pateikia klausimą spręsti pagal 57 straipsnyje nurodytą nuoseklumo užtikrinimo mechanizmą.

3a. Jeigu vadovaujanti priežiūros institucija ketina atsižvelgti į pareikštą prieštaravimą, ji pateikia kitoms susijusioms priežiūros institucijoms peržiūrėtą sprendimo projektą, kad jos pateiktų savo nuomonę. Peržiūrėtam sprendimo projektui per dviejų savaičių laikotarpį taikoma 3 dalyje nurodyta procedūra.

4. Jeigu per 3 ir 3a dalyse nurodytą laikotarpį jokia kita susijusi priežiūros institucija nepareiškė prieštaravimo vadovaujančios priežiūros institucijos pateiktam sprendimo projektui, laikoma, kad vadovaujanti priežiūros institucija ir susijusios priežiūros institucijos šiam sprendimo projektui pritaria ir jis joms yra privalomas.

4a. Vadovaujanti priežiūros institucija priima sprendimą ir praneša jį atitinkamai duomenų valdytojo arba duomenų tvarkytojo pagrindinei buveinei arba vienintelei buveinei ir informuoja kitas susijusias priežiūros institucijas bei Europos duomenų apsaugos valdybą apie atitinkamą sprendimą, be kita ko, pateikdama atitinkamų faktų ir priežasčių santrauką. Priežiūros institucija, kuriai buvo pateiktas skundas, apie sprendimą informuoja skundo pateikėją.

4b. Nukrypstant nuo 4a dalies, jeigu skundas nepriimamas arba atmetamas, priežiūros institucija, kuriai skundas buvo pateiktas, priima sprendimą, praneša jį skundo pateikėjui ir informuoja apie tai duomenų valdytoją.

4bb. Jeigu vadovaujanti priežiūros institucija ir susijusios priežiūros institucijos sutinka, kad tam tikros skundo dalys turi būti nepriimtos arba atmestos, o dėl kitų to skundo dalių reikia imtis veiksmų, dėl kiekvienos iš tų skundo dalių priimami atskiri sprendimai. Vadovaujanti priežiūros institucija priima sprendimą dėl skundo dalies dėl su duomenų valdytoju susijusių veiksmų ir praneša jį duomenų valdytojo arba duomenų tvarkytojo pagrindinei buveinei arba vienintelei buveinei savo valstybės narės teritorijoje ir apie tai informuoja skundo pateikėją, o skundo pateikėjo priežiūros institucija priima sprendimą, susijusį su to skundo dalies nepriėmimu arba atmetimu, ir praneša jį tam skundo pateikėjui, taip pat apie tai informuoja duomenų valdytoją arba duomenų tvarkytoją.

4c. Duomenų valdytojas arba duomenų tvarkytojas, pagal 4a ir 4bb dalis gavęs pranešimą apie vadovaujančios priežiūros institucijos sprendimą, imasi būtinų priemonių, kad užtikrintų sprendimo laikymąsi vykdant duomenų tvarkymo veiklą visose Sąjungoje esančiose jo buveinėse. Duomenų valdytojas arba duomenų tvarkytojas praneša vadovaujančiai priežiūros institucijai apie priemones, kurių imtasi, kad būtų laikomasi sprendimo, o ši institucija informuoja kitas susijusias priežiūros institucijas.

4d. Tais atvejais, kai, išimtinėmis aplinkybėmis, susijusi priežiūros institucija turi priežasčių manyti, kad reikia skubiai imtis veiksmų duomenų subjektų interesams apsaugoti, taikoma 61 straipsnyje nurodyta skubos procedūra.

5. Vadovaujanti priežiūros institucija ir kitos susijusios priežiūros institucijos pagal šį straipsnį privalomą informaciją viena kitai teikia elektroninėmis priemonėmis, naudodamosi standartizuota forma.

55 straipsnis

Savitarpio pagalba

1. Priežiūros institucijos teikia viena kitai reikšmingą informaciją ir savitarpio pagalbą, kad šis reglamentas būtų įgyvendintas ir taikomas nuosekliai, ir diegia veiksmingo tarpusavio bendradarbiavimo priemones. Savitarpio pagalba visų pirma yra susijusi su informacijos prašymais ir priežiūros priemonėmis, kaip antai prašymais suteikti išankstinius leidimus ir vykdyti konsultacijas, patikrinimus ir tyrimus.

2. Kiekviena priežiūros institucija imasi visų būtinų tinkamų priemonių, kad atsakytų į kitos priežiūros institucijos prašymą nepagrįstai nedelsdama ir ne vėliau kaip per vieną mėnesį nuo jo gavimo. Tokios priemonės visų pirma gali būti reikšmingos informacijos apie tyrimo eigą persiuntimas.

3. Pagalbos prašyme nurodoma visa būtina informacija, įskaitant prašymo tikslą ir priežastis. Informacija, kuria pasikeista, naudojama tik tam tikslui, kuriam jos buvo prašoma.

4. Priežiūros institucija, kuriai teikiamas pagalbos prašymas, negali atsisakyti jo patenkinti, išskyrus atvejus, kai:

   a) ji nėra kompetentinga prašymo dalyko arba priemonių, kurias jos prašoma vykdyti, srityje arba

   b) prašymo patenkinimas būtų nesuderinamas su šio reglamento nuostatomis arba su Sąjungos ar valstybės narės teisės aktais, kurie taikomi prašymą gaunančiai priežiūros institucijai.

5. Prašymą gavusi priežiūros institucija informuoja prašymą pateikusią priežiūros instituciją apie rezultatus arba, atitinkamai, pažangą arba priemones, kurių imtasi siekiant į jį atsakyti. Atsisakymo pagal 4 dalį atvejais ji paaiškina atsisakymo patenkinti prašymą priežastis.

6. Priežiūros institucijos paprastai teikia kitų priežiūros institucijų prašomą informaciją elektroninėmis priemonėmis, naudodamosi standartizuota forma.

7. Už veiksmus, kurių imamasi gavus savitarpio pagalbos prašymą, mokestis neimamas. Priežiūros institucijos gali su kitomis priežiūros institucijomis susitarti dėl taisyklių, reglamentuojančių kitų priežiūros institucijų mokamą kompensaciją už konkrečias išlaidas, patirtas dėl savitarpio pagalbos teikimo išimtinėmis aplinkybėmis.

8. Jeigu priežiūros institucija nepateikia 5 dalyje nurodytos informacijos per vieną mėnesį nuo kitos priežiūros institucijos prašymo gavimo, prašymą pateikusi priežiūros institucij***a*** gali pagal 51 straipsnio 1 dalį patvirtinti laikinąją priemonę savo valstybės narės teritorijoje. Tokiu atveju laikoma, kad patenkinamos 61 straipsnio 1 dalyje numatytos būtinybės imtis skubių veiksmų sąlygos ir reikalingas skubus privalomas Europos duomenų apsaugos valdybos sprendimas pagal 61 straipsnio 2 dalį.

9. (…)

10. Komisija gali nustatyti šiame straipsnyje nurodytos savitarpio pagalbos formą ir procedūras ir priežiūros institucijų tarpusavio, taip pat priežiūros institucijų ir Europos duomenų apsaugos valdybos keitimosi informacija elektroninėmis priemonėmis tvarką, visų pirma 6 dalyje nurodytą standartizuotą formą. Tie įgyvendinimo aktai priimami laikantis 87 straipsnio 2 dalyje nurodytos nagrinėjimo procedūros.

56 straipsnis

Priežiūros institucijų bendros operacijos

1. Priežiūros institucijos tam tikrais atvejais vykdo bendras operacijas, įskaitant bendrus tyrimus ir bendras vykdymo užtikrinimo priemones, kuriose dalyvauja kitų valstybių narių priežiūros institucijų nariai arba darbuotojai.

2. Tais atvejais, kai duomenų valdytojas arba duomenų tvarkytojas turi buveinių keliose valstybėse narėse arba kai duomenų tvarkymo operacijomis gali būti daromas didelis poveikis daugeliui duomenų subjektų daugiau nei vienoje valstybėje narėje, kiekvienos iš tų valstybių narių priežiūros institucija turi teisę tam tikrais atvejais dalyvauti vykdant bendras operacijas. Kompetentinga priežiūros institucija pagal 51a straipsnio 1 dalį arba 51a straipsnio 2c dalį pakviečia kiekvienos iš tų valstybių narių priežiūros instituciją dalyvauti vykdant atitinkamas bendras operacijas ir nedelsdama atsako į priežiūros institucijos prašymą dėl dalyvavimo.

3. Priežiūros institucija, laikydamasi savo valstybės narės teisės aktų ir komandiruojančiajai priežiūros institucijai leidus, gali suteikti įgaliojimus, be kita ko, tyrimo įgaliojimus, komandiruojančiosios priežiūros institucijos nariams arba darbuotojams, dalyvaujantiems vykdant bendras operacijas, arba, jeigu tai leidžiama priimančiosios priežiūros institucijos valstybės narės teisės aktais, leisti komandiruojančiosios priežiūros institucijos nariams arba darbuotojams naudotis savo tyrimo įgaliojimais pagal komandiruojančiosios priežiūros institucijos valstybės narės teisės aktus. Tokiais tyrimo įgaliojimais gali būti naudojamasi tik vadovaujant priimančiosios priežiūros institucijos nariams arba darbuotojams ir jiems dalyvaujant. Komandiruojančiosios priežiūros institucijos nariams arba darbuotojams taikoma priimančiosios priežiūros institucijos nacionalinės teisės aktai.

3a. Tais atvejais, kai pagal 1 dalį komandiruojančiosios priežiūros institucijos darbuotojai vykdo veiklą kitoje valstybėje narėje, priimančiosios priežiūros institucijos valstybė narė prisiima atsakomybę už jų veiksmus, įskaitant atsakomybę už bet kokią jiems vykdant veiklą padarytą žalą, pagal valstybės narės, kurios teritorijoje jie vykdo veiklą, teisės aktus.

3b. Valstybė narė, kurios teritorijoje buvo padaryta žala, ją atlygina tokiomis pačiomis sąlygomis, kuriomis atlygintų savo darbuotojų padarytą žalą. Komandiruojančiosios priežiūros institucijos, kurios darbuotojai kitos valstybės narės teritorijoje padarė žalą bet kuriam asmeniui, valstybė narė grąžina pastarajai visas sumas, jos sumokėtas jų vardu teisę jas gauti turintiems asmenims.

3c. Nedarant poveikio naudojimuisi savo teisėmis trečiųjų šalių atžvilgiu ir išskyrus 3b dalyje nurodytą atvejį, 1 dalyje numatytu atveju nė viena valstybė narė nereikalauja kitos valstybės narės atlyginti jos patirtą žalą.

4. (…)

5. Jeigu ketinama vykdyti bendrą operaciją ir priežiūros institucija per vieną mėnesį neįvykdo 2 dalies antrame sakinyje nustatytos prievolės, kitos priežiūros institucijos gali pagal 51 straipsnį patvirtinti laikinąją priemonę savo valstybės narės teritorijoje. Tokiu atveju laikoma, kad patenkinamos 61 straipsnio 1 dalyje numatytos būtinybės skubiai imtis veiksmų sąlygos ir reikalinga skubi Europos duomenų apsaugos valdybos nuomonė arba skubus privalomas sprendimas pagal 61 straipsnio 2 dalį.

6. (…)

2 SKIRSNIS

NUOSEKLUMAS

57 straipsnis

Nuoseklumo užtikrinimo mechanizmas

1. Siekdamos padėti nuosekliai taikyti šį reglamentą visoje Sąjungoje, priežiūros institucijos bendradarbiauja tarpusavyje ir tam tikrais atvejais su Komisija pagal šiame skirsnyje nustatytą nuoseklumo užtikrinimo mechanizmą.

58 straipsnis

Europos duomenų apsaugos valdybos nuomonė

1. Europos duomenų apsaugos valdyba pateikia nuomonę visais atvejais, kai kompetentinga priežiūros institucija ketina patvirtinti bet kurią iš toliau nurodytų priemonių. Tuo tikslu kompetentinga priežiūros institucija pateikia Europos duomenų apsaugos valdybai sprendimo projektą, kai:

c) juo siekiama priimti duomenų tvarkymo operacijų, kurioms pagal 33 straipsnio 2a dalį taikomas poveikio duomenų apsaugai vertinimo reikalavimas, sąrašą arba

ca) jis yra susijęs su klausimu pagal 38 straipsnio 2b dalį dėl to, ar elgesio kodekso projektas arba elgesio kodekso keitimas ar išplėtimas atitinka šį reglamentą, arba

cb) juo siekiama patvirtinti įstaigos akreditacijos pagal 38a straipsnio 3 dalį arba sertifikavimo įstaigos akreditacijos pagal 39a straipsnio 3 dalį kriterijus, arba

d) juo siekiama nustatyti 42 straipsnio 2 dalies c punkte ir 26 straipsnio 2c dalyje nurodytas standartines duomenų apsaugos sąlygas, arba

e) juo siekiama duoti leidimą taikyti sutarčių sąlygas, nurodytas 42 straipsnio 2a dalies a punkte, arba

f) juo siekiama patvirtinti įmonei privalomas taisykles, kaip apibrėžta 43 straipsnyje.

2. Bet kuri priežiūros institucija, Europos duomenų apsaugos valdybos pirmininkas arba Komisija gali prašyti, kad Europos duomenų apsaugos valdyba išnagrinėtų bet kurį bendro pobūdžio klausimą arba klausimą, kuris daro poveikį daugiau nei vienoje valstybėje narėje, ir kad ji pateiktų nuomonę, visų pirma tais atvejais, kai kompetentinga priežiūros institucija nesilaiko su savitarpio pagalba susijusių prievolių pagal 55 straipsnį arba su bendromis operacijomis susijusių prievolių pagal 56 straipsnį.

3. 1 ir 2 dalyse nurodytais atvejais Europos duomenų apsaugos valdyba pateikia nuomonę dėl jai pateikto klausimo, išskyrus atvejus, kai ji tuo pačiu klausimu jau yra pateikusi nuomonę. Ši nuomonė priimama per aštuonias savaites Europos duomenų apsaugos valdybos narių paprasta balsų dauguma. Šis laikotarpis gali būti pratęstas dar šešioms savaitėms atsižvelgiant į dalyko sudėtingumą. 1 dalyje nurodyto sprendimo projekto, išplatinto valdybos nariams pagal 6 dalį, atžvilgiu laikoma, kad narys, per pirmininko nurodytą pagrįstą laikotarpį nepareiškęs prieštaravimų, pritaria sprendimo projektui.

4. (…)

5. Priežiūros institucijos ir Komisija nepagrįstai nedelsdamos, naudodamosi standartizuota forma, elektroninėmis priemonėmis Europos duomenų apsaugos valdybai pateikia bet kokią reikšmingą informaciją, įskaitant, tam tikrais atvejais, faktų santrauką, sprendimo projektą, priežastis, dėl kurių būtina taikyti tokią priemonę, ir kitų susijusių priežiūros institucijų nuomones.

6. Europos duomenų apsaugos valdybos pirmininkas nepagrįstai nedelsdamas elektroninėmis priemonėmis:

   a) Europos duomenų apsaugos valdybos nariams ir Komisijai pateikia bet kokią reikšmingą informaciją, kuri jam buvo pateikta naudojantis standartizuota forma. Europos duomenų apsaugos valdybos sekretoriatas prireikus pateikia reikšmingos informacijos vertimą;

   b) tam tikrais atvejais 1 ir 2 dalyse nurodytai priežiūros institucijai ir Komisijai pateikia nuomonę ir ją paskelbia.

7. (…)

7a. Per 3 dalyje nurodytą laikotarpį kompetentinga priežiūros institucija nepriima savo sprendimo projekto, nurodyto 1 dalyje.

7b. (…)

8. 1 dalyje nurodyta priežiūros institucija kuo labiau atsižvelgia į Europos duomenų apsaugos valdybos nuomonę ir per dvi savaites nuo nuomonės gavimo elektroninėmis priemonėmis praneša Europos duomenų apsaugos valdybos pirmininkui apie tai, ar ji nekeičia sprendimo projekto, ar jį iš dalies pakeis, ir jei jį iš dalies pakeičia, pateikia iš dalies pakeistą sprendimo projektą, naudodamasi standartizuota forma.

9. Jeigu susijusi priežiūros institucija per 8 dalyje nurodytą laikotarpį informuoja Europos duomenų apsaugos valdybos pirmininką, kad ji neketina visiškai arba iš dalies atsižvelgti į valdybos nuomonę, pateikdama atitinkamas priežastis, taikoma 58a straipsnio 1 dalis.

58a straipsnis

Europos duomenų apsaugos valdybos sprendžiami ginčai

1. Siekiant užtikrinti tinkamą ir nuoseklų šio reglamento taikymą atskirais atvejais, Europos duomenų apsaugos valdyba priima privalomą sprendimą šiais atvejais:

a) jeigu, 54a straipsnio 3 dalyje nurodytu atveju, susijusi priežiūros institucija yra pareiškusi tinkamą ir pagrįstą prieštaravimą vadovaujančios institucijos sprendimo projektui arba vadovaujanti institucija yra atmetusi prieštaravimą kaip netinkamą ir (arba) nepagrįstą. Privalomas sprendimas turi būti susijęs su visais klausimais, dėl kurių pateiktas tinkamas ir pagrįstas prieštaravimas, visų pirma dėl to, ar pažeidžiamas reglamentas;

b) jeigu esama prieštaringų nuomonių dėl to, kuri iš susijusių priežiūros institucijų yra kompetentinga pagrindinės buveinės atžvilgiu;

d) jeigu kompetentinga priežiūros institucija neprašo Europos duomenų apsaugos valdybos pateikti nuomonę 58 straipsnio 1 dalyje nurodytais atvejais arba nesilaiko pagal 58 straipsnį pateiktos Europos duomenų apsaugos valdybos nuomonės. Tuo atveju bet kuri susijusi priežiūros institucija arba Komisija gali pranešti apie šį klausimą Europos duomenų apsaugos valdybai.

2. 1 dalyje nurodytas sprendimas dviejų trečdalių valdybos narių balsų dauguma priimamas per vieną mėnesį nuo dalyko pateikimo. Dėl dalyko sudėtingumo šis laikotarpis gali būti pratęstas dar vienam mėnesiui. 1 dalyje nurodytas sprendimas turi būti pagrįstas, skirtas vadovaujančiai priežiūros institucijai bei visoms susijusioms priežiūros institucijoms ir joms privalomas.

3. Tuo atveju, jei valdybai nepavyko priimti sprendimo per 2 dalyje nurodytus laikotarpius, ji sprendimą priima paprasta valdybos narių balsų dauguma per dvi savaites nuo 2 dalyje nurodyto antrojo mėnesio pabaigos. Tuo atveju, jei valdybos narių balsai pasidalija po lygiai, sprendimą lemia jos pirmininko balsas.

4. Per 2 ir 3 dalyse nurodytus laikotarpius susijusios priežiūros institucijos nepriima sprendimo dėl pagal 1 dalį valdybai pateikto dalyko.

5. (…)

6. Europos duomenų apsaugos valdybos pirmininkas nepagrįstai nedelsdamas praneša 1 dalyje nurodytą sprendimą susijusioms priežiūros institucijoms. Apie tai jis informuoja Komisiją. Po to, kai priežiūros institucija praneša 7 dalyje nurodytą galutinį sprendimą, sprendimas nedelsiant paskelbiamas Europos duomenų apsaugos valdybos interneto svetainėje.

7. Vadovaujanti priežiūros institucija arba, tam tikrais atvejais, priežiūros institucija, kuriai pateiktas skundas, nepagrįstai nedelsdama ir ne vėliau kaip per vieną mėnesį nuo tos dienos, kai Europos duomenų apsaugos valdyba praneša savo sprendimą, priima galutinį sprendimą remdamasi 1 dalyje nurodytu sprendimu. Vadovaujanti priežiūros institucija arba, tam tikrais atvejais, priežiūros institucija, kuriai pateiktas skundas, praneša Europos duomenų apsaugos valdybai jos galutinio sprendimo pranešimo atitinkamai duomenų valdytojui arba duomenų tvarkytojui ir duomenų subjektui datą. Susijusių priežiūros institucijų galutinis sprendimas priimamas laikantis 54a straipsnio 4a, 4b ir 4bb dalyse išdėstytų sąlygų. Galutiniame sprendime daroma nuoroda į 1 dalyje nurodytą sprendimą ir nurodoma, kad 1 dalyje nurodytas sprendimas pagal 6 dalį bus paskelbtas Europos duomenų apsaugos valdybos interneto svetainėje. Prie galutinio sprendimo pridedamas 1 dalyje nurodytas sprendimas.

59 straipsnis

Komisijos nuomonė

(...)

60 straipsnis

Priemonės projekto priėmimo laikinasis sustabdymas

(...)

61 straipsnis

Skubos procedūra

1. Išimtinėmis aplinkybėmis, jeigu susijusi priežiūros institucija mano, jog būtina imtis skubių veiksmų, kad būtų apsaugotos duomenų subjektų teisės ir laisvės, ji, nukrypdama nuo 57, 58 ir 58a straipsnyje nurodyto nuoseklumo užtikrinimo mechanizmo arba 54a straipsnyje nurodytos procedūros, gali nedelsdama priimti konkretų ne ilgiau kaip tris mėnesius trunkantį laikotarpį galiojančias laikinąsias priemones, galinčias turėti teisinių padarinių jos pačios valstybės narės teritorijoje. Priežiūros institucija tas priemones ir jų patvirtinimo priežastis nedelsdama pateikia kitoms susijusioms priežiūros institucijoms, Europos duomenų apsaugos valdybai ir Komisijai.

2. Jeigu priežiūros institucija ėmėsi priemonės pagal 1 dalį ir mano, kad būtina skubiai patvirtinti galutines priemones, ji gali prašyti, kad Europos duomenų apsaugos valdyba skubiai pateiktų nuomonę arba skubiai priimtų privalomą sprendimą, nurodydama prašymo pateikti tokią nuomonę ar priimti tokį sprendimą priežastis.

3. Bet kuri priežiūros institucija gali prašyti Europos duomenų apsaugos valdybos atitinkamai skubiai pateikti nuomonę arba skubiai priimti privalomą sprendimą, jeigu kompetentinga priežiūros institucija nesiėmė tinkamos priemonės tuo atveju, kai būtina imtis skubių veiksmų, kad būtų apsaugotos duomenų subjektų teisės ir laisvės, nurodydama prašymo pateikti tokią nuomonę ar priimti tokį sprendimą priežastis, be kita ko, susijusias su būtinybe imtis skubių veiksmų.

4. Nukrypstant nuo 58 straipsnio 3 dalies ir 58a straipsnio 2 dalies, šio straipsnio 2 ir 3 dalyse nurodyta skubi nuomonė arba skubus privalomas sprendimas per dvi savaites priimami Europos duomenų apsaugos valdybos narių paprasta balsų dauguma.

62 straipsnis

Keitimasis informacija

1. Komisija gali priimti bendro pobūdžio įgyvendinimo aktus, kurių tikslas yra:

   a) (…)

   b) (…)

   c) (…)

   d) nustatyti priežiūros institucijų tarpusavio, taip pat priežiūros institucijų ir Europos duomenų apsaugos valdybos keitimosi informacija elektroninėmis priemonėmis tvarką, visų pirma 58 straipsnyje nurodytą standartizuotą formą.

Tie įgyvendinimo aktai priimami laikantis 87 straipsnio 2 dalyje nurodytos nagrinėjimo procedūros.

2. (…)

3. (…)

63 straipsnis

Vykdymo užtikrinimas

(…)

3 SKIRSNIS
EUROPOS DUOMENŲ APSAUGOS VALDYBA

64 straipsnis

Europos duomenų apsaugos valdyba

1a. Europos duomenų apsaugos valdyba įsteigiama kaip Sąjungos įstaiga, turinti juridinio asmens statusą.

1b. Europos duomenų apsaugos valdybai atstovauja jos pirmininkas.

2. Europos duomenų apsaugos valdybą sudaro kiekvienos valstybės narės vienos priežiūros institucijos vadovai ir Europos duomenų apsaugos priežiūros pareigūnas arba jų atitinkami atstovai.

3. Jeigu valstybėje narėje už nuostatų taikymo stebėseną pagal šį reglamentą yra atsakinga daugiau kaip viena priežiūros institucija, pagal tos valstybės narės nacionalinės teisės aktus paskiriamas bendras atstovas.

4. Komisija turi teisę dalyvauti Europos duomenų apsaugos valdybos veikloje bei posėdžiuose be balsavimo teisės. Komisija paskiria atstovą. Europos duomenų apsaugos valdybos pirmininkas praneša Komisijai apie Europos duomenų apsaugos valdybos veiklą.

5. Su 58a straipsniu susijusiais atvejais Europos duomenų apsaugos priežiūros pareigūnas balsavimo teisę turi priimant tik tuos sprendimus, kurie yra susiję su Sąjungos institucijoms, įstaigoms organams ir agentūroms taikomais principais ir taisyklėmis, kurie iš esmės atitinka šiame reglamente nustatytus principus ir taisykles.

65 straipsnis

Nepriklausomumas

1. Atlikdama savo užduotis arba naudodamasi savo įgaliojimais pagal 66 ir 67 straipsnius Europos duomenų apsaugos valdyba veikia nepriklausomai.

2. Nedarant poveikio Komisijos galimybei teikti 66 straipsnio 1 dalies b punkte ir 2 dalyje nurodytus prašymus, Europos duomenų apsaugos valdyba, atlikdama savo užduotis arba naudodamasi savo įgaliojimais, neprašo ir nepriima jokių nurodymų.

66 straipsnis

Europos duomenų apsaugos valdybos užduotys

1. Europos duomenų apsaugos valdyba užtikrina, kad šis reglamentas būtų taikomas nuosekliai. Šiuo tikslu Europos duomenų apsaugos valdyba savo iniciatyva arba tam tikrais atvejais Komisijos prašymu visų pirma:

aa) stebi ir užtikrina tinkamą šio reglamento taikymą 57 straipsnio 3 dalyje nurodytais atvejais, nedarant poveikio nacionalinių priežiūros institucijų užduotims;

a) konsultuoja Komisiją visais su asmens duomenų apsauga Sąjungoje susijusiais klausimais, be kita ko, dėl siūlomų šio reglamento pakeitimų;

aa) konsultuoja Komisiją dėl duomenų valdytojų, duomenų tvarkytojų ir priežiūros institucijų keitimosi informacija apie įmonei privalomas taisykles formato ir procedūrų;

ab) (naujas) teikia gaires, rekomendacijas ir geriausios praktikos pavyzdžius, susijusius su procedūromis, kaip ištrinti asmens duomenų saitus, kopijas ar dublikatus iš viešai prieinamų ryšių paslaugų, kaip nurodyta 17 straipsnio 2 dalyje;

b) savo iniciatyva, vieno iš savo narių prašymu arba Komisijos prašymu nagrinėja klausimus, susijusius su šio reglamento taikymu, ir teikia gaires, rekomendacijas ir geriausios praktikos pavyzdžius, kad paskatintų šį reglamentą taikyti nuosekliai;

ba) (naujas) pagal 66 straipsnio 1 dalies b punktą teikia gaires, rekomendacijas ir geriausios praktikos pavyzdžius, kad labiau patikslintų profiliavimu grindžiamų sprendimų pagal 20 straipsnio 2 dalį kriterijus ir sąlygas;

bb) (naujas) pagal 66 straipsnio 1 dalies b punktą teikia gaires, rekomendacijas ir gerosios praktikos pavyzdžius dėl 31 straipsnio 1 ir 2 dalyse nurodyto duomenų saugumo pažeidimo ir nepagrįsto delsimo nustatymo, taip pat konkrečių aplinkybių, kuriomis duomenų valdytojas arba duomenų tvarkytojas turi pranešti apie asmens duomenų pažeidimą;

bc) (naujas) pagal 66 straipsnio 1 dalies b punktą teikia gaires, rekomendacijas ir gerosios praktikos pavyzdžius, susijusius su tokiomis aplinkybėmis, kai dėl asmens duomenų saugumo pažeidimo gali kilti didelis pavojus fizinių asmenų teisėms ir laisvėms, kaip nurodyta 32 straipsnio 1 dalyje;

bd) (naujas) pagal 66 straipsnio 1 dalies b punktą teikia gaires, rekomendacijas ir gerosios praktikos pavyzdžius, kad labiau patikslintų kriterijus ir reikalavimus, taikomus duomenų perdavimams, kurie grindžiami įmonei privalomomis taisyklėmis, kurių laikosi duomenų valdytojai, ir įmonei privalomomis taisyklėmis, kurių laikosi duomenų tvarkytojai, ir kitais būtinais reikalavimais, kuriais siekiama užtikrinti atitinkamų duomenų subjektų asmens duomenų apsaugą, kaip nurodyta 43 straipsnyje;

be) (naujas) pagal 66 straipsnio 1 dalies b punktą teikia gaires, rekomendacijas ir gerosios praktikos pavyzdžius, kad labiau patikslintų duomenų perdavimo remiantis 44 straipsnio 1 dalimi kriterijus ir reikalavimus;

ba) rengia priežiūros institucijoms skirtas gaires dėl 53 straipsnio 1, 1b ir 1c dalyse nurodytų priemonių taikymo ir administracinių baudų pagal 79 straipsnį nustatymo;

c) peržiūri b ir ba punktuose nurodytų gairių, rekomendacijų ir geriausios praktikos pavyzdžių praktinį taikymą;

ca0) pagal 1 dalies b punktą teikia gaires, rekomendacijas ir geriausios praktikos pavyzdžius siekiant nustatyti bendrą fizinių asmenų teikiamų pranešimų apie šio reglamento pažeidimus pagal 49 straipsnio 2 dalį tvarką;

ca) skatina rengti elgesio kodeksus ir nustatyti duomenų apsaugos sertifikavimo mechanizmus bei duomenų apsaugos ženklus ir žymenis pagal 38 ir 39 straipsnius;

cb) vykdo sertifikavimo įstaigų akreditavimą ir jo periodinę peržiūrą pagal 39a straipsnį ir tvarko viešą akredituotų įstaigų registrą pagal 39a straipsnio 6 dalį ir viešą trečiosiose valstybėse įsisteigusių akredituotų duomenų valdytojų ar duomenų tvarkytojų registrą pagal 39 straipsnio 4 dalį;

cd) tiksliai apibūdina 39a straipsnio 3 dalyje nurodytus reikalavimus siekiant akredituoti sertifikavimo įstaigas pagal 39 straipsnį;

cda) pateikia Komisijai nuomonę dėl 39a straipsnio 7 dalyje nurodytų sertifikavimo reikalavimų;

cdb) pateikia Komisijai nuomonę dėl 12 straipsnio 4b dalyje nurodytų piktogramų;

ce) pateikia Komisijai nuomonę dėl apsaugos lygio trečiojoje valstybėje arba tarptautinėje organizacijoje tinkamumo įvertinimo, įskaitant įvertinimą, ar trečioji valstybė ar teritorija arba tarptautinė organizacija ar nurodytas sektorius nebeužtikrina tinkamo apsaugos lygio. Tuo tikslu Komisija pateikia Europos duomenų apsaugos valdybai visus būtinus dokumentus, įskaitant korespondenciją su trečiosios valstybės vyriausybe ar jos teritorijos ar tos trečiosios valstybės duomenų tvarkymo sektoriaus vadovybe arba tarptautine organizacija;

d) teikia nuomones dėl priežiūros institucijų sprendimų projektų pagal 57 straipsnio 2 dalyje nurodytą nuoseklumo užtikrinimo mechanizmą ir dėl klausimų, pateiktų pagal 57 straipsnio 4 dalį;

e) skatina priežiūros institucijų bendradarbiavimą ir veiksmingą dvišalį bei daugiašalį keitimąsi informacija ir praktikos pavyzdžiais;

f) skatina vykdyti bendras mokymo programas ir palengvina priežiūros institucijų darbuotojų mainus, taip pat, tam tikrais atvejais, darbuotojų mainus su trečiųjų valstybių arba tarptautinių organizacijų priežiūros institucijomis;

g) skatina keistis žiniomis ir dokumentais apie duomenų apsaugos teisės aktus ir praktiką su duomenų apsaugos priežiūros institucijomis visame pasaulyje;

gb) teikia nuomones dėl pagal 38 straipsnio 4 dalį Sąjungos lygmeniu parengtų elgesio kodeksų;

i) tvarko viešai prieinamą priežiūros institucijų ir teismų sprendimų dėl klausimų, nagrinėtų taikant nuoseklumo užtikrinimo mechanizmą, elektroninį registrą.

2. Jeigu Komisija prašo Europos duomenų apsaugos valdybos konsultacijos, ji gali nurodyti terminą, atsižvelgdama į klausimo skubumą.

3. Europos duomenų apsaugos valdyba savo nuomones, gaires, rekomendacijas ir geriausios praktikos pavyzdžius teikia Komisijai bei 87 straipsnyje nurodytam komitetui ir skelbia juos viešai.

4. (…)

4a. Europos duomenų apsaugos valdyba tam tikrais atvejais konsultuojasi su suinteresuotosiomis šalimis ir suteikia joms galimybę per pagrįstą laikotarpį pateikti pastabų. Nedarant poveikio 72 straipsniui, Europos duomenų apsaugos valdyba viešai paskelbia konsultavimosi procedūros rezultatus.

67 straipsnis

Ataskaitos

1. (…)

2. Europos duomenų apsaugos valdyba parengia metinę ataskaitą dėl fizinių asmenų apsaugos tvarkant asmens duomenis Sąjungoje ir tam tikrais atvejais trečiosiose valstybėse bei tarptautinėse organizacijose. Ataskaita skelbiama viešai ir perduodama Europos Parlamentui, Tarybai ir Komisijai.

3. Toje metinėje ataskaitoje apžvelgiamas 66 straipsnio 1 dalies c punkte nurodytų gairių, rekomendacijų ir geriausios praktikos pavyzdžių, taip pat 57 straipsnio 3 dalyje nurodytų privalomų sprendimų praktinis taikymas.

68 straipsnis

Procedūra

1. Europos duomenų apsaugos valdyba sprendimus priima paprasta savo narių balsų dauguma, nebent šiame reglamente būtų nurodyta kitaip.

2. Europos duomenų apsaugos valdyba savo darbo tvarkos taisykles priima dviejų trečdalių savo narių balsų dauguma ir pati nustato savo darbo tvarką.

69 straipsnis

Pirmininkas

1. Europos duomenų apsaugos valdyba paprasta balsų dauguma iš savo narių renka pirmininką ir du jo pavaduotojus.

2. Pirmininko ir jo pavaduotojų kadencija yra penkeri metai; ji gali būti atnaujinta vieną kartą.

70 straipsnis

Pirmininko užduotys

1. Pirmininko užduotys yra šios:

   a) šaukti Europos duomenų apsaugos valdybos posėdžius ir rengti jų darbotvarkę;

   aa) pranešti pagal 58a straipsnį Europos duomenų apsaugos valdybos priimtus sprendimus vadovaujančiai priežiūros institucijai ir susijusioms priežiūros institucijoms;

   b) užtikrinti, kad Europos duomenų apsaugos valdyba laiku atliktų savo užduotis, visų pirma susijusias su 57 straipsnyje nurodytu nuoseklumo užtikrinimo mechanizmu.

2. Europos duomenų apsaugos valdyba savo darbo tvarkos taisyklėse nustato, kaip paskirstomos pirmininko ir jo pavaduotojų užduotys.

71 straipsnis

Sekretoriatas

1. Europos duomenų apsaugos valdyba turi sekretoriatą, kurio paslaugas teikia Europos duomenų apsaugos priežiūros pareigūno įstaiga.

1a. Sekretoriatas vykdo savo užduotis laikydamasis išmintinai Europos duomenų apsaugos valdybos pirmininko nurodymų.

1b. Vykdant šiuo reglamentu Europos duomenų apsaugos valdybai pavestas užduotis dalyvaujantys Europos duomenų apsaugos priežiūros pareigūno įstaigos darbuotojai atsiskaito skirtingiems vadovams, nei darbuotojai, vykdantys Europos duomenų apsaugos priežiūros pareigūnui pavestas užduotis.

1c. Tam tikrais atvejais Europos duomenų apsaugos valdyba ir Europos duomenų apsaugos priežiūros pareigūnas parengia ir paskelbia susitarimo memorandumą, kuriuo įgyvendinamas šis straipsnis; jame apibrėžiamos jų bendradarbiavimo sąlygos ir jis taikomas Europos duomenų apsaugos priežiūros pareigūno įstaigos darbuotojams, dalyvaujantiems vykdant šiuo reglamentu Europos duomenų apsaugos valdybai pavestas užduotis.

2. Sekretoriatas Europos duomenų apsaugos valdybai teikia analitinę, administracinę ir logistinę paramą.

3. Sekretoriatas visų pirma atsako už:

a) Europos duomenų apsaugos valdybos kasdienę veiklą;

b) Europos duomenų apsaugos valdybos narių, jos pirmininko ir Komisijos tarpusavio ryšius, taip pat ryšius su kitomis institucijomis ir visuomene;

c) elektroninių priemonių naudojimą vidaus ir išorės ryšiams palaikyti;

d) reikšmingos informacijos vertimą;

e) Europos duomenų apsaugos valdybos posėdžių rengimą ir su jais susijusią tolesnę veiklą;

f) su Europos duomenų apsaugos valdybos priimamomis nuomonėmis, sprendimais dėl priežiūros institucijų ginčų išsprendimo ir kitais tekstais susijusį parengiamąjį darbą, jų rengimą ir paskelbimą.

72 straipsnis

Konfidencialumas

1. Europos duomenų apsaugos valdybos diskusijos yra konfidencialios, jei valdybos nuomone tai yra būtina, kaip nustatyta jos darbo tvarkos taisyklėse.

2. Galimybė susipažinti su Europos duomenų apsaugos valdybos nariams, ekspertams ir trečiųjų šalių atstovams pateiktais dokumentais reglamentuojama Reglamentu (EB) Nr. 1049/2001.

3. (…)

VIII SKYRIUS

TEISIŲ GYNIMO PRIEMONĖS, ATSAKOMYBĖ IR SANKCIJOS

73 straipsnis

Teisė pateikti skundą priežiūros institucijai

1. Neapribojant galimybių imtis kitų administracinių arba teisminių teisių gynimo priemonių, kiekvienas duomenų subjektas turi teisę pateikti skundą priežiūros institucijai, visų pirma valstybėje narėje, kurioje yra jo nuolatinė gyvenamoji vieta, darbo vieta arba vieta, kurioje padarytas įtariamas pažeidimas, jeigu tas duomenų subjektas mano, kad su juo susiję asmens duomenys tvarkomi nesilaikant šio reglamento.

2. (…)

3. (…)

4. (…)

5. Priežiūros institucija, kuriai pateiktas skundas, informuoja skundo pateikėją apie skundo nagrinėjimo pažangą ir rezultatus, be kita ko, apie galimybę imtis teisminių teisių gynimo priemonių pagal 74 straipsnį.

74 straipsnis

Teisė imtis teisminių teisių gynimo priemonių prieš priežiūros instituciją

1. Nedarant poveikio galimybei imtis kitų administracinių arba neteisminių teisių gynimo priemonių, kiekvienas fizinis ar juridinis asmuo turi teisę imtis veiksmingų teisminių teisių gynimo priemonių prieš priežiūros institucijos dėl jo priimtą teisiškai privalomą sprendimą.

2. Nedarant poveikio galimybei imtis kitų administracinių arba neteisminių teisių gynimo priemonių, kiekvienas duomenų subjektas turi teisę imtis veiksmingų teisminių teisių gynimo priemonių, jeigu pagal 51 straipsnį ir 51a straipsnį kompetentinga priežiūros institucija skundo nenagrinėja arba per tris mėnesius nepraneša duomenų subjektui apie pagal 73 straipsnį pateikto skundo nagrinėjimo pažangą arba rezultatus.

3. Byla priežiūros institucijai keliama valstybės narės, kurioje priežiūros institucija yra įsisteigusi, teismuose.

3a. Kai byla iškelta dėl priežiūros institucijos sprendimo, kuris buvo priimtas po to, kai Europos duomenų apsaugos valdyba pateikė nuomonę ar priėmė sprendimą pagal nuoseklumo užtikrinimo mechanizmą, priežiūros institucija perduoda teismui tą nuomonę ar sprendimą.

4. (…)

5. (…)

75 straipsnis

Teisė imtis veiksmingų teisminių teisių gynimo priemonių prieš duomenų valdytoją arba duomenų tvarkytoją

1. Nedarant poveikio galimybei imtis bet kokių galimų administracinių arba neteisminių teisių gynimo priemonių, įskaitant teisę pateikti skundą priežiūros institucijai pagal 73 straipsnį, kiekvienas duomenų subjektas turi teisę imtis veiksmingų teisminių teisių gynimo priemonių, jeigu mano, kad šiuo reglamentu nustatytos jo teisės buvo pažeistos, nes jo asmens duomenys buvo tvarkomi nesilaikant šio reglamento.

2. Byla duomenų valdytojui arba duomenų tvarkytojui keliama valstybės narės, kurioje yra duomenų valdytojo arba duomenų tvarkytojo buveinė, teismuose. Kitu atveju tokia byla gali būti keliama valstybės narės, kurioje yra nuolatinė duomenų subjekto gyvenamoji vieta, teismuose, išskyrus atvejus, kai duomenų valdytojas arba duomenų tvarkytojas yra valstybės narės valdžios institucija, vykdanti savo viešuosius įgaliojimus.

3. (…)

4. (…)

76 straipsnis

Atstovavimas duomenų subjektams

1. Duomenų subjektas turi teisę įgalioti ne pelno įstaigą, organizaciją ar asociaciją, kuri tinkamai įsteigta pagal valstybės narės teisės aktus ir kurios įstatais nustatyti tikslai atitinka viešąjį interesą, kuri veikia duomenų subjekto teisių bei laisvių apsaugos srityje, kiek tai susiję su jų asmens duomenų apsauga, jo vardu pateikti skundą ir jo vardu naudotis teisėmis, nurodytomis 73, 74 bei 75 straipsniuose, ir jo vardu naudotis 77 straipsnyje nurodyta teise gauti kompensaciją, jei taip numatyta valstybės narės teisės aktuose.
2. Valstybės narės gali nustatyti, kad bet kuri 1 dalyje nurodyta įstaiga, organizacija ar asociacija, nepriklausomai nuo duomenų subjekto įgaliojimų, toje valstybėje narėje turi teisę pateikti skundą pagal 73 straipsnį kompetentingai priežiūros institucijai ir turi teisę naudotis 74 ir 75 straipsniuose nurodytomis teisėmis, jei mano, kad duomenų subjekto teisės buvo pažeistos, nes asmens duomenys buvo tvarkomi nesilaikant šio reglamento.

3. (…)

4. (…)

5. (…)

76a straipsnis

Bylos nagrinėjimo sustabdymas

1. Kai valstybės narės kompetentingas teismas turi informacijos apie kitos valstybės narės teisme nagrinėjamą bylą dėl to paties dalyko, susijusio su to paties duomenų valdytojo arba duomenų tvarkytojo vykdomu duomenų tvarkymu, jis susisiekia su tuo kitos valstybės narės teismu, kad būtų patvirtintas tokios bylos egzistavimas.

2. Kai kitos valstybės narės teisme yra nagrinėjama byla dėl to paties dalyko, susijusio su to paties duomenų valdytojo arba duomenų tvarkytojo vykdomu duomenų tvarkymu, bet kuris kompetentingas teismas, išskyrus teismą, į kurį kreiptasi pirmiausia, gali sustabdyti tos bylos nagrinėjimą.

2a. Kai ši byla nagrinėjama pirmosios instancijos teisme, bet kuris teismas, išskyrus teismą, į kurį kreiptasi pirmiausia, taip pat gali vienos iš šalių prašymu atsisakyti jurisdikcijos, jei teismas, į kurį kreiptasi pirmiausia, turi jurisdikciją atitinkamų ieškinių atžvilgiu ir pagal jo teisės aktus leidžiama tuos ieškinius sujungti.

77 straipsnis

Teisė į kompensaciją ir atsakomybė

1. Bet kuris asmuo, patyręs turtinę ar neturtinę žalą dėl šio reglamento pažeidimo, turi teisę iš duomenų valdytojo arba duomenų tvarkytojo gauti kompensaciją už patirtą žalą.

2. Tvarkant duomenis dalyvaujantis duomenų valdytojas atsako už žalą, padarytą dėl vykdyto duomenų tvarkymo nesilaikant šio reglamento. Duomenų tvarkytojas už dėl duomenų tvarkymo sukeltą žalą atsako tik tuo atveju, jei jis nesilaikė šiame reglamente konkrečiai duomenų tvarkytojams nustatytų prievolių arba veikė nepaisydamas teisėtų duomenų valdytojo nurodymų arba juos pažeisdamas.

3. Duomenų valdytojas arba duomenų tvarkytojas atleidžiami nuo atsakomybės pagal 2 dalį, jeigu jis įrodo, kad jokiu būdu nėra atsakingas už įvykį, dėl kurio patirta žala.

4. Jei tame pačiame duomenų tvarkymo procese dalyvauja daugiau nei vienas duomenų valdytojas ar duomenų tvarkytojas arba dalyvauja duomenų valdytojas ir duomenų tvarkytojas ir kai jie pagal 2 ir 3 dalis yra atsakingi už bet kokią dėl tokio tvarkymo sukeltą žalą, laikoma, kad kiekvienas duomenų valdytojas arba duomenų tvarkytojas yra atsakingas už visą žalą, kad būtų užtikrinta veiksminga kompensacija duomenų subjektui.

5. Kai duomenų valdytojas arba duomenų tvarkytojas pagal 4 dalį sumokėjo visą kompensaciją už patirtą žalą, tas duomenų valdytojas arba duomenų tvarkytojas turi teisę reikalauti iš kitų tame pačiame duomenų tvarkymo procese dalyvavusių duomenų valdytojų arba duomenų tvarkytojų, kad jie sugrąžintų jam kompensacijos dalį, atitinkančią jų atsakomybės dalį, laikantis 2 dalyje išdėstytų sąlygų.

6. Bylos dėl naudojimosi teise gauti kompensaciją iškeliamos pagal valstybės narės nacionalinės teisės aktus kompetentinguose teismuose, kaip nurodyta 75 straipsnio 2 dalyje.

78 straipsnis

Sankcijos

(…)

79 straipsnis

Bendrosios administracinių baudų skyrimo sąlygos

1a. Kiekviena priežiūros institucija užtikrina, kad pagal šį straipsnį skiriamos administracinės baudos už 3 (nauja), 3a (nauja), 3aa (nauja) dalyse nurodytus šio reglamento pažeidimus kiekvienu konkrečiu atveju būtų veiksmingos, proporcingos ir atgrasomos.

2. (…)

2a. Administracinės baudos, atsižvelgiant į kiekvieno konkretaus atvejo aplinkybes, skiriamos kartu su 53 straipsnio 1b dalies a–fa punktuose ir h punkte nurodytomis priemonėmis arba vietoj jų. Sprendžiant dėl to, ar skirti administracinę baudą, ir sprendžiant dėl administracinės baudos dydžio kiekvienu konkrečiu atveju deramai atsižvelgiama į šiuos dalykus:

a) pažeidimo pobūdį, sunkumą ir trukmę, atsižvelgiant į atitinkamo duomenų tvarkymo pobūdį, aprėptį ar tikslą, taip pat į nukentėjusių duomenų subjektų skaičių ir jų patirtos žalos dydį;

b) tai, ar pažeidimas padarytas tyčia, ar dėl aplaidumo;

c) (…)

d) veiksmus, kurių duomenų valdytojas arba duomenų tvarkytojas ėmėsi, kad sumažintų duomenų subjektų patirtą žalą;

e) duomenų valdytojo arba duomenų tvarkytojo atsakomybės dydį, atsižvelgiant į jų pagal 23 ir 30 straipsnius įgyvendintas technines ir organizacines priemones;

f) bet kuriuos to duomenų valdytojo arba duomenų tvarkytojo svarbius ankstesnius pažeidimus;

g) (naujas) bendradarbiavimo su priežiūros institucija siekiant atitaisyti pažeidimą ir sumažinti galimą neigiamą jo poveikį laipsnį;

ga) (naujas) asmens duomenų, kuriems pažeidimas turi poveikį, kategorijas;

h) tai, kokiu būdu priežiūros institucija sužinojo apie pažeidimą, visų pirma tai, ar duomenų valdytojas arba duomenų tvarkytojas pranešė apie pažeidimą (jei taip – kokiu mastu);

i) jei atitinkamam duomenų valdytojui arba duomenų tvarkytojui dėl to paties dalyko anksčiau buvo taikytos 53 straipsnio 1b dalyje nurodytos priemonės – ar laikytasi tų priemonių;

j) ar laikomasi patvirtintų elgesio kodeksų pagal 38 straipsnį arba patvirtintų sertifikavimo mechanizmų pagal 39 straipsnį;

k) (…)

m) kitus sunkinančius ar švelninančius veiksnius, susijusius su konkretaus atvejo aplinkybėmis, pavyzdžiui, finansinę naudą, kuri buvo gauta, arba nuostolius, kurių buvo išvengta, tiesiogiai ar netiesiogiai dėl pažeidimo;

2b. Jei duomenų valdytojas arba duomenų tvarkytojas, atlikdamas tą pačią tvarkymo operaciją ar susijusias tvarkymo operacijas, tyčia ar dėl aplaidumo pažeidžia kelias šio reglamento nuostatas, bendra baudos suma negali būti didesnė nei suma, kuri nustatyta už rimčiausią pažeidimą.

3. (…)

3 (nauja) Pažeidus toliau išvardytas nuostatas, pagal 2a dalį skiriamos administracinės baudos iki 10 000 000 EUR arba, įmonės atveju – iki 2 % jos ankstesnių finansinių metų bendros metinės pasaulinės apyvartos, atsižvelgiant į tai, kuri suma yra didesnė:

a) duomenų valdytojo ir duomenų tvarkytojo prievoles pagal 8, 10, 23, 24, 25, 26, 27, 28, 29, 30, 31, 32, 33, 34, 35, 36, 37, 39 ir 39a straipsnius;

aa) sertifikavimo įstaigos prievoles pagal 39 ir 39a straipsnius;

ab) stebėsenos įstaigos prievoles pagal 38a straipsnio 4 dalį;

3a (nauja). Pažeidus toliau išvardytas nuostatas, pagal 2a dalį skiriamos administracinės baudos iki 20 000 000 EUR arba, įmonės atveju – iki 4 % jos ankstesnių finansinių metų bendros metinės pasaulinės apyvartos, atsižvelgiant į tai, kuri suma yra didesnė:

a) pagrindinius duomenų tvarkymo principus, įskaitant sutikimo sąlygas, pagal 5, 6, 7 ir 9 straipsnius;

b) duomenų subjekto teises pagal 12–20 straipsnius;

ba) asmens duomenų perdavimą duomenų gavėjui trečiojoje valstybėje arba tarptautinei organizacijai pagal 40–44 straipsnius;

bb) prievoles pagal valstybės narės teisės aktus, priimtus pagal IX skyrių;

c) jei nesilaikoma priežiūros institucijos nurodymo arba laikino ar nuolatinio duomenų tvarkymo apribojimo arba duomenų srautų sustabdymo pagal 53 straipsnio 1b dalį arba nesuteikiama prieigos galimybė pažeidžiant 53 straipsnio 1 dalį;

3aa (nauja) Jei nesilaikoma 53 straipsnio 1b dalyje nurodyto priežiūros institucijos nurodymo, pagal 2a dalį skiriamos administracinės baudos iki 20 000 000 EUR arba, įmonės atveju – iki 4 % jos ankstesnių finansinių metų bendros metinės pasaulinės apyvartos, atsižvelgiant į ta i, kuri suma yra didesnė:

3b. Nedarant poveikio priežiūros institucijų įgaliojimams imtis taisomųjų veiksmų pagal 53 straipsnio 1b dalį, kiekviena valstybė narė gali nustatyti taisykles, reglamentuojančias tai, ar ir kokiu mastu administracinės baudos gali būti skiriamos valdžios institucijomis ir įstaigoms, įsisteigusioms toje valstybėje narėje.

4. Priežiūros institucijos naudojimuisi įgaliojimais pagal šį straipsnį taikomos atitinkamos procedūrinės garantijos laikantis Sąjungos teisės aktų ir valstybių narių teisės aktų, įskaitant veiksmingas teismines teisių gynimo priemones ir tinkamą procesą.

5. Jei valstybės narės teisės sistemoje nenumatoma administracinių baudų, 79 straipsnis gali būti taikomas taip, kad baudą inicijuotų kompetentinga priežiūros institucija, o ją skirtų kompetentingi nacionaliniai teismai, kartu užtikrinant, kad šios teisių gynimo priemonės būtų veiksmingos ir turėtų priežiūros institucijų skiriamoms administracinėms baudoms lygiavertį poveikį. Bet kuriuo atveju skiriamos baudos turi būti veiksmingos, proporcingos ir atgrasomos. Šios valstybės narės vėliausiai iki 91 straipsnio 2 dalyje nurodytos datos praneša Komisijai tas savo teisės aktų nuostatas ir nedelsdamos praneša vėlesnius tas nuostatas keičiančius teisės aktus ar su jomis susijusius pakeitimus.

6. (…)

7. (…)

79b straipsnis

Sankcijos

1. Valstybės narės nustato taisykles dėl sankcijų, taikytinų už šio reglamento pažeidimus, visų pirma pažeidimus, dėl kurių netaikomos administracinės baudos pagal 79 straipsnį, ir imasi visų būtinų priemonių užtikrinti, kad jos būtų įgyvendinamos. Tokios sankcijos turi būti veiksmingos, proporcingos ir atgrasomos.

2. (…)

3. Kiekviena valstybė narė vėliausiai iki 91 straipsnio 2 dalyje nurodytos datos praneša Komisijai tas savo teisės aktų nuostatas, kurias ji priima pagal 1 dalį, ir nedelsdama praneša vėlesnius su tomis nuostatomis susijusius pakeitimus.

IX SKYRIUS
NUOSTATOS, SUSIJUSIOS SU SPECIALIAIS DUOMENŲ TVARKYMO ATVEJAIS

80 straipsnis

Asmens duomenų tvarkymas ir saviraiškos ir informacijos laisvė

1. Valstybės narės nacionalinės teisės aktuose teisė į asmens duomenų apsaugą pagal šį reglamentą turi būti suderinta su teise į saviraiškos ir informacijos laisvę, įskaitant asmens duomenų tvarkymą žurnalistikos tikslais ir akademinės, meninės ar literatūrinės saviraiškos tikslais.

2. Asmens duomenų tvarkymui žurnalistikos arba akademinės, meninės ar literatūrinės saviraiškos tikslais valstybės narės numato II skyriaus (principai), III skyriaus (duomenų subjekto teisės), IV skyriaus (duomenų valdytojas ir duomenų tvarkytojas), V skyriaus (asmens duomenų perdavimas į trečiąsias valstybes arba tarptautinėms organizacijoms), VI skyriaus (nepriklausomos priežiūros institucijos), VII skyriaus (bendradarbiavimas ir nuoseklumas) ir IX skyriaus (specialūs duomenų tvarkymo atvejai) nuostatų išimtis arba nuo jų nukrypti leidžiančias nuostatas, jei jos yra būtinos, kad teisė į asmens duomenų apsaugą būtų suderinta su saviraiškos ir informacijos laisve.

3. Kiekviena valstybė narė praneša Komisijai tas savo teisės aktų nuostatas, kurias ji priėmė pagal 2 dalį, ir nedelsdama praneša visus vėlesnius tas nuostatas keičiančius teisės aktus ar su jomis susijusius pakeitimus.

80a straipsnis

Asmens duomenų tvarkymas ir visuomenės teisė susipažinti su oficialiais dokumentais

Valdžios institucijos arba viešosios įstaigos ar privačios įstaigos turimuose oficialiuose dokumentuose, reikalinguose užduočiai, vykdomai dėl viešojo intereso, atlikti, esantys asmens duomenys šios institucijos arba įstaigos gali būti atskleisti laikantis Sąjungos teisės aktų ar valstybės narės teisės aktų, kurie taikomi tai valdžios institucijai arba įstaigai, siekiant visuomenės teisę susipažinti su oficialiais dokumentais suderinti su teise į asmens duomenų apsaugą pagal šį reglamentą.

80aa straipsnis

Asmens duomenų tvarkymas ir viešojo sektoriaus informacijos pakartotinis naudojimas

(…)

80b straipsnis

Nacionalinio asmens identifikavimo numerio tvarkymas

Valstybės narės gali tiksliau apibrėžti konkrečias sąlygas, kuriomis tvarkomas nacionalinis asmens identifikavimo numeris ar bet kuris kitas bendro taikymo identifikatorius. Šiuo atveju nacionalinis asmens identifikavimo numeris ar bet kuris kitas bendro taikymo identifikatorius naudojamas tik jei laikomasi tinkamų duomenų subjekto teisių ir laisvių apsaugos priemonių pagal šį reglamentą.

81 straipsnis

Asmens duomenų tvarkymas su sveikata susijusiais tikslais

(…)

81a straipsnis

Genetinių duomenų tvarkymas

(…)

82 straipsnis

Duomenų tvarkymas su darbo santykiais susijusiame kontekste

1. Valstybės narės gali nacionalinės teisės aktuose ar kolektyvinėse sutartyse numatyti konkretesnes taisykles, kuriomis siekiama užtikrinti teisių ir laisvių apsaugą tvarkant darbuotojų asmens duomenis su darbo santykiais susijusiame kontekste, visų pirma juos įdarbinant, vykdant darbo sutartį, įskaitant teisės aktais arba kolektyvinėmis sutartimis nustatytų prievolių vykdymą, užtikrinant darbo administravimą, planavimą ir organizavimą, lygybę ir įvairovę darbo vietoje, darbuotojų saugą ir sveikatą, darbdavio ar kliento turto apsaugą, taip pat siekiant pasinaudoti su darbo santykiais susijusiomis individualiomis ir kolektyvinėmis teisėmis ir išmokomis, taip pat siekiant nutraukti darbo santykius.

2. Šios taisyklės apima tinkamas ir konkrečias priemones, kuriomis siekiama apsaugoti duomenų subjekto žmogiškąjį orumą, teisėtus interesus ir pagrindines teises, ypatingą dėmesį skiriant duomenų tvarkymo skaidrumui, duomenų perdavimui įmonių grupėje arba bendrą ekonominę veiklą vykdančių įmonių grupėje ir stebėsenos sistemoms darbo vietoje.

2a. Kiekviena valstybė narė vėliausiai iki 91 straipsnio 2 dalyje nurodytos datos praneša Komisijai tas savo teisės aktų nuostatas, kurias ji priima pagal 1 dalį, ir nedelsdama praneša vėlesnius su tomis nuostatomis susijusius pakeitimus.

3. (…)

83 straipsnis

Apsaugos priemonės ir nukrypti leidžiančios nuostatos, taikomos tvarkant asmens duomenis archyvavimo tikslais viešojo intereso labui, mokslinių ir istorinių tyrimų tikslais arba statistiniais tikslais

1. Asmens duomenų tvarkymui archyvavimo tikslais viešojo intereso labui, mokslinių ir istorinių tyrimų tikslais arba statistiniais tikslais pagal šį reglamentą taikomos tinkamos duomenų subjekto teisių ir laisvių apsaugos priemonės. Šiomis apsaugos priemonėmis užtikrinama, kad būtų įdiegtos techninės ir organizacinės priemonės, visų pirma siekiant užtikrinti, kad būtų laikomasi duomenų kiekio mažinimo principo. Šios priemonės gali apimti pseudonimų suteikimą, jeigu šie tikslai gali būti pasiekti tokiu būdu. Visais atvejais, kai šiuos tikslus galima pasiekti toliau tvarkant duomenis, iš kurių negalima arba nebegalima nustatyti duomenų subjektų tapatybės, šių tikslų siekiama šiuo būdu.

2. Kai asmens duomenys tvarkomi mokslinių ir istorinių tyrimų tikslais arba statistiniais tikslais, Sąjungos arba valstybės narės teisės aktais gali būti nustatytos nukrypti leidžiančios nuostatos, susijusios su 15, 16, 17a ir 19 straipsniuose nurodytomis teisėmis, jei taikomos 1 dalyje nurodytos sąlygos ir apsaugos priemonės, tokiu mastu, kokiu dėl tokių teisių gali tapti neįmanoma pasiekti konkrečių tikslų arba jos gali tapti rimta kliūtimi jiems pasiekti, ir norint pasiekti šiuos tikslus yra būtinos tokios nukrypti leidžiančios nuostatos.

3. Kai asmens duomenys tvarkomi archyvavimo tikslais viešojo intereso labui, Sąjungos arba valstybės narės teisės aktais gali būti nustatytos nukrypti leidžiančios nuostatos, susijusios su 15, 16, 17a, 17b, 18 ir 19 straipsniuose nurodytomis teisėmis, jei taikomos 1 dalyje nurodytos sąlygos ir apsaugos priemonės, tokiu mastu, kokiu dėl tokių teisių gali tapti neįmanoma pasiekti konkrečių tikslų arba jos gali tapti rimta kliūtimi jiems pasiekti, ir norint pasiekti šiuos tikslus yra būtinos tokios nukrypti leidžiančios nuostatos.

4. Kai 2 ir 3 dalyse nurodytas tvarkymas tuo pat metu padeda siekti kito tikslo, nukrypti leidžiančias nuostatas galima taikyti tik duomenų tvarkymui tose dalyse nurodytais tikslais.

84 straipsnis

Prievolės saugoti paslaptį

1. Valstybės narės gali priimti specialias taisykles ir jose išdėstyti 53 straipsnio 1 dalies da ir db punktuose nustatytus priežiūros institucijų įgaliojimus dėl duomenų valdytojų arba duomenų tvarkytojų, kuriems pagal Sąjungos arba valstybės narės teisės aktus arba nacionalinių kompetentingų įstaigų nustatytas taisykles taikoma prievolė saugoti profesinę paslaptį arba kitos lygiavertės prievolės saugoti paslaptį, jeigu tai būtina ir proporcinga siekiant suderinti teisę į asmens duomenų apsaugą su prievole saugoti paslaptį. Šios taisyklės taikomos tik asmens duomenims, kuriuos duomenų valdytojas arba duomenų tvarkytojas gavo arba įgijo vykdydamas veiklą, kuriai taikoma prievolė saugoti paslaptį.

2. Kiekviena valstybė narė ne vėliau kaip iki 91 straipsnio 2 dalyje nurodytos datos praneša Komisijai taisykles, kurias ji priima pagal 1 dalį, ir nedelsdama praneša vėlesnius su tomis taisyklėmis susijusius pakeitimus.

85 straipsnis

Galiojančios bažnyčių ir religinių asociacijų duomenų apsaugos taisyklės

1. Jeigu įsigaliojant šiam reglamentui valstybėje narėje bažnyčios ir religinės asociacijos arba bendruomenės taiko visapusiškas taisykles dėl asmenų apsaugos tvarkant asmens duomenis, tokios taisyklės gali būti toliau taikomos, jeigu jos yra suderintos su šio reglamento nuostatomis.

2. Bažnyčias ir religines asociacijas, taikančias išsamias taisykles pagal 1 dalį, kontroliuoja nepriklausoma priežiūros institucija, kuri gali būti specialaus pobūdžio, tačiau ji turi atitikti šio reglamento VI skyriuje nustatytas sąlygas.

X SKYRIUS
DELEGUOTIEJI AKTAI IR ĮGYVENDINIMO AKTAI

86 straipsnis

Įgaliojimų delegavimas

1. Įgaliojimai priimti deleguotuosius aktus Komisijai suteikiami šiame straipsnyje nustatytomis sąlygomis.

2. 12 straipsnio 4c dalyje ir 39a straipsnio 7 dalyje nurodyti įgaliojimai priimti deleguotuosius aktus Komisijai suteikiami neribotam laikotarpiui nuo šio reglamento įsigaliojimo datos.

3. Europos Parlamentas arba Taryba gali bet kada atšaukti 12 straipsnio 4c dalyje ir 39a straipsnio 7 dalyje nurodytus deleguotuosius įgaliojimus. Sprendimu dėl įgaliojimų atšaukimo nutraukiami tame sprendime nurodyti įgaliojimai priimti deleguotuosius aktus. Sprendimas įsigalioja kitą dieną po jo paskelbimo *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje* arba vėlesnę jame nurodytą dieną. Jis nedaro poveikio jau galiojančių deleguotųjų aktų galiojimui.

4. Apie priimtą deleguotąjį aktą Komisija nedelsdama vienu metu praneša Europos Parlamentui ir Tarybai.

5. Pagal 12 straipsnio 4c dalį ir 39a straipsnio 7 dalį priimtas deleguotasis aktas įsigalioja tik tuo atveju, jeigu per tris mėnesius nuo pranešimo Europos Parlamentui ir Tarybai apie šį aktą dienos nei Europos Parlamentas, nei Taryba nepareiškia prieštaravimų arba jeigu dar nepasibaigus šiam laikotarpiui ir Europos Parlamentas, ir Taryba praneša Komisijai, kad prieštaravimų nereikš. Europos Parlamento arba Tarybos iniciatyva šis laikotarpis pratęsiamas trim mėnesiais.

87 straipsnis

Komiteto procedūra

1. Komisijai padeda komitetas. Tas komitetas – tai komitetas, kaip nustatyta Reglamente (ES) Nr. 182/2011.

2. Kai daroma nuoroda į šią dalį, taikomas Reglamento (ES) Nr. 182/2011 5 straipsnis.

3. Kai daroma nuoroda į šią dalį, taikomas Reglamento (ES) Nr. 182/2011 8 straipsnis kartu su jo 5 straipsniu.

XI SKYRIUS

BAIGIAMOSIOS NUOSTATOS

88 straipsnis

Direktyvos 95/46/EB panaikinimas

1. Direktyva 95/46//EB panaikinama 91 straipsnio 2 dalyje nurodytą dieną.

2. Nuorodos į panaikintą direktyvą laikomos nuorodomis į šį reglamentą. Nuorodos į Direktyvos 95/46/EB 29 straipsniu įsteigtą Darbo grupę asmenų apsaugai tvarkant asmens duomenis laikomos nuorodomis į šiuo reglamentu įsteigtą Europos duomenų apsaugos valdybą.

89 straipsnis

Ryšys su Direktyva 2002/58/EB

Šiuo reglamentu fiziniams arba juridiniams asmenims nenustatoma papildomų prievolių, susijusių su asmens duomenų tvarkymu Sąjungoje viešaisiais ryšių tinklais teikiant viešai prieinamas elektroninių ryšių paslaugas, kiek tai susiję su klausimais, kuriais jiems taikomos Direktyvoje 2002/58/EB nustatytos specialios prievolės, kuriomis siekiama to paties tikslo.

89b straipsnis

Ryšys su anksčiau sudarytais susitarimais

Tarptautiniai susitarimai, kuriuose numatomas asmens duomenų perdavimas į trečiąsias valstybes arba tarptautinėms organizacijoms, kuriuos valstybės narės sudarė prieš įsigaliojant šiam reglamentui ir kurie atitinka Sąjungos teisės aktus, taikytinus prieš įsigaliojant šiam reglamentui, lieka galioti tol, kol bus iš dalies pakeisti, pakeisti naujais susitarimais arba panaikinti.

90 straipsnis

Vertinimas

1. Komisija reguliariai teikia Europos Parlamentui ir Tarybai šio reglamento vertinimo ir peržiūros ataskaitas.

2. Atlikdama šiuos įvertinimus Komisija visų pirma išnagrinėja, kaip taikomos ir kaip veikia šios nuostatos:

   a) V skyriaus nuostatos dėl asmens duomenų perdavimo į trečiąsias valstybes arba tarptautinėms organizacijoms, ypatingą dėmesį skiriant sprendimams, priimtiems pagal 41 straipsnio 3 dalį, ir sprendimams, priimtiems remiantis Direktyvos 95/46/EB 25 straipsnio 6 dalimi;

   b) VII skyriaus nuostatos dėl bendradarbiavimo ir nuoseklumo.

2a. 1 dalyje nurodytu tikslu Komisija gali prašyti valstybių narių ir priežiūros institucijų pateikti informaciją.

2b. Atlikdama 1 ir 2 dalyse nurodytą vertinimą ir peržiūrą, Komisija atsižvelgia į Europos Parlamento, Tarybos, taip pat kitų svarbių organų ar šaltinių nuomones ir išvadas.

3. Pirmoji ataskaita pateikiama ne vėliau kaip po ketverių metų nuo šio reglamento įsigaliojimo. Vėlesnės ataskaitos teikiamos kas ketverius metus. Ataskaitos skelbiamos viešai.

4. Prireikus Komisija pateikia tinkamus pasiūlymus iš dalies pakeisti šį reglamentą, visų pirma atsižvelgdama į informacinių technologijų raidą ir informacinės visuomenės pažangą.

90a straipsnis (naujas)

Kitų ES duomenų apsaugos priemonių peržiūra

Prireikus Komisija teikia pasiūlymus dėl teisėkūros procedūra priimamų aktų, kuriais siekiama iš dalies pakeisti kitas ES teisines priemones asmens duomenų apsaugos srityje, siekiant užtikrinti vienodą ir nuoseklią fizinių asmenų apsaugą tvarkant asmens duomenis. Tai visų pirma taikoma taisyklėms, susijusioms su fizinių asmenų apsauga Sąjungos institucijoms, įstaigoms, organams ir agentūroms tvarkant asmens duomenis, ir taisyklėms, susijusioms su laisvu tokių duomenų judėjimu.

91 straipsnis

Įsigaliojimas ir taikymas

1. Šis reglamentas įsigalioja dvidešimtą dieną po jo paskelbimo *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje*.

2. Jis taikomas nuo [*dveji metai nuo 1 dalyje nurodytos datos*].*** ***

**** OL: prašom įrašyti datą***

Šis reglamentas privalomas visas ir tiesiogiai taikomas visose valstybėse narėse.

Priimta Briuselyje

Europos Parlamento vardu	*Tarybos vardu*
Pirmininkas	*Pirmininkas*